Biblioteca Universitaria
de
Sala B
Estante 35
Tabla
Número 182

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA
Sala: A
Estante: 10
Numero: 503

Nº

R. 17201

ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ, ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛΩ.

Θεοκρίτου εἰδύλλια, ἓξ καὶ τριάκοντα.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἐννέα καὶ δέκα.
Τοῦ αὐτοῦ πέλεκυς, καὶ πτερύγιον.
Σχόλια τὰ εἰς αὐτὰ εὑρισκόμενα ἐκ διαφόρων ἀντιγράφων, εἰς ἓν συλλεχθέντα.

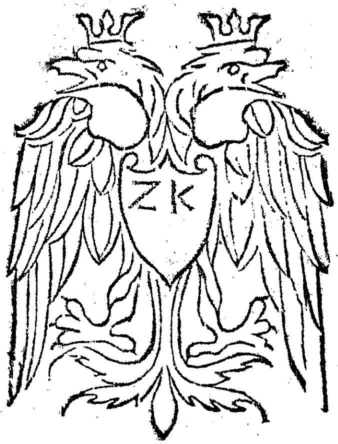

Ζαχαρίας Καλλιέργης Κρής, τοῖς ἑκασταχοῦ φιλομαθέσι, χαίρειν.

Τὰ Θεοκρίτου εἰδύλλια τὰ παρὰ τοῦ μακαρίτου τετυπωθέντα Ἄλδου, καὶ ἡμεῖς δεύτερον ἐντυπώσαμεν. οὐχ ὡς εὕρομεν, (ἐσχάτης γὰρ τοῦτο νομισθείη παρὰ πᾶσιν ἄξιον κατηγορίας.) ἀλλὰ κατὰ τὸν δυνατὸν τρόπον καλῶς ἅμα ταῦτα καὶ ἐπιμελῶς εἰς κοινὴν ὠφέλειαν ἐπιδιορθώσαντες, χεῖρα ἐπικουρίας ὀρέγοντος Κορνηλίου Βενιγνίου τοῦ οὐιτερβιέως. οὐ πόνου γὰρ μόνον τοῦτο δεῖται πολλοῦ, ἀλλὰ καὶ δαπάνης. ταῖς πολυχρόνοις ὠδῖσι τῆς παρ' ἡμῖν τυπουργίας, δεύτερον καὶ ἡμεῖς ὡς φθάσαντες εἴπομεν τοῖς πᾶσιν ἕτοιμα προεθέμεθα, σὺν ἄλλοις Θεοκρίτου τοῖς μὴ πω τυπωθεῖσιν. ἡρακλίσκον φημί, ἡρακλῆν λεοντοφόνον. βάκχας. ἠλακάτην. παιδικά. δάφνιδος καὶ κόρης ὀαριστύν. τὰ σωζόμενα αὐτοῦ ἐπιγράμματα, ἐννεακαίδεκα ὄντα τὸν ἀριθμόν. πέλεκύν τε καὶ πτερύγιον. Καὶ πρὸς τούτοις ἔτι, τὰ εἰς αὐτὰ εὑρισκόμενα σχόλια. ἅτινα ἐν πολλοῖς διεσπαρμένα εὑρόντες ἀντιγράφοις, πόνῳ πολλῷ εἰς ἓν συνηγάγομεν. τὸ μὲν γάρ, εἰς τοῦτο. ἐκεῖνο δ' εἰς ἄλλο εἶχε σχόλιον. ἐφ' οἷς εἰ χαίρετε, εἰκὸς ἔργῳ δεικνύειν. ἵνα καὶ εἰς τὸ μέλλον προθυμοτέρους ἡμᾶς, εἴς τινας κοινωφελεῖς τοιούτους καλλίους τε καὶ ἀγαθοὺς ἀγῶνας, ποιήσητε.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΓΕΝΟΣ.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητής, συῤῥακούσιος ἦν τὸ γένος. πατρὸς σιμιχίδου ὥς αὐτός φησι. σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεμέριον πόδας ἕλκεις; ἔνιοι δὲ τὸ σιμιχίδα, ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι. δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι. πατέρα δὲ ἐσχηκέναι πραξαγόραν, καὶ μητέρα φιλίναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε φιλητᾶ, καὶ ἀσκληπιάδου, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν πτολεμαῖον, τὸν ἐπικληθέντα λαγωόν. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτου ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινάς μόσχος καλούμενος, θεόκριτος ἐπεκλήθη.

Περὶ τοῦ πόθεν καὶ πῶς εὑρέθη τὰ βουκολικά.

Τὰ βουκολικά φασὶν ἐν λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, καὶ περιττῶς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι, καὶ φόβῳ πτῆξαι τὴν ἑλλάδα ταρασσόντων, ἐνέστη ἑορτὴ ἀρτέμιδος καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχήν, ἄγροικοί τινες εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερόν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν ἄρτεμιν ὕμνησαν. τῆς δὲ τούτων μούσης ἀρίστης γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. Ἄλλοι δέ, τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τυνδαρίδι τῆς σικελίας ἀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά.

Ὀρέστην γὰρ ἐκκομίζοντα τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ἐκ Ταύρων τῆς Σκυθίας, χρησμὸς ἐξέπεσεν, ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν, ἀπολούσασθαι. ὁ δὲ προσορμισθεὶς εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπονίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις ποταμοῖς, ἔπειτα εἰς Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας ἦλθεν. οἱ δὲ ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ᾄσμασιν ἀνυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτην παρέδωσαν εὕρεσιν.

Ἕτερον ἀληθέστερον.

Ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος, τοιοῦτος. Στάσεώς ποτε γενομένης ἐν ταῖς Συρακούσαις, καὶ πολλῶν πολιτῶν φθαρέντων, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ πλήθους λοιπὸν ἐλθόντος, ἔδοξεν Ἄρτεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλαγῆς. οἱ δὲ ἀγροῖκοι δῶρα ἐκόμισαν, καὶ τὴν θεὸν γεγηθότες ἀνύμνησαν. ἔπειτα δὲ ταῖς ἀγροίκοις ᾠδαῖς, τόπον ἔδοσαν συνήθη.

Περὶ διαφορᾶς τῶν βουκολικῶν.

Τὰ βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν, τὴν τῶν ποιημάτων ἐπιγραφήν. καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστι, καὶ ποιμενικὰ, καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ἐπιγραφὴν, ὡς ἀριστεύοντος τοῦ ζώου. διὸ καὶ βουκολικὰ εἴρηται πάντα. λέγεται δὲ βουκόλος, παρὰ τὸ, τὰς βόας ἐλαύνειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κωλύειν ἀπημαγελώσας. ἢ τῶν βοῶν κορεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι. τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. ᾄδειν δέ φασιν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηρτημένους, θηρίων ἐν ἑαυτῷ τύπους ἔχοντα. καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων, καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι. στέφανόν τε περικεῖσθαι, καὶ κέρατα ἐλάφων προσκεῖσθαι, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον. τὸν δὲ νικήσαντα, λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον. κἀκεῖνον μὲν, ἐπὶ τῆς τῶν Συρακουσίων μένειν πόλεως. τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείραντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς. διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα. καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι τὰν ὑγίειαν, ἃν
φερόμεν παρὰ τῆς θεοῦ· ἂν ἐκαλέσατο τήνα.

Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ, ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων.

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες πόκα, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

Θεοκρίτου εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τάδε γράψα,
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων
υἱὸς Πραξαγόραο, περικλυτῆς τε Φιλίνης.
μοῦσαν δ' ὀθνείην, οὔποτ' ἐφελκυσάμην.

Περὶ τῆς τῶν βουκολικῶν ἐπιγραφῆς.

Θεοκρίτου, εἰδύλλια βουκολικά. Ἰστέον ὅτι, εἰδύλλιον λέγεται τὸ μικρὸν ποίημα, ἀπὸ τοῦ εἶδος ἢ θεωρία. οὐκ εἰδύλλιον παρὰ τὸ εἴδω τὸ εὐφραίνω. Ἄλλως. Εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἶδός ἐστιν, ὁποῖόν ἐστι λόγος. ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.

Περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων.

Πᾶσα ποίησις, τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας. διηγηματικόν, δραματικόν, καὶ μικτόν. τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα, μίγμα ἐστὶ παντὸς εἴδους, καθάπερ συγκεκραμένον. διὸ καὶ χαριέστατον, τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως μᾶλλον δὲ, τῆς κράσεως. ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ. ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ. ποτὲ δὲ, ἐκ μικτοῦ. ἤγουν, διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ. ὁτὲ δὲ ὡς ἂν τύχῃ. Εἰς ὅσον δ' οἷόν τέ ἐστι, αὕτη ἡ ποίησις τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ τοῖς τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποῖς τὸν βίον χαρακτηρίζουσα. Ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

Ὑπόθεσις τοῦ πρώτου εἰδυλλίου.

Αὕτη ἡ ὑπόθεσις, εἰς Δάφνιν γράφεται. ὃς διὰ μὲν τούτου τοῦ εἰδυλλίου τέθνηκε. διὰ δὲ τοῦ ἑξῆς, ὡς ζῶντος αὐτοῦ μνημονεύει. ὅμως τοῦτο προτέτακται, διὰ τὸ χαριέστερον καὶ τεχνικώτερον τῶν ἄλλων μᾶλλον συντετάχθαι. καὶ Πίνδαρος. Ἀρχομένου δ' ἔργου φησί, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. ἔστι δὲ ἀμοιβαῖον καὶ δραματικώτερον, μὴ ὑποκειμένου τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. Τὰ μὲν πράγματα, διάκειται ἐν Σικελίᾳ. ποιμὴν δέ τις εἰσάγεται πρὸς αἰπόλον διαλεγόμενος, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστι γνωστόν. Ἄλλως. Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους θύρσις ποιμήν, καὶ αἰπόλος. ἤτοι μενάλκας, ἢ καὶ κομάτας. ἀγνοεῖται δὲ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα. Δωρίδι καὶ ἰάδι διαλέκτῳ χρῆται ὁ θεόκριτος. μάλιστα δὲ ἀνειμένῃ καὶ χαμαλῇ δωρίδι, παρὰ τοῦ ἐπιχάρμου καὶ σώφρονος. οὐ μὴν ἀπολιμπάνεται καὶ αἰολίδος. Ἄλλως.

Ἰστέον ὅτι ὁ θεόκριτος, δωρίδι διαλέκτῳ κέχρηται τῇ νέᾳ. δύο γάρ εἰσι. παλαιά, καὶ νέα. καὶ ἡ μὲν παλαιά, τραχεῖά τίς ἐστι. ἡ δὲ νέα ᾗ καὶ θεόκριτος χρῆται, μαλθακωτέρα, καὶ εὐκολωτέρα. Ἀπορία. Πῶς βουκολικὰ ὑπεγράφησαν μὴ ὄντων τῶν ὅλων βουκολικῶν, ἀλλὰ καὶ ποιμενικῶν καὶ αἰπολικῶν; Λύσις. Ἐκ τοῦ κρείττονος μέρους ταῦτα, τῶν τετραπόδων ὑπέγραψαν. Πῶς οὐχ ὑπογράφονται ταῦτα τὰ ποιήματα διάλογοι, διαλέγεται γὰρ ἔνια πρόσωπα ὡς καὶ τὰ τοῦ λουκιανοῦ; Οὐκ ἤθελεν ὁ ποιητὴς θεῖναι ἀλλοίας καὶ ἀλλοίας ἐπιγραφάς, ἀλλὰ μίαν ἁρμό-

ξουσαν πᾶσι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. εἶδος γὰρ λόγου ἐστὶ, καὶ τὸ διηγηματικὸν, καὶ τὸ δραματικὸν, καὶ τὸ μικτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὑπεγράφησαν εἰδύλλια. Πῶς οὐχ ὑπεγράφη ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τούτῳ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα, ἀλλὰ τοῦ ποιμένος; Διὰ τὸ μέλλειν παρασχεῖναι τὸν ποιμένα, κρείττονας τῇ καλάμῃ φθεγγόμενον. Ἰστέον ὅτι ὁ θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος τοῦ τε ἀράτου, καὶ τοῦ καλλιμάχου, καὶ τοῦ νικάνδρου. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου.

Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ παρόντος εἰδυλλίου.

Θεοκρίτου, θύρσις ἢ ᾠδή. τουτέστιν, ὁ βουλόμενος θύρσιν ἐπιγραφέτω, ἢ ᾠδήν. θύρσις μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ποιμὴν ὁ αὐλῶν. ᾠδὴ δὲ τὸ μέλισμα τὸ φθεγγόμενον.

※

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ, ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΠΡΩΤΟΝ.

ΘΥΡΣΙΣ.

α δύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς
αἰπόλε τήνα,
ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδε
ται. ἁδὺ δὲ καὶ τὺ
συρίσδες. μετὰ πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ.
αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ.
αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ
ἁ χίμαρος. χιμάρω δὲ καλὸν κρῆς ἔς τε κ' ἀμέλξῃς.
Αἰ. ἅδιον ὦ ποιμὰν τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχές
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἴκα ταὶ μῶσαι τὰν οἴιδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας. αἰ δέ κ' ἀρέσκῃ
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῇς.
Θ. λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε τῆδε καθίξας
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι
συρίσδεν, τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τᾷδε νομευσῶ;
Αἰ. οὐ θέμις ὦ ποιμὰν τὸ μεσαμβρινὸν, οὐ θέμις ἄμμιν
συρίσδεν. τὸν πᾶνα δεδοίκαμες. ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας

τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται, ἔντι γε πικρός·
καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ θύρσι τὰ δάφνιδος ἄλγε᾽ ἀείδες,
καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μώσας·
δεῦρ᾽ ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα, τῶ τε πριήπω
καὶ τῶν κρανιάδων κατεναντίον, ᾇπερ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἰ δέ κ᾽ ἀείσῃς
ὡς πόκα τὸν λιβύαθε ποτὶ χρόμιν ᾆσας ἐρίσδων,
αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι·
ἃ δύ᾽ ἔχοισ᾽ ἐρίφως ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῷ
ἀμφῶες· νεοτευχές· ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός·
κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος· ἁ δὲ κατ᾽ αὐτὸν
καρπῷ ἕλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
ἔντοσθεν δὲ γυνά τις θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
ἀσκητὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δέ οἱ ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικείουσ᾽ ἐπέεσσι· τὰ δ᾽ οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς·
ἄλλοκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα,
ἄλλοκα δ᾽ αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον· οἳ δ᾽ ὑπ᾽ ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
λεπράς· ἐφ᾽ ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.

φαίης κεν γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν,
ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ᾽ αὐχένα πάντοθεν ἶνες,
καὶ πολιῷ περ ἐόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἅβας.
τυτθὸν δ᾽ ὅσσον ἄπωθεν ἁλιτρύτοιο γέροντος,
πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά.
τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ᾽ αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἥμενος· ἀμφὶ δέ μιν δύ᾽ ἀλώπεκες· ἃ μὲν ἀν᾽ ὄρχως
φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον. ἃ δ᾽ ἐπὶ πήραν
πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνασεῖν
φατί, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
παντᾷ δ᾽ ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος
αἰπολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
τῶ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ καλυδωνίῳ αἶγά τ᾽ ἔδωκα
ὦνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.
οὐδέ τι πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ᾽ ἔτι κεῖται
ἄχραντον· τῷ καί τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
αἴ κέν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
κοὔ τί τοι φθονέω· πόταγ᾽ ὠγαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδὰν
οὔ τί πα ἐς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

Θ. ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
θύρσις ὅδ᾽ ὡξ αἴτνας, καὶ θύρσιδος ἁδέα φωνά.
πᾶ ποκ᾽ ἄρ᾽ ἦσθ᾽ ὅκα δάφνις ἐτάκετο; πᾶ ποκα νύμφαι;

ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω.
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' ἀνάπω,
οὐδ' αἴτνας σκοπιὰν, οὐδ' ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
τῆνον χ' ὠκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι, καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθ' ἑρμᾶς πράτιστος ἀπ' ὤρεος· εἶπε δὲ, δάφνι
τίς τυ κατατρύχει· τίνος ὦ 'γαθὲ τόσσον ἔρασαι;
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βῶται τοὶ ποιμένες, ὠ 'πόλοι ἦνθον.
πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ πρίαπος
κἤφα· δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι· ἁ δέ τε κώρα
πάσας ἀνὰ κράνας πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται,
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ζατεῦσ'· ἆ δύσερώς τις ἄγαν, καὶ ἀμήχανος ἐσσί.
βούτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
ὠ 'πόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δ' ἐπεί κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος, οἷα γελεῦντι,
τάκεαι ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ μετὰ τῆσι χορεύεις.

τὰς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὑτῶ
ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα καὶ ἁ κύπρις γελάοισα.
λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα.
κεἶπε, τύ θην τὸν ἔρωτα κατεύχεο δάφνι λιγυξεῖν;
ἦρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέου ἐλιγύχθης;
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χὠ δάφνις ποταμείβετο· κύπρι βαρεῖα,
κύπρι νεμεσσατὰ, κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.
ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἅλιος, ἄμμι δεδύκει,
δάφνις κἠν ἀΐδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βωκόλος; ἕρπε ποτ' ἴδαν,
ἕρπε ποτ' ἀγχίσην· τηνεὶ δρύες, ὧδε κύπειρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὡραῖος χ' ὤδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
καὶ πτῶκας βάλλει, καὶ θηρία τἆλλα διώκει.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὖτις ὅπως γάσῃ διομήδεος ἆσσον ἰοῖσα.
καὶ λέγε τὸν βώταν νικῶ δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι ὦ θῶες, ὦ ἀνὰ ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
χαίρεθ' ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν.

οὐκέτ᾽ ἀνὰ δρυμὼς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ᾽ ἀρέθοισα
καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ θύμβριδος ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων.
δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ᾽ ἀοιδᾶς.
ὦ πὰν πὰν, εἴτ᾽ ἐσσὶ κατ᾽ ὤρεα μακρὰ λυκαίου,
εἴτε τύγ᾽ ἀμφιπολεῖς μέγα μαίναλον, ἔνθ᾽ ἐπὶ νᾶσον
τὸ ὄρος ἄκρον τὰν σικελὰν, ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον, αἰπύ τε σᾶμα
τῆνο λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
ἔνθ᾽ ὦ ναξ. καὶ τάνδε φέρ᾽ εὐπάκτοιο μελίπνουν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν.
ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ᾽ ἔρωτος ἐς ἅδαν ἕλκομαι ἤδη.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ᾽ ἄκανθαι.
ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ᾽ ἀρκεύθοισι κομάσαι.
πάντα δ᾽ ἔναλλα γένοιτο. καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὼς κύνας ὥλαφος ἕλκοι,
κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
χ᾽ ὁ μὲν τόσσ᾽ εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δ᾽ ἀφροδίτα
ἤθελ᾽ ἀνορθῶσαι, τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ μοιρᾶν. χὠ δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα
τὸν μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ᾽ ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα, τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς μοίσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι
χαίρετ᾽. ἐγὼ δ᾽ ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ.
ΑΙ. πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα θύρσι γένοιτο,
πλῆρές τοι σχαδόνων. καὶ ἀπ᾽ αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
ἁδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγε φέρτερον ᾄδεις.
ἠνὶ δέ τοι τὸ δέπας. θᾶσαι φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει.
ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.
ὧδ᾽ ἴθι κισσαίθα, τὺ δ᾽ ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτάσητε, μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ.

Ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται, σιμαίθα δέλφιδος μυνδίου τινὸς ἐρῶσα. ὃν παιδικῶς προσταλαιπωροῦντα ἐν παλαίστρᾳ, ἴσθι ἡ σιμαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης θεστύλιδος προσδιακονουμένης ἐφ᾽ ἑαυτὴν πειρᾶται μετάγειν, ἐπικαλουμένη τὴν σελήνην καὶ τὴν ἑκάτην, ὡς ἐπὶ τῷ ἔρωτι συμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς. τὴν δὲ θεστύλιδα ὁ θεόκριτος, ἀπειροκάλως ἐκ τῶν σώφρονος μετήνεγκε μίμων.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ.
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Β.

ᾶ μοι ταὶ δάφναι φόρε θέστυλι·
πᾶ δὲ τὰ φίλτρα·
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ
οἰὸς ἀώτῳ,
ὡς τὸν ἐμὸν βαρυνεῦντα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα.
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδέ ποθίκει,
οὐδ' ἔγνω πότερον τεθνάκαμες ἢ ζωοὶ ἀμές,
οὐ δὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος· ἦ ῥά οἱ ἀλλᾶ
ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' ἔρως ταχινὰς φρένας, ἅ τ' ἀφροδίτα.
βασεῦμαι ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἴδω καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ·
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι· ἀλλὰ σελάνα
φαῖνε καλόν· τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα δαῖμον,
τᾷ χθονίᾳ θ' ἑκάτα, τὰν, καὶ σκύλακες τρομέοντι,
ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
χαῖρ' ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει
φάρμακα ταῦθ' ἔρδοισα, χερείονα μήτε τι κίρκης,
μήτε τι μηδείας, μήτε ξανθᾶς περιμήδας.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
θέστυλι δειλαία· πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότησαι,
ἦ ῥ' ἄγε τοι μυσαρὰ καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;

πάσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ δέλφιδος ὀστέα πάσσω.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
δέλφις ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ δέλφιδι δάφναν
αἴθω· χ' ὡς αὕτα λακεῖ μέγα καππυρίσασα,
κἠξαπίνας ἅφθη, κοὐδὲ σποδὸν εἴδομες αὐτᾶς,
οὕτω τοι καὶ δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὡς τοῦτον τὸν καρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ μύνδιος αὐτίκα δέλφις.
χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ ἀφροδίτας,
ὣς κεῖνος δινοῖτο ποθ' ἁμετέρῃσι θύρῃσιν.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα· τὺ δ' ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν ᾅδα
κινήσαις ἀδάμαντα, καὶ εἴ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο·
θέστυλι ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται·
ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἠνίδε σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία.
ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε πότνια φωνῶ·
εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ,
τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ θασέα φαντὶ

ἐν δία λαθῆμεν εὐπλοκάμου ἀριάδνας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' ἀρκάσι· τῷ δ' ἔπι, πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὣς καὶ δέλφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τόδε δῶμα περῆσαι
μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε δέλφις.
ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
αἶ αἶ ἔρως ἀνιαρέ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
σαύραν τοι τρίψασα ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.
θέστυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, ἇς ἔτι καὶ νῦν
ἐκ θυμῶ δέδεμαι. ὁ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ.
καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα, τὰ δέλφιδος ὀστέα πάσσω.
ἶυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν δὴ μούνη ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ.
ἐκ τίνος ἄρξωμ' ἔγω, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
ἦνθ' ἁ τῶ εὐβούλοιο κανηφόρος ἄμμιν ἀναξώ,
ἄλσος ἐπ' ἀρτέμιδος. τᾶ δή ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπεύεσκε περισταδόν. ἐν δὲ λέαινα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μ' ἁ θευχαρίλα θρᾷσσα τροφὸς ἁ μακαρῖτις

ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θεάσασθαι. ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
ὡμάρτευν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα.
κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς κλεαρίστας,
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
ἤδη δ' ἐοῦσα μέσον κατ' ἀμαξιτόν, ᾇ τὰ λύκωνος,
εἶδον δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ εὐδάμιππον ἰόντας.
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γένειας.
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὺ σελάνα.
ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
χὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὥς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας. τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο. κοὔτ' ἔτι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμην, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἔγνων. ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε.
κείμην δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ.
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες. αὐτὰ δὲ λοιπὰ
ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρησα.
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾶδεν.
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν, ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
χοὔτω τᾷ δούλα τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
εἰ δ' ἄγε θέστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος

πᾶσαν ἔχε με τάλαιναν ὁ Μύνδιος. ἀλλὰ μολοῖσα,
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν.
τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
κἤπει κά νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχα νεῦσον· ἡσύχως
κἤφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ὑφάγεο τᾷδε.
ὣς ἐφάμαν. ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον· ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρώς μευ κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις·
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα·
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας,
ἕζετ' ἐπὶ κλιντῆρι· καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον·
ἦ ῥά με Σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον,
ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἤ με παρῆμεν. ὅσον με
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
ἦνθον γὰρ κἠγὼ ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ἔρωτα.
ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός·
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων,

κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθε πορφυρέησι περιζώστρῃσιν ἑλικτάν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
καί μ' εἰ μέν κ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἦς φίλα· καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
καὶ καλὸς πᾶσι μετ' ἠιθέοισι καλεῦμαι·
εὗδόν τ', εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦ ἐφίλασα.
εἰ δ' ἀλλᾷ μ' ὤθει τε καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ,
πάντως καὶ πελέκεες καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν·
καὶ μετὰ τὰν Κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἵλευ
ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὔτως ἡμίφλεκτον. ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίου
πολλάκις Ἁφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει·
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελαία.
σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο,
καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος. ὣς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθὴς,
χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων.
καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα
θερμότερ' ἧς ἢ πρόσθε. καὶ ἐψιθυρίσδομες ἁδύ.
χὠς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι σελαία,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω.
κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τυ ἐχθές, μέχρι
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας

γείτονος

μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἅ τε μελιξοῦς
σάμερον, ἁνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι·
ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' ὠκεανοῖο φέροισαι·
κεἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὡς ἄρα δέλφις ἔραται. *ἐρᾷ*
κἤτε μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός,
οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν· ἀτὰρ τόσον αἰὲν ἔρωτος
ἀκράτω ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων·
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδεν. *κοσμεῖν*
ταῦτά μοι ἁ ξείνα μυθήσατο· ἔστι δ' ἀληθής.
ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,
καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν δωρίδα πολλάκις ὄλπαν·
νῦν δέ τε δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧτέ νιν οὐδέ ποκ' εἶδον·
ἦρ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει· ἁμῶν δὲ λέλασται.
νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι· αἰ δ' ἔτι κή με
λυπῇ, τὰν ἀΐδαο πύλαν ναὶ μοίρας ἀραξεῖ· *κρούσει*
τοῖά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
ἀσσυρίω δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλοις
πότνι'· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
χαῖρε σελαναία λιπαρόχροε· χαίρετε δ' ἄλλοι
ἀστέρες εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα, νυκτὸς ὀπαδοί.

ἄκρατοι οἱ ἐρῶντες, ὑπὸ τῶν ἐρωμένων πλανώμενοι ἐπιχεῖσθαι · ὄντως · λήκυθον δωρίδα· ἤγουν κορινθίαν λέγει·

ἀκόλουθοι ἡσύχου νυκτός· φασὶ γὰρ ποιηταὶ εἶναι τῆς ἅρματος ὀχεῖσθαι τὴν νύκτα· εὐριπίδης· ὦ νὺξ ἱερὰ ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσα·

Ὑπόθεσις τοῦ τρίτου εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπόλος ἢ ἀμαρυλλίς· ἢ κωμαστής· ἐπικωμάζει δέ τις τῇ ἀμαρυλλίδι, τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου· εἰκάσειεν δ' ἄν τις τὸν ἐπικωμάζοντα βάττον εἶναι· τοῦτον γὰρ αἰπολοῦντα δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγόμενον κορύδωνι, καὶ τὸν ἔρωτα ὃν εἶχε πρὸς τὴν ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα. Τὰ οὖν πράγματα, εἴη ἂν ἐπὶ ἰταλίας περὶ κρότωνα τῆς σικελίας, ὅθεν καὶ τὴν ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται· τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον, οὐκ ἂν εἴη ὡς ὁμουνατός φησιν, ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ἐπικωμάζοντα, ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι· πλανᾶται δὲ καὶ παρὰ τοῖς χρόνοις· φέρει δὲ ὁ ἐπικωμάζων δῶρα· ἤγουν, μῆλα καὶ στεφάνους τῇ ἀμαρυλλίδι, χάριν τοῦ προσδεχθῆναι· ἡ δέ, οὐδὲ λόγου αὐτὸν ἀξιοῖ· διὸ καὶ δυσθυμίᾳ τὸν βίον καταλῦσαι προήρηται· τὸ δὲ εἶδος, ἐπικωμαστικόν. Τὸν τίτυρον οἱ μέν, κύριον· οἱ δέ, σάτυρον εἶναί φασι· τινὲς δὲ διὰ τοῦ σιμοῦ, τὸν θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, σιμιχίδην καλοῦντες· ἡ ἱστορία παρὰ ἀπολλωνίῳ.

ΑΙΠΟΛΟΣ, Η ΑΜΑΡΙΛΛΙΣ
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Γ.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα·
ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ᾽ ὄρος, καὶ ὁ τίτυ
ρος αὐτὰς ἐλαύνει.
τίτυρ᾽ ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκε τὰς αἶγας,
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ᾽ ἀμαρυλλί, τί μ᾽ οὐκέτι τοῦτο κατ᾽ ἄντρον
παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον. ἦ ῥά με μισεῖς;
ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν
νύμφα καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς.
ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον,
ὧ μ᾽ ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μάν· θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· εἴθε γενοίμαν
ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν·
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, ᾇ τὺ πυκάσδῃ.
νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας
μασδὸν ἐθύλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτραφε ματήρ·
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.
ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα· τὸ πᾶν λίθος· ὦ κυάνοφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον ὥς τυ φιλάσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
τὸν στέφανον τίλαι με κατ᾽ αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς,
τόν τοι ἐγὼν ἀμαρυλλὶ φίλα κισσοῖο φυλάσσω
ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω, τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις;
τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἁλεῦμαι,
ὧ περ τὼς θύννως σκοπιάζεται ὄλπις ὁ γριπεύς.
κἤκα μὰ ᾽ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.
ἔγνων πρᾶν ὅκα μευ μεμναμένω εἰ φιλέεις με·
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα.
ἀλλ᾽ αὔτως ἁπαλῷ ποτὶ πάχεϊ ἐξεμαράνθη.
εἶπε καὶ ἀγροιὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις·
ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις· οὕνεκ᾽ ἐγὼ μὲν
τὶν ὅλος ἔγκειμαι· τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.
ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω·
τάν με καὶ ἁ μέρμνωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως
αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
ἅλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἆρά γ᾽ ἰδησῶ
αὐτάν; ᾀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ᾽ ἀποκλινθείς·
καί κέ μ᾽ ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐντί.
ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
μᾶλ᾽ ἐν χερσὶν ἑλὼν, δρόμον ἄνυεν· ἁ δ᾽ ἀταλάντα
ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλλετ᾽ ἔρωτα.
τὰν ἀγέλαν χὠ μάντις ἀπ᾽ ὄθρυος ἆγε μελάμπους
ἐς πύλον· ἁ δὲ βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη
μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος ἀλφεσιβοίας.

Ταν δὲ καλὰν κυθέρειαν ἐν οὔρεσι μᾶλα νομεύων,
οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας.
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν, ἄτερ μαζοῖο τίθητι.
ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν, ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
ἐνδυμίων. ζαλῶ δὲ φίλα γύναι ἰασίωνα.
ὃς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
ἀλγέω τὰν κεφαλάν. τὶν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' ἀείδω.
κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται,
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Ὑπόθεσις τοῦ δ'. εἰδυλλίου.

Οὗτος τὸ εἰδύλλιον, βουκολικόν ἐστι. βάττος μὲν οὖν αἰπόλος. κορύδων δὲ, βουκόλος. οἳ πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται ἀμοιβαίως.

Ὑποτίθεται δὲ ὁ θεόκριτος τὸν κορύδωνα, βοῦς νέμοντα βουκόλου τινὸς αἴγωνος. ὃν φησὶν εἰς ὀλυμπίαν, ὑπὸ μίλωνος παλαιστοῦ ἀχθῆναι ἰσχυρὸν ὄντα ὡς ἀγωνίσηται. τὸν δὲ βάττον ταῦτα πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι κακοῦ αἱ βόες ἔτυχον βουκόλου, καὶ εἰσὶ λεπταί. Τὰ μὲν πράγματα διάκεινται ἐν κρότωνι τῆς σικελίας. ἀρχαιότερος δὲ μίλων θεοκρίτου. εἴγε ὁ μίλων τῇ ἑβδόμῃ, πάλην νικᾷ. ὁ δὲ θεόκριτος, κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα ἤκμασεν.

ΝΟΜΕΙΣ. ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ, ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Δ.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εἰπέ μοι ὦ κορύδων. τίνος αἱ βόες.
ἦ ῥα φιλώνδα; ΚΟΡΥΔΩΝ.
οὔκ, ἀλλ' αἴγωνος. βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
Β. ἦ πᾶ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες.
Κ. ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία. κἠμὲ φυλάσσει.
Β. αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ᾤχετο χώραν;
Κ. οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφεὸν ᾤχετο μίλων.
Β. καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
Κ. φαντί νιν ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.
Β. κἠμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
Κ. κᾤχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα.
Β. πείσαι τοι μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.
Κ. ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι.
Β. δειλαῖαί γ' αὗται τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὗρον.
Κ. ἦ μὰν δειλαῖαί γε. καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
Β. τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
τὠστέα. μὴ πρῴκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;
Κ. οὐ δᾶν. ἀλλ' ὅκα μέν νιν ἐπ' αἰσάροιο νομεύω.
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λάτυμνον.

Β. λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πυρρίχος· εἴθε λάχοιεν
τοὶ τῶ λαμπριάδα τοὶ δαμόται, ὅκκα θύοντι
τᾷ ἥρᾳ τοιόνδε· κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
Κ. καὶ μὰν ἐς τὸ μάλιμνον ἐλαύνεται· ἔς τε τὰ φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν νήαιθον, ὅπᾳ καλὰ πάντα φύοντι·
αἰγίπυρος καὶ κνύζα, καὶ εὐώδης μελίτεια·
Β. φεῦ φεῦ· βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὦ τάλαν αἴγων
εἰς ἀΐδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσσαο νίκας.
χἀ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται· ἅν ποτ' ἐπάξα,
Κ. οὐ τήνα γ', οὐ νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ πῖσαν ἀφέρπων
δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς
κεὖ μὲν τὰ γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ πύρρω
αἰνέω τάν τε κρότωνα. καλὰ πόλις ἅ τε ζάκυνθος·
καὶ τὸ ποτ' ἀῷον τὸ λακίνιον· ᾇπερ ὁ πύκτας
αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας·
τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἆγε πιάξας
τᾶς ὁπλᾶς, κἤδωκ' ἀμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάυσαν, χὠ βωκόλος ἐξεγέλασσεν·
Β. ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλί· μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας·
αἲ αἲ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγχει·
Κ. θαρσεῖν χρὴ φίλε βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον·
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν· ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες·
χὠ ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος· ἄλλοκα δ' ὕει·
Β. θαρσέω· βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία, τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα· σίττ' ὁ λέπαργος·
Κ. σίττ' ἁ κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον· οὐκ ἐσακούεις;
ἡξῶ ναὶ τὸν πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν·
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν· ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει·
εἴθ' ἦ μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον· ὥς τυ πατάξω·
Β. θᾶσαί μ' ὦ κορύδων ποτὶ τῶ διός· ἁ γὰρ ἄκανθα
ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν· ὡς δὲ βαθεῖαι
ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί· κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο·
ἐς ταύταν ἐτύπαν χασμεύμενος· ἦ ῥά γε λεύσσεις;
Κ. ναὶ ναί· τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τέ νιν· ἅδε καὶ αὐτά·
Β. ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάζει·
Κ. ἐς ὄρος ὅκχ' ἕρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι·
Β. εἴπ' ἄγε μοι κορύδων· τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ' ἐκνίσθη;
Κ. ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε· πρᾶν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθών,
καὶ ποτὶ τᾷ μάκτρᾳ κατελάμβανον ἆμος ἐνάργει·
Β. εὖ γ' ὤνθρωπε φιλοῖφα· τό τοι γένος ἢ σατυρίσκοις
ἐγγύθεν, ἢ πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει·

Υπόθεσις τοῦ ε΄ εἰδυλλίου.

πιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπολι
ε κὸν καὶ ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλ
λήλοις ἐπὶ Ἰταλίας, ποιμὴν καὶ αἰπόλος. δρα
ματικώτερον δέ ἐστι τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, τοῦ προσώ
που τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δὲ τῷ αἰπόλῳ
τὸ ὄνομα κομάτας. ὃς καὶ εὐμάρα τοῦ συβαρίτα νέ
μει τὰς αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος, λάκων. ὃς θουρίου τοῦ
συβαρίτα νέμει τὰ θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν κομά
τας κόρην ἐρωμένην, ἀλκίππην τοὔνομα. ὁ δὲ λά
κων, ἐρώμενον εὐμήδην. ἀλλήλοις οὖν προσκαλοῦν
ται, περὶ εὐμουσίας ἐρίζοντες. καὶ ἔπαθλον τῆς νί
κης τίθενται. ὁ μὲν αἰπόλος, τράγον. ὁ δὲ ποιμήν,
ἀμνόν. μόρσωνα δὲ τῶν ᾠδῶν κριτὴν αἱροῦνται. τε
λεσάντων δὲ τὴν ἅμιλλαν, ὁ κριτὴς μόρσων, τῷ αἰ
πόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ γαῦρος
γενόμενος, προσδιαλέγεται ταῖς αἰξί, καὶ
τὴν τοῦ τράγου ἐπὶ ταῖς αἰξὶν ὄρεξιν
πειρᾶται καταστέλλειν, ἐπινίκι
ον θῦσαι ταῖς νύμφαις
εὐτρεπίζων.

※

ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ, Η ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ, ΚΟΜΑΤΑΣ, ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Ε.

ἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συ
α βαρίταν
φεύγετε τὸν λάκωνα, τό μευ νάκος
ἐχθὲς ἔκλεψεν.
Λ. οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας, σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορῆτε.
τόν μευ τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα κομάταν;
Κ. τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γάρ ποκα δῶλε συβαρίτα
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν κορύδωνι,
ἀρκεῖ τοι, καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
Λ. τάν, μοι ἔδωκε λύκων ὠλεύθερε. τὶν δὲ τὸ ποῖον
λάκων ἐκκλέψας πόκ' ἔβα νάκος, εἰπὲ κομάτα,
οὐδὲ γὰρ εὐμάρα τῷ δεσπότῃ ἦς τοι ἐνεύδειν.
Κ. τό, κροκύλος μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον ἁνίκ' ἔθυσε
ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα. τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ
βασκαίνων. καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
Λ. οὐ μ' αὐτὸν τὸν πᾶνα τὸν ἄκτιον. οὔ σέ γε λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ καλαίθιδος. ἢ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας ὤνθρωπε μανεὶς ἐς κρᾶθιν ἁλοίμαν.
Κ. οὐ μὰν οὔτ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ὠγαθὲ νύμφας.
αἵ τέ μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν.
οὔ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε κομάτας.

Λ. αἴ γοι πεισεῦσαί μι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἀλλ' οὖν αἴ κα λῇς ἔριφον θέμεν, ἐντὶ μὲν οὐδὲν
ἱερόν. ἀλλά γέ τοι διαείσομαι ἔστε κ' ἀπείπῃς.
Κ. ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισε. ἠνὶ δὲ κεῖται
ὥριφος. ἀλλ' ἄγε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
Λ. καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ τάδ' ἐγ' ἔσσεται ἐξ ἴσου ἄμμιν;
τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα βούλετ' ἀμέλγειν;
Κ. ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὡς τὺ πεποίθεις.
σφάγξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτοι
ὥριφος ἰσοπαλὴς τύ, ἴδ' ὁ τράγος οὗτος ἔρισδε.
Λ. μὴ σπεῦδ', οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι. ἅδιον ᾀσῇ
τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τἄλσεα ταῦτα καθίξας.
ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται. ὧδε πεφύκει
ποία. χἀ στιβὰς ἅδε. καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.
Κ. ἀλλ' οὔτι σπεύδω, μέγα δ' ἄχθομαι. εἰ τύ με τολμῇς
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. ὅν ποκ' ἐόντα
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει.
θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας ὥς τυ φάγωντι.
Λ. καὶ πόκ' ἐγὼ παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας,
μέμναμ' ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως;
Κ. ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες. αἱ δὲ χίμαιραι
αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
Λ. μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὑβὲ ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ' ἕρπε, καὶ ὕστερα βωκολιαξεῖς.

Κ. οὐχ ἑρψῶ τηνεί. τουτῶ δρύες, ὧδε κύπειρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρῳ
ὄρνιχες λαλαγεῦντι. καὶ ἁ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
τᾷ παρὰ τίν. βάλλει δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνοις.
Λ. ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς
αἴκ' ἔνθῃς, ὕπνω μαλακώτερα. ταὶ δὲ τραγεῖαι
ταὶ παρὰ τίν, ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις.
στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς νύμφαις. στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.
Κ. αἰ δέ κα καὶ τὺ μόλῃς, ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς,
καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν. ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
δέρματα. τᾶν παρὰ τὶν μαλακώτερα τετράκις ἀρνῶν.
στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος.
ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος, πλέα κηρί' ἐχοίσας.
Λ. αὐτόθε μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτόθι βωκολιάσδευ.
τὰν σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε
τίς κρινεῖ; αἴθ' ἔνθοι ποθ' ὁ βωκόλος ὧδε Λυκώπας.
Κ. οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι. ἀλλὰ τὸν ἄνδρα
αἰ λῇς τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται. ἔντι δὲ Μόρσων.
Λ. βωστρέωμες. Κ. τὺ κάλει νιν. Λ. ἴθ' ἐξένεμικκὸν ἄκουσον
τεῖδ' ἐνθών. ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες ὅστις ἀρείων
βωκολιαστάς ἐστι. τὺ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.

Κ. ναὶ ποτὶ τᾶν νυμφᾶν ναὶ μόρσων, μήτε κομάτα
τὸ πλέον ἰθύνῃς, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ.
αἵδ' ἔτι ποίμνια τῶ θουρίω ἐστὶ συβάρτα.
εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τῶ συβαρίτα.
Λ. μή τύ τις ἠρώτα ποτὶ διός, αἴ τε συβάρτα,
αἴτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποίμνιον, ὡς λάλος ἐσσί.
Κ. βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω.
κοὐδὲν καυχέομαι· τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.
Λ. εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις· καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις,
ζῶντ' ἄφες ὦ παιάν· ἦ στωμύλος ἦσθα κομάτα.
Κ. ταὶ μοῖσαί με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.
Λ. καὶ γὰρ ἔμ' ὦ πόλλων φιλέει μέγα· καὶ καλὸν αὐτῷ
κριὸν ἐγὼ βόσκω· τὰ δὲ κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.
Κ. πλὰν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα τάλαν λέγει αὐτὸς ἀμέλγεις.
Λ. φεῦ φεῦ λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
τυρῶ· καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
Κ. βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ κλεαρίστα,
τὰς αἶγας παρελῶντα· καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.
Λ. κἠμὲ γὰρ ὁ κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
Κ. ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
πρὸς ῥόδα· τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.
Λ. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀριμαλίδες· αἳ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον· αἳ δὲ μελιχραί.
Κ. κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν.
ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών· τηνεὶ γὰρ ἐφίσδει.
Λ. ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον ὁππόκα πέξω,
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός.
Κ. σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες, ὧδε νέμεσθε
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, αἵ τε μυρῖκαι.
Λ. οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ κώναρος ἅ τε κιναίθα.
τουτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολὰς ὡς ὁ φάλαρος.
Κ. ἔντι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος· ἔντι δὲ κρατὴρ
ἔργον πραξιτέλευς· τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.
Λ. χἀμὶν ἔστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει.
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
Κ. ἀκρίδες αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν.
μή μευ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος, ἐντὶ γὰρ αὖαι.
Λ. τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω.
οὕτω χ' ὔμμες θὴν ἐρεθίσδετε τὼς καλαμευτάς.
Κ. μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι, τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
Λ. καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος, οἳ τὰ φιλώνδα
σῦκα κατατρώγοντες, ὑπανέμιοι φορέονται.
Κ. ἦ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγών τυ κατήλασα, καὶ τὺ σεσαρὼς
εὖ ποτεκιγκλίζευ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;
Λ. τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μάν ποτε τεῖδέ τυ δήσας
εὐμάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

Κ. ἤδη τις Μόρσων πικραίνεται· οὐχὶ παρῄσθευ
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις.
Λ. κἠγὼ μὰν κνίσδω Μόρσων τινά, καὶ τὺ δὲ λεύσσεις·
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα.
Κ. Ἱμέρα ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα. καὶ τὺ δὲ Κρᾶθι,
οἴνῳ πορφύροις. τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.
Λ. ῥείτω χἀ Συβαρῖτις ἐμὶν μέλι. καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
ἁ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι.
Κ. ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῖνον πατέοντι. καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
Λ. ταῖσι δ' ἐμαῖς οἴεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια
φέρβεσθαι. πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ.
Κ. οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλασε
τῶν ὤτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
Λ. ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα, καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
τὰν σύριγγ' ὤρεξα. καλόν τί με κάρτ' ἐφίλασεν.
Κ. οὐ θεμιτόν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι. τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχθής.
Μ. παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὶν δὲ Κομάτα
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα. καὶ τὺ δὲ θύσας
ταῖς Νύμφαις, Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.
Κ. πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα. κἠγὼ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
καττῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος. ὅττι ποκ' ἤδη
ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν. ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἁλεῦμαι.
αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κεροῦχίδες. αὔριον ὔμμε
πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι κράνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχεύσεις
τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαις τὸν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν
αἰ μή τυ φλάσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

Ὑπόθεσις, τοῦ ἕκτου εἰδυλλίου.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις θέρους ὄντος, μεσημβρίας εἰς ἓν τὰ θρέμματα συνελαύνοντες, ἀμοιβαίως τὴν περὶ Κύκλωπος ὑπόθεσιν ᾄδουσιν. ἄρχεται μὲν οὖν τῆς ᾠδῆς ὁ Δάφνις, ὡς πρὸς τὸν Κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος. ὁ δὲ Δαμοίτας ἀποκρίνεται ἐκ προσώπου τοῦ Πολυφήμου ᾄδων.
Τὰ πράγματα ἐν Σικελίᾳ. προσδιαλέγεται δὲ ὁ ποιητὴς Ἀράτῳ, οὗ μέμνηται ἐν τοῖς θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχοῦ. Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι. καὶ πάλιν. Μηκέτι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε.
δύναται δὲ οὗτος εἶναι, ὁ τῶν φαινομένων ποιητής.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ, ΔΑΜΟΙΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ· ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΕΚΤΟΝ.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν ποκ᾽ ἄρατε σῦνάγαγον. ἦς δ᾽ ὁ μὲν αὐτῶν
πυῤῥὸς, ὁ δ᾽ ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν᾽ ἄμφω
ἑσδόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι, τοιάδ᾽ ἄειδον.
πρᾶτος δ᾽ ἄρξατο Δάφνις ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν.
Δα. βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἁ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα.
καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
ἁδέα συρίσδων. πάλιν ἅδ᾽ ἴδε τὰν κύνα βάλλει.
ἅ τοι τᾶν ὀΐων ἕπεται σκοπὸς, ἁ δὲ βαΰσδει
εἰς ἅλα δερκομένα. τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἅσυχα καχλάζοντα, ἐπ᾽ αἰγιαλοῖο θεοίσας.
φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
ἁ δὲ καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ᾽ ἀκάνθας
ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύγει,
καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει.
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. ἦ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.
τῷ δ᾽ ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο, καὶ τάδ᾽ ἄειδεν.
Δμ. εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἁνίκ᾽ ἔβαλλε.
κοὔ μ᾽ ἔλαθ᾽, οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκὺν, ᾧ ποθορῷμι
ἐς τέλος. αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ᾽ ἀγορεύων,
ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν οὐ ποθόρημι,
ἀλλ᾽ ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ᾽ ἔχεν. ἁ δ᾽ ἀΐοισα,
ζαλοῖ μ᾽, ὦ παιάν, καὶ τάκεται. ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰστρεῖ, παπταίνοισα ποτ᾽ ἄντρα τε, καὶ ποτὶ ποίμνας.
σίγα δ᾽ ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνὶ καὶ γὰρ ὅκ᾽ ἤρων
αὐτᾶς, ἐκνυζᾶτο ποτ᾽ ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.
ταῦτα δ᾽ ἴσως ἐσορεῦσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας ἔστεκ᾽ ὀμόσσῃ
αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ᾽ ἐπὶ νάσω.
καὶ γάρ θην οὐδ᾽ εἶδος ἔχω κακὸν ὥς με λέγοντι.
ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἦς δὲ γαλάνα.
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δ᾽ ἐμὶν ἁ μία κώρα
ὡς παρ᾽ ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνετο. τῶν δέ τ᾽ ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.
ταῦτα γὰρ ἁ γραῖα με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν,
ἁ πρᾶν ἀμώντεσσι παρ᾽ Ἱπποκίωνι ποταύλει.
τόσσ᾽ εἰπὼν, τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε.
χὡ μὲν τῷ, σύριγγ᾽. ὁ δὲ τῷ, καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας.

ὀρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ τοὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ.
νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνάσσατοι δ' ἐγένοντο.

Ὑπόθεσις τοῦ ἑβδόμου εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, θαλύσια. τὰ δὲ πράγματα ἐν κῷ. ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ θεόκριτος, ὅτε πρὸς πτολεμαῖον εἰς ἀλεξάνδρειαν ἀπῄει, φίλος κατέστη φρασιδάμῳ καὶ ἀντιγένει λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ θαλύσια δήμητρος, ἄπεισι μετὰ εὐκρίτου καὶ ἀμύντου. ὅθεν καὶ διηγεῖται, ὡς καθ' ὁδὸν ἐντυγχάνει λυκίδᾳ τῷ κυδωνιάτῃ ἐκ κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι καὶ διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἤρα δὲ ὁ λυκίδας παιδὸς ἀγεάνακτος μιτυληναίου. ὁ δὲ θεόκριτος, μυρτοῦς ὄνομα. λαμβάνει δὲ ὁ θεόκριτος λαγωβόλον παρὰ λυκίδα. καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

Ἄλλως.

Ἐπιδημήσας ὁ θεόκριτος ἐν κῷ, ἐφιλιώθη φρασιδάμῳ καὶ ἀντιγένει τοῖς λυκωπέως υἱοῖς. κληθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ θαλύσια δήμητρος, ἄπεισι μετὰ εὐκρίτου, καὶ ἀμύντου οὐχ ὡς μόνον αὐτός φησι μετὰ φρασιδάμου καὶ ἀντιγένους τῶν καλεσάντων αὐτόν.

※

ΘΑΛΥΣΙΑ. Η ΕΑΡΙΝΗ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἦς χρόνος, ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ εὔκριτος
εἰς τὸν ἄλεντα
εἵρπομες ἐκ πόλιος· σὺν καὶ τρίτος
ἄμμιν ἀμύντας.
τᾷ δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια ὁ φρασίδαμος
κἀντιγένης· δύο τέκνα λυκώπεος· εἴ τι περ ἐσθλόν.
χαῶν τῶν ἐπ' ἄνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
χάλκωνος βούρειαν, ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν.
εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν
αἴγειροι πτελέαι τε, εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα
ἁμῖν τῶ βρασίλα κατεφαίνετο· καί τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα.
ὤνομα μὲν λυκίδας· ἦς δ' αἰπόλος· οὐδέ κέ τίς μιν
ἠγνοίησεν ἰδών· ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῴκει.
ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίσοιο ποτόσδον.
ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι, γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλοκερῷ· ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
δεξιτερᾷ κορύναν, καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς

ὄμματι μειδιόωντι· γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς.
σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις,
ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει·
οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι·
ἢ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι, ἤ τινος ἀστῶν
λανὸν ἔπι θρώσκεις· ὥς τοι ποσὶ νεισομένοιο
πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην· λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεῦσιν,
ἔν τ' ἀμητήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
ἁμέτερον· καίτοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν
ἔλπομαι. ἁ δ' ὁδὸς ἅδε θαλυσιάς· ἦ γὰρ ἑταῖροι
ἀνέρες εὐπέπλῳ δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,
ὄλβω ἀπαρχόμενοι. μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ
ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
ἀλλ' ἄγε δὴ ξυνὰ γὰρ ὁδὸς, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς,
βουκολιασδώμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
καὶ γὰρ ἐγὼ μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κἠμὲ λέγοντι
πάντες ἀοιδὸν ἄριστον. ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθὴς,
οὐ δᾶν, οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλὸν
σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ σάμω, οὔτε φιλιτᾶν
ἀείδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
ὣς ἐφάμαν ἐπίταδες. ὁ δ' αἰπόλος ἁδὺ γελάξας
τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύσσομαι, οὕνεκεν ἐσσὶ
πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ διὸς ἔρνος,

ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ
ἶσον ὄρευς κορυφᾶ τελέσαι δόμον ὠρομέδοντος,
καὶ μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ χῖον ἀοιδὸν
ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
σιμιχίδα· κἠγὼ μὲν, ὅρη φίλος εἴ τοι ἀρέσκει
τοῦθ', ὅ τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
Λ. ἔσσεται ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς μιτυλάναν,
χὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκῃ
κύματα, χὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει.
αἴ κεν τὸν λυκίδαν ὀπτώμενον ἐξ ἀφροδίτας
ῥύσηται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῶ με καταίθει.
χ' ἁλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τήν τε θάλασσαν,
τόν τε νότον, τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ,
ἁλκυόνες, γλαυκαῖς νηρηΐσι ταί τα μάλιστα
ὀρνίθων ἐφίλαθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
ἀγεάνακτι πλόον διζημένω ἐς μιτυλάναν
ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα
ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων,
τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ,
πὰρ πυρὶ κεκλιμένος· κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ.
χ' ἁ στιβὰς ἔσσεται πεπυκασμένα ἔς τ' ἐπὶ πᾶχυν
κνύζα τ' ἀσφοδέλω τε πολυγνάμπτω τε σελίνω.
καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένος ἀγεάνακτος,

αὐταῖσι κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.
αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες. εἷς μὲν ἀχαρνεύς.
εἷς δὲ λυκωπίτας. ὁ δὲ τίτυρος ἐγγύθεν ᾀσεῖ,
ὥς ποκα τᾶς ξενέας ἠράσσατο δάφνις ὁ βώτας.
χ᾽ ὡς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν,
ἱμέρα αἵτε φύοντι παρ᾽ ὄχθαισιν ποταμοῖο.
εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ᾽ αἷμον.
ἢ ἄθω ἢ ῥοδόπαν, ἢ καύκασον ἐσχατόωντα.
ᾀσεῖ δ᾽ ὥς ποκ᾽ ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ,
ζωὸν ἐόντα, κακαῖσιν ἀτασθαλίαισιν ἄνακτος.
ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι.
οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
ὦ μακαριστὲ κομᾶτα τὺ θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθεις,
καὶ τὺ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὺ μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξετέλεσσας.
αἴθ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμες.
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν᾽ ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωνᾶς εἰσαΐων. τὺ δ᾽ ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἁδὺ μελισδόμενος κατακέκλισο θεῖε κομᾶτα.
χ᾽ ὡ μὲν τόσσ᾽ εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δὲ μετ᾽ αὖθις
κ᾽ ἠγὼν τοῖ᾽ ἐφάμαν. λυκίδα φίλε πολλὰ μὲν ἄλλα
νύμφαι κ᾽ ἠμὲ δίδαξαν ἀν᾽ ὤρεα βουκολέοντα
ἐσθλά. τά που καὶ ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.
ἀλλὰ τόγ᾽ ἐκ πάντων μέγ᾽ ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρεν

ἀρξεῦμ᾽, ἀλλ᾽ ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις.
σιμιχίδα μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον, ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῇ μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔρανται.
ὤρατος δ᾽ ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ,
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον· οἶδεν ἄριστις.
ἐσθλὸς ἀνὴρ μέγ᾽ ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδεν.
φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος ὑπ᾽ ὀστέον αἴθετ᾽ ἔρωτι.
τόν μοι πὰν ὁμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας
ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.
εἴτ᾽ ἔστ᾽ ἄρα φιλῖνος ὁ μαλθακὸς, εἴτε τις ἄλλος.
κ᾽ ἢν μὲν ταῦθ᾽ ἕρδοις ὦ πὰν φίλε, μήτι τυ παῖδες
ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.
εἰ δ᾽ ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ᾽ ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο, καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις.
εἴης δ᾽ ἠδωνῶν μὲν ἐν ὤρεσι χείματι μέσσῳ.
ἕβρον πὰρ ποταμὸν τετραμμένος, ἐγγύθεν ἄρκτου.
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ᾽ αἰθιόπεσσι νομεύοις
πέτρᾳ ὑπὸ βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι νεῖλος ὁρατός.
ὔμμες δ᾽ ὑετίδος καὶ βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
νᾶμα, καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ διώνας.
ὦ μάλοισιν ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι,
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα φιλῖνον
βάλλετ᾽. ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ.

καὶ δή μευ ἀπίοιο πεπαίτερος· αἱ δὲ γυναῖκες,
αἲ αἲ φαντὶ φίλε, τὸ τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.
μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν ἄρατε.
μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαρῇσι διδοίη.
εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε φέριστε μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας.
ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι γραῖά τε παρείη,
ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
τόσσ' ἐγὼ μάν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάξας,
ὡς πάρος, ἐκ μοισᾶν ξεινήϊον ὤπασεν ἦμεν.
χὠ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ, τὰν ἐπὶ πύξας
εἷρφ' ὁδόν· αὐτὰρ ἐγών τε καὶ εὔκριτος ἐς φρασιδάμω
στραφέντες χὠ καλὸς ἀμύντιχος, ἔν τε βαθείαις
ἁδείας σχίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες.
ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι.
πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
αἴγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἁ δ' ὀλολυγὼν
τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών.
πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ' ὀπώρης.
ὄχναι μὲν πὰρ ποσσὶ, παρὰ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο
ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε.
τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
νύμφαι κασταλίδες παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι.
ἆρά γέ πα τοιόνδε φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
κρατῆρ' ἡρακλῆϊ γέρων ἐστάσατο χείρων;
ἆρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' ἀνάπω,
τὸν κρατερὸν πολύφαμον, ὃς ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι,
οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε νύμφαι,
βωμῷ πὰρ δάματρος ἀλωάδος, ἇς ἐπὶ σωρῷ
αὖθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον. ἁ δὲ γελάσαι,
δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

Ὑπόθεσις τοῦ ὀγδόου εἰδυλλίου.

Ἁ μὲν πράγματα, ἐπὶ σικελίας. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. εἰσὶ δὲ ἐρίζοντες ἀλλήλοις δάφνις βουκόλος, καὶ μενάλκας ποιμήν. εἰληφότες κριτὴν αἰπόλον. ἔπαθλον δὲ τεθείκασι τὰς σύριγγας. ἄλλως. Τὰ μὲν πράγματα, ἐν σικελίᾳ. ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. μενάλκας καὶ δάφνις εἰς ἔριν βουκολικῶν ᾀσμάτων καταστάντες, εἵλοντο κριτὴν τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται. ἔπαθλον δὲ ἔθεσαν τὰς ἰδίας σύριγγας. ἀρέσει δὲ κριτῇ ὁ δάφνις εὖ μάλα ᾄσας.

προσηγάγετο μαθητεῦσαι ἑαυτόν. σωσίθεος δὲ, δάφνιν φησὶ γενόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι μενάλκαν ᾄδοντα, πανὸς καὶ νυμφῶν κρινάντων, γαμηθῆναι τῷ θαλείᾳ. ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ αἰτωλὸς, παρὰ δάφνιδος μαθεῖν μαρσύαν τὴν λυρικήν. Δάφνις, βουκόλος. Μενάλκας ποιμήν. μικτὸν διηγηματικόν.

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ, ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, Η.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι,
μᾶλα νέμων, ὥς φαντι, κατ' ὤρεα μακρὰ μενάλκας.
ἄμφω τώγ' ἤτην πυρροτρίχω. ἄμφω ἀνάβω.
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω. ἄμφω ἀείδεν.
πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε μενάλκας.
Μ. μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν δάφνι, λῇς μοι ἀεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.
τὸν δ' ἄρα χὠ δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
Δ. ποιμὰν εἰροπόκων ὀΐων συρικτὰ μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' ἀείδων.
Μ. χρῄσδεις ὦν ἐσιδεῖν. χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
Δ. χρῄσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρῄσδω καταθεῖναι ἄεθλον.
Μ. ἀλλὰ τί θησεύμεσθ' ὅκα ἁμῖν ἄρκιον εἴη;
Δ. μόσχον ἐγὼ θησῶ. τὺ δὲ θὲς γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.
Μ. οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μευ
χ' ἁ μάτηρ. τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.
Δ. ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἕξει ὁ νικῶν;
Μ. σύριγγ', ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν.
ταύτην κατθείην. τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ.
Δ. ἦ μάν τοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν.
πρώαν νιν συνέπαξ'. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
τοῦτον ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.
ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ. τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἁμέων;
Μ. τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἢν καλέσωμες,
ᾧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
χ' οἱ μὲν παῖδες ἄϋσαν. ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσας.
χ' οἱ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρῖναι.
πρᾶτος δ' ὦν ἀείδε λαχὼν ἰϋκτὰ μενάλκας.
εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε δάφνις ἀοιδὰν
βουκολικάν. οὕτω δὲ μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.
Μ. ἄγκεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος, αἴ τι μενάλκας
πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος.
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας, ἢν δέ ποκ' ἔνθῃ
δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
Δ. κρᾶναι καὶ βοτάναι γλυκερὸν φυτόν. αἴπερ ὁμοῖον
μουσίσδει δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι.

τοῦτο τὸ βουκόλιον ποιμαίνετε, χὤντι μενάλκας,
τῆδ' ἀγάγοι, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.
Μ. παντᾷ ἔαρ. παντᾷ δὲ νομοί. παντᾷ δὲ γάλακτος
οὔθατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
ἔνθ' ἁ καλὰ παῖς ἐπινίσεται. αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ.
χὠ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι χαἰ βοτάναι.
Δ. ἔνθ' ὄις. ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι·
ἔνθ' ὁ καλὸς μίλων βαίνει ποσίν, αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ,
χὠ τὰς βῶς βόσκων, χαἰ βόες αὐότεραι.
Μ. ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
μυρίον, ὦ σιμαί, δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι
ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος. ἴθ' ὦ κόλε λέγε μίλων,
ὡς πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὢν ἔνεμε.
Δ. μή μοι γᾶν πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων,
ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν σικελὰν ἐς ἅλα.
Μ. δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν. ὕδασι δ' αὐχμὸς
ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ. ἀγροτέροις δὲ λίνα.
ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ, ὦ ζεῦ
οὐ μόνος ἠράσθην. καὶ τὺ γυναικοφίλας.
Ταῦτα μὲν ὧδι δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
τὰν πυμάταν δ' ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε μενάλκας.
Δ. φείδευ τᾶν ἐρίφων, φείδευ λύκε τᾶν τοκάδων μευ.

μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτῶ.
ὦ λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
ταὶ δ' ὄιες μηδ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
ποίας. οὔτι καμεῖσθ' ὅκκα πάλιν ἅδε φύηται.
σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι.
ὡς τὸ μὲν ὦρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπόθωμαι.
δεύτερος αὖ δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδειν.
Δ. κἠμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελεῦντα, καλὸν καλὸν ἦμεν ἔφασκεν
οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾷ.
ἀλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον.
ἁδεῖ' ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα.
ἁδὺ δὲ χὠ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χἀ βῶς.
ἁδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν.
τᾷ δρυῒ ταὶ βάλανοι κόσμος. τᾷ μαλίδι, μᾶλα.
τᾷ βοῒ δ' ἁ μόσχος. τῷ βουκόλῳ αἱ βόες αὐταί.
ὣς οἱ παῖδες ἄεισαν. ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν.
ἁδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ δάφνι φωνά.
κρέσσον μελπομένω τεῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν.
λάζεο τὰς σύριγγας. ἐνίκασας γὰρ ἀείδων.
αἰ δέ τι λῇς με καὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακτρά τοι αἶγα.
ἅ τις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνήλατο καὶ πλατάγησε

νικάσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἅλοιτο.
ὣς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπῃ
ὥτερος, οὕτω καὶ νύμφα γαμεθεῖσ᾽ ἀκάχοιτο.
κἠκ τούτω Δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο.
καὶ νύμφαν ἄκριβος ἐὼν ἔτι, Ναΐδα γᾶμεν.

Ὑπόθεσις τοῦ ἐνάτου εἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας. νομεὺς δέ ἐστιν ὃς δεῖται Δάφνιδος καὶ Μενάλκα, ὅπως ἀλλήλοις ᾄσωσιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς Μενάλκαν.

Ἄλλως. Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ Σικελίας κεῖνται. ἐκκαλοῦνται δὲ ὑπὸ συννομέως Δάφνις καὶ Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ᾄσωσιν. οὐδὲν ἔχει πρὸς Μενάλκαν τοῦτον ὄντα Σικελικόν, ὑπὲρ Μενάλκα Χαλκιδέως. ὅν φησιν Ἑρμησιάναξ ἐρασθῆναι τῆς Κυρηναίας Εὐίππης. καὶ διὰ τὸ μὴ ἐπιτυγχάνειν αὐτῆς, κατακριμνισθῆναι. Βουκολιάζεο δέ, τουτέστι βουκολικὴν φωνὴν λέγε. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτω. βουκολιάζευ ὁ Δάφνι. συναρξάσθω δέ, ἢ ἐφεψάσθω Μενάλκας.

Ἰστέον ὅτι, ἢ τὸν αὐτὸν ὃν προεῖπε Μενάλκαν πάλιν φησί, τότε γὰρ ἴσως ἔνεμε μῆλα νῦν δὲ βόας, ἢ ἕτερον Μενάλκαν βουκόλον.

ΝΟΜΕΥΣ. Η ΒΩΚΟΛΟΙ, ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΕΝΝΑΤΟΝ.

Βουκολιάζεο Δάφνι. τὺ δ᾽ ᾠδᾶς ἄρχε
ο πρᾶτος. γρ. καὶ, ἔφα
ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ
Μενάλκας. γρ. καὶ, ὑπὸ
μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ἐπὶ στείρεσι δὲ ταύρως.
χοἱ μὲν ἅμα βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῷντο.
μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες. ἐμὶν δὲ τὺ βουκολιάσδευ
ἔμπροσθεν. ἄλλοθεν δέ γ᾽ ὑποκρίνοιτο Μενάλκας.
Δ. ἁδὺ μὲν ὁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χ᾽ ἁ βῶς.
ἁδὺ δὲ χ᾽ ἁ σύριγξ. χ᾽ ὡ βουκόλος. ἁδὺ δὲ κἠγών.
ἔντι δέ μοι παρ᾽ ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς. ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἁπάσας
λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος, ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς μύθων καὶ μητρὸς ἀκούειν.
οὕτω Δάφνις ἄεισεν ἐμίν. οὕτω δὲ Μενάλκας.
Μ. Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ
κοίλαις ἐν πέτρῃσιν. ἔχω δέ τοι, ὅσσ᾽ ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται. πολλὰς μὲν ὄις, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πὰρ ποσὶ κώεα κεῖνται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ᾽ αὖαι

φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δ' ἔτι οὐδ' ὅσον ὤραν
χείματος, ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος·
τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα.
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀγρός,
αὐτοφυῆ, τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων·
τήνῳ δὲ στρόμβω καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς
σιτήθην, πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας,
πέντε ταμὼν πέντ' οὖσιν· ὁ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ.
βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ᾠδάν,
τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι·
μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρης ὀλοφυδόνα φύσης.
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ·
ἴρηκες δ' ἴρηξιν· ἐμὶν δ' ἁ Μοῖσα καὶ ᾠδά.
τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος, οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον· οὔτε μελίσσαις
ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν Μοῖσαι φίλαι. οὓς γὰρ ὁρεῦσαι
γαθεῦσιν, τὼς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκα.

Ὑπόθεσις τοῦ δεκάτου εἰδυλλίου.

Ἐν τῷ χωρίῳ διάκειται τὸ ᾆσμα. Μίλων δ' ἐστὶ καὶ Βάττος, ἐν τῷ θερίζειν ἀλλήλοις διαλεγόμενοι. ἐρᾷ δὲ ὁ Βάττος, Βομβύκας αὐλητρίδος Πολυβούτου τινὸς εἴτε θυγατρὸς, εἴτε θεραπαίνης. καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ Μίλων ἐρεθίζων αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα. τοῦ δὲ Βάττου τὴν μὲν αὐτοῦ δυσφημίαν ἀποτρέποντος ὡς Βομβύκας ἐρῶ καὶ διὰ τοῦτο κάμνω τὴν ψυχήν, ὁ Μίλων προσπαίζων αὐτῷ σκώπτει, τὴν φίλην αὐτοῦ μάντιν καλαμαίαν φησίν· ἐπεὶ καὶ μέλαινα, καὶ λεπτή, καὶ ἀνάκωλος· τοιαῦται δὲ καὶ αἱ ἐν ταῖς χώραις ἀκρίδες. Βάττος δὲ μὴ μεγαλορρημονῶν ἐπὶ τούτῳ, ἔφη αὐτῷ· τυφλὸς γὰρ οὐ μόνον ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἔρως. ἐρεθισθεὶς δὲ ὑπὸ Μίλωνος ὁ Βάττος, ἀπαγγέλλει ᾠδὴν εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ, περιέχουσαν καὶ τὰ περὶ τὸν Λιτυέρσην τὸν Μίδου υἱόν· ὃν Ἡρακλῆς ἀνεῖλε, πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. παυσαμένου δὲ τῆς ᾠδῆς, ἀναδέχεται ὁ Μίλων ὡς πρέπουσαν ἐργάτῃ ᾠδὴν εἴρηκε. παραινεῖ δὲ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα διηγεῖσθαι τῇ μητρὶ κατὰ τὸν ὄρθρον.

ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ, Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ. ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΜΙΛΩΝ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Ι.

ΜΙΛΩΝ.

Ἐργατίνα Βουκαῖε, τί νῦν ὀϊζυρὲ πεπόνθεις;
οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ, ὡς τὸ πρὶν ἆγες,
οὔθ' ἅμα λαοτομεῖς τῷ πλατίον· ἀλλ' ὑπολείπῃ
ὥσπερ ὄϊς ποίμνας, ἇς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
ποῖός τις δείλαι τὺ καὶ ἐν μέσῳ ἄματος ἐσσῇ,
ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακος οὐκ ἀποτρώγεις;

Β. μίλων ὀψαμάτα πέτρας ἀπὸ κόμμ' ἀπράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
Μ. οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί.
Β. οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
Μ. μηδὲ ξυμβαίη. χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.
Β. ἀλλ' ἐγὼ ὦ μύλων ἔραμαι σχεδὸν ἑνδεκαταῖος.
Μ. ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον. ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος.
Β. τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
Μ. τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται. Β. ἁ πολυβώτα.
ἃ πρὶν ἀμάντεσσι παρ' ἱπποκύωνι ποταύλει.
Μ. εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν, ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία.
Β. μωμᾶσθαι μ' ἄρχῃ τύ. τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος
ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος ἔρως, μηδὲν μέγα μυθεῦ.
Μ. οὐ μέγα μυθεῦμαι, τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾷον.
καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἅδιον οὕτως
ἐργαξῇ. καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.
Β. μοῖσαι πιερίδες συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
παῖδ', ὧν γὰρ χ' ἅψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
βομβύκα χαρίεσσα σύραν καλέοντί τυ πάντες
ἰσχνὰν ἁλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος.
ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
ἁ αἲξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει.
ἁ γέρανος τὤροτρον. ἐγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.

αἴθε μοι ἦς ὅσσα κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι.
χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀνεκείμεθα τᾷ ἀφροδίτᾳ,
τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλον,
σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
βομβύκα χαρίεσσ' οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ.
ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος, τὸν δ' αὖ τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.
Μ. ἦ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελάθει βοῦκος ἀοιδάς.
ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.
ἄλ. θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω λιτυέρσα.
δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾷον
εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
εἴπῃ, σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χοὗτος ὁ μισθός.
ἐς βορέην ἀνέμου τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν,
ἢ ζέφυρον βλεπέτω. πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.
σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον.
ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας, ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,
καὶ λήγειν εὕδοντος. ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος, οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα. πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
κάλλιον ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἕψειν,
μὴ 'πιτάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδειν.

τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λυμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσα.

Ὑπόθεσις τοῦ ια'. εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται ὁ κύκλωψ, παρηγορῶν ἑαυτοῦ τὸν ἐπὶ γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ θεόκριτος ἰατρῷ νικίᾳ, μιλησίῳ τὸ γένος. ὃς συμφοιτητὴς γέγονεν ἐρασιστράτου ἰατροῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ. μέμνηται δὲ τοῦ νικίου καὶ ἀλλαχοῦ ὁ θεόκριτος. Ἄλλως.

Ὑπόκειται ὁ κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλατείας, καὶ ποιῶν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ θεόκριτος νικίᾳ μιλησίῳ. οὗ καὶ ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον ὑπὸ θεοκρίτου πρὸς κύκλωπα. οὗ ἡ ἀρχή. Ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο θεόκριτε. οἱ γὰρ ἔρωτες. Πολλάκι ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους. γέγραφε δὲ καὶ ἐπιγραμμάτιον ἐρασιστράτου ἰατροῦ μιλησίου, ὥς φησι διονύσιος ὁ ἐφέσιος, ἐν τῇ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

ΚΥΚΛΩΨ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΙΑ.

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
νικία, οὔτ' ἔγχριστον ἐμὶν δοκεῖ οὔτ' ἐπίπαστον,
ἢ ταὶ πιερίδες. κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδὺ
γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις. εὑρεῖν δ' οὐ ῥᾴδιόν ἐστι.
γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα.
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα μοίσαις.
οὕτω γοῦν ῥᾷστα διᾶγ' ὁ κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
ὠρχαῖος πολύφαμος, ὅτ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα, τὼς κροτάφως τε.
ἤρατο δ' οὔτι ῥόδοις οὐ μάλοις οὐδὲ κικίννοις
ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις. ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
πολλάκι ταὶ ὄιες ποττ' αὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον,
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας. ὁ δὲ τὴν γαλάτειαν ἀείδων,
αὐτῷ ἐπ' ἀιόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος
κύπριος ἐκ μεγάλας. τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε. καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν, ἄειδε τοιαῦτα.
ὦ λευκὰ γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ,
λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν. ἁπαλωτέρα δ' ἀρνός,

μόσχω γαυροτέρα, σφριγανωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.
φοιτῇς δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με.
οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.
φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
ἠράσθην μὲν ἔγωγε κόρα τεῦ, ἁνίκα πρᾶτον
ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρί, θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι πω νῦν
ἐκ τήνω δύναμαι. τὶν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνος οὕνεκα φεύγεις.
οὕνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὡς μία μακρά.
εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι. πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.
ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω.
κἠκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενον γάλα πίνω.
τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ,
οὐ χειμῶνος ἄκρω. ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεί.
συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε κυκλώπων.
τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἁμᾷ κἠμαυτὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἀωρί. τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρὼς
πάσας μαννοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
ἀλλ' ἀφίκευ τύ ποτ' ἁμέ, καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον.
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.

ἐστὶ μέλας κισσός. ἔστ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος.
ἐστὶ ψυχρὸν ὕδωρ. τό μοι ἁ πολυδένδρεος αἴτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἕλοιτο.
αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμες,
ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ.
καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν,
καὶ τὸν ἕν' ὀφθαλμόν, τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
ὤμοι ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα.
ὡς κατέδυν ποτὶ τίν, καὶ τὰν χέρα τεῦ ἐφίλασα,
αἰ μὴ τὸ στόμα λῇς, ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκά,
ἢ μάκων' ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι.
ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
νῦν μὰν ὦ κόριον νῦν αὐτόγα νεῖν γε μαθεῦμαι,
αἴ κά τις σὺν ναῒ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται.
ὡς εἰδῶ τί ποθ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν.
ἐξένθοις γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γάλ' ἀμέλγειν,
καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα. καὶ μέμφομαι αὐτᾷ.
οὐδὲν πᾶ ποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μεῦ.
καὶ ταῦτ' ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρεῦσά με λεπτύνοντα.
φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μευ

σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.
ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
αἴκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχες νοῦν.
τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὑρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται.
κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπήν κ' αὐταῖς ὑπακούσω.
δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι ἦμες.
οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

Ὑπόθεσις τοῦ ιβ. εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, Ἀΐτας. γέγραπται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον. ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα Ἀΐτης. ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἐρωμένους ἔνιοι, ἀΐτας καλοῦσιν ὡς Θετταλοί. καὶ γὰρ Ἀλκμὰν, τὰς ἐπεράστους κόρας λέγει ἀΐτας. οἱ δὲ, ἀΐτας τοὺς ἑταίρους. φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τοὺς ἀγαθούς. οἷον μὴ ἴτας. ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς. ἢ ἀΐτης, ὁ συναΐτης καὶ συμπολίτης. ὁ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο, λέγοιτο ἂν ἀπὸ τοῦ ἀΐειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δὲ ὡς ὁ ἐρῶν καὶ οὐ φείδεται, θεασάμενος τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτῆρας. εὔχεται δὲ δύο ψυχῶν ἁρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι, καὶ φιλίας ἀσφάλειαν, μέχρι τέλους περιμένουσαν. ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς φημίσωσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν. λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι. τοὺς δὲ, εἴ τινες ἀμοιβὴν φιλίας ἐπιδοῦσαν πρὸς ἀλλήλοις. καὶ τοὺς Μεγαρεῖς ἐπαινεῖ, ἐπὶ τῷ τετιμηκέναι Διοκλέα, ὑπεραποθανόντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου. ἢ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου τελευτῆς ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον. ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καθαρώτατα φιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστον, τοῦτον ἀπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι λέγουσιν. Ἀΐτας. ἀΐτην τὸν ἑταῖρον φασίν. Ἀλκμὰν δὲ τὰς ἀΐτας κόρας φησίν, ἀντὶ τοῦ, τὰς ἐπεράστους.

ΑΪΤΗΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΙΒ.

Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ
ἤλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἄματι γηράσκουσιν.
ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μᾶλον βραβύλοιο
ἅδιον, ὅσσον ὄϊς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός,
ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,

ὅσσον ἐλαφρότερος μόσχω νεβρός, ὅσσον ἀηδὼν
συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
τόσσον ἔμ' εὔφρηνας σὺ φανείς. σκιερὰν δ' ἐπὶ φαγὸν
ἀελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες
νῶϊν· ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
δοιώ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην
φῶθ', ὁ μέν, ἧς εἴσπνηλος, φαίη χ' ὡμυκλαΐσδων,
τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν.
ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦ ῥα τότ' ἦσαν
χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδη πέλοι, εἰ γὰρ ἀγήρω
ἀθάνατοι· γενεαῖς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα
ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα.
ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀΐτεω,
πᾶσι διὰ στόματος· μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες·
ἔσσεθ' ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν,
ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω.
ἢν γὰρ καί τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας.
διπλάσιον δ' ὤνασας. ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.
Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα
ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτῳ
κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
βριθόμενος στεφάνοισιν ἑὰν πρὸς ματέρ' ἀπῆλθεν.
ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωστρεῖ,
Λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
πεύθονται μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

Ὑπόθεσις, τοῦ ιγ' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, Ὕλας. πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν Ὕλαν καὶ Ἡρακλέα· τοῦ μὲν Ὕλα, τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν· τοῦ δὲ Ἡρακλέος, τὴν πλάνην, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Ὕλα βάσανον. Ἰστέον ὅτι ὁ Ὕλας, παῖς ὑπῆρχε Θεοδάμαντος τοῦ δρυτόμου, οὗ ἤρα Ἡρακλῆς· πεπαιδεῦσθαι δὲ αὐτόν φασιν οἱ μέν, ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος· οἱ δέ, ὑπὸ βουκόλου, Ἀμφιτρύωνος, καὶ Θεστιάδου. Ἀμφιβάλλουσι τίνος υἱὸν τὸν Ἔρωτα. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Χάους, καὶ Γῆς· Σιμωνίδης, Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης· Ἀκουσίλαος, Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος· Ἀλκαῖος, Ἔριδος καὶ Ζεφύρου· Σαπφώ, Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ· καὶ ἄλλοι ἄλλως.

ὙΛΑΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΙΓ.

ὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ' ὡς ἐδοκοῦμες
νικία ᾧ τινι τοῦτο θεῶν τόκα τέκνον ἔγεντο.
οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἦμες,
οἳ θνατοὶ πελόμεθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες.
ἀλλὰ καὶ ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκιοκάρδιος υἱός.
ὃς τὸν λὶν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδὸς
τῶ χαρίεντος ὕλα, τῶ ταὶ πλοκαμῖδα φορεῦντος,
καί μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα.
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο.
χωρὶς δ' οὐδέ ποκ' ἦς. οὐδ' εἰ μέσον ἆμαρ ὄροιτο.
οὐδ' ὅκ' χ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς διὸς ἀώς.
οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν,
σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ.
ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
ἵκετο χὠ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν ἰαολκόν,
ἀλκμήνας υἱὸς μιδεάτιδος ἡρωΐνης.
σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν ὕλας εὔεδρον ἐς ἀργώ.
ἅτις κυανεᾶν οὐχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξάιξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε φᾶσιν,
αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα. ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν.
ἆμος δ' ἀντέλλοντι πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἤδη,
τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
ἡρώων. κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς ἀργώ,
ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι.
εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο προποντίδος. ἔνθα κιανῶν
αὔλακας εὐρύνοντι βόες, τρίβοντες ἄροτρον.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δειελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ.
ἔνθεν βούτομον ὀξὺ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον.
κὤχεθ' ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν,
αὐτῷ θ' ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ τελαμῶνι,
οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένῳ ἐν χώρῳ. περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,
κυάνεόν τε χελιδόνιον, χλοερόν τ' ἀδίαντον,
καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις.
ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
εὐνίκα, καὶ μαλὶς, ἔαρ θ' ὁρόωσα νυχεία.

ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν,
βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν
Ἀργείῳ ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ
ἀθρόος ἐς πόντον· ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος,
κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα, πλευστικὸς οὖρος.
νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι,
δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί,
ᾤχετο μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα,
καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός,
τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν· ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὴ
ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω.
ὡς δ' ὁπότ' ἠϋγένειος ἀπὸ προθιλὶς ἐπακούσας
νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λὶς
ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιματάτην ἐπὶ δαῖτα.
Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
παῖδα ποθῶν δεδόνατο· πολὺν δ' ἐπελάμβανον χῶρον.
σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
οὔρεα καὶ δρυμάς· τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
ναῦς μὲν ἔνεν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων.
ἱστία δ' ἤϊθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθερον,
Ἡρακλῆα μένοντες· ὁ δ' ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει
μαινόμενος, χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσε.
οὕτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται.
Ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν·
οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ·
πεζὸς δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

Ὑπόθεσις τοῦ ιδ' εἰδυλλίου.

Ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ, ὑπόθεσίς ἐστι κατάστασις ἐρωτικῆς καὶ κοινῆς τῆς Κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ Αἰσχίνου, μᾶλλον προσέκειτο Λύκῳ τινί, καταφρονοῦσα τοῦ Αἰσχίνου. Θυωνίχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνου, δικαίως εἰσάγεται καὶ προλέγει. τὰ δὲ πράγματα ἐν Σικελίᾳ.

ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ. Η ΘΥΩΝΙΧΟΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΙΔ.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον.
Θ. ἀλλά τοι αὐτῷ
Αἰσχίνη. Αἰ. ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος.
τί δέ τοι τὸ μέλημα;
Αἰ. πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα Θυώνιχε. Θ. ταῦτ' ἄρα λεπτός,
χὡ μύσταξ πολὺς οὗτος, αὐαλέοι δὲ κίκιννοι.
τοιοῦτος πρῴαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς,
ὠχρὸς κἀνυπόδατος, Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμες.

ἀρατό μοι καὶ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ ὅττι θ᾽ ἁλῷος.
Αἰ. πάισδεις ὦ ᾽γαθ᾽ ἔχων. ἐμὲ δ᾽ ἁ χαρίεσσα κυνίσκα
ὑβρίσδει. λασεῦ δὲ μανεὶς ποκά, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.
Θ. τοιοῦτος μὰν ἀεὶ τὺ φίλ᾽ αἰσχίνα ἁσύχος ὀξύς,
πάντ᾽ ἐθέλων κατὰ καιρόν, ὅμως δ᾽ εἶπον τί τὸ καινόν.
Αἰ. ὡργεῖος κἠγὼν, καὶ ὁ θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
ἄγις καὶ κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
ἐν χώρῳ παρ᾽ ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς.
θηλάζοντά τε χοῖρον. ἀνῷξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς
εὐώδη τετόρων ἐτέων. σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ.
βολβός τις κοχλίας ἐξῃρέθη. ἧς πότος ἁδύς.
ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ᾽ ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον.
ὦτινος ἤθελ᾽ ἕκαστος, ἔδει μόνον ὧτινος εἰπεῖν.
ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδέδοκτο.
ἁ δ᾽ οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ, τίν᾽ ἔχειν με δοκεῖς νοῦν.
οὐ φθεγξῇ, λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶπεν,
κἤφατ᾽ ἔτ᾽ εὐμαρέως κεν ἀπ᾽ αὐτᾶς καὶ λύχνον ἅψαις.
ἔντι λύκος, λύκος ἐντὶ λάβω τῶ γείτονος υἱός,
εὐμάκης ἁπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμες.
τούτῳ τὸν κλυμενὸν κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
χἀμὶν τοῦτο δι᾽ ὠτὸς ἐλεύθετο πρᾶν ἥσυχα οὕτως.
οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
ἤδη δ᾽ ὢν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βαθὺ ἦμες,
χὡ λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον ᾆδεν ἀπ᾽ ἀρχῆς,
θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες. ἁ δὲ κυνίσκα

ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον, ἢ παρὰ ματρὶ
παρθένος ἑξαέτις κόλπω ἐπιθυμήσασα.
τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσαις τὺ θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
ἤλασα, κἄλλαν αὖθις. ἀνειρύσασα δὲ πέπλως
ἔξω ἀπώχετο θᾶσσον. ἐμὸν κακὸν οὔ τοι ἀρέσκω.
ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος, ἄλλον ἰοῖσα,
θάλπε φίλον. τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι. φίλα ἐστὶ καὶ γλυκέα
μάσδακα δ᾽ οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν τροφήν
ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν,
ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα. δίφρου
ἰθὺ δι᾽ ἀμφιθύρου καὶ δικλίδος, ᾇ πόδες ἆγον.
αἶνος θην λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν᾽ ὕλαν.
εἴκατι ταί δ᾽, ὀκτὼ ταί δ᾽, ἐννέα ταί δε, δέκ᾽ ἄλλαι
σάμερον ἑνδεκάτα. ποτίθες δύο, καὶ δύο μῆνες.
ἐξ ὧ ἀπ᾽ ἀλλάλων. οὐδὲ θρᾳκιστὶ κέκαρμαι. κείρω
ἁ δὲ λύκῳ νῦν πάντα, λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῷκται. κατὰ πάντα.
ἄμμες δ᾽ οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ᾽ ἀριθμητοί.
δύστανοι μεγαρῆες, ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
κεἰ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἕρποι.
νῦν δὲ πόθ᾽ ὡς μῦς φαντὶ θυώνιχε γευόμεθα πίσσας.
χὤ τι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος
οὐκ οἶδα. πλὰν σῖμος ὁ τᾶς ἐπιχάλκω ἐρασθεὶς,
ἐκπλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆλθ᾽ ἐμὸς ἁλικιώτας.
πλευσοῦμαι κἠγὼ διαπόντιος. οὔτε κάκιστος,
οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.

Θ. ὤφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τινὸς, ὧν ἐπεθύμεις
αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδημεῖν,
μισθοδότας πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος.
Αἰ. τἆλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις. Θ. ἐλευθέρῳ ὅς τις ἄριστος.
εὐγνώμων· φιλόμουσος· ἐρωτικὸς· ἐς ἄκρον ἁδύς·
εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
πολλοῖς πολλὰ διδούς· αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
οἷα χρὴ βασιλῆ'. αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ
αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει κὼς
λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροιν δὲ βεβα
τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν.
ἆ τάχος ἐς αἴγυπτον, ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
πάντες γηραλέοι· καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει
λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἆς γόνυ χλωρόν.

Ὑπόθεσις, τοῦ ιε' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, συρακούσιαι ἢ ἀδωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δέ τινας συρακουσίας τὸ γένος, παρεπιδημούσας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κομισθέντος ἀδώνιδος, ὑπὸ ἀρσινόης τῆς φιλαδέλφου γυναικός. ἔρχεται δὲ γοργὼ πρὸς πραξινόαν, καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν, ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν θέαν. παρέπλασε δὲ ποίημά τι ἴσθμια θέμενος, καὶ κεχωρισμένον τοῦ ποιητικοῦ τρόπου. ἔθος δὲ εἶχον οἱ ἐν ἀλεξανδρείᾳ, τοῖς ἀδωνίοις διακομίσαντες τὰ εἴδωλα τοῦ ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. αἱ δὲ συρακούσιαι ἐξελθοῦσαι τοῦ οἴκου, θαυμάζουσι τὸν ὄχλον, καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ θεόκριτος ἐπιδημούσας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι· τόν τε σκυλμὸν, καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν· καὶ ᾄδουσάν τινα, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς ἀρσινόης, δι' ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ, Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΙΕ.

ΓΟΡΓΩ.

Ἔνδοι πραξινόα. Ευ. γοργὼ φίλα ὡς
χρόνῳ, ἔνδοι.
Γ. θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες, ὅρη δίφρον
εὐνόα αὐτῇ.
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. Ευ. ἔχει κάλλιστα. Γ. καθίζευ.
Γ. ὢ τᾶς ἀδεμάτου ψυχᾶς. μόλις ὔμμιν ἐσώθην
πραξινόα, πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων·
παντᾷ κρηπῖδες, παντᾷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος. τὺ δ' ἑκαστοτέρω ἔμ' ἀποικεῖς.
Γ. ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γῆς ἔλαβ' ἐνθὼν,
ἰλεὸν οὐκ οἴκησιν. ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
ἀλλάλαις. ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ὅμοιος.

Γ. μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα τοιαῦτα δίωνα,
τῶ μικκῶ παρεόντος. ὅρη γύναι ὡς ποθορῇ τυ.
Γ. θάρσει ζωπυρίων γλυκερὸν τέκος. οὐ λέγω ἀπφῦν.
Γ. αἰσθάνεται τὸ βρέφος ναὶ τὰν πότνιαν. καλὸς ἀπφῦς.
Γ. ἀπφῦς μὰν τῆνος πρώαν (λέγομες πρώαν θὴν,
πάντα) νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων·
ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.
Γ. χὢ 'μὸς ταυτᾷ ἔχει. φθόρος ἀργυρίου διοκλείδας.
ζ΄ δραχμῶν κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
·έ· πόκως ἔλαβ' ἐχθὲς, ἅπαν ῥύπος, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ.
βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ πτολεμαίω,
θασόμεναι τὸν ἄδωνιν. ἀκούω χρῆμα καλόν τι
κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν. Γ. ἐν ὀλβίω ὄλβια πάντα.
ὧν εἶδες, χ' ὧν εἶπας ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.
Γ. ἕρπειν ὥρα κ' εἴη. ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.
Γ. εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε.
θὲς πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄζοντι καθεύδην.
κινεῦ δή φέρε θᾶσσον ὕδωρ, ὕδατος πρότερον δεῖ.
ἃδ' ὡς σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ πουλὺ ἄπληστε.
ἔγχει ὕδωρ δύστανε. τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις.
παῦσαι. ὁποῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
ἁ κλᾷξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.
Γ. πραξινόα. μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
τοῦτο πρέπει. λέγε μοι πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ.

Γ. μὴ μνάσῃς γοργοῖ, πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν
ἢ δύο. τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
Γ. ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. Γ. ναί. καλὸν εἶπας.
τὠμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
ἀμφίθες. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμὼ, δάκνει ἵππος,
δάκρυε ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
ἕρπωμες. φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα.
τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλέαν ἀπόκλαξον.
ὦ θεοὶ, ὅσσος ὄχλος. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
χρὴ τὸ κακόν. μύρμακες ἀνήριθμοι καὶ ἄμετροι.
πολλά τοι ὦ πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα.
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών. οὐδεὶς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων αἰγυπτιστί.
οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον
ἀλλάλοις ὁμαλοί. κακὰ παίγνια πάντες ἐρειοί.
ἁδίστα γοργοῖ, τί γενοίμεθα. τοὶ πολεμισταὶ
ἵπποι τῶ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός. ἴδ' ὡς ἄγριος κυνοθαρσὴς,
εὐνόα οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
Γ. θάρσει πραξινόα, καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν.
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. Γ. καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν, τὰ μάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδὸς. σπεύδωμες, ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρεῖ.
Γ. ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ. Γραῦς. ἐγὼν ὦ τέκνα. Γ. παρενθεῖν

εὐμαρές. Γ. ἐς Τροίην πειρώμενοι ἦλθον Ἀχαιοί.
καλλίστα παίδων, πείρα θὴν πάντα τελεῖται.
Γ. χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.
πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥρην.
θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσος ὅμιλος.
Γ. θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι. λαβὲ καὶ τὺ
Εὐνόα Εὐτυχίδος. πότεχ' αὐτὰ μὴ τὺ πλανηθῇς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες. ἀπρὶξ ἔχευ Εὐνόα ἁμῶν.
ὤμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
ἔσχισται Γοργοῖ. ποτὶ τῶ Διός, εἴ τι γένοιο
εὐδαίμων ὤνθρωπε, φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ. (ος
Ξ. οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν, ὅμως δὲ φυλάξομαι. Γ. ἀθρόος ὄχλ
ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. Ξ. θάρσει γύναι, ἐν καλῷ εἰμές.
Γ. κεἰς ὥρας κἤπειτα, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἴης,
ἄμμε περιστέλλων. χρηστῶ κοἰκτίρμονος ἀνδρός.
φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζευ.
κάλλιστ'· ἔνδοι πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.
Γ. Πραξινόα, πόταγ' ὧδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον
λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα. θεῶν περονάματα φασεῖς.
Γ. πότνι' Ἀθηναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι.
ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
ὡς ἔτυμ' ἑστήκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι.
ἔμψυχ' οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος.
αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέω κατάκειται
κλισμῶ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων

ὁ τριφίλατος Ἄδωνις, ὁ κἠν Ἀχέροντι φιλεῖται.
Ξ. παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι.
τρυγόνες. ἐκκναισεῦντι πλατυάσδοισαι ἅπαντα.
Γ. μᾶ, πόθεν ὤνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις.
ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν. Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες.
Δωρίσδειν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέεσσι.
Γ. μὴ φύη, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
πλὰν ἑνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.
Γ. σίγα Πραξινόα. μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν,
ἁ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ, πολύιδρις ἀοιδός.
ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
φθεγξεῖταί τι σάφ' οἶδα καλόν. διαθρύπτεται ἤδη.
Δέσποιν' ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας,
αἰπεινάν τ' Ἔρυκα, χρυσῷ παίζουσ' Ἀφροδίτα.
οἷόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαίποδες ἄγαγον Ὧραι.
βάρδισται μακάρων Ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναί
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φέροισαι.
Κύπρι Διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῶν
ἀνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερονίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός.
τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε,
ἁ Βερονικεία θυγάτηρ, Ἑλένα εἰκυῖα

ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει ἄδωνιν·
πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι·
πὰρ δ᾽ ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσ
ἀργυρέοις· συρίω δὲ μύρω χρύσε᾽ ἀλάβαστρα. (κοις
εἴδατά θ᾽ ὅσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ ποιοῦνται,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ᾽ ἅμ᾽ ἀλεύρῳ·
ὅσα τ᾽ ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ᾽ ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ·
πάντ᾽ αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἑρπετὰ τῇδε πάρεστι·
χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ
δέδμανθ᾽· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες,
οἷοι ἀηδονιῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων,
πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ᾽ ὄζου·
ὦ ἔβενος· ὦ χρυσός· ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος·
αἰετὼ, οἰνοχόον κρονίδᾳ διὶ παῖδα φέροντες·
πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,
ἁ μίλατος ἐρεῖ, χὠ τὰν σαμίαν καταβόσκων·
ἔστρωται κλίνα, τῷ ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
τὰν μὲν, κύπρις ἔχει, τὰν δ᾽ ὁ ῥοδόπαχυς ἄδωνις
ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ᾽ ὁ γαμβρός·
οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ᾽· ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυῤῥά·
νῦν μὲν κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
ἀῶθεν δ᾽ ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
οἰσεῦμες ποτὶ κύματ᾽ ἐπ᾽ ἀϊόνι πτύοντα·
λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,
στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ᾽ ἀοιδᾶς·

ἕρπεις ὦ φίλ᾽ ἄδωνι, καὶ ἐνθάδε κεἰς ἀχέροντα,
ἡμιθέων ὡς φαντὶ μονώτατος· οὔτ᾽ ἀγαμέμνων
τοῦτ᾽ ἔπαθ᾽, οὔτ᾽ αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως·
οὔθ᾽ ἕκτωρ ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων·
οὐ πατροκλῆς, ἢ πύῤῥος ἀπὸ τροίας ἐπανελθών,
οὔθ᾽ οἱ ἔτι πρότεροι λαπίθαι καὶ δευκαλίωνες·
οὐ πελοπηϊάδαι τε καὶ ἄργεος ἄκρα πελασγοί·
ἵλα νῦν φίλ᾽ ἄδωνι, καὶ ἐς νέω εὐθυμήσαις·
καὶ νῦν ἦνθες ἄδωνι, καὶ ὅκκ᾽ ἀφίκῃ φίλος ἥξεις·
Γ. πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἁ θήλεια
ὀλβία· ὅσα ἴσατι πανολβία ὡς γλυκύφωνος·
ὥρα ὅμως κεἰς οἶκον· ἀνάριστος διοκλείδας·
χ᾽ ὡνὴρ ὄξος ἅπαν· πεινᾶντι γε μηδὲ ποτένθῃς·
χαῖρε ἄδων ἀγαπητὲ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ·

Ὑπόθεσις, τοῦ ιϛ΄ εἰδυλλίου.

Τ

οὗτος τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς ἱέρωνα τὸν ἱεροκλέους τὸν ἔσχατον σικελίας τύραννον. κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρατηγὸς ὑποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ φθείρας τὰς δυνάμεις. ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀναγορευθῆναι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν, ἱέρωνος γέλωνος. μηδὲν οὖν ἀληφὼς παρὰ τοῦ ἱέρωνος ὁ θεόκριτος, διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦτο πεποίηκε, καὶ χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ σιμωνίδου ἐμφαίνει κι (βώτια.

λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἔχειν δύο κιβώτια. τὸ μὲν, χαρίτων, τὸ δὲ διδόντων. ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγίνετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενὸν, τὸ δὲ τῶν διδόντων πλῆρες. καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος, ἀνεκόπτετο.

ΧΑΡΙΤΕΣ, Η ΙΕΡΩΝ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

α ἰεὶ τοῦτο διὸς κούραις μέλει αἰὲν
ἀοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτοις, ὑμνεῖν ἀγαθῶν
κλέα ἀνδρῶν.
μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντὶ, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι.
ἄμμες δὲ, βροτοὶ οἵδε βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.
τίς γὰρ τῶν, ὁπόσσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ,
ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
αἳ δὲ, σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
πολλά με τωθάζοισαι, ὅτ' ἀλιθίην ὁδόν.
ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλοῦ,
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι
ἔνθ' αἰὲν σφιν ἕδρη. ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκοντι
τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ;

οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων, πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
ἄργυρον. οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμα
αὐτῷ μή τι γένοιτο, θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκοῦσαι, ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος.
οὗτος ἀοιδῶν λῷστος. ὃς ἐξ ἐμοῦ οἴσεται οὐδέν.
δαιμόνιοι. τί δὲ κέρδος, ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
κείμενος; οὐχ ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ, καί τινι δοῦναι ἀοιδῶν.
πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πάων, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων. αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν.
μὴ δὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλητι νέεσθαι.
μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας.
ὄφρα κε κεὶν ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὰ ἀκούσῃς,
μὴ δ' ἀκλεὴς μύραι ἐπὶ ψυχροῦ ἀχέροντος,
ὡσεί τις μακέλῃ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας.
δεινὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος ἀλεύα,
ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται.
πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακὸν.
μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.
μυρία δ' ἂν πεδίον κραννώνιον ἐνδιάασκον

ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι κρεώνδαις·
ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
θυμὸν, ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ ἀχέροντος·
ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες·
δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο·
εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ κήϊος αἰόλα φωνέων,
βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
ὁπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων·
τίς δ' ἂν ἀριστῆας λυκίων ποτὲ, τίς κομόωντας
πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς κύκνον ἔγνω,
εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί·
οὐδ' ὀδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεὶς
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τ' ἐς ἔσχατον ἐλθὼν
ζωὸς, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο κύκλωπος,
δηναιὸν κλέος ἔσχεν· ἐσιγάθη δ' ὁ συφορβὸς
εὔμαιος· καὶ βουσὶ φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος λαέρτης,
εἰ μὴ σφας ὤνασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι·
χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
ἀλλ' ἶσος μὲν ὁ μόχθος ἐπ' ἀϊόνι κύματα μετρεῖν,
ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέϊ πλίνθον,
καὶ φιλοκερδείῃ βεβλημμένον ἄνδρα παρελθεῖν·

χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
ἄργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτόν·
αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα,
πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν·
δίζημαι δὲ τίνι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
σὺν μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς,
μουσάων ἀπάνευθε διὸς μέγα βουλεύοντος·
οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι·
ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμοῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ
ῥέξας, ἢ ἀχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ βαρὺς αἴας
ἐν πεδίῳ σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἠρίον ἴλου·
ἤδη νῦν φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι
οἰκεῦντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγασιν·
ἤδη βαστάζουσι συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνοισιν·
ἐν δ' αὐτοῖς ἱέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι
ζώννυται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι·
αἲ γὰρ ζεῦ κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι' ἀθάνα,
κούρη θ', ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυραίων
εἴληχας μέγα ἄστυ, παρ' ὕδασι λυσιμελείας,
ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειαν ἀνάγκα·
σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν·
ἄστεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,

δυσμηνέων ὅσα χεῖρας ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας·
ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας· αἱ τ' ἀνάριθμοι
μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι,
ἂν πεδίον βλήχοιντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
ἐρχόμεναι σκιπταῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον ἁνίκα τέττιξ
ποιμένας ἐνδείοις πεφυλαγμένος, ἔνδοθι δένδρων
ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
λεπτὰ διαστήσαιντο· βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη·
ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί,
καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος
ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν·
εἷς μὲν ἐγώ· πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
θυγατέρες· τοῖς πᾶσιν ἴκοι Σικελὴν Ἀρέθοισαν
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰν Ἱέρωνα.
ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, αἳ Μινύειον
Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
ἄκλητος μὲν ἐγὼ μίμνοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων,
θαρσήσας Μοίσαισι σὺν ἁμετέρησιν ἴοιμαν·
καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητὸν
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν, ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην·

Ὑπόθεσις τοῦ ιζ΄ εἰδυλλίου.

Οὗτος τὸ εἰδύλλιον εἰς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον γέγραπται· ἀρατεία δὲ κέχρηται εἰς βολῆ· ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος, Πτολεμαίου τοῦ Λάγου καὶ Βερονίκης ἦν παῖς· διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ Μουνάτης, τοῖς χρόνοις τοῦ Θεοκρίτου ἀναβιβάζων εἰς τὸν Φιλοπάτορα· τοσούτου χρόνου, μαχόμενος διαστήματι·

ΕΓΚΩΜΙΟΝ, ΕΙΣ ΡΤΟΛΕΜΑΙΟΝ· ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΙΖ.

ε Ἐκ Διὸς ἀρχόμεσθα, καὶ εἰς Δία λήγετε Μοῖσαι·
ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς.
ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
καὶ πύματος, καὶ μέσσος, ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.
ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο.
ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·
αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν,
ὑμνήσαιμ'· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλητόμος ἐλθὼν,
παπταίνει παρεόντος ἅδην πόθεν ἄρξεται ἔργου;
τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.

λαγίδης ἔτεκε σωτῆρα, σωτὴρ δὲ φιλάδελφον πτολεμαῖον.
βερενίκη γυνὴ τοῦ σωτῆρος, ἀρσινόη δὲ τοῦ φιλαδέλφου.

ἐκ πατέρων μὲν οἷος ἔην, τελέσαι μέγα ἔργον,
ὁ λαγίδας πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις. καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν διὸς οἴκῳ
δέδμηται. παρὰ δ' αὐτὸν ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
ἑδριάει, περσαῖσι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας. — ποικιλομίτρας.
ἀντία δ' ἡρακλῆος ἕδρα σφιν ταυροφόνοιο
ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδῃσι,
χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν,
ὅττι σφέων κρονίδας μελέων ἐξείλετο γῆρας.
ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες. — ὡς Εὐστάθιος νέποδες κατά τινα διάλεκτον ἀπόγονοι.
ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς ἡρακλείδας.
ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον ἡρακλῆα.
τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴῃ κεκορημένος ἤδη
νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν, ὑπωλένιόν τε φαρέτραν, — ὁ μὲν ἀλέξανδρος
τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
οἳ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου ἥβας — ἀλέξανδρος καὶ πτολεμαῖος
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσιν γενειήταν διὸς υἱόν.
οἵα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ βερενίκα
ἔπρεπε θηλυτέρης, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
τῆς μὲν κύπρον ἔχοισα διώνας πότνια κούρα — ἔρωτι
κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.

τῷ οὔπω τινά φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναῖκα,
ὅσσον περ πτολεμαῖος ἑὴν ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον. ὧδέ κε παισὶ
θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα,
ὁππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεοίσης.
ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰέν.
ῥηίδιοι δὲ γοναί. τέκνα δ' οὔ ποτ' ἐοικότα πατρί,
κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότνι' ἀφροδίτα,
σοὶ τήνα μεμέλητο. σέθεν δ' ἕνεκεν βερενίκα
εὐειδὴς ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
ἀλλά μιν ἁρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶα κατενθεῖν — πάρος · πρότερον
κυανέαν, καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς. — ἀπεμερίσω · ἀπένειμας
πᾶσιν δ' ἤπιος ἥδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας — ἡ βερενίκη.
προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
ἀργεία κυανόφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα, — Argea.
μισγομένα τυδῆι, τέκες καλυδώνιον ἄνδρα.
ἀλλὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν ἀχιλῆα, — Thetis
αἰακίδᾳ πηλῆι. σὲ δ' αἰχμητὰ πτολεμαῖε,
αἰχμητᾷ πτολεμαίῳ ἀρίζηλος βερενίκα. — berenice
καί σε κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα, — νεογενῆ · νεαρόν.
δεξαμένα παρὰ ματρὸς ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.
ἔνθα γὰρ εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν — ἡ βερενίκη.
ἣ δέ οἱ εὐμενέουσα παρίστατο. κὰδ δ' ἄρα πάντων

νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δέ, πατρὶ ἐοικώς
παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο· κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα
κυανάμπυκα καλὸν ... περικεχυμένη ταῖς ... κυανοῖς
φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν,
ὄλβιε κῶρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα φοῖβος ἀπόλλων·
τρία· καὶ· τρίοψ γὰρ ...
ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ τρίοπον καταθεῖο κολώναν,
ἶσον δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν·
δῆλος, ἡ νῆσος ἐγγὺς ...
ἶσον καὶ ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν ἀπόλλων·
ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
ἐς τρὶς ὑπαὶ νεφέων διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις·
ζηνός που τόδε σῆμα, διὶ κρονίωνι μέλονται
αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλάσει
γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ·
πολλᾶς δὲ κρατέει γαίης, πολλᾶς δὲ θαλάσσης·
μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν,
λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον διὸς ὄμβρῳ·
ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὴ αἴγυπτος,
νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει·
οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων·
τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες δέδμηνται·
τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι·
δοιαὶ δὲ τριάδες· μετὰ δέ σφισιν ἐνδέκαδες τρεῖς·
τῶν πάντων πτολεμαῖος ἀγήνωρ ἐμβασιλεύει·
ἀποτέμνεται μέρος τι
καὶ μὰν φοινίκας ἀποτέμνεται, ἀρραβίας τε,
καὶ συρίης, λιβύης τε, κελαινῶν τ' αἰθιοπήων·

παμφυλίοισί τε πᾶσι, καὶ αἰχμηταῖς κιλίκεσσι
σημαίνει, λυκίοις τε, φιλοπτολέμοις τε καρσὶ,
καὶ νάσοις κυκλάδεσσιν· ἐπεί οἱ νᾶες ἄρισται
πόντον ἐπιπλώοντι· θάλασσα δὲ πᾶσα, καὶ αἶα,
καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται πτολεμαίῳ·
πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ οἱ ἀσπιδιῶται
χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι· ἠχοῦσι συνεμικτο...
ὄλβῳ μὲν πάντας καταβεβρίθει βασιλῆας·
τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνειὸν ἔρχεται οἶκον
πάντοθε· λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἕκηλοι,
οὐ γάρ τις δηΐων πολυκήτεα νεῖλον ἐπεμβὰς
πεζὸς, ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναός·
θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος αἰγυπτίῃσιν·
τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
ξανθοκόμος πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
ᾧ ἔπι, πάγχυ μέλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν,
οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ· τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός·
οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός,
μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
αἰὲν ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι·
πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι·
πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις·
οὐδὲ διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας

ἵκετ᾽ ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν·
ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας·
μουσάων δ᾽ ὑποφῆται ἀείδοντι πτολεμαῖον
ἀντ᾽ εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
ὀλβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
τοῦτο καὶ ἀτρείδαισι μένει. τὰ δὲ μυρία κεῖνα
ὅσσα μέγαν πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες,
ἀέρι πᾳ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
μοῦνος ὅδε προτέρων τε κέων ἔτι θερμὰ κονίη,
στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη·
ματρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναούς·
ἐν δ᾽ αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ᾽ ἐλέφαντι
ἵδρυσεν, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς·
πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει,
μασὶ περιπλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτός τ᾽ ἰφθίμα τ᾽ ἄλοχος· τᾶς, οὔτις ἀρείω
νυμφίον μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ᾽ ἀγοστῷ
ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
οὓς τίκετο κρείουσα ῥέα βασιλῆας ὀλύμπου·
ἓν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν ζηνὶ καὶ ἥρῃ,
χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος ἶρις·
χαῖρ᾽ ὦ ἄναξ πτολεμαῖε· σέθεν δ᾽ ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων
μνάσομαι ἡμιθέων· δοκέω δ᾽ ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
φθέγξομαι ἐσσομένοις· ἀρετήν γε μὲν ἐκ διὸς αἰτεῦ.

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΙΗ.

Ἐν ποκ᾽ ἄρα σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ
μενελάῳ,
παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑά-
κινθον ἔχοισαι·
πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο
δώδεκα, ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα λακαινᾶν,
αἵκα τυνδαρέω κατεκλάζετο τὰν ἀγαπητὰν
μναστεύσας ἑλέναν ὁ νεώτερος ἀτρέος υἱός·
ἄειδον δ᾽ ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
ποσσὶ περιπλέκτοις· περὶ δ᾽ ἴαχε δῶμ᾽ ὑμεναίῳ·
οὕτω δὴ πρώϊζα κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ·
ἦ ῥά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος; ἦ ῥα φίλυπνος;
ἦ ῥα πολύν τιν᾽ ἔπινες· ὅτ᾽ εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ;
εὕδειν μὰν χρῄζοντα καθ᾽ ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ·
παῖδα δ᾽ ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ,
κἠς ἔτος ἐξ ἔτεος μενέλαε τεὰ νυὸς ἅδε,
ὄλβιε γαμβρ᾽ ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
ἐς σπάρταν· ὅπαι ὦλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
μοῦνος ἐν ἡμιθέοις κρονίδαν δία πενθερὸν ἑξεῖς.
ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
οἵα ἀχαιϊάδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί᾽ ἄλλα.

ἢ μέγα τοί κε τέκοιτ', ἐς μητέρι τίκτεν ὁμοῖον·
ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ωὑτὸς
χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' εὐρώταο λοετροῖς,
τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία·
τᾶν οὐδ' ἅτις ἄμωμος, ἐπεί χ' ἑλένᾳ παρισωθῇ.
ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφαινε πρόσωπον,
πότνια νύξ, ἅτε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,
ὧδε καὶ ἁ χρυσέα ἑλένα διεφαίνετ' ἐν ἡμῖν·
πιείρᾳ, μεγάλη, ἅτ' ἀνέδραμεν ὄγμος ἀρούρᾳ,
ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι θεσσαλὸς ἵππος·
ὧδε καὶ ἁ ῥοδόχρως ἑλένα λακεδαίμονι κόσμος·
οὔτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἱστῷ
κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ καλεόντων·
οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι,
ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον ἀθάναν,
ὡς ἑλένα· τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί·
ὦ καλά, ὦ χαρίεσσα κόρη, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη·
ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι, καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
ἐρψοῦμες, στεφάνως δρεψεύμεναι ἁδὺ πνέοντας,
πολλά τευ ὦ ἑλένα μεμναμέναι, ὡς γαλαθηναὶ
ἄρνες γειναμένης ὄιος μαστὸν ποθέοισαι.
πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον·
πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
λαζύμεναι, σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις
ἀννείμῃ δωριστί, σέβου μ' ἑλένας φυτὸν εἰμί.
χαίροις ὦ νύμφα· χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ·
λατὼ μὲν δοίη, λατὼ κουροτρόφος ὔμμιν
εὐτεκνίην· κύπρις δὲ θεὰ κύπρις ἶσον ἔρασθαι
ἀλλάλων· ζεὺς δὲ κρονίδας ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον·
ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν ἐς εὐπατρίδας πάλιν ἔλθῃ.
εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
καὶ πόθον· ἔγρεσθε δὲ πρὸς ἀῶ, μὴ πιλάθησθε.
νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδὸς
ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ, ἀνασχὼν εὔτριχα δειρήν·
ὑμὰν ὦ ὑμέναιε γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΙΘ.

α Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ δώριον ὕδωρ·
καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεντα βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοιτε·
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις·
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα· νῦν ἀνεμῶνα,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἶ αἶ·

λάμβανε σοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνηκε μελικτάς.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἀδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
νάμασι τοῖς σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς ἀρεθούσας,
ὅττι βίων τέθνηκεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῶ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὤλετο δωρὶς ἀοιδά.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ᾠδάν
οἵαν ὑμετέροις ποτὶ χείλεσι γῆρυς ἄειδεν.
εἴπατε δ' αὖ κούραις οἰαγρίσιν, εἴπατε πάσαις
βιστονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο δώριος ὀρφεύς.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει.
οὐκέτ' ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ᾄδει,
ἀλλὰ παρὰ πλουτῆι μέλος λήθαιον ἀείδει.
ὤρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις
πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
σεῖο βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς ἀπόλλων.
καὶ σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε πρίηποι.
καὶ πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος· αἵ τε καθ' ὕλαν
κρανίδες ὠδύραντο καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται· ὅττι σιωπῆ,
κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα· σῷ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ

δένδρεα καρπὸν ἔριψε τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανεν ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ᾐόσι μύρατο δελφίν.
οὐδὲ τόσον ποκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών.
οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὤρεα μακρὰ χελιδών.
ἀλκυόνος δ' οὐ τόσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε κῆυξ.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ᾆδεν.
οὐ τόσον ἀῴοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν ἀοῦς
ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο μέμνονος ὄρνις,
ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο βίωνος.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἀδονίδες πᾶσαί τε χελιδόνες ἅς ποκ' ἔτερπεν,
ἃς λαλέειν ἐδίδασκε. καθεζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις,
ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον· αἱ δ' ὑπεφώνευν
ὄρνιθες, λυπεῖσθε πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
τίς ποτὶ σᾷ σύριγγι μελίσδεται ὦ τριπόθατε;
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὕτως;
ἦσέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἆσθμα.
ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεαῖς ἐπιβόσκετ' ἀοιδάς.
πανὶ φέρω τὸ μέλισμα· τάχ' ἂν κἀκεῖνος ἐρεῖσαι

τὸ στόμα δειμαίνοι μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἅν ποκ' ἔτερπες
ἑζομέναν παρὰ σεῖο παρηϊόνεσσι θαλάσσης.
οὐ γὰρ ἴσον κύκλωπι μελίσδεο, τὸν μὲν ἔφευγεν
ἁ καλὰ γαλάτεια, σὲ δ' ἅδιον ἀπέβλεπεν ἅλμας.
καὶ νῦν λασαμένα τῶ κύματος, ἐν ψαμάθοισιν
ἕζετ' ἐρημαίαισιν. βόας δ' ἔτι σεῖο νομεύει.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
πάντα τοι ὦ βοῦτα ξυγκάτθανε δῶρα τὰ μοισᾶν.
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα χείλεα παίδων.
καὶ στυγνοὶ περὶ σῆμα τεὸν κλαίουσιν ἔρωτες.
ἁ κύπρις φιλέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα
τὸ, πρώαν τὸν ἄδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλασε.
τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος.
τοῦτο μελήνεον ἄλγος, ἀπώλετο πρᾶν τοι ὅμηρος.
τῆνο τὸ καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καί σε λέγοντι
μύρεσθαι καλὸν υἷα πολυκλαύστοισι ῥεέθροις.
πᾶσαν δ' ἔπλησας φωνᾶς ἅλα. νῦν πάλιν ἄλλον
υἷα δακρύεις. καινῷ δ' ἐνὶ πένθει τάκῃ.
ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλαμένοι. ὃς μὲν ἔπινε
παγασίδος κράνας. ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς ἀρεθούσας.
χὠ μὲν τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα,
καὶ θέτιδος μέγαν υἷα, καὶ ἀτρείδαν μενέλαον.
κεῖνος δ' οὐ πολέμοις. οὐ δάκρυα. πᾶνα δ' ἔμελπε
καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀείδων ἐνόμευε,

καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε.
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν ἔρωτα
ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἤρεσε τὴν ἀφροδίτην.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
πᾶσα βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα.
ἄσκρη μὲν γοάει σε πολὺ πλέον ἡσιόδοιο.
πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον βοιωτίδες ὗλαι.
οὐ τόσον ἀλκαίω πέρι μύρατο λέσβος ἐρυμνά,
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο κήϊον ἄστυ.
σὲ πλέον ἀρχιλόχοιο ποθεῖ πάρος. ἀντὶ δὲ σαπφοῦς
ἧς ἔτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἁ μιτυλάνα.

Μάρκος ὁ μουσοῦρος, ἔλεγε τοιαῦ
τά τινα λείπειν.

※ πάντες ὅσοις καπυρὸν τετέλεσται στόμα βωκολιασταί,
ἐκ μοισᾶν, σέο πότμον ἀνακλαίουσι θανόντος.
κλαίει σικελίδας τὸ σὸν κλέος ἐν δὲ κύδωσιν,
ὁ πρὶν μειδιόωντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι,
δάκρυα νῦν λυκίδας κλαίων χέει. ἔν τε πολίταις
τριοπίδαις ποταμοῖο θρηνεῖ παρ' ἄλεντι φιλήτας. ※
ἐν δὲ συρακοσίοισι θεόκριτος. αὐτὰρ ἐγώ τοι
αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος. οὐ ξένος ᾠδᾶς
βωκολικᾶς. ἀλλ' ἥν τ' ἐδιδάξαο σεῖο μαθητάς
κλαρονόμως μώσας τᾶς δωρίδος, ἅμμε γεραίρων.
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειψας ἀοιδάν.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
αἲ αἲ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται

ἠδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον
ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
ὁππότε πρᾶτα θάνωμες ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλα
εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ·
ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ᾄδειν.
τῷ δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ᾄδει.
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε βίων ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον εἶδες·
τίς τευ τοῖς χείλεσσι ποτέδραμε κοὐκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος, ἢ κεράσαι τοι,
ἢ δοῦναι καλέοντι φάρμακον, ἔκφυγεν ᾠδάν;
ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἀλλὰ δίκα κίχε πάντας. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεϊ τῷδε,
δάκρυα καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμην δὲ,
ὡς ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ τάρταρον, ὥς ποκ' ὀδυσσεύς·
ὡς πάρος ἀλκείδας κἠγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
πλουτέος, ὥς κεν ἴδοιμι καὶ εἰ πλουτῆι μελίσδεις.
ὡς ἂν ἀκουσαίμην τί μελίσδεαι, ἀλλ' ἐπὶ κώρα
σικελικόν τι λίγαινε, καὶ ἁδύ τι βουκολιάσδευ,
κἀκείνη σικελαῖσιν ἐν αἰτναίαισιν ἔπαιξεν
αἰόσι· καὶ μέλος ᾖδε τὸ δώριον, οὐκ ἀγέραστος
ἔσσεθ' ἁ μολπή, χ' ὡς ὀρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν
ἁδέα φορμίζοντι παλίσσυτον εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ βίων πέμψει τοῖς ὤρεσιν. εἰ δέ τι κἠγὼ
συρίσδεν δυναίμην παρὰ πλουτεῖ καὐτὸς ἄειδον.

ΕΥΡΩΠΗ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, Κ.

ε ὐρώπῃ ποτὲ κύπρις ἐπὶ γλυκὺν
ἧκεν ὄνειρον.
νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται.
ἐγγύθι δ' ἠώς.
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
λυσιμελὴς, πεδάα μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ.
εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων.
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος εὐρώπεια
ὠΐσατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἷο μάχεσθαι.
ἀσίαδ'. ἀντιπόρην τε. φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες.
ἐνδαπίη καὶ μᾶλλον, ἑῆς περιίσχετο κούρης.
φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
ἡ δ' ἑτέρη κρατερῇσι βιαζομένα παλάμῃσιν
εἴρυσεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
ἐκ διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι εὐρώπειαν.
ἡ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα
παλλομένη κραδίην. τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
ἑζομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν. ἀμφοτέρας δὲ
εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
ὀψὲ δὲ δὴ μάλ' ἔπειτ' ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν,
τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλε
ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν

ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι·
τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, ἣν εἴσιδον ὑπνώουσα·
ὥς μ' ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ
ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα·
ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον·
ὣς εἰποῦσ' ἀνόρουσε· φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἑταίρας
ἥλικας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας·
τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο
ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοῇσιν ἀναύρω
ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος ἐΰπνοα λείρια κέρσοι·
ταὶ δέ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο
τερπόμεναι, ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ·
αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν εὐρώπεια
θηητόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ἡφαίστοιο,
ὃν λιβύῃ πόρε δῶρον ὅτ' ἐς λέχος ἐννοσιγαίου
ἤϊεν· ἡ δὲ πόρε περικαλλέϊ τηλεφαέσσῃ·
ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφῳ δ' εὐρωπείῃ
μήτηρ τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον·
ἐν τῷ, δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα·
ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη ἰναχὶς ἰὼ
εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναικός·
φοίτα δ' ἥδε πόδεσσιν· ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
νηχομένῃ ἰκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα·

δοιοὶ δ' ἕστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιαλοῖο
φῶτες ἀολλήδην· θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν·
ἐν δ' ἦν ζεὺς ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θεείῃ
πόρτιος· ἐς καλλίστην δ' ἑπταπόρῳ παρὰ νείλῳ
ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα·
ἀργύρεος μὲν ἔην νείλου ῥόος· ἡ δ' ἄρα πόρτις
χαλκεία· χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην ζεύς·
ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο
ἑρμείης ἤσκητο πέλας· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι·
τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροιῇ
ταρσὸν ἀναπλώσας ὡσεί τέ τις ὠκύαλος νηῦς
χρυσοῖο ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς·
τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος εὐρωπείης·
αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας,
ἄλλη ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον·
τῶν ἡ μὲν νάρκισσον ἐΰπνοον· ἡ δ' ὑάκινθον
ἡ δ' ἴον, ἡ δ' ἕρπυλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραζε
λειμώνων ἐαροτροφέων πίπτεσκε πέτηλα·
αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειρην
δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσῃσιν ἄνασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα·
οἷά περ ἐν χαρίτεσσι διέπρεπεν ἀφρογένεια·
οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν·

οὐδ᾽ ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ κρονίδης ὥς μιν φράσαθ᾽ ὡς ἐβέβλητο
θυμὸν ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ ζῆνα δαμάσσαι.
τοὶ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος ἥρης,
παρθενικῆς τ᾽ ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι,
κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας· καὶ γίγνετο ταῦρος·
οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται· οὐδὲ μὲν οἷος
ὅς τις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
τοῦ δ᾽ ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν·
ἶσα τ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου·
ἄντα κεραίη ἡμιτόμου ἅτε κύκλα σελήνης·
ἤλυθε δ᾽ ἐς λειμῶνα· καὶ οὐκ ἐφόβησε φανεὶς
παρθενικάς· πάσῃσι δ᾽ ἔρως γένετ᾽ ἐγγὺς ἱκέσθαι,
ψαῦσαι θ᾽ ἱμερτοῖο βοός· τοῦ ἄμβροτος ὀδμὴ
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν ἀϋτμήν·
στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος εὐρωπείης
καί οἱ λιχμάζεσκε δέρην· κατέθελγε δὲ κούρην·
ἡ δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἠρέμα χείρεσιν ἀφρὸν
πολλὸν ἀπὸ στόματος ἀπομόργνυτο· καὶ κύσε ταῦρον·
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκήσατο· φαίης κ᾽ αὐλοῦ
μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν·
ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῖιν· ἐδέρκετο δ᾽ εὐρώπειαν
αὐχέν᾽ ἐπιστρέψας, καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον·
ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·

δεῦτ᾽ ἑταῖραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες ὄφρ᾽ ἐπὶ τῷδε
ἑζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἁπάσας
νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τ᾽ ἐνηὴς
πρηΰς τ᾽ εἰσιδέειν καὶ μείλιχος· οὐδέ τι ταύροις
ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
αἴσιμος ἀμφιθέει· μούνης δ᾽ ἐπιδεύεται αὐδῆς·
ὣς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα·
αἱ δ᾽ ἄλλαι μέλλεσκον· ἄφαρ δ᾽ ἀνεπήλατο ταῦρος,
ἣν ἔθελεν ἁρπάξας· ὠκὺς δ᾽ ἐπὶ πόντον ἵκανεν·
ἡ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη· ταὶ δ᾽ οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν·
ἀκτάων δ᾽ ἐπιβὰς πρόσσω θέεν ἠΰτε δελφίς·
νηρεΐδες δ᾽ ἀνέδυσαν ὑπ᾽ ἐξ ἁλός· αἱ δ᾽ ἄρα πᾶσαι
κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι αὐτοχέοντο.
καὶ δ᾽ αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεὶρ ἁλὸς ἐννοσίγαιος
κῦμα κατιθύνων, ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου·
αὐτοκασιγνήτῳ, τοὶ δ᾽ ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
τρίτωνες πόντοιο βαθυρρόου ἐνναετῆρες
κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες·
ἡ δ᾽ ἄρ ἐφεζομένη ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις,
τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας· ἐν χερὶ δ᾽ ἄλλῃ
εἴρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας· ὄφρα κε νηδὺν
ἐνδεύῃ ἑλκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ·
κολπώθη δ᾽ ὤμοισι πέπλος βαθὺς εὐρωπείης,
ἱστίον οἷά τε νηός· ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην·

ἡ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν·
φαίνετο δ' οὔτ' ἀκτή τις ἁλίρροος οὔτ' ὄρος αἰπύ·
ἀλλ' ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων
ἀμφί ἑ παπτήνασα τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
πῆ με φέρεις θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
ἀργαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις· νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
ὠκυάλοις, ταῦροι δ' ἁλίην τρομέουσιν ἀταρπόν·
ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
ἦ ῥά τις ἐσσὶ θεός· τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέζεις·
οὔθ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονός, οὔτε τι ταῦροι
ἐν πόντῳ στείχουσι· σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄβροχος ἀίσσεις· χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά·
ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀερθεὶς
εἴκελος αἰψηροῖσι ποτήσεαι οἰωνοῖσιν·
οἴμοι ἐγώ, μέγα δή τι δυσάμμορος· ἥ ῥά τε δῶμα
πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἑσπομένη βοῒ τῷδε,
ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη·
ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς ἐννοσίγαιε,
ἵλαος ἀντιάσειας· ἐέλπομαι εἰσοράασθαι
τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο·
οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα·
ὣς φάτο· τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν ἠύκερως βοῦς·
θάρσει παρθενική· μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα·
αὐτός τοι Ζεύς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι·
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι
ταύρῳ ἐειδόμενον· κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπα νυμφήια σεῖο
ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλεινοὺς φύσεαι υἷας·
οἳ σκηπτοῦχοι ἅπασιν ἐπιχθονίοισιν ἔσονται·
ὣς φάτο, καὶ τετέλεστο τά περ φάτο· φαίνετο μὲν δὴ
κρήτη· ζεὺς δὲ πάλιν ἑτέρην ἀνελάζετο μορφήν·
λῦσε δέ οἱ μίτρην, καί οἱ λέχος ἔντυνον ὧραι·
ἡ δὲ πάρος κούρη, ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη·
καὶ κρονίδῃ τέκνα τίκτε, καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ·

ΜΟΣΧΟΥ, ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ· ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΚΑ·

κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει·
εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἑξεῖ·
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν,
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε, καὶ πλέον ἑξεῖς·
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν·
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτῷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἁδὺ λάλημα·
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά·
ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἠπεροπευτάς·
οὐδὲν ἀλαθεύων· δόλιον βρέφος· ἄγρια παίσδει·

ἁπλόκαμον τὸ κάρανον· ἔχει δ' ἴταμον τὸ πρόσωπον·
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια· μακρὰ δὲ βάλλει.
βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα·
γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα· νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται· ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις
ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας· ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται·
τόξον ἔχει μάλα βαιόν· ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον·
τυτθὸν ἐὸν τὸ βέλεμνον· ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται·
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι· τοῖς πολλάκι κἀμὲ τιτρώσκει·
πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα· πολὺ πλέον δὲ ἡ αὐτῶ
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
ἢν τύ γ' ἕλῃς τῆνον, δήσας ἄγε· μηδ' ἐλεήσῃς.
κἢν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
κἢν γελάᾳ, τύ νιν ἕλκε· καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα· τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί·
ἢν δὲ λέγῃ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
μή τι θίγῃς· πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβα-
πται.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ· ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΚΒ·

τ ὸν κλέπταν ποτ' ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὁ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύσῃ·
καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε· καὶ ἅλατο· τᾷ δ' ἀφροδίτᾳ
δεῖξεν τὰν ὀδύναν· καὶ μέμφετο ὅττι γε τυτθὸν
θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ·
χ' ἁ μάτηρ γελάσασα, τί δ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
χ' ὢ τυτθὸς μὲν ἔῃς, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ· ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΚΓ·

ἰάζω τὸν ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις·
α ὤλετο καλὸς ἄδωνις· ἐπαιάζουσιν ἔρωτες·
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι κύπρι καθεῦδε·
ἔγρεο δειλαία κυανόστολε, καὶ πλατάγησον
στήθεα, καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις·
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες·
κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς· καὶ κύπριν ἀνιῇ,
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκεῖ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ
θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε κύπρις ἀφήσει·
κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει·
ἀλλ' οὐκ οἶδεν ἄδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες·
ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν ἄδωνις·
μεῖζον δ' ἁ κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.

κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο
καὶ νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες. ἁ δ' ἀφροδίτα,
λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμοὺς ἀλάληται
πενθαλέα, νήπεκτος, ἀσάνδαλος. αἱ δὲ βάτοι νιν,
ἐρχομέναν κείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.
ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγγεα μακρὰ φορεῖται
ἀσσύριον βοόωσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα.
ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ᾐωρεῖτο.
στάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο. οἱ δ' ὑπὸ μαζοὶ
χιόνεοι τὸ πάροιθεν ἀδώνιδι πορφύροντο.
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, σὺν ὤλεσεν ἱερὸν εἶδος.
κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος ὅτε ζώεσκεν ἄδωνις.
κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σὺν ἀδώνιδι κύπριδος αἲ αἲ.
ὤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες αἲ τὸν ἄδωνιν.
καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς ἀφροδίτας
καὶ παγαὶ τὸν ἄδωνιν ἐν οὔρεσι δακρύοντι.
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται. ἁ δὲ κυθήρη,
πάντας ἀνὰ κναμώς, καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν, αἲ αἲ.
ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄσχετον ἕλκος,
ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο. μεῖνον ἄδωνι

δύσποτμε. μεῖνον ἄδωνι πανύστατον ὥς σε κιχείω.
ὥς σε περιπτύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
τοσοῦ τόν με φίλασον, ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα, κεἰς ἐμὸν ἧπαρ
πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ. τὸ δέ σευ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα. φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω
ὡς αὐτὸν τὸν ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις.
φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχεαι εἰς ἀχέροντα.
καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον. ἁ δὲ τάλαινα
ζώω. καὶ θεός ἐμμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
λάμβανε περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
πολλὸν ἐμεῦ κρείσσων. τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ κἀρρεῖ.
εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίην.
καὶ κλαίω τὸν ἄδωνιν, ὅ μοι θάνε, καὶ σὲ φοβεῦμαι.
θνάσκεις ὦ τριπόθατε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη.
χήρη δ' ἁ κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις;
καλὸς ἐὼν τοσοῦτον ἔμεινας θηρσὶ παλαίειν;
ὧδ' ὀλοφύρατο κύπρις. ἐπαιάζουσιν ἔρωτες
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
δάκρυον ἁ παφίη τόσσον ἐγχέει, ὅσσον ἄδωνις
αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
αἷμα ῥόδον τίκτει. τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.

θ iii

μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο κύπρι·
ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς· ἐστὶν ἀδώνιδι στιβὰς ἑτοίμα.
λέκτρον ἔχει κυθέρεια τὸ σόν· τὸ δὲ νεκρὸς ἄδωνις
καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων,
κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίαυεν
τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
παγχρύσῳ κλιντῆρι· πόθει καὶ στυγνὸν ἄδωνιν·
βάλλε δ' ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ
ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
ῥαῖνε δέ μιν μύροισιν ἀλείφασι ῥαῖνε μύροισιν·
ὀλλύσθω μύρα πάντα· τὸ σὸν μύρον ὤλετ' ἄδωνις.
κέκλιται ἁβρὸς ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν ἔρωτες,
κειράμενοι χαίτας ἐπ' ἀδώνιδι· χὢ μὲν ὀϊστώς,
ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δ' εὔπτερον ἆγε φαρέτρην·
χὢ μὲν ἔλυσε πέδιλον ἀδώνιδος· ὃς δὲ λέβησι
χρυσείοις φορέησιν ὕδωρ· ὁ δὲ μηρία λούει.
ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν ἄδωνιν.
αὐτὰν τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς ὑμέναιος,
καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' ὑμὰν
ὑμὰν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος, ἄδεται αἶ αἶ,
αἶ αἶ καὶ τὸν ἄδωνιν ἔτι πλέον αἲ ὑμέναιον·
αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῶ κινύραο,
ὤλετο καλὸς ἄδωνις ἐν ἀλλήλησι λέγουσαι·

αὐταὶ δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τὺ διώνα·
καὶ μοῖραι τὸν ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν ἄδωνιν
καί μιν ἐπαείδουσι, ὁ δέ σφισιν οὐκ ἐπακούει·
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει· κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει·
λῆγε γόων κυθέρεια· τὸ σήμερον ἴσχεο κόμμων·
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι·

※ ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ· ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΚΔ· ※

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι·
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο
βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι· τάλαν οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν·
μὴ τύγε μευ κύσῃς τὸ καλὸν στόμα· μηδ' ἐν ὀνείροις·
οἷα βλέπεις, ὁποῖα λαλεῖς· ὡς ἄγρικα παίσδεις·
ὡς τρυφερὸν λαλέεις· ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·
ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις· ὡς ἁδέα χαίταν·
χείλεά τοι νοσέοντι· χέρες δ' ἔτι σοὶ μέλαιναι·
καὶ κακὸν ἐξόσδεις· ἀπ' ἐμεῦ φύγε μή με μολύνῃς·
τοιάδε μυθίζοισα, τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον·
καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν·
χείλεσι μυθίζοισα· ὄμμασι λοξὰ βλέποισα·
καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο· καί τι σεσαρὸς
καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν· ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα·
καὶ χρόα φοινίχθην, ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἔρσαι·

χ' ἁ μὲν ἔβα με λυποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν.
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
ποιμένες εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον· οὐ καλὸς ἐμμί;
ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξεν·
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος
ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον· ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν.
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυνται.
λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.
ὄμματα μοι χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας.
τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον· ἐκ στομάτων δὲ
ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μελικήρω.
ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα. κἢν σύριγγι μελίσδω,
κἢν αὐλῷ λαλέω, κἢν δώνακι, κἢν πλαγιαύλῳ.
καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες.
καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι. τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν.
ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμε κοὔποτ' ἀκούει.
χ' ὠ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.
οὐκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούτα.
καὶ Φρυγίας ἐνόμευσεν ἐν ὤρεσιν αὐτὸν Ἄδωνιν.
ἐν δρυμοῖσι φίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν.
Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅν γε Σελάνα
βουκολέοντα φίλασεν. ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε, καὶ ἐς ἐμὰ παιδὶ καθεῦδε.
καὶ τύ, Ῥέα, κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τύ
Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης.

Εὐνίκα δὲ μόνα τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλασεν.
ἁ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας,
μηκέτι μηδὲ σὺ Κύπρι τὸν ἁδέα, μήτε κατ' ἄστυ
μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις· μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΑΛΙΕΙΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΚΕ.

ἁ πενία Διόφαντες μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
αὕτα τῶ μόχθοιο διδάσκαλος. οὐδὲ γὰρ εὕδειν
ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι
κἂν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι τὸν ὕπνον,
αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.
ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι
κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ φυλλίνῳ. ἐγγύθι δ' αὐτοῖν,
κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα. τοὶ καλαθίσκοι
τοὶ κάλαμοι· τἄγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα
ὁρμιαί, κύρτοι, καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.
μήρινθοι, κῶπαί τε. γέρων δ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἵματα, πῖλοι.
οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
οὐδεὶς δ' οὐ χύτραν εἶχ' οὐ κύνα· πάντα περισσά,
πάντ' ἐδόκει τήνοις ἄγρας πενία. σφας ἑταῖρος.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων, πενία δὲ παρ' αὐτὴν
θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.

οὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἅρμα σελάνας·
τὼς δ' ἁλιέας ἤγειρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ᾠδάν.
ψεύδονται φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
τῶ θέρεος μινύθειν, ὅτε τ' ἄματα μακρὰ φέρει Ζεύς.
ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς·
μὴ λαθόμην; τί τὸ χρῆμα; χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι.
ἀσφαλίων μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
ἁ φροντὶς κόπτοισα, μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῦντι.
ἆρ' ἔμαθες κρίνειν τὸκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον·
οὔ σε θέλω τῶ 'μῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον·
ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζειν.
οὐ γὰρ νικαξεῖ κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι, παρ' ᾧ νοῦς,
ἄλλως καὶ σχολή ἐστι· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων
ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ· τὸ δὲ λύχνειον ἐν πρυτανείῳ.
φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγραν τόδ' ἔχειν. λέγε μοι ποτὶ νυκτὸς
ὄψιν πάντα· τεῷ δὲ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ.
δειλινὸν, ὡς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν·
οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος· ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ
εἰ μέμνῃ τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ', εἶδον ἐμαυτὸν
ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεζόμενος δὲ δοκεύον
ἰχθύας· ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.

καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται, ἰχθύα κἠγών.
χὠ μὲν τἀγκίστρῳ ποτιφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα·
τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῶ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
τὼ χέρε τεινόμενος περικνώδαλον εὗρον ἀγῶνα· — περικ. δυσχερὲς.
πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις· — ἀσθενέσι.
εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῶ τραύματος, ἄρ' ἐμὲ νύξεις
κἠ νύξῃ χαλέψας οὐ φεύγοντος ἔπειτα
ἤνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον· ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθὺν
πάντα τοι χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχέ με δεῖμα
μήτι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλαμένος ἰχθύς·
ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης.
ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῶ 'γκίστρω ἀπέλυσα,
μήποτε τῶ στόματος τὠγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.
καὶ τὸν μὰν πιστῆρσι κατεῖρυν ἐπ' ἠπείροιο· — λίνοις.
ὤμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι.
ἀλλὰ μένειν αὐτοῦ γᾶς καὶ τῶ χρυσῶ βασιλεύσειν
ταῦτά με κἀξήγειρε· τὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
τὰν γνώμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
καὶ σύ γε μὴ τρέσῃς, οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθὺν
χρύσεον εὗρες ἰδών· ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
εἰ δ' ὕπαρ οὐ κνώσσων τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις,
ἐλπὶς τῶν ὕπνων· ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθὺν
μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΔΩΡΙΔΙ.

Βλάπτεις ἐπὶ τῶν πικρῶν ...

Μῆτερ ἐμή, τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἔκπαγλον ἀχέουσα; τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος
σώζετ' ἐνὶ ῥεθέεσσι· τί μοι τόσον ἠνίησαι;
ἦ ῥ' ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο, λέων ὡσεί θ' ὑπὸ νεβροῦ;
ὤμοι ἐγώ, τί νυ μ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
ἀθάνατοι; τί νυ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ;
δύσμορος, ἥ τ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
ἠδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν.
τοῦ δ' οὔ τις ζώει τ' ἄλλος ἀποτμότερος ζωόντων.
οὐδὲ τόσων σφετέρῃσιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων
σχέτλιος. ὃς τόξοισιν ἅ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων,
ἠέ τινος Κηρῶν ἢ Ἐριννύος αἰνὰ βέλεμνα
παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε. καὶ ἐκ φίλον εἵλετο θυμὸν
μαινόμενος κατὰ οἶκον. ὁ δ' ἔμπλειος ἔσκε φόνοιο.
τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ.
οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι.
μήτηρ ἔην· ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκατον κακὸν ἦεν.
ὡς δέ τ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις, οὕς τ' αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει. ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς
πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.
οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι. ἦ γάρ οἱ αὐτῇ
ἆσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου,
ὣς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα,
μαινομένοισι πόδεσσι, δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.
ὡς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτή,
κεῖσθαι φαρμακόεντα διὰ ἥπατος ἰὸν ἔχουσα.
Ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
τῷ χ' ἡμέας κλαύσαντε φίλαις ἐνὶ χερσὶ τοκῆες,
πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπένησαν ὁμοίης.
καί κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
λεξάμενοι κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην κουροτρόφον ἐνναίουσιν
Ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες.
αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν Ἥρας
πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ,
αἰεὶ ὁμῶς. δακρύων δὲ παρέστι μοι οὐδ' ἐρωή.
ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. πλεόνων γάρ οἱ ἔργον ἑτοῖμον
μόχθων. τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν,
μοχθίζει πέτρης ὅγ' ἔχων νόον ἠὲ σιδήρου.
καρτερὸν ἐν στήθεσσι. σὺ δ' ἠύτε λείβεαι ὕδωρ

νύκτας τε κλαίουσα. καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὁπόσσα.
ἄλλος μὰν οὐκ ἄν τίς γ' εὐφρήναιμε παραστὰς,
κηδεμόνων. οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τοῖχος ἐέργει.
καὶ λίαν πάντες γε πέραν πιτυώδεος ἰσθμοῦ
ναίουσ'. οὐδέ μοι ἐστὶ πρὸς ὅντινά κε βλέψασα
οἷα γυνὴ πανάποτμος, ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ.
νόσφι γε δὴ πύῤῥης συνομαίμονος. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
ἀμφὶ πόσει σφετέρω πλέον ἄχθεται ἰφικλῆι
σῷ υἱῷ. πάντων γὰρ ὀϊζυρώτατα τέκνα
γείνασθαί σε θεῷ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.
ὣς ἄρ' ἔφη. τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων,
κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.
μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
ὣς δ' αὔτως δακρύοισι παρήϊα λευκ' ἐδίαινεν
ἀλκμήνη. βαρὺ δ' ἥγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα.
μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα
δαιμονίη παίδων. τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο,
πευκαλίμης. πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω.
κήδε' ἄλαστα λέγουσα. τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
οὐχ ἅλις οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰεὶ ἐπ' ἦμαρ
γιγνομένοις. μάλα μέν γε φιλοθρηνής κέ τις εἴη.
ὅς τις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσιν.
θάρσει. οὐ τοιῆς δ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
καὶ δ' αὐτὴν ὁρόω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν. ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμί,

ἀσχαλάαν ὅτε δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι. ἠδ' ἐλεαίρω.
οὕνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες.
ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
ἴστω γὰρ κούρη τε καὶ εὐέανος δημήτηρ.
ἅς κε μέγα βλαφθείς τις ἑκὼν ἐπίορκος ὀμόσσῃ
δυσμενέων, μηδέν σε χερειότερον φρεσὶν ᾗσι
στέργειν, ἢ εἴπερ μοι ὑπ' ἐκ νηδυόφιν ἦλθες.
καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν.
τῷ, μή δ' ὄξει πῃς τό γ' ἐμὸν θάλος ὥς σευ ἀκηδῶ
μηδ' εἴ κ' ἠϋκόμου νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
οὐδὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι.
μητέρι δὶς παθέοντος. ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον.
πρίν καί περ τ' ἰδέειν μιν ἐμῷ ὑπὸ ἥπατ' ἔχουσα.
καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν ἀϊδωνῆος.
ὧδε δ' ἐδὶς τοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλαν.
νῦν δέ μοι οἴχεται οἷος ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἆθλον
ἐκτελέων. οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴ τέ μιν αὖτον
ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί.
πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
ὕπνον. δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
ἐκπάγλως. μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἕρδοι.
εἴσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρῃσι, βίη ἡρακληείη.

τῇ, μεγάλην ἐλάχαινε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῷ,
τάφρον· τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ·
γυμνὸς ἄνευ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου,
καρτεροῦ οἰνοπέδοιο τευχόμενος ἕρκος ἀλωῆς,
ἤτοι ὁ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προὔχοντος ἐρείσας·
ἀνδήρου καταδῦναι, ἃ καὶ πάρος εἵματα ἕσσο·
ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης,
πῦρ ἄρρητον· περὶ δ' αὐτὸν· ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.
αὐτὰρ ὅγ' αἰὲν ὄπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσὶν
ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος ἡφαίστοιο·
αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἑοῦ χροὸς ἠΰτε γέρρον
νώμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα,
παπταίνεν μὴ δή μιν ἐπιφλέξῃ δήϊον πῦρ·
τῷ μὲν ἀοσσῆσαι λελιημένος ὥς μοι ἔϊκτο
ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὔδεϊ κάππεσ' ὀλισθών·
πρὶν γ' ἐλθεῖν· οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὖτις·
ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο· γέρων ὡσεί τ' ἀμενηνὸς,
ὅν τε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπὲς
κάππεσεν· κεῖται δ' ὅγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὔτως,
εἰσόκε τις χειρός μιν ἀνειρύσῃ παριόντων·
αἰδεσθεὶς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου,
ὣς ἐν γῇ λελίαστο σακέσπαλος ἰφικλείης·
αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
παῖδας ἐμούς· μέχρι δή μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος

ὀφθαλμῶν· ἠὼς δὲ παραυτίκα φαίδιμος ἦλθεν·
τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν·
παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς εὐρυσθῆα τρέποιτο·
οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο· γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
θυμὸς ἐμός· μὴ ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων·

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ· ΔΩΡΙΔΙ· ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΝ· ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΚΖ·

μνέομες λήδας τε καὶ αἰγιόχω διὸς υἱώ·
υ κάστορα καὶ φοβερὸν πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν·
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσσοις βοέοισιν ἱμᾶσιν·
ὑμνέομες καὶ δὶς, καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
κούρης θεστιάδος, λακεδαιμονίοις δύ' ἀδελφούς·
ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων·
ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον·
ναῶν θ' αἳ δύνοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα·
ἄστρα βιαζόμεναι, χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις·
οἱ δὲ σφέων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα·
ἠὲ καὶ ἐκ πρώραθεν· ἢ ὅππα θυμὸς ἑκάστου,
ἐς κοίλαν ἔρριψαν· ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα
εἰκῆ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
νυκτὸς ἐφερπύσας· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα,

καὶ ψαμάθῳ τοίχοις τε· καὶ ἂρ ἐν ἄκτοισι χαλάζαις.
ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας·
αὐτοῖσιν ναύτῃσιν ὀϊομένοις θανέεσθαι.
αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι· λιπαρὰ δὲ γαλήνα
ἀμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι.
ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
φάτνη· σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.
ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι ὦ φίλοι ἄμφω,
ἱππῆες· κιθαρισταὶ· ἀεθλητῆρες· ἀοιδοί.
κάστορος ἢ πρώτου πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν
ἀμφοτέρους ὑμνέων, πολυδεύκεα πρᾶτον ἀείσω.
ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας ἐς ἓν ξυνιούσας
ἀργώ, καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα πόντου,
βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέροισα.
ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ
τοίχων ἄνδρες ἔβαινον· ἰησονίης ἀπὸ νηός·
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν, καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν,
εὐνάς τ' ἐστόρνυντο· πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων·
κάστωρ δ' αἰολόπωλος, ὅ τ' οἰνωπὸς πολυδεύκης,
ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων·
παντοίην δ' ἐν ὄρει θαεύμενοι ἄγριον ὕλην,
εὗρον ἀέναον κράναν, ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένερθεν
λάλλαι, κρυστάλλῳ, ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκασιν ἀγχόθι πεῦκαι·
λεῦκαί τε· πλάτανοί τε· καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι·
ἄνθεά τ' εὐώδη λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας·
ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε
δεινὸς ἰδεῖν· σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς·
στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια· καὶ πλατὺ νῶτον·
σαρκὶ σιδαρείῃ· σφυρήλατος οἷα κολοσσός·
ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον,
ἕστασαν ἠΰτε πέτροι ὀλοοίτροχοι· οὕς τε κυλίνδων
χείμαῤῥοις ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις·
αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ᾐωρεῖτο
ἄκρων, δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων·
τὸν, πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος πολυδεύκης·
χαῖρε ξεῖν', ὅς τ' ἐσσί, τίνες βροτοὶ, ὧν ὅδε χῶρος;
Α. χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μή ποτ' ὄπωπα;
Γ. θάρσει· μήτ' ἀδίκοις· μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν·
Α. θαρσέω· κοὐκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν·
Γ. ἄγριος εἶ· πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἠδ' ὑπερόπτης·
Α. τοιοῖδ' οἷοι ὁρᾷς, τῆς σῆς γε μὲν οὐκ ἐπιβαίνω.
Γ. ἔλθοις· καὶ ξενίων γε τυχὼν, πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις·
Α. μήτε σύ με ξείνιζε· τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ·
Γ. δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦ γε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης;
Α. γνώσεαι εἴ σου δίψος, ἀνειμένα χείλεα τέρσει·
Γ. ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθὸς ἐρεῖς, ὥς κέν σε πίθοιμεν·
Α. εἷς ἑνὶ χεῖρας ἄειρον· ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς

πυγμάχος· ἢ καὶ ποσσὶ θένων σκέλος. ὄμματα δ᾽ ὀρ
πὺξ διατεινάμενος, σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης. (θὰ
Γ. τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;
Α. ἐγγὺς ὁρᾷς οὐ σύ με· ἀμὸς κεκλήσεθ᾽ ὁ πύκτης,
Γ. ἦ καὶ ἄεθλον ἑτοῖμον ἐφ᾽ ᾧ δηρισόμεθ᾽ ἄμφω;
Α. σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ᾽ ἐμὸς κεκλήσεαι, αἴ κε κρατήσω.
Γ. ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.
Α. εἴτ᾽ οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες, εἴτε λέουσι,
γινόμεθ᾽ οὐκ ἄλλῳ κε μαχεσσαίμεσθ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλῳ.
ἦ ῥ᾽ ἄμυκος· καὶ κόχλον ἑλὼν μυκάσατο κοῖλον.
οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστας.
κόχλω φυσαθέντος ἀεὶ βέβρυκες κομόωντες.
ὡς δ᾽ αὔτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπείροχος ἐν δαΐ κάστωρ.
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
χεῖρας· καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.
ἔνθα πολὺς σφίσι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβῃ φάος ἠελίοιο.
ἰδρείῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὦ πολύδευκες.
βάλλετο δ᾽ ἀκτίνεσσιν ἅπαν ἀμύκοιο πρόσωπον.
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσω.
χερσὶ τιτυσκόμενος· τοῦ δ᾽ ἄκρον τύψε γένειον
τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν.
σὺν δὲ μάχαν ἐτάραξε· πολὺς δ᾽ ἐπέκειτο νενευκὼς

ἐς γαῖαν. βέβρυκες δ᾽ ἐπαΰτεον. ἐκ δ᾽ ἑτέρωθεν
ἥρωες κρατερὸν πολυδεύκεα θαρσύνεσκον.
δειδιότες μή πώς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε,
χώρῳ ἐνὶ στεινῷ. τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
ἤτοι ὅγ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος διὸς υἱός,
ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς. ἔσχεθε δ᾽ ὁρμῆς
παῖδα ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα.
ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων. ἐκ δ᾽ ἔπτυσεν αἷμα
φοίνιον. οἱ δ᾽ ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε.
ὄμματα δ᾽ οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
τὸν μὲν ἄναξ ἐτίνασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς
πάντοθεν. ἀλλ᾽ ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ᾽ ἐνόησε,
μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ᾽ ὀφρύος ἤλασε πυγμήν.
πᾶν δ᾽ ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πλαγείς,
ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλλόσιν ἐξετανύσθη.
ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ᾽ ὀρθωθέντος.
ἀλλήλους δ᾽ ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
αὐχένος ἀρχαγὸς βεβρύκων. ὁ δ᾽ ἀεικέσι πλαγαῖς
πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος πολυδεύκης.
σάρκες δ᾽ αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον. ἐκ μεγάλου δὲ
αἶψ᾽ ὀλίγος γένετ᾽ ἀνδρός. ὁ δ᾽ αἰεὶ μάσσονα γυῖα
ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου. καὶ χροιὴν ἀμείνω.
πῶς γὰρ δὴ διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν,

εἰπὲ θεά· σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ· καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ.
ἤτοι ὅγ' ἐρέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον·
σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα·
δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς· ἑτέρᾳ δ' ἐπιβαὶς
δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπ' αὐλαγόνος παλίγγυιον· ζώων,
ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ· στιβαρᾷ δ' ἄρα χειρὶ,
πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον· καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ·
ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροταφοῖο χανόντος.
λαιῇ δὲ στόμα τύψε· πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.
αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συνηλοίησε παρήϊα. πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν
κεῖτ' ἀλλοφρονέων· καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν,
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ, ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας
ὦ πύκτα Πολύδευκες· ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον
ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
μήποτε τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί με ἄναξ· σὲ δὲ κάστορ ἀείσω·
Τυνδαρίδα· ταχύπωλε δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.
τὼ μὲν, ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς υἱὼ,
δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· δοιὼ δ' ἄρα τώγε
ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ, υἷ' Ἀφαρῆος
γαμβρὼ μελλογάμω, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.
ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,

ἐκ δίφρων ἄρα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν·
ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀΰσας·
δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε· πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις
ἀλλοτρίαις χαλεποί· γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι.
ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας.
ταῖς δὲ πολὺ προτέροις ἁμὶν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.
ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν,
ἄνδρα παρετρέψασθε. γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
ἦ μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν,
αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα· καὶ οὐ πολύμυθος ἐὼν περ·
οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἕτοιμοι·
πολλά τοι Σπάρτα· πολλὰ δ' ἱππήλατος ἄλις
Ἀρκαδία τ' εὔμαλος· Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα·
Μεσσάνα τε καὶ Ἄργος· ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτά.
ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
μυρίαι· οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο.
τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε.
ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό γε πενθεροὶ εἶναι.
ὔμμες δ' ἐν πάντεσσι διακριτοὶ ἡρώεσσι.
καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅμα πατρώϊον αἷμα.
ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν
νῶϊ, γάμον· σφῷ δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.

ἴσκον τοιάδε πολλά· τὰ δ᾽ ἐς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχοισ᾽ ἀνέμοιο. χάρις δ᾽ οὐχ ἕσπετο μύθοις.
σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ᾽ ἔτι καὶ νῦν
πείθεσθ᾽· ἄμφω δ᾽ ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρός ἐστόν.
εἰ δ᾽ ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ
νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔγχεα λοῦσαι,
Ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς Πολυδεύκης
χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀποσχομένω ὑσμίνης.
νῶι δ᾽ ἐγὼ λυγκεὺς κάστωρ τε διακρινώμεθ᾽ ἄρηϊ
ὁπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
ἁμετέροις λείπωμεν. ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
εἷς. ἀτὰρ ὧλλοι πάντας ἐυφρανέουσιν ἑταίρους.
νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
τάσδ᾽. ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
εἶπε. τὰ δ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἔθεντο,
τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον. ὁ δ᾽ ἐς μέσον ἤλυθε λυγκεύς,
σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ᾽ ἀσπίδος ἄντυγα πρώταν.
ὣς δ᾽ αὔτως κάστωρ ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς
καρτερός· ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
ἀλλάλων εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν
ἀλλ᾽ ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
δοῦρ᾽ ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
τὼ δ᾽ ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω φόνον αὖθις
τεῦχον ἐπ᾽ ἀλλήλοισι. μάχης δ᾽ οὐ γίνετ᾽ ἐρωή.
πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
κάστωρ. πολλὰ δ᾽ ἔνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι λυγκεὺς
τοῖο σάκος. φοίνικα δ᾽ ὅσον λόφον ἵκετ᾽ ἀκωκή.
τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα,
φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ κάστωρ
σκαιοῦ. ὁ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν. αἶψα δὲ φεύγειν
ὡρμάθη ποτὶ σᾶμα πατρός, τόθι καρτερὸς Ἴδας
κεκλιμένος θάειτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διὰ πρὸ
Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ. ἔγκατα δ᾽ εἴσω
χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν. ὁ δ᾽ ἐς χθόνα κεῖτο νενευκὼς
λυγκεύς. κὰδ δ᾽ ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ᾽ ἑστίῃ εἶδε πατρῴῃ,
παίδων λαοκόωσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
ἦ γὰρ ὅ γε στάλαν ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
τύμβου ἀναρρήξας ταχέως μεσσάνιος Ἴδας,
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
ἀλλὰ ζεὺς ἐπάμυνε. χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
μάρμαρον. αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.
οὕτω τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν, οὐκ ἐν ἐλαφρῷ.
αὐτοί τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε λήδας τέκνα. καὶ ἁμετέροις κλέος ὕμνοις
ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
τυνδαρίδαις, ἑλένᾳ τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν.

Ἴλιον οἳ διέπερσαν, ἀρήγοντες Μενελάῳ.
ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός,
ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλῆά τε πύργον αὐτῆς.
ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεᾶν μειλίγματα Μουσᾶν,
οἷ' αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδή.

ΕΡΑΣΤΗΣ, ΔΩΡΙΔΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΙΚΟΝ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΚΗ'.

Ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω,
τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.
μίσει τὸν φιλέοντα, καὶ οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχεν,
κοὐκ ᾔδη τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἡλίκα τόξα
χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει.
πάντα δὲ καὶ μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτηρής.
οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥοδόμαλον,
οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα, τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα.
οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς,
οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. ἄγρια δ' αὐτῶ
χείλεα, καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον, εἶχεν ἀνάγκαν,
τᾶς δὲ χολᾶς τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως,
ἦν καλός, ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
λοίσθιον οὐκ ἀνένεικε τὰ δάκρυα τᾶς Κυθερείας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν. οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν.
ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας.
λάινε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον
λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον. οὐκέτι παρ σε
κῶρ' ἐθέλω λυπεῖν κεχολωμένος, ἀλλὰ βαδίζω,
ἔνθα τύ μευ κατέκρινας, ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον, ἔνθα τὸ λᾶθος.
ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
οὐδέ κε τὼς σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ.
λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται αἴκα πίπτει.
ἁ δὲ χιὼν λευκά, καὶ τάκεται αἴκα παχθῇ.
καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁπανίκα καὶ τὺ φιλάσεις,
αἴκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τύ, παῖ, καὶ τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον,
ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς τὸν τλάμονα, μή με παρέλθῃς.
στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον. ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ,
λῦσον τῶ σχοίνω με, καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν

εἵματα καὶ κρύψον με· τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον,
καὶ νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα, μή με φοβαθῇς,
οὐ δύναμαι ζῆν. εἴγε διαλλάξας με φιλάσεις,
χῶμα δέ μοι κοίλανον, ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.
καὶ ἀπιὼν τόδε μοι τρὶς ἐπάυσον. ὦ φίλε κεῖσαι.
ἢν δὲ γε λῇς καὶ τοῦτο, καλός δέ μοι ὤλεθ' ἑταῖρος.
γράψον καὶ τόδε γράμμα, τό, σοι στίχοισι χαράξω.
Τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν ὁδοιπόρε· μὴ παροδεύσῃς.
Ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.
ὧδ' εἰπὼν, λίθον εἷλεν· ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχω,
ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον ἧπτετ' αὐτῶν
τὰν λεπτὰν σχοινῖδα, βρόχον δ' ἐνέβαλλε τραχήλῳ.
τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν, ὑπὲκ ποδὸς, ἠδ' ἐκρεμάσθη.
νεκρός. ὁ δ' αὖτοι ξεθύρας· καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον· οὐδ' ἐτυλίχθη
τὰν ψυχάν· οὐ κλαῦσε νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
εἵματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαβικά. βαῖνε δ' ἐπ' ἄθλον
γυμνασίων καὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν.
καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε. λαΐνεας δὲ
ἷστατ' ἀπὸ κρηπῖδος· ἔρως ὑδάτων ἐφύπερθεν,
ἅλλατο καὶ τὤγαλμα. κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον.
αἷμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά.
χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
στέργετε δ' ὔμμες ἀΐτας· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ἈΔΩΝΙΝ.
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΚΘ'.

δωνιν ἡ κυθήρη
ἀ ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
ὠχράν τε τὴν παρειάν,
ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὴν
ἔταξε τὼς ἔρωτας.
οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
στυγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον.
δῆσάν τε κἀπέδησαν.
χὠ μὲν βρόχῳ καθάψας,
ἔσυρεν αἰχμάλωτον.
ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς.
φοβεῖτο γὰρ κυθήρην.
τῷ δ' εἶπεν ἀφροδίτα.
πάντων κάκιστε θηρῶν,
σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε.
ὄμνυμί σοι κυθήρη

αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα,
καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά,
καὶ τοὺς δὲ τοὺς κυναγούς, κυνηγούς.
τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σου
οὐκ ἤθελον πατάξαι.
ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἔσειδον
καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν,
ἐμαινόμην φιλῆσαι
κἀμοῦ κατεσίναζε. κατασινιάζειν cribrare excutere
τούτοις λαβοῦσα Κύπρι
τούτοις κόλαζε, τέμνε.
τί γὰρ φέρω περισσοῖς
ἐρωτικοῖς ὀδύνας;
ἆδ' οὐχί σοι τὰ δ' ἀρκεῖ,
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις.
εἶπέν τε τοῖς ἔρωσι
τὰ δεσμά οἱ ἀπολῦσαι.
ἐκ τῶνδ' ἐπικολούθει
καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν.
καί τε πυρὶ προσελθὼν
ἔκαιε τοὺς ἔρωτας.

Περὶ τῶν κώλων τῆς σύριγγος.

Τὸ πρῶτον κῶλον τῆς σύριγγος, τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον, ἑξάμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα. — —. — ∪ ∪. — —. — ∪ ∪. — ∪ ∪. ∪ —. Τὸ δʹ, καὶ τὸ εʹ, ἑξάμετρα καταληκτικά. ἤγουν, δεόμενα καταλήξεως, τῆς εἰς μίαν συλλαβήν. — ∪ ∪. — —. — ∪ ∪. — ∪ ∪. — ∪ ∪. — Τὸ ϛʹ, καὶ τὸ ζʹ, πεντάμετρα ἀκατάληκτα. ἤγουν, μὴ δεόμενα καταλήξεως. — ∪ ∪. — —. — —. — ∪ ∪. — ∪ ∪. Τὸ ηʹ, καὶ τὸ θʹ, πεντάμετρα καταληκτικά. ἤγουν, δεόμενα καταλήξεως, τῆς εἰς μίαν συλλαβήν. — —. — ∪ ∪. — ∪ ∪. — ∪ ∪. — Τὸ ιʹ, καὶ τὸ ιαʹ, τετράμετρα ἀκατάληκτα. ἤγουν, μὴ δεόμενα συλλαβῆς, ἀπηρτισμένα γάρ εἰσιν. — ∪ ∪. — ∪ ∪. — —. — ∪ ∪. Τὸ ιβʹ, καὶ τὸ ιγʹ, τετράμετρα καταληκτικά. ἤγουν, δεόμενα συλλαβῆς εἰς τὸ γενέσθαι τέλεια τετράμετρα. — ∪ ∪. — ∪ ∪. — ∪ ∪. — Τὸ ιδʹ, τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἤγουν, μὴ δεόμενον συλλαβῆς ὡς τρίμετρον. — —. — ∪ ∪. — —. Τὸ ιεʹ, τὸ ιϛʹ, καὶ τὸ ιζʹ, τρίμετρα καταληκτικά. ἤγουν, δεόμενα συλλαβῆς, εἰς τὸ εἶναι τέλεια τρίμετρα. — —. — ∪ ∪. —. Τὸ ιηʹ, δίμετρον ἀκατάληκτον. ἤγουν, μὴ δεόμενον συλλαβῆς εἰς τὸ γενέσθαι τέλειον. — ∪ ∪. — —. Τὸ ιθ, καὶ τελευταῖον, πεντάμετρον ἀκατάληκτον. ἤγουν, μὴ δεόμενον συλλαβῆς ὡς πεντάμετρον. — ∪ ∪. — —. — ∪ ∪. — —. — —.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΙΓΞ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, Λ'. ΤΩ ΠΑΝΙ.

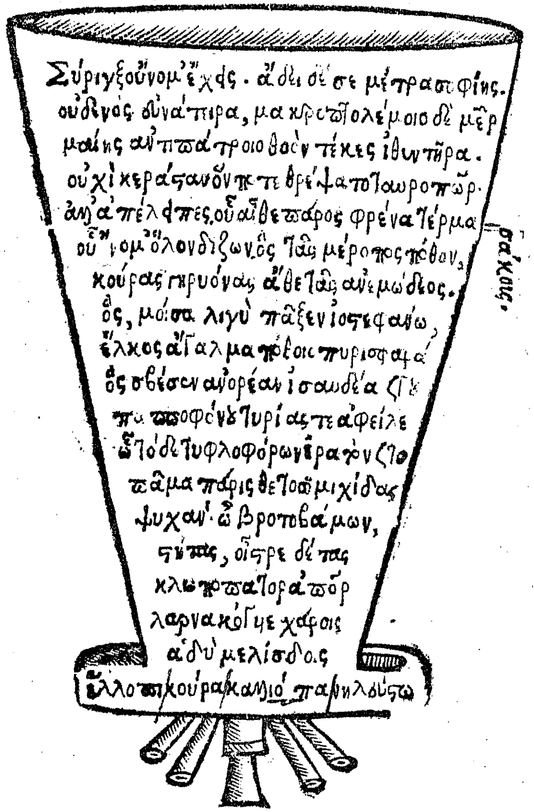

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ. ΗΡΚΛΙΣΚΟΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΛΑ'.

ἢ ρακλέα δεκάμηνον ἐόντα ποχ'
ἁ μιδεᾶτις
ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον
ἰφικλῆα
ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα. τὰν, πτερελάου
ἀμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκόλευσε πεσόντος. ἐσκύλευσε
ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς, μυθήσατο παίδων·
εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον·
εὕδετ' ἐμὰ ψυχὰ δύ' ἀδελφεὼ εὔσοα τέκνα.
ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.
ὣς φαμένα δίνασε σάκος μέγα. τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος·
ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος ἥρα
κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
ὦρσεν, ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος ἡρακλῆα.
τὼ δ' ἐξειλυθέντε ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
αἱμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ ἐκυλίνδην
ἐρχομένοις λάμπεσκε. βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον λίχοντες· λιχμῶντες

καὶ τότ' ἄρ ἐξέγροντο. διὸς νοέοντος ἅπαντα,
ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
ἤτοι ὅγ' εὐθὺς ἄϋσεν ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
κοίλου ὑπὲρ σάκεος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
ἰφικλέης. οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
φευγέμεν ὁρμαίνων. ὁ δ' ἐναντίος εἴχετο χερσὶν
ἡρακλέης. ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ
δραξάμενος φάρυγος τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκ(ται)
οὐλομένοις ὄφιεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
τὼ δ' αὖτε σπείραισιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα
ὀψίγονον γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν.
ἂψ δὲ πάλιν διέλυον ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας
δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.
ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πράτα.
ἄνσταθ' ἀμφιτρύων, ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν.
ἄνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
οὐκ ἀΐεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ;
οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που οἱ δέ τε τοῖχοι
πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἠριγενείας;
ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.
ὣς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας.
δαιδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅ ῥ' οἱ ὕπερθε
κλιντῆρος κεδρίνῳ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
ἤτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα λώτινον ἔργον.

[Marginalia, left: ἐθόκησεν ... ; [illegible] ; ... προς. ; ... ἐκρέματο ... ἁρμόζω ... ἤρτο ... ; οἱ ἐκεῖ ὠριγνᾶτο ... ἐκεῖνος ὀρέγετο τοῦ τελαμῶνος ; νεόκλωστον· νέον ... λώτινον ...]

ἀμφιλαφὴς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.
δμῶας δὴ τότ' ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας,
οἴσετε πῦρ. ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες
δμῶες ἐμοί. στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.
ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀϋτεῖ.
οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
δμῶες. ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου.
ἤτοι ἄρ' ὡς εἴδοντ' ὑποτίτθιον ἡρακλῆα
θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα
συμπληγδην ἰάχησαν. ὁ δ' ἐς πατέρ' ἀμφιτρύωνα
ἑρπετὰ δεικανάασκεν. ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
κουροσύνα. γελάσας δέ, πάροις κατέθηκε ποδοῖιν
πατρὸς ἑοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκράχολον ἰφικλῆα.
ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
παῖδα. πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον.
τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
ἀλκμήνα καλέσασα, χρέος κατέλεξε νεοχμόν.
καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν
ἠνώγει, μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν
αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε. καὶ ὣς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
ἀνθρώποις ὅ τι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει,
μάντι εὐκρείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.

[Marginalia, right: μεγάλη· παχεῖα ... ἀμφοτέραις χερσὶ ... ; δεικανάασκεν· ἔδεικνυε ... ; κάρη ... ; ἐκ τῶν ἀμνίδων ... ; πρὸ τοῦ ὄρθρου ... ; νέον, πρόσφατον. ; ...]

τῶς ἔλεγεν βασίλεια. ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως·
θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι περσήιον αἷμα·
ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων
πολλαὶ ἀχαιϊάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
χειρὶ κατατρίψουσιν ἀκρέσπερον ἀείδοισαι
ἀλκμήναν ὀνομαστί· σέβας δ' ἔσσῃ ἀργείαισι·
τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
ἀμβαίνειν τεὸς υἱὸς ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως·
οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν διὸς οἰκεῖν
μόχθοις· θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ τραχίνιος ἕξει·
γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τάδ' ἐπῶρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα, βρέφος διαδηλήσασθαι.
ἔσται δὴ τοῦτ' ἆμαρ ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
ἀλλ' ἐ γύναι πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω.
κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ' ἢ παλιούρω,
ἢ βάτω, ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἀχέρδον·
καῖε δὲ τώδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε
νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί·
ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις,
ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπὲρ οὔριον· ἂψ δὲ νέεσθαι
ἄστρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
πρᾶτον· ἔπειτα δ' ἅλεσσι μεμιγμένον ὡς νενόμισται,

θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ·
ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.
φῆ· καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
τειρεσίας, πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾷ
ἐτρέφετ' ἀργείου κεκλημένος ἀμφιτρύωνος.
γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων λίνος ἐξεδίδαξεν,
υἱὸς ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως·
τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν,
εὔρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλαξεν
πυξίνᾳ ἐν φόρμιγγι φιλαμμονίδας εὔμολπος.
ὅσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι ἀργόθεν ἄνδρες
ἀλλήλοις σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσα τε πύκται
δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν ἅτ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
παμμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνᾳ,
πάντ' ἔμαθ' ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ
ἁρπαλύκῳ φανοτῆι· τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων
θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.
τοῖον ἐπισκύνιον, βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.
ἵπποις δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι καὶ περὶ νύσσαν
ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,
ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
αὐτός· ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἤρατ' ἀγώνων

ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια. καὶ οἱ ἀαγεῖς
δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν.
κοσμῆσαί τε φάλαγγα, λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι,
δυσμενέων ἐπιόντα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι,
κάστωρ ἱππαλίδας ἔδαεν φυγὰς ἄργεος ἐλθών.
ὧν πόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα τυδεὺς
ναῖε παρ' ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον ἄργος.
κάστορι δ' οὔτις ὅμοιος ἐν ἀμιθέοις πολεμιστὴς
ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα.
ὧδε μὲν ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός.
δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ.
δεῖπνον τε κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
δωρικός, ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
※ αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.
εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνήμας.

※ λείπει τὸ τέλος τοῦ παρόντος εἰδυλλίου, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑπομένου. ὅπερ δ' ἔξαινει ἐπιγράφεσθαι, ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟ ΝΟΣ, ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΛΒʹ.

τὸν δ᾽ ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἀνήρ,
παυσάμενος ἔργοιο τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ᾽ ἐρεείνεις
ἑρμέω ἀζόμενος ξεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο· *ἄζω. τὸ ξηραίνω. ἀζόμενος τὸ σεβόμενος καὶ αἰσχυνόμενος ὄπις, ἐπιστροφή, καὶ φωνή. ἐνοδίου. τὸ δὲ ἀπ…*
τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι, *ὁδοῦ.*
εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην·
ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐΰτριχες αὐγείαο
οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ᾽ ἕνα χῶρον·
ἀλλ᾽ αἱ μὲν ῥὰ νάοντος ἐπ᾽ ὄχθαις ἀμφ᾽ ἐλισοῦντος, *κύριον ποταμοῦ.*
αἱ δ᾽ ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον ἀλφειοῖο·
αἱ δ᾽ ἐπὶ βουπρασίου πολυβότρυος· αἱ δὲ καὶ ὧδε· *πόλις, πολύκαρπος, καὶ τόπος τῆς ἤλιδος.*
χωρὶς δὴ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάστοις·
αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης·
πάντεσσιν νομοὶ, ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι,
μηνίου ἂμ μέγα τῖφος· ἐπεὶ μελιη δὲ ποίην (μελιηδέα) *τῖφος. τόπος ὑγρὸς. ἕλος.*
λειμῶνές τε φέρουσιν ὑπόδροσοι, εἰαμεναί τε *τόποι ἔνυγροι. πίαρ ἔχοντες. τεταγμένα(?)*
εἰς ἄλις· ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει·
αὖλις δέ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῖο ῥέοντος, *πέραν*
κείνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηετανοὶ πεφύκασι, *ἐπὶ ὅλον ἔτος διαμένον. ἀεννῶς(?).*
χλωρή τ᾽ ἀγριέλαιος ἀπόλλωνος νομίοιο
ἱερὸν ἁγνὸν ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο·
εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
δέδμηνθ᾽, οἳ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
ῥυόμεθ᾽ ἐνδικέως τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν

ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τέτρα πολλοῖσιν ὁμοίως.
οὔροις μὴν ἴσασιν φυτοσκάφοι, οἱ πολυεργοὶ
ἐς ληνοὺς ἱκνεῦνται ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ·
πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδε εὔφρονος αὐγείαο.
πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι,
μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπιδάκος ἀκρωρείης.
ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ
ἣ δίκη οἰκήων οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε τό, τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
ἔσσεται οὗ τινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας,
ἠέ τοι αὐγείην· ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου
δίζε' οἳ εἰσιν· ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς,
πάντα μάλ' ἐξείποιμ'· ἐπεὶ οὔ σε γέ φημι κακῶν ἐξ
ἔμμεναι, οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτὸν,
οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει· ἦ ῥά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη διὸς ἄλκιμος υἱός·
ναὶ γέρον αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν ἐπειῶν
εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ·
εἰ δ' ὁ μὲν ἂρ κατὰ ἄστυ μένοι παρὰ οἷσι πολίταις
δήμου κηδόμενος, διά τε κρίνησι θέμιστας,
δμώων δή τινα τῶνδε σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι,
ὅς τις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης·
ᾧ κε τὸ μὲν κ' εἴποιμι τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην·
ἄλλον δ' ἄλλα ἔθηκε θεὸς γ' ἐπιδευέα φωτῶν.

τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀγρώτης·
ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις·
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὧδε γὰρ αὐγείης υἱὸς φίλος ἠελίοιο
σφωϊτέρῳ σὺν παιδὶ βίῃ φυλῆος ἀγαυοῦ,
χθιζός γ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποψόμενος ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὖλιν ἐς ἡμετέρην· ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.
ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο· νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα
δέρμα τε θηρὸς ὁρῶν, χειροπληθῆ τε κορύνην,
ὁππόθεν ὁ ξεῖνος, μέμαεν δέ μιν ἐξερέεσθαι.
ἂψ δ' ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο
σπερχομένῳ· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός·
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν
ἀμφότερόν τ' ὀδμῇ τε χροὸς, δούπῳ τε ποδοῖιν·
θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος,
ἀμφιτρυωνιάδῃ ἡρακλεῖ· τὸν δὲ γέροντα
ἀχρεῖον κλάζοντες, περίσσαινόν γ' ἑτέρωθεν·
※ τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων,
φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο· τρηχὺ δὲ φωνῇ
ἠπείλει μάλα πᾶσιν· ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ.

χαίρων εὐφροσύνῃσιν, ὅθ' οὕνεκεν αὔλιν ἔρυντο
αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος. ὁ πρὸς δ' ὅγε τοῖον ἔφασκεν
ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι. ὡς ἐπιμηθές,
εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν,
ᾔδει δ' ὅντε χρὴ χαλεπαινέμεν, ὅντε καὶ οὐκί·
οὐκ ἄν τοι θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς.
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρενὲς ἔπλετ' ἄτως.
ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταὔλιον ἷξον ἰόντες.

Ἐπιπώλησις.

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
δείελον ἦμαρ ἄγων. τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὔλιά τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ', ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα
※ ὅσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
ἠὲ νότοιο βίῃ ἠὲ θρηκὸς βορέαο
τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνεται ὄντων
οὐδ' ἄνυσις. τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
ἲς ἀνέμου. τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλαις,
τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἵκει.
πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον πᾶσαι δὲ κέλευθοι
ληίδος ἐρχομένης. στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
μυκηθμῷ. σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων. ὄϊες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο.

※ ἔνθα μὲν οὔτις ἕκηλος ἀπειρεσίων παρεόντων
εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐυτμήτοισιν ἱμᾶσι
καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρισταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγων.
ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἵει
πινέμεναι λιαροῖο πεπτηῶτος δὲ πάγχυ γάλακτος.
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ'. ἄλλος τρέφε πίονα γῦρον.
ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους
ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐπέθεντο νομῆες.
σὺν δ' υἱός τε βίη τε πολύφρονος Ἡρακλῆος
ὡμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
Ἀμφιτρυωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
ἐκπάγλως θαύμαζε βοῶν τό γε μυρίον ἔθνος
εἰσορόων. οὐ γάρ μιν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει
ἀνδρὸς ληίδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἵ γε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
Ἠέλιος δ' ᾧ παιδὶ τό γ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον
ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν.
καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος. οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις
βουκολίοις, αἵ τ' ἔργα καταφθείρουσι νομήων.
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' ἐς ἔτος. ἦ γὰρ ἅπασαι

ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια· θηλυτόκοι τε·
ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι σὺν ἅμ' ἔσπι χόωντο,
κνήμαργοί θ', ἕλικές τε· διηκόσιοι γε μὲν ἄλλοι
φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἵγ' ἔσαν ἤδη·
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
ἱεροὶ ἠελίου· χροιὴν δ' ἔσαν ἠΰτε κύκνοι
ἀργησταί· πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν,
οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῷ· ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες,
καί ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγένοιατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων,
πρῶτοι τοίγε, μάχηνδε κατὰ χροὸς ᾔεσαν ὀδμήν·
δεινὸν δὲ βρυχῶντο φόνον λεύσσοντε προσώπῳ·
τῶν μέν τε προφέρεσκε βίῃφί τε καὶ σθένεϊ ᾧ,
ἠδ' ὑπεροπλίῃς Φαέθων μέγας ὅν ῥα βοτῆρες,
ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὅθ' οὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν· ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο·
ὅς δή τοι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐυσκόπῳ ἡρακλῆι·
χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη· στιβαρόν τε μέτωπον·
τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος, ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
σκαιοῦ ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
κλάσσε βαρύν περ ἐόντα· πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
ὤμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεὶς,
μυὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη·

θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων
φυλεὺς, οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν,
ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες·
τὼ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγρούς,
ἐστιχέτην φυλεύς τε βίη θ' ἡρακληείη·
λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθου, λαοφόροι κέλευθος· καὶ ὁδός·
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
ἥ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ τετάνυστο,
οὔτι λίην ἀρίσημος, ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἐοῦσα·
τῇ μὲν ἄρα προσέειπε διὸς γόνον ὑψίστοιο
αὐγείεω φίλος υἱὸς ἕθεν μετόπισθεν ἐόντα
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ξεῖνε πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκού
ὡσεί περ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι, (σας· ἴσως ἡμετέρῃσιν
ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' ἄργεος ὡς νέος ἀκμὴν
ἐνθάδ' ἀχαιὸς ἀνήρ, ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο·
ὅς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν ἐπειῶν
οὕνεκεν ἀργείων τις ἕθεν παρεόντος, ὀλέσσειεν ἑαυτοῦ παρόντος·
θηρίον αἰνολέοντα κακὸν τέρας ἀγροιώταις
κοίλην αὖλιν ἔχοντα διὸς νεμέοιο παρ' ἄλσος·
οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ ἄργεος ἐξ ἱεροῖο
αὐτόθεν, ἢ τίρυνθα νέμων πόλιν, ἠὲ μυκήνην· πόλις ἄργους·
ὣς κεῖνος ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ περσῆος·
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι αἰγιαλήων,

ἠέ σε· δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον ὅ τοι περὶ πυκνὰ καλύπτει.
εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνώω κατὰ θυμόν,
ἥρως εἰ ἔτυμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί.
ἦ σύ γ' ἐκεῖνος ὃν ἧμμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν,
οὑξ Ἑλίκηθεν ἀχαιός· ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
ἔννεπε δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες.
ὅππως τ' εὐύδρου νεμέης εἰσήλυθε χῶρον.
οὐ μὲν γὰρ κε τοσόνδε κατ' ἀπίδα κνώδαλον εὕροις
ἱμείρων ἰδέειν· ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔρνος.
τῷ, καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο.
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσι.
ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου.
φυλεύς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη
καί ῥά τε ῥηίτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος.
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ.
ὦ αὐγηιάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρευ,
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου
ὅππως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν.
νόσφιν, γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πλεόνων περ ἐόντων
ἀργείων, οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι.
οἷον δ' ἀθανάτων εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα

ἱρῶν μηνίσαντα φορωνήεσσιν ἐφεῖναι.
πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς
λὶς ἄμοτον κεράιζε· μάλιστα δὲ βεμβινιᾶτας,
οἳ ἔθεν ἀγχίμοροι ναῖον παθόντες ἄτλητα.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
εὐρυσθεύς· κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην, νεόμην· ἑτέρηφι δὲ βάκτρον
εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο
ἔμμετρον· τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ ἑλικῶνι
εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπη λὶς ἦεν ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτὴν ἐπέλασσα κορώνῃ
νευρειήν· περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔθησα.
πάντη δ' ὄσσε φέρων, ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι.
ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅπη ἴχνια τοῖο
φρασθῆναι δυνάμην· οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην,
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μετ' αὐτίκα πειρηθῆναι.
ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἥν,
βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας

αὐχμηρὰς, πεπάλακτο φόνῳ χαλεπόν τε πρόσωπον,
στήθεά τε· γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
ἐν ῥίῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο·
καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα
τηϋσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν
ὀκριόεν· χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ.
αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε
θαμβήσας· πάντῃ δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος· λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας.
τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον,
ἀσχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων ὅθι πνεύμονος ἕδρα·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός,
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιον αὔτως·
τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
αὖτ' ἐρύειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
θὴρ ἄμοτος· μακρὴν δὲ περ' ἰγνύῃσιν ἕλιξε
κέρκον· ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
θυμοῦ ἐνεπλήσθη· πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠΰτε τόξον
πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων
ὅρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο
θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἐπαξονίῳ κύκλα δίφρῳ,
τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεὸς
καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησε σὺν ὁρμῇ,
ὣς ἐπ' ἐμοὶ λὶς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο,
μαιμώων χροὸς ἆσαι· ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
χειρὶ προεσχεθόμην, καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην· ἱμάτιον
τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας,
ἤλασα κακκεφαλῆς· διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὅ γε πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι
ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη,
νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὄσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε βίῃ σεισθέντος ἐν ὀστέῳ ἐγκεφάλοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύναισι παραιφρονέοντα βαρείαις
νωσάμενος, πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίου ἤλασα προφθὰς, accipiat
ῥίψας τόξον ἔραζε, πολύρραπτόν τε φαρέτρην·
ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
ἐξόπιθεν, μὴ σαρκὸς ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι·
πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεοῖς ἐπίεζον
οὐραίους ἐπιβὰς, πλευρῇσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονα ὀρθὸν ἀείρας
ἄμπνευστον· ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαβεν ᾅδης.
καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι,
ἀργαλέον μάλα μόχθον· ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ

γυμνῇ οὐδὲ λίθῳ πειρώμενος οὐδὲ μὲν ὕλῃ·
ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀναχίζειν ὀνύχεσσι
τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ὄφρα μοι εἴη·
οὗτός τοι νεμέου γένετ᾽ ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
πολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θέντος·

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΛΗΝΑΙ· Η ΒΑΚΧΑΙ· ΔΩΡΙΔΙ· ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΛΓ´.

νὼ καὐτονόα χ᾽ ἁμαλοπάραυος ἀγαυά·
Τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος, τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι·
χ᾽ αἱ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς·
τοὺς τρεῖς τᾷ σεμέλᾳ· τοὺς ἐννέα τῷ διονύσῳ·
ἱερὰ δ᾽ ἐκ κίστας πεπονημένα χερσὶν ἑλοῖσαι,
εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν·
ὡς ἐδίδαξ᾽ ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει διόνυσος·
πενθεὺς δ᾽ ἀλιβάτου πέτρας ἀπὸ πάντ᾽ ἐθεώρει
σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς ἐπιχώριον ἔρνος·
αὐτονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῦσα·
σὺν δ᾽ ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια βάκχου,

ἐξαπίνας ἐπιοῦσα· τὰ δ᾽ οὐχ ὁρέοντι βέβηλοι·
μαίνετο μὲν θ᾽ αὐτά, μαίνοντο δ᾽ ἄρ᾽ εὐθὺ καὶ ἄλλαι·
πενθεὺς μὲν φεῦγε πεφοβημένος· αἱ δ᾽ ἐδίωκον·
πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ᾽ ἰγνὺν αἰειρύσασαι· γόνατα.
πενθεὺς μὲν τόδ᾽ ἔειπε· τίνος κέχρησθε γυναῖκες·
αὐτονόα τόδ᾽ ἔειπε· τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι·
μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα,
ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης·
ἰνὼ δ᾽ ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον
λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ αὐτονόας ῥυθμὸς ὡυτός· πήδημα
αἱ δ᾽ ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νεμέοντο γυναῖκες·
ἐς θήβας δ᾽ ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ πενθῆα φέρουσαι·
οὐκ ἀλέγω· μὴ δ᾽ ἄλλος ἀπεχθομένω διονύσῳ
φροντίζοι· μὴ δ᾽ εἰ χαλεπώτερα τῶνδ᾽ ἐμόγησεν·
εἴη δ᾽ ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτῳ ἐπιβαίνοι
αὐτὸς δ᾽ εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι·
ἐκ διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως·
εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῷα, δυσσεβέων δ᾽ οὔ·
χαίροι μὲν διόνυσος· ὃν ἐν δρακάνῳ νιφόεντι,
ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα θήκατο λύσας·
χαίροι δ᾽ εὐειδὴς σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῆς
καδμεῖαι, πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις·
αἳ τόδ᾽ ἔργον ἔρεξαν ὀρίνοντος διονύσου·
οὐκ ἐπιμωμητόν· μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο· ὀνόω τὸ ἐπηρεάζω.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΗΛΑΚΑΤΑ.
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΛΔʹ.

λαυκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον ἀθανάας
γυναιξὶ νόος οἰκωφελέεσσι σὸς ἐπήβολος·
θάρσεισ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς νείλεω ἀγλααν·
ὅππα κύπριδος ἱρὸν καλάμω χλωρὸν ὑπ' ἀπαλ.
τῆδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα πὰρ διός,
ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν κἀντιφιλήσομαι
νικίαν, χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν·
καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθου γεγενημέναν
δῶρον νικιάας, ἐς ἀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν.
σὺν τᾷ πολλὰ μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις·
πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη.
δὶς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοῖς ἐν βοτάνᾳ πόκοις
πέξαιντ' αὐτοετεὶ θευγενίδος γ' ἕνεκ' εὐσφύρω,
οὕτως ἀνυσιεργός· φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες·
οὐ γὰρ ἐς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργῶς μὲν ἐβολλάμαν
ὀπάσσαι σε δόμοις ἀμετέρας ἔσσαν ἀπὸ χθονός·
καὶ γάρ σοι πατρὶς, ἂν ὠξ ἐφύρας κτίσε ποτ' ἀρχίας
νάσω τρινακρίας μυελὸν ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος ὃς πολλ' ἐδάη σοφὰ,
ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν,
οἰκήσεις κατὰ μίλατον ἐραττεινὰν μετ' ἰαόνων·
ὡς εὐαλάκατος θευγένις ἐν δαμότεσιν πέλοι
καί οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχῃς ξένω.
κεῖνο γάρ τις ἐρεῖ τὤπος ἰδών σ'· ἦ μεγάλα χάρις,
δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιμάεντα τὰ πὰρ φίλων.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ, ΠΑΙΔΙΚΑ.
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΛΕʹ.

Ἴνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλαθέα.
κἄμμες χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κἠγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ.
οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας
γινώσκω· τὸ γὰρ ἥμισυ τᾶς ζόας ἔχω.
ζᾷ τὰν σὰν ἰδέαν· τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χὤταν μὲν σὺ θέλῃς μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
ἁμέραν· ὄκα δ' οὐκ ἐθέλεις τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
πῶς ταῦθ' ἅρμενα τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶ.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρω,
τῶ καὶ λώιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
ποίησαι καλιὰν μίαν ἐν ἑνὶ δενδρίῳ
ὅππῃ μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ἑρπετόν.
νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
ἄλλον δ' αὔριον· ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον ματῇς.
καὶ μὴν σεῦ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι;
τῷ δ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος
τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἔθηκας.
ἀνδρῶν τῶν ὑπερηνορέων δοκέεις πνέειν·
φίλη δ' ὡς κε ζώῃς τὸν ὅμοιον ἔχειν ἀεί·
αἰ γὰρ ὧδε ποῆς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι.

ἐξ ἄστευ· ὁ δέ τοι ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι
ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ἐπιδάμναται,
κἠμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέου·
ἀλλὰ πέριξ ἀπαλοῦ στύματός σε παρέρχομαι.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ, ΔΑΦΝΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ, Ο ΑΡΙΣΤΥΣ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ΛΔʹ.

Τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος·
μᾶλλον ἐμ' ἡ δ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἔστι φιλεῦσα.
Κο. μὴ καυχῶ σατυρίσκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.
Δ. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
Κο. τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλημα.
Δ. πλύνεις χείλεα σεῖο· δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω.
Κο. καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.
Δ. μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.
ἁ σταφυλὶς σταφίς ἐστι, καὶ ῥόδον αὖον ὀλεῖται.
δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοι τινὰ μῦθον ἐνίψω.
Κο. οὐκ ἐθέλω· καὶ πρίν με παρήπαφες ἁδέϊ μύθῳ.
Δ. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
Κο. τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· ὀϊζυρὸν οὐδὲν ἀρέσκει.
Δ. φεῦ φεῦ· τᾶς Παφίης χόλον ἅζεο καὶ σύ γε κώρα.
Κο. χαιρέτω ἁ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἴη.
Δ. μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε, καὶ ἐς λίνον ἄκλιτον ἔλθῃς.
Κ. βαλλέτω ὡς ἐθέλῃς· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι.
μὴ 'πιβάλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.
Δ. οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα τόν, οὐ φύγε παρθένος ἄλλη.
Κο. φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείρεις.
Δ. δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσω.
Κο. πολλοί με μνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔαδε.
Δ. εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.
Κο. ἔ τι φίλος ῥέξαιμι· γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.
Δ. οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.
Κο. ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας.
Δ. μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι· τίνα τρομέουσι γυναῖκες;
Κο. ὠδίνειν τρομέω, χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.
Δ. ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος Ἄρτεμίς ἐστιν.
Κο. ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.
Δ. ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι υἷας.
Κο. καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἢν ἐπινεύσω;
Δ. πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἕξεις.
Κο. ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπέλθῃς.
Δ. οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἢν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι.
Κο. τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;
Δ. τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω.
Κο. πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μὰν τίνα μῦθον ἐνίψω;
Δ. αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.
Κο. οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.
Δ. Δάφνις ἐγώ· Λυκίδας δὲ πατήρ· μήτηρ δὲ Νομαίη.
ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
※ οὐδ' ἄκρα πιννέεσα; πατὴρ δέ σοι ἐστὶ Μενάλκας;
Κο. δεῖξόν μοι τεὸν ἄλσος, ὅπη σέθεν ἵσταται αὐλίς.

δ. δεῦρ' ἴδε πῶς αὐθάλλουσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε· τὰ βουκόλα ἔργα νοήσω.
ταῦροι καλὰ νέμεσθε, ἵν' ἄλσεα παρθένι δείξω.
Κ. τί ῥέζεις σατυρίσκε; τί δ' ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν;
δ. μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.
Κ. ναρκῶ ναὶ τὸν πᾶνα· τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
μ. θάρσει κούρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.
Κ. βάλλεις ἐς ἀμάραν με, καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις.
δ. ἀλλ' ὑπὸ σοῖς πέπλοις ἁπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω.
Κ. φεῦ φεῦ. καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας. ἐς τί δ' ἔλυσας;
δ. τᾷ παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
Κ. μίμνε τάλαν. τάχα τίς τοι ἐπέρχεται. ἦχον ἀκούω.
δ. ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.
Κ. τὰν ἀμπεχόνην ποίησας ἐμὸν ῥάκος. εἰμὶ δὲ γυμνά.
δ. ἄλλην ἀμπεχόνην τᾶς σᾶς τοι μείζονα δώσω.
Κ. φῄς μοι πάντα δόμεν, τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης.
δ. αἴθ' αὐτὰν δυναίμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.
Κ. ἄρτεμι μὴ νεμέσα. δ. σὺ δ' ἔγημας, κοὐκέτι πιστή.
Κ. ῥέζω πόρτιν ἔρωτι, καὶ αὐτᾷ βοῦν ἀφροδίτᾳ.
παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.
δ. ἀλλὰ γυνή. μήτηρ. τεκέων τροφός. οὐκέτι κώρα.
Ὣς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἰαινόμενοι μελέεσσιν,
ἀλλήλοις ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
χἡ μὲν ἀνεγρομένη διέστειχε μᾶλα νομεύειν,
ὄμμασιν αἰδομένη. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη.
ἐς δ' ἴθι ταυρείας ἀγέλας, κεχαρημένος εὐνᾶς.
τέλος.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἡ κατάπυκνος ἐκείνα
ἕρπυλλος κεῖται ταῖς ἑλικωνιάσι.
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν πύθιε παιάν,
δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσεν.
βωμὸν δ' αἱμάξει κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός,
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

ἄλλο.

Δάφνις ὁ λευκόχρως ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων,
βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο πανὶ τάδε.
τοὺς τρητοὺς δόνακας. τὸ λαγωβόλον. ὀξὺν ἄκοντα.
νεβρίδα. τὴν πήραν, ᾇ ποκ' ἐμαλοφόρει.

ἄλλο.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ δάφνι σῶμα κεκμακὸς
ἀμπαύων. στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ πάν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

ἄλλο.

Τὴν αὐταῖ λαύραν τῷ αἱ δρύες αἰπόλε κάμψας
σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.
τρισκελὲς αὐτόφλοιον, ἀνούατον. ἀλλὰ φάλητι

παιδὸς γονῷ δ' ὑπὸ τὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν. γρ.
σηκὸς δ' οὗτος ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ κα πρὸς
ῥέεθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ·
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος· ἠαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη·
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι,
μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα·
ἕζεο δὴ τηνεί, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
εὔχεο ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδος μεθ' πόθους·
κηὐθὺς ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνανεύσῃ
τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι.
ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν, ἴσχω
σηκίταν· ἀΐοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

ἄλλο.

Λῆς ποτὶ ταῖ νύμφαι διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τί μοι· κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος,
ἀρξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θέλξει
Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρου ὄπισθεν,
Πᾶνα τὸν αἰγιβόταν ὀρφανίσωμεν ὕπνου.

ἄλλο.

Δείλαιε τὺ θύρσι. τί τὸ πλέον ἂ κατατάξεις
δάκρυσι διγλήναις ὦπας ὀδυρόμενος;

οἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος· οἴχετ' ἐς ἅδαν.
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι. τί τὸ πλέον; αὐτίκα τήνας
ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

ἄλλο.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς
εὐρύμεδον. τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

ἄλλο.

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱὸς
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος
Νικίᾳ· ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου.
Ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑπεστὰς
μισθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον, πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

ἄλλο.

Ξεῖνε, συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὄρθων,
χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον· ἀντὶ δὲ πολλᾶς
πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

ἄλλο.

Ὑμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον
μουσικός· οὐχ ἕτερός τις ἐρεῖ· σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε

αἶνον ἔχων, μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

ἄλλο.

Εὐσθενέος τὸ μνᾶμα. φυσιογνώμων ὁ σοφιστὴς
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
χὠ ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦς
πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεὼς ὁ σοφιστής,
καίπερ ἄκικυς ἐών, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας. Ἄλλο.

Δαμομέλης ὁ χορηγὸς ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διόνυσε
καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
μέτριος ἦν ἐν παισί. χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην
ἀνδρῶν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

ἄλλο.

Ἡ κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν
οὐρανίην. ἁγνᾶς ἄνθεμα χρυσογόνας
οἴκῳ ἐν ἀμφικλέους. ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν. ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν,
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια. κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

ἄλλο.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος ἐρεῖς. ἐπεὶ εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

Εἰς ἀνακρέοντα.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε
σπουδᾷ. καὶ λέγ' ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς,
ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν τέῳ
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
προσθεὶς δὲ χὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Εἰς ἐπίχαρμον.

Ἅ τε φωνὰ δώριος χὠ νὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὑρὼν ἐπίχαρμος.
Ὦ βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ,
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν.
Τοὶ συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωρίστᾳ πόλει
οἷα ἀνδρὶ πολίτᾳ.
Σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων μεμναμένοις,
τελεῖν ἐπίχειρα.
Πολλὰ γὰρ ποττὰν ζόαν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα.
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

Ἐπιτάφιος κλείτας τροφοῦ μηδείου.

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ θρεΐσσα
μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κἠπέγραψε κλείτας.
ἑξεῖ τὴν χάριν ἡ γυνὴ ἀντὶ τήνων,
ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψε; τί μὴν ἔτι χρησίμα καλεῖται.

Εἰς ἀρχίλοχον.

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν

τὸν τῶν ἰάμβων οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
ἦ ῥά μιν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων
ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο, κἀπιδέξιος.
ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

Εἰς ἀνδριάντα Πεισάνδρου τοῦ τὴν Ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὕμμιν υἱὸν ὡνήρ
τὸν λεοντομάχαν τὸν ὀξύχειρα
πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν,
Πείσανδρος ξυνέγραψεν ὠκ Καμείρου.
χὤσσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος ὡς σάφ' εἰδῇς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μασὶν ὄπισθε κἠνιαυτοῖς.

Θεοκρίτου εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τάδε γράψα
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων
υἱὸς Πραξαγόραο, περικλειτῆς τε Φιλίννης.
Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔποτ' ἐφελκυσάμην.

Τέλος.

Περὶ τοῦ πελέκεως.

Δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ τὸν ἐξηγούμενον, μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον, τὸ, ἀνδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεύς, τὸ τελευταῖον λέγειν. τὸ, ὦπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν. εἶτα τὸ δεύτερον ἀπ' ἀρχῆς. καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους. καὶ οὕτως ἕως τοῦ μέσου. ὥστε τὸ μὲν τέλειον εἶναι, τὸν πέλεκυν τοῦτον ὁ Ἐπειὸς ἀνατίθησι τῇ Ἀθηνᾷ, κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον. τὸ μέτρον χοριαμβικόν. ἀρξάμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλῆγον δὲ, εἰς μονόμετρον ἰαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ πτερυγίῳ. ἀλλὰ διαφέρει. καθότι ὁ μὲν πέλεκυς, ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ τελευταῖον συναπτόμενον, κατὰ διάνοιαν. τὸ δὲ πτερύγιον, κατὰ τὸ ἑξῆς τῶν στίχων. δύναταί τις καὶ ἀπὸ τοῦ βραχυκαταλήκτου μέτρου ἄρχεσθαι. εἶτ' αὐτῷ ἀνταποδιδοὺς τὸ ἴσον, καὶ ἀκολούθως τοῖς μετ' αὐτὸ τὰ ἴσα ἐπιφέρεσθαι, καὶ διασῶσαι τὸν νοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαίνων, ἀπὸ θατέρου εἰς τὸ δωδέκατον καταχωρῶν. Γέγραπται μὲν εἰς τὸν Ἐπειοῦ πέλεκυν. ὅτι δῶρον τῇ Ἀθηνᾷ ὁ Φωκεὺς Ἐπειὸς, τῆς τέχνης καὶ ἐπινοίας χάριν ἀποτίνων, ἔθηκεν.

Θεοκρίτου Πέλεκυς.

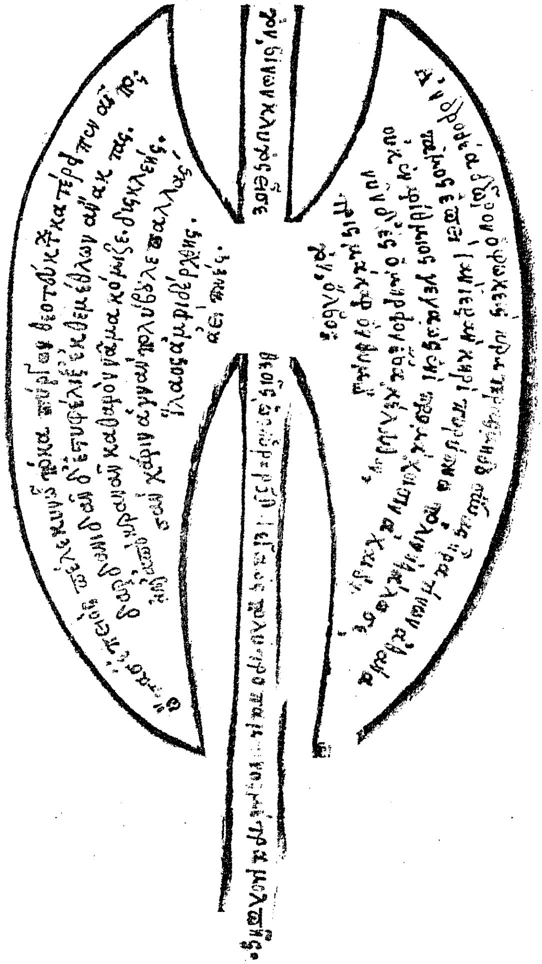

Περὶ τοῦ πτερυγίου.

Τούτου ἡ ἀνάγνωσις δύναται ὡς γέγραπται γίνεσθαι, ἕνεκά γε τοῦ νοῦ· ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μέτρα, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἄχρι τὸ ἔσχατον ἔρχῃ. ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ἢ μετ' ἀλλήλων. τοῦτο γὰρ κελεύει, τὸ πρῶτον ἀναγνόντας εἶτα τὸ πανύστατον προφέρεσθαι. καὶ ἀναλόγως ἄνωθεν τὸ δεύτερον. καὶ οὕτως ὁ τρόπος ἕως ἂν ἀφίκῃ ἄχρι βραχύ. ὁ δὲ λόγος, λέων μὲν ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως ἅπας ἔχει. ὅρα με τὸν γῆς τε ἄνακτα καὶ τὸν οὐρανοῦ ἄλλα ἑδράσαντα. μὴ φροντίσῃς εἰ τηλικόσδε ὢν, τελείου ἔργον ποιῶ. τότε γὰρ ἐφυόμην ὅτε ἡ ἀνάγκη ἦρχε, καὶ πάντα ὑπεῖκε ταῖς αὐτῆς γνώμαις, ὅσα ἕρπει δι' ἀέρος καὶ αἰθέρος. οὐκ εἰμὶ ὁ ἀφροδίτης υἱός. ἀλλὰ καλοῦμαι ἔρως. καὶ οὐδὲν ἔπραξα βίᾳ, ἀλλὰ τὰ πάντα πραΰνω πειθοῖ. ὑπεῖξαν δέ με οἱ γῆς καὶ θαλάσσης μυχοί. καὶ οὐρανός. τῶν, ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον, καὶ ἐδίκαζον θεοῖς. Ἔχει δὲ νοῦν, καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἄχρι τὸ ἔσχατον ἔρχῃ ὡς προείρηται. ἀκμονίδαν δὲ λέγει τὸν οὐρανόν. Γαῖα μὲν γὰρ ἄκμονα ἔτικτεν. ἀπὸ δ' ἄκμονος, ὁ οὐρανός. αὐτὸς δὲ ἐστὶν ὅρος ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἴκει. καὶ τὰ ἄχρι τῇ γῇ, καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως. τὸ σχῆμα τοῦ πτερυγίου οὐκ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρώτου ἄχρι τὸ ἔσχατον τὴν

ἀνάγνωσιν ὡς ᾠδὴ τοῦ πελέκεως καὶ τοῦ ᾠοῦ. Τὸ
μέτρον τοῦ πτερυγίου, καὶ τοῦ πελέκεως,
χοριαμβικὸν, κατὰ στίχον ὑφαι
ρουμένης συζυγί
ας.

Θεοκρίτου πτερύγιον.

λεῦσσέ με τὸν γᾶς τε βαθύστερον ἄνακτ' ἀκμονίδαν ἄλλυδις ἑδράσαντα.
μηδὲ τρέσῃς, εἰ τόσος ὢν, δάσκια βεβριθότα λάχνα γένεια.
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἁνίκ' ἔκραιν' ἀνάγκα.
πάντα δ' ἐκτάσει καὶ φευδαῖσι λυγραῖς
ἕρπεθ' ἅπανθ' ὅσ' ἕρπει
δι' αἴθρας
Ω ※
χάοις τε.
οὔτι γε κύπριδος παῖς,
ὠκυπέτας δ' ἄρεος καλέομαι.
οὔτε γὰρ ἔκρινα βίας. πραϋνόῳ δὲ πειθοῖ.
εἶκε τέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχὸς οὐρανός τε,
τῶν δ' ἐγὼν ἐκνοσφισάμην ὠγύγιον σκᾶπτρον κραίνων δὲ θεοῖς θέμιστας.

εἶμ' ἄρ σθένος μεστή τας
ϖόσις μέραψ δίοσα βος·
ϖοδῶν νας ἴ νις ἔμ ϖνούσας μόρος.
ὁ βού τα κἀν κινὸς τεκνώ μαγος.
χρυσοῖς ἀΐ τας. ἄ μος ἀν ἄνδρα
τὸν γη ὁ χαλ κον οὗ ρου
ἔῤῥαι σεν ὃν ἁϖά τωρ
δίοσαν νος μόρη σε μὴ
προῤῥεί ϖωος ἐμὸν ἀντεῦ
μαθρή σας θεο κρίτοι
ὁκτώ τας τρι ε σπέροι
ὁ καὶ τας ἄϊ ξεν ἀ
ναὺ ξας. χάλε ψε γῆ
νι ῶ συρ γα ϖρὸς ἐκ
διὰ γῆ ρας τὸ δ' ἐ λλιν ἀν
τ' ἐναἰμ φικλύ στω. ϖανός τε μα
ϖρὸς ἀν νέπας φὼρ δίζω ας ἴ
νις τ' ἀν δροβᾶ τος ἴ λλοραί σας ἠρ' ἀρ
δίων ἐς πευ κρίδ' ἄ γαγε τρίτορ θον.

Τὸν θεοκρίτου πέλεκυν, τὸ πτερύγιον, καὶ τὸ ἑξῆς τὸ ἀνὰ ἐπιγραφῆς, μὴ ἔχοντες δεύτερον ἀντίγραφον, οὐκ ἠδυνήθημεν κάλλιον ἐπιδιορθῶσαι. διό μοι καὶ συγγνωστέον. ἓν γὰρ καὶ μόνον τῶν ἀντιγράφων τοιοῦτο εἶχεν. ἅτινα κάλλιον ἐνομίσαμεν τοῖα οἷα ἦσαν τυπῶσαι, ἢ ἐᾶσαι εἰς λήθην καταπεσεῖν.

Ἡ τῶν τετραδίων τοῦ κειμένου κατὰ τάξιν ἀκολουθία.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ.

Ἅπαντά εἰσι τετράδια. πλὴν τοῦ α. καὶ μ', ἅτινά εἰσι δυάδια.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ, ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

ἐκ διαφόρων ἀντιγράφων ἐπιμελῶς
εἰς κοινὴν ὠφέλειαν συλλεχθέντα,
παρὰ Ζαχαρίου καλλιέρ
γου τοῦ κρητός.

δύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα.
α' ἁδύ τι, ψιλοῦται τὸ ἁ. οἱ γὰρ δωριεῖς τρέπον
τες τὸ ἡ. τὸ δασὺ, εἰς α. ψιλούμενον τρέπου
σιν, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων. τὸ γὰρ ἡ.
τὸ ἄρθρον τραπὲν εἰς ἁ, οὐ ψιλοῦσιν, ἀλλὰ δασύνου
σιν. ἐν ἄλλῳ, οὕτω. τὸ ἁδὺ, τινὲς λέγουσιν ὅτι ψιλοῦ
ται τοῦ ἡ. τρεπομένου εἰς ἁ. δωρικῶς. καὶ εἰ μὲν οὗτοι
ἀληθεύουσι, ψεύδεται ὁ θεόκριτος παιδὸς ἅλιος γρά
φων, καὶ οὐχ ἁμὶν τὸν ἔρωτα. καὶ τί ποθ' ἁδὺ, καὶ ἄλλα
πολλὰ τοιαῦτα ἐναντιούμενα τῷ κανόνι. Ψιθύρισ
μα. ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς πρὸς τὰς πνοὰς τῶν ἀ
νέμων σχιζόμεναι. ψιθύρισμα δὲ, ἢ τὸ μέλισμα, ἢ τὸ
σύριγμα, ἢ τὸ κροῦμα. ἄλλως. ψιθύρισμα, τὸ μινύ
ρισμα. ὀνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὴν τοῦ

ἦχου ἰδιότητα, κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς. ψιθύρισμα.
μέλισμα. λάλημα. ὅθεν καὶ ψίθυρος ὁ λάλος. ἡ δὲ φω-
νὴ, τῶν κατὰ μίμησιν, καθάπερ καὶ τὸ κελαρύζειν. ὅ-
» μηρος. Κατειβόμενον κελαρύζει. Γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ
ψίω τὸ λεπτύνω. ὀξοῦ καὶ ψιὰς παρὰ ὁμήρῳ. κυρίως δὲ
λέγεται ψιθυρίζειν, τὸ ἐν τοῖς ὠσί τινα λεπτὸν ἦχον ἐκ-
χεῖν. παρὰ τὸ ψίειν ἐν ταῖς θύραις, ἤγουν, ταῖς ἀκο-
αῖς. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων. ψιθυρί-
ζουσι γὰρ αἱ πίτυς ὅταν ἐμπαθῶσι, τῇ στενότητι τῶν
φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς. ὡς ἀριστοφάνης ἐν νε-
» φέλαις. Τῆμος χαίρων, ὁπόταν πλάτανος ψιθυρί-
» ζῃ. ἡ δὲ διάνοια καὶ τὸ ἑξῆς, ἔχει οὕτως. Αἰπόλε, καὶ
ἡ πίτυς ἐκείνη ἥτις ἐστὶ περὶ ταῖς πηγαῖς, ἡδεῖάν τινα
μελίζει. ἤγουν, μετὰ μέλους καὶ ῥυθμοῦ τινὸς ἀφίησι
τὴν τῶν φύλλων λεπτὴν ἀπήχησιν. τοῦτο γὰρ νῦν τὸ ψι-
θύρισμα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἡδὺ δὲ μέ-
λος ἐστὶ σὺ τῇ σύριγγι μέλπεις αἰπόλε. Ἄλλως.
ἡδὺ μὲν τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα ἐκείνης τῆς πα-
ρὰ ταῖς πηγαῖς λιγυρῶς ᾀδούσης. ἡδὺ δὲ καὶ σὺ
ὦ αἰπόλε ψιθυρίζεις. Ἄλλως. τὸ ψιθυρίζειν τινὲς
ὀνοματοποιεῖσθαι φασιν. ὡς τὸ κρίκε ζυγὸν, καὶ τὸ,
σίζε δὲ ὀφθαλμός. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ψευδομένων, τὸ
ψιθυρίζειν λαμβάνουσι. ψίθυρ ψίθυρος, ὡς μάρτυρ,
μάρτυρος. καὶ ψίθυρος ψιθύρου, ὡς μάρτυρος μαρτύ-
ρου. τὸ δὲ ψίθυρ, παρὰ τὸ ψίθος, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορί-

αν. ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτύνω, καὶ τοῦ θύρα. σημαίνει δὲ
τὰ χείλη περιφραστικῶς. τὸ δὲ ψίθος, ἀπὸ τοῦ ψεῦ-
δος. ἀποβολὴ τοῦ ο. καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς ι. καὶ τοῦ δ εἰς θ.
ψίθος. αἰπόλοι δέ εἰσιν, οἱ ἐν τοῖς αἰπεσι τουτέστιν ὑ-
ψηλοῖς τόποις καὶ τραχέσι τὰς αἶγας νέμοντες. οὕ-
τω γὰρ φιλεῖ τὸ ζῶον. Τῆνα. εὐθεῖα ἀντὶ τοῦ ἐκείνη.
οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος, τῆνος λέγουσι. καὶ τὸ ἐκείνη
τήνα ἀναλόγως τὰ θηλυκά. καὶ ἄλλως. τήνα. δω-
ρικῶς οὕτω λέγεται ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. οἱ γὰρ δωριεῖς πο-
τὲ μὲν γράφουσι τὸ τ ἀντὶ τοῦ κ ὡς ἐνταῦθα. πο-
τὲ δὲ τὸ κ ἀντὶ τοῦ τ. ἐκείνη γὰρ ἦν καὶ κατὰ ἀφαίρε-
σιν τοῦ ε, κείνη. ἐκβολὴ τοῦ ι καὶ τροπὴ τοῦ ε εἰς η. καὶ
τοῦ κ εἰς τ, καὶ τοῦ η εἰς α τήνα. Μελίσδεται.
αἰολικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ μελίζει. ὅ ἐστι λιγυρῶς ἠχεῖ καὶ
ᾄδει. μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. ὡς καὶ πίνδαρος τὸν
παιᾶνα φάσκων, τὸ σαυτοῦ μέλος πλάζεις. τουτέστιν,
ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. Τυρίσδες, ἀντὶ τοῦ συρίζεις
δωρικῶς. οἱ γὰρ δωριεῖς, τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥη-
μάτων τὰ εἰς εις λήγοντα, εἰς ες ποιοῦσι, τὸ ι μόνον ἐκ-
θλίβοντες. τὸ συρίζεις γὰρ συρίσδες γράφουσι, ὡς καὶ
ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ συρίζειν, συρίσδεν. διαλύ-
ουσι δὲ τὸ ζ, εἰς τὰ ἐξ ὧν ἦν συγκείμενον στοιχεῖα.
Ἄλλως. συρίζειν τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν. ὡς καὶ
σαλπίζειν τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν. καὶ αὐλεῖν,
τὸ διὰ αὐλοῦ μέλπειν, ὡς ἀπὸ τούτου δῆλον. χ' ὡ μὲν

πᾶν, σύριγγα. ὁ δὲ πᾶν, καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν. αὐλεῖ δαμοίτας. σύρισδε δὲ δάφνις ὁ βώτας. συρίζω καὶ τὸ καθὰ σύροις λέγω, ἢ φρονῶ. συρίττω δὲ ἐπὶ συριγμοῦ, τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀμεταβάτως. καὶ συρίττω ἐπὶ χλευασμοῦ μεταβατικῶς. οἷον, συρίττω τινά, ἀντὶ τοῦ χλευάζω. καὶ τὸ συριττομένων ἐστίν, ἤγουν τῶν ἐμπαιζομένων. διαφέρει τὸ ἄδειν, τοῦ συρίζειν καὶ τοῦ αὐλεῖν καὶ τῶν τοιούτων, τῷ τὰ μὲν, μέλος ἔχειν μόνον. τὸ δὲ ἄδειν, ἐπὶ λόγου λέγεται ἐμμελοῦς. Μετὰ πᾶνα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ. ἤγουν, ἀπολαβὼν οἴσεις. τουτέστιν, ἐν τῇ μολπῇ τῇ διὰ τῆς σύριγγος, τὰ δευτερεῖα τοῦ πανὸς ἕξεις. τοῦ δὲ ἄλλου, τὰ πρωτεῖα. Τὸν πᾶνα, οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων, καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ πᾶνα. ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ, διὸς καὶ καλλιστοῦς, πᾶνα καὶ ἀρκάδα διδύμους. ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ ἀρκαδιακῷ διὸς καὶ νύμφης οἰνηίδος. οἱ δὲ λέγουσι διὰ τοῦτο πᾶν, ὅτι τῆς ὥρας ἐστὶ σημεῖον. τουτέστι, τοῦ παντὸς ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται πᾶν. συνοικειοῦται γὰρ ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι. καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα, ἡλίου καὶ σελήνης. καὶ μηνίσκοις φασὶν εἶναι. τὸ δὲ πάρδαλιν εἰλῆφθαι, τῆς γῆς φαντασίας ἕνεκα. τὰ δὲ κάτω λάσια, τῶν τῆς γῆς μερῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων. τὴν δὲ σύριγγα, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι. τὸ δὲ αἰγωπὸν,

τῶν καταιγίδων τὰς αἰφνιδίους ταραχάς, καὶ τῶν ἀπὸ νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν. καὶ τὰ κάτω, τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους. καὶ τὰ κάτω βραχέα, σημαίνοντα, τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα. ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον, σημαῖνον τὴν ἐργασίαν. τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα, σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους. Τὸ δὲ δεύτερον. ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως λέγεται, ἐνίοτε ἐπὶ ἀριθμήσεως, καθὰ καὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τρίτον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης. ἐνταῦθα δὲ τὸ δεύτερον, καθὸ τὸ πρότερον σημαινόμενον, λέγεται. Ἀποισῇ, κομίσῃ. ὡς τὸ λαψῇ, ἀντὶ τοῦ λήψῃ. τοὺς γὰρ μέλλοντας περισπῶσιν οἱ δωριεῖς. δεξῇ. λαψῇ. γραψῇ. καὶ τὰ ὅμοια. Αἴκα. τὸ αἴκα ἀντὶ τοῦ εἴκεν ἐστί. τὴν γὰρ ει δίφθογγον τρέπουσιν οἱ δωριεῖς εἰς τὴν αι. τὸ δὲ ε ψιλὸν, εἰς α βραχύ. οἷον, εἴκεν, αἴκα. ἄρτεμις, ἄρταμις. κακῶς οὖν ὁ θεόκριτος ὀξέτεινε τὸ α νῦν. τῶν γὰρ δωριέων εἰς α βραχὺ τὸ ε τοῦ δυνητικοῦ συνδέσμου τρεπόντων, οὗτος ὀξέτεινεν. ὃ καὶ παρακατιὼν, συνέστειλε. Λαψῇ. ἐκτέταται τὸ λα. διὰ τὸ εἶναι δωρικὸν ὥς φησιν ἀσκληπιάδης. ἐπεὶ φησὶν ὅτι καὶ βραχύ ἐστιν. Αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος. ἤγουν, εἰ μὴ ἔχει τις τράγον διδόναι τῷ θεῷ, καὶ δώσει αἶγα θήλειαν, σὺ λήψῃ χίμαρον. ἐπὶ θηλυκοῦ. χίμαρος γὰρ ἀρσενικῶς μὲν ὁ τράγος. θηλυκῶς δὲ, ἡ ἐνιαυσιαία αἴξ. ἡ ἑνὸς χει

μένος ἰοῦσα. μᾶλλον δὲ ἀδύνατον μὴ ἔχειν τινὰ
τράγον, ἀλλ᾽ ἐθελήσει ὁ θεὸς αἶγα λαβεῖν, σοὶ δοθή-
σεται χίμαρος. τὸ δὲ καταρρεῖ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ
κατενεχθήσεται. τὸ σύντονον τῆς δόσεως διὰ τοῦ καταρ-
ρεῖ δηλοῖ. Ἔστε κ᾽ ἀμέλξῃς. ἀντὶ τοῦ ἀνάμελκτος.
ἐκ δὲ τούτου, τὴν μήποτε τοκυῖαν δηλοῖ. ὅτι δὲ τῆς
μήποτε τοκυίας τὸ κρέας ἥδιόν ἐστι, φησὶ καὶ ἡσίοδος.
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίας. γρά-
φεται καὶ ἔστ᾽ ἂν ἀμέλξῃς. Ἐν ἄλλῳ. Αἴκα τῆνος.
ἐὰν ἐκεῖνος λάβῃ κερασφόρον τράγον, κεραὸς γὰρ
καὶ κερασφόρος, τὸ αὐτό. πλὴν ὅτι τὸ μὲν, ποιητικόν ἐστι.
τὸ δὲ κερασφόρος, κοινόν. αἶγα σὺ λήψῃ. ἐὰν δὲ αἶγα
λάβῃ ἐκεῖνος γέρας, εἰς σὲ καταρρεῖ καὶ καταρρεύσει,
ἤγουν εἰσελεύσεται ἡ χίμαρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδα-
τος. τὸ σύντονον δὲ τῆς δόσεως διὰ τοῦ καταρρεῖ δη-
λοῖ. Χιμάρω δὲ καλὸν κρῆς. τῇ χιμάρῳ δὲ κα-
λὸν κρέας ἐστίν, ἕως ἂν ἀμέλξῃς αὐτήν. Ἔριφος,
μέχρι τριῶν καὶ τεττάρων μηνῶν. χίμαροι ἐπὶ θηλυκοῦ,
ἕως ἐνιαυτοῦ. τουτέστιν, ἕως ἂν τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν.
ἀφ᾽ οὗ δὲ τέξεται ἡ χίμαρος, οὐκέτι χίμαρος λέγε-
ται, ἀλλὰ χίμαιρα, ἢ αἴξ. ταὐτὸν γὰρ αἴξ, καὶ χίμαιρα.
ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων, ἔριφος, καὶ τράγος. οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ
ἐπὶ τοῦ ἄρρενος, τὸν αἶγα λέγουσι. καὶ ἔστιν αὐτοῖς κοινὸν
ὄνομα τὸ αἴξ. ὡς ἔλαφος. ἄνθρωπος. ἵππος. ὃ δὲ ἐπὶ
τούτων ἔριφοι, τοῦτο ἐπὶ τῶν προβάτων ἄρνες. καὶ ἀμνοί. καὶ ὃ

αἶγες ἐνταῦθα, τοῦτο ἐπ᾽ ἐκείνων ὄϊες. ὃ δὲ τράγος
ἐπὶ τούτων, τοῦτο ἐπ᾽ ἐκείνων κριός. νομεῖς δὲ οἱ τῶν προ-
βάτων, καλοῦνται ποιμένες. οἱ δὲ τῆς ἑτέρας μερίδος,
αἰπόλοι. θεοῖς δὲ ἐχρῶντο οἱ νομεῖς, τῷ πανὶ καὶ ταῖς
μούσαις, καὶ ἔτι ταῖς νύμφαις. καὶ ταῖς μὲν νύμφαις
καὶ τῷ πανὶ, ὡς ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντες. ἀγρόταις
θεοῖς καὶ αὐτοῖς οὖσι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσι. τῷ
δὲ πανὶ, ὡς χρωμένῳ σύριγγι, καὶ ἐπιστήμονι, καὶ ἐφό-
ρῳ αὐτῆς ὄντι, ἧς καὶ αὐτοὶ ἐπιμελοῦνται. ταῖς δὲ
μούσαις, διὰ τὸ μέλειν αὐτοῖς ᾠδῶν, ὧν αὗται ἔφο-
ροι. Ἢ τὸ καταχές. καταφερές, ἢ ἠχοῦν. ἢ καταχές,
τὸ καταχεόμενον, ἢ ὑπηχοῦν, καὶ ῥοιζοῦν ἐν τῷ κα-
ταφέρεσθαι. Ἐν ἄλλῳ. Ἢ τὸ καταχές. εἰ μὲν μετὰ τὸ
ὕδωρ ἐπήγετο τό, ταὐτὸ δυνάμενον τῷ ὃ, εἶχεν ἂν ὁ
λόγος σαφέστερον οὕτω. ἥδιον ὦ ποιμὴν, τὸ σὸν
μέλος ἢ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ ὅπερ ὑψόθεν ἀπὸ τῆς πέτρας
καταφέρεται μετὰ ἤχου. νῦν δὲ προτάττει αὐτὸ, καὶ
δυσνόητον ποιεῖ τὸν λόγον, τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ συν-
τεταγμένον. σύνηθες δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ τῷ πεζῷ λό-
γῳ. Αἴκα ταὶ μῶσαι. παραβέβληται ὁ μὲν αἰπό-
λος τῷ πανί. ὁ δὲ ποιμὴν ταῖς μούσαις. ὁ δὲ νοῦς, οὕ-
τως. ἐὰν αἱ μοῦσαι τὴν ὄϊδα, ἤγουν τὴν οἶν τὸ θῆλυ
πρόβατον δῶρον ἄγωνται, ἀντὶ τοῦ λάβωσιν, ἄρνα
σὺ σακίταν λήψῃ γέρας. σηκῖται δὲ ἄρνες, οὓς ἔτι γά-
λακτος δεομένους, οἱ νομεῖς τῶν μητέρων χωρίζου-

τες, ἴδια βόσκουσι, καὶ ἐν ἰδίῳ σηκῷ κλείουσιν·
ἐὰν δὲ ἀρέσκῃ ἐκείναις ἄρνα λαβεῖν, σὺ δὲ τὴν ὄϊν
ὕστερον ἀξεῖς. λαβὼν οἴσεις. τουτέστιν, ἐν τῇ ᾠδῇ τὰ
δευτερεῖα τῶν μουσῶν ἕξεις. Λῇς ποτὶ ταὶ νυμφᾶν.
ἀντὶ τοῦ βούλει, καὶ θέλῃς· ἀπὸ θέματος τοῦ λῶ τὸ
θέλω· ὅθεν καὶ λῷον τὸ ἐπωφελές, ὃ πάντες θέλο
μεν. ἢ δωρικὸν τὸ λῇς, κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς θε συλλα
βῆς. ὁ θύρσις δὲ τοῦτο λέγει. Τῇδε, ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ
σε. τὸ δὲ καθίξας δωρικόν. τροπῇ τοῦ ς'. εἰς ξ'. οἱ γὰρ δω
ριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τετάρτης συζυγίας τῆς ληγού
σης εἰς ζ'. διὰ τοῦ ξ'. ἐκφέρουσιν. Ἄλλως. Λῇς πο
τὶ ταὶ νυμφᾶν. θέλεις ὦ αἰπόλε πρὸς τῶν νυμφῶν
ὧδε ἐλθεῖν, καὶ καθίξας εἰς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον
τόπον καὶ καταντῆ, ἤγουν ὀξύν, ὅπου αἱ μυρίκαι τῇ
σύριγγι μέλπειν, τὰς δὲ αἶγας ἐγὼ ἐν τῷδε τῷ τό
πῳ βοσκήσω; Τὸ κάταντες, τὸ κατωφερές. ὅπερ
ἐστὶν ἐναντίον τῷ ἄναντες. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.
ὁ γὰρ ἀνάντης τόπος, ὁ αὐτὸς δήπου ἐστὶ καὶ κατάν
της. καὶ ἀνωφερὴς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ κατωφερής. λέ
γεται δὲ καὶ ἀνάντη ξύλα καὶ καταντῆ, τὰ ἄνω φε
ρόμενα καὶ κάτω. καὶ ἀνωφερῆ καὶ κατωφερῆ, ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ. Γεώλοφον δέ, ὁ ἐν τῷ ὁμαλῷ πεδίῳ ὑπερανε
στηκὼς ὄχθος. ὃς καὶ κολωνὸς καλεῖται. Πῶς τῆς γαί
ας διφθογγογραφουμένης, ψιλογραφεῖται τὸ γεώλο
φον. ὡς τὸ ἀνώγεων, καὶ κατώγεων; Καί φαμεν ὅτι

παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ γαῖα. ἐψιλογραφεῖτο, ὡς καὶ
τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα. νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογγογρα
φοῦντες, οὐκ ἠθέλησαν τὴν παλαιὰν συνήθειαν τε
λείως ἀπολιπεῖν, ἀλλ' ἔθεσαν καὶ τινὰ ψιλογραφού
μενα. Ἄντι μυρίκαι. ὅπου αἱ μυρσίναι. ἐφ' αἷς με
σημβρίζειν εἰώθασι. τὸ μεσημβρινόν, ἐκ τοῦ μεση
μερινοῦ. ἐκβολῇ τοῦ ε', καὶ προσθέσει τοῦ β'. Οὐθέ
μις ὦ ποιμάν. οὐ πρέπον ἐστὶν ὦ ποιμήν, κατὰ τὸ μέ
σον τῆς ἡμέρας τῇ σύριγγι χρῆσθαι. τὸν πᾶνα δεδοί
καμεν. οὕτως γὰρ πικρός ἐστιν. ἀντὶ τοῦ βαρὺς καὶ ὀργί
λος, ἡνίκα ἀπὸ τῆς ἄγρας σχολάσας ἀναπαύεται,
κεκοπιακὼς ἐν αὐτῇ δηλονότι. καὶ ἀεὶ πρὸς τῇ ῥινὶ
αὐτοῦ, ἤτοι ἐν τῇ ῥινὶ, δριμεῖα χολὴ κάθηται. τουτέ
στι, καὶ ἀεὶ ὀργίλος ἐστίν. Ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ θύρσι,
τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες. ἤγουν, τὰ περὶ τοῦ θανάτου
τοῦ δάφνιδος μοι λέγε. τὸ ἄλγε' ἀείδε, τριχῶς εὕρο
μεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις δη
λονότι, ἄλγε' ἀείδες. καὶ λέγει τὸ ἀείδες, ἀντὶ τοῦ
λέγοις ἂν δωρικῶς. καὶ ὅτι τὸ γὰρ παρέλκει. καὶ ἄλγε'
ἀείδε, ἀντὶ τοῦ λέγε. καὶ ἄλγεα εἴδες, ὃ καὶ βέλτιον.
ἄλλως. Ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ θύρσι. Τὸ σὺ καὶ τὸ γὰρ, ἐ
πὶ τὸν δεύτερον ἀφορᾷ στίχον. ὀφείλει δὲ τὸ σύ, καὶ
ἐπὶ τοῦ προτέρου λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ. οὕτω γὰρ ἂν εἴη
ὁ λόγος ἀκόλουθος, ἔχων οὕτως. ἀλλὰ σὺ ὦ θύρσι, ᾄ
δε τὰ ἄλγη τοῦ δάφνιδος. σὺ γὰρ ἀφίκου καὶ ἐπὶ τὸ

…γέον τῆς βουκολικῆς μούσης. οὐκ ἀντιπείθει δὲ
ἑαυτῷ, μὴ πρέπειν εἰπὼν συρίζειν κατὰ τὸ μέσον
τῆς ἡμέρας διὰ τὸν Πᾶνα, εἶτα, τὸν Θύρσιν προτρε-
πόμενος ᾄδειν. οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι τὸ συρίζειν τῷ ᾄ-
δειν. ἀλλὰ συρίζειν μέν ἐστι, τὸ διὰ σύριγγος μελῳδεῖν.
ᾄδειν δὲ, τὸ κοινῶς τραγῳδεῖν. τὸ τῇ σύριγγι δὲ χρῆ-
σθαι, φησὶ μὴ πρέπον εἶναι κατὰ τὸ μεσημβρινὸν,
διὰ τὸν Πᾶνα τῇ σύριγγι χρώμενον. ἐπὶ τὴν ᾠδὴν
δὲ προτρέπεται, ὡς ἄλλο, τι οὖσαν, καὶ οὐ μᾶλλον
ὂν αὐτῆς τῷ Πανί. Τῶ τε Πριήπω. τὸν Πρίηπον
νύμφης Ναΐδος, ἢ Χιόνης καὶ Διονύσου φασὶν υἱόν. ὃν
καὶ κτίσαι περὶ Λάμψακον, ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν
φασί. παρ᾽ ἐνίοις δὲ, ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἐκ τῆς
ἐτυμολογίας γὰρ φαίνεται. ἔστι γὰρ οἷον, ἢ Βρίηπυος
διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις καὶ μέθαις ἐκβοήσεις.
ἢ Πρίηπος, ὁ προϊέμενος τὸ σπέρμα. τὸ δὲ κρανιά-
δων, ἀντὶ τοῦ κρηνῶν. εἰ μή που τὰς νύμφας κρηνίδας
λέγει, ὡς τῶν νυμφῶν συγκαθεζομένων τῷ Πριήπῳ.
τινὲς δὲ τὸ κρανιάδων, κρανείας ἀπεδέξαντο. ἅ ἐ-
στι δένδρα οὕτω καλούμενα. Διδυματόκον. δί-
δυμα τετοκυῖαν, ὥστε τρὶς ἀμέλξαι. πολὺ γὰρ ἔχουσι
γάλα αἱ διδυματόκοι. ὅθεν φησὶν, ἡ αἲξ περιουσιά-
ζεται τῷ γάλακτι. ὥστε καὶ μετὰ τὴν τῶν ἐρίφων
τροφὴν καὶ δύο πέλλας ἐμπίμπλησι. τοὺς δὲ ἀμολγοὺς
πέλλας καλοῦσι, παρὰ τὸ πίνειν ἐν αὐτοῖς. ὅ ἐστι, γα-

λακτοδόχον ἀγγεῖον. Ἐν ἄλλῳ. Δεῦρ᾽ ὑπὸ τὰν
πτελέαν. ἄγε ὑπὸ τὴν πτελέαν ἑσδώμεθα. ἀντὶ τοῦ
καθεζώμεθα, ἢ καθίσωμεν, ἀπεναντίας τοῦ ἀγάλ-
ματος τοῦ Πριάπου, καὶ τῶν πηγῶν, ὅπου ἡ καθέδρα
ἐκείνη ἡ ποιμενική, καὶ αἱ δρύες. ἐὰν δὲ ᾄσῃς ὡς πρὸ
ᾖσας ποτὲ ἐρίζων πρὸς τὸν Χρόμιν τὸν Λιβύαθεν, του-
τέστι τὸν ἀπὸ τῆς Λιβύης, αἶγά τέ σοι δώσω δίδυμα
τετοκυῖαν, ὥστε μέχρι τρίτου ἀμέλξαι αὐτήν. ἥτις
δύο ἔχουσα ἐρίφους, προσαμέλξεται, καὶ ἀμελχθή-
σεται εἰς δύο πέλλας. ποιμενικὸν δὲ ἀγγεῖον ἡ πέλ-
λα. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ μέλαινα. Καὶ βαθὺ κι-
σσύβιον. κισσύβιον, ποτήριον. παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐ-
τῷ τὸ πίνειν, κισσύβιον ὄν. ἢ ξύλινον ἔκπωμα κε-
κοσμημένον γόμφοισι πολλοῖς. ἢ καυκίον ξύλινον
ποιμενικὸν, τὸ οἱονεὶ χισσύβιον. Ἄλλως. κισσύβι-
ον, ποτήριον ἀγροικικὸν ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ
κατεσκεύαζον τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ, καὶ
ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ὁ λόγος τίθεται.
παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον. οἷον χύω, χύσω.
» χυσίβιον, καὶ κισσύβιον ἡ ἄνοδος. Ὀλίγον δὲ εἴσεται
» κισσυβίῳ. ἢ κισσύβιον, ποτήριον, παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν
αὐτῷ τὸ πίνειν, χυσίπιον τι ὄν. Κεκλυσμένον ἁδέϊ
καρῷ. ἤγουν, λελυμένον κηρῷ. κεχρισμένον ὃ καὶ
κεκονισμένον οἱ κοινοὶ φασιν, ἀπὸ τοῦ κλύζω. λέγε-
ται δὲ τὸ κλύζειν, ἐπὶ δύο. ἐπί τε τοῦ διὰ κλυστῆρος

ἰατρεύειν, καὶ ἐφ' ὑγρῶν, ὅταν τι ἐπέρχωνται καὶ περικαλύπτωσι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. Ἀμφῶες, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὦτα τινά. διὰ δὲ τούτου τὸ μέγεθος παρίστησιν. Νεοτευχές. νεωστὶ κατεσκευασμέναν. Ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον. ἀντὶ τοῦ προσόζον, ὀσμὴν πέμπον, καὶ μυρίζον. γλυφάνοιο δὲ, τουτέστι γλυφῆς. ὥσπερ δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ στέφω στέφανος, καὶ ἀπὸ τοῦ λείβω λίβανος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος ποιητικῶς. Τοῦ περὶ μὲν χείλη. οὗτινος περὶ μὲν τὰ χείλη ὑψόθι κισσὸς μαρύεται, ἀντὶ τοῦ πέπλεκται. Κισσὸς ἑλιχρύσῳ. ὁ ἑλίχρυσος εἶδος φυτοῦ. οὗ τὸ ἄνθος, ὅμοιον κρόκῳ. καὶ ἴδιον χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ τὸν ἑλίχρυσον, βοτάνην λέγουσι κροκοειδῆ καὶ χνοάζουσαν. Κεκονισμένος. κονία, ἡ ἄσβεστος. ἀφ' οὗ, κονιάω κονιῶ, τὸ ἀσβέστῳ χρίω. καὶ κεκονιαμένος τοῖχος, ὁ ἀσβέστῳ κεχρισμένος. ἐνταῦθα δὲ τὸ κεκονισμένος ἴσως, ἀντὶ τοῦ κεχρισμένος ἁπλῶς, ἀπὸ τοῦ κεκονιαμένος κατὰ συγκοπήν. Ἁ δὲ κατ' αὐτόν. τὸν κισσὸν δηλονότι ἕλιξ, ἤγουν πλοκὴ εἱλεῖται, τουτέστι, στρέφεται τὴν ἑαυτῆς στροφήν. ἀγαλλομένα, ἀντὶ τοῦ θάλλουσα, καρπῷ κροκόεντι. ἤγουν, κρόκου χροιὰν ἔχοντι. Ἔντοσθεν δέ. ἀντὶ τοῦ ἔνδον, γυνά τις κατεσκεύασται θεῶν δαίδαλμα. τουτέστιν ἔργον οὕτω ποικίλον, ὡς μὴ δοκεῖν ἄνθρωπον αὐτὸ κατασκευάσαι, ἢ ποικίλαι, ἀλλὰ θεούς. τινὲς τὴν παιδά-

ραφασιν εἶναι. γράφεται καὶ γυνά, τι. τὸ δὲ τὸ, πρὸς τὸ δαίδαλμα. Ἀσκητὰ πέπλῳ τε, καὶ ἄμπυκι. ἀσκητή, ἡ κεκοσμημένη. πέπλῳ, τουτέστιν ἐνδύματι, καὶ περικεφαλαίᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἄμπυκι. ἢ ἄμπυκι, τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας. ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. Παρ δέ οἱ ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες. ἤγουν, κόμην τρέφοντες, κομᾶν γὰρ καὶ ἐθειράζειν ταυτό. πλὴν ὅτι τὸ μὲν κομᾶν ἐστὶ κοινὸν, τὸ δὲ ἐθειράζειν ποιητικόν. ἄλλως. ἐθειράζοντες, κομῶντες. εὔτριχοι. ἔθειραι γὰρ αἱ ἐξ ἔθους γινόμεναι τρίχες. ἢ ἐθειράδες, καὶ καθήκοντες τὰ ξίφη, ἢ κομῶντες. ἔθειρα δὲ ἡ θρίξ, ἡ ἐξ ἔθους τημελουμένη. ἄλλως. κομῶντες τὰς τρίχας. οὐ ξυρῶντες ὥστινες, ἔθειρα γὰρ ἡ τῆς κεφαλῆς θρίξ. ὅθεν ἀριστοτέλης ἐν ὁμήρῳ ἔγραψεν. κυανέας δ' ἐξύοντο ξυεῖ ἀμφὶ ξύστον. οὐκ ἐθειράδες. Ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος. ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους. ἀμοιβαδὶς νεικείουσιν ἐπέεσσιν. ἤγουν, λόγοις ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους κατὰ ἀμοιβήν. περὶ αὐτῆς τὴν ἔριν δηλονότι ποιούμενοι. Τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς. ταῦτα δὲ ἃ οὗτοι φιλονεικοῦσιν. ἤγουν, αἱ φιλονεικίαι δὲ αὗται καὶ ἔριδες ἃς οὗτοι φιλονεικοῦσι περὶ αὐτῆς, τῆς φρενὸς αὐτῆς οὐχ ἅπτεται. Ἄλλοκα μὲν τῆνον. τὸ μέντοι, νοήσεώς ἐστι. τὸ δὲ, ὁράσεως. ἀδύνατον γὰρ ὁμολογουμένως ἐν γραφῇ, κίνησιν εἶναι ζωτικὴν, ἀλλὰ τῶν γλυπτῶν εἰκόνων. κατάλληλοι ἦσαν τοῖς λελεγμέ-

νοις. ταῦτα καθ' ὑπερβολὴν ὅμηρος ἔλεγεν ἀληθέστερον.
» Χρύσειαι ζώνῃσι νεανίσιν ἐοικυῖαι. ἀλλ' ὡς. Ἄλλοκα
μὲν τῆνον. ἄλλοτε μὲν πρὸς ἐκεῖνον βλέπει τὸν ἄν-
δρα γελῶσα, ἄλλοτε δὲ πρὸς τοῦτον ῥίπτει τὸν νοῦν. ἤ-
γουν τρέπει. Κυλοιδιόωντες. οἰδοῦντες τὰ κοῖλα τὰ
ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν
ὥσπερ ἐπίπαν οἰδαίνειν τὰ κοῖλα. ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγ-
καίως δι' ἔρωτα πάσχουσι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τὰ κοῖ-
λα οἰδαίνειν. κοῖλα δὲ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν.
Ἐτώσια μοχθίζοντι. ἀντὶ τοῦ μάτην κάμνουσι. τίς
γὰρ ἄν, ἄγαλμα πεῖσαι δυνήσηται. ἄλλως. ὁ νοῦς.
Οἱ δὲ ὑπ' ἔρωτος κατὰ πολὺ κυλοιδιόωντες, ἤγουν
κυλοιδιῶντες, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκούμενοι,
ἐτώσια καὶ μάταια μοχθίζοντι, ἀντὶ τοῦ μοχθίζουσι.
καὶ κοπιῶσι. μοχθίζω ποιητικόν. μοχθῶ, κοινόν. Γρι-
πεύς τις γέρων. γριπεύς, ὁ ἁλιεύς. καὶ γρῖπος τὸ δί-
κτυον. παρὰ τὸ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν. Λεπράς. τρα-
χεῖα. ἢ λευκή. ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων λευκαινομένη. ἢ
ὑψηλή. ἐπεὶ καὶ λέπας, τοῦ ὄρους τὸ ἄκρον φασίν.
ἢ λευκή, καὶ λέπρα ἐοικυῖα. τινὲς δὲ τὴν τραχεῖαν
ἔφασαν. τὴν ἐκ λεπρωθεῖσαν καὶ ἐκπηλωθεῖσαν
οἷον, καὶ βρωθεῖσαν. ἄλλως. ὁ νοῦς. γριπεύς τις γέ-
ρων. ἤγουν, δικτυοθήρας, καὶ πέτρα λεπράς, τουτέ-
στι βρύα ἔχουσα. ἐφ' ἃ καὶ ἐν ᾗ πέτρα σπεύδων ὁ πρέσ-
βυς, μέγα δίκτυον ἕλκει ἐς βόλον. ἤγουν, εἰς ἄγραν

εἰς τὸ ῥῖψαι ἤτοι ἄγραν, ὁμοιωμένος ἀνδρὶ μοχθοῦντι
κατὰ τὸ καρτερόν. ἤγουν κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἰσχύν.
ἢ τὸ ἰσχυρὸν τῆς δυνάμεως, ἀνδρὶ ἀκμάζοντι ὅμοι-
ον ἔχων. Φαίης κεν γυίων νιν. εἴποις ἂν αὐτὸν ἐκ
τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἁλιεύειν ἢ ἐκ πάσης δυ-
νάμεως ἧς ἔχει. ἐλλοπιεύειν δέ ἐστι, τὸ ἔλλοπας ἤ-
γουν ἰχθεῖς ἀγρεύειν. ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες, παρὰ τὸ
ἐν λεπίσιν εἶναι. ἢ παρὰ τὸ λεπιδωτοὺς τῶν ἰχθύων. ἢ
παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπῆς τῆς φωνῆς. ἄλλως. εἴ-
ποις ἂν ἐλλοπιεύειν αὐτόν, ἤγουν, ἰχθυᾶσθαι. ἤτοι τὴν
τῶν ἰχθύων ἄγραν μοχθεῖν. ὅσον σθένος. ἤγουν, ὅση δύ-
ναμις τῶν μελῶν. ὁ σχηματισμὸς οὗτος, καὶ τοῖς κοι-
νοῖς ἐστι συνήθης. οἷον, συλλαβοῦ, ὅση δύναμις. ἔκ-
κλινε τόδε ὅση μοι ἰσχύς. ἐλλειπῶς δὲ ταῦτα λέγεται.
τὰ γὰρ ἐντελῆ, συλλαβοῦ κατὰ τὴν δύναμιν, ὅση σοί
ἐστι. καὶ ἔκκλινε τόδε κατὰ τὴν ἰσχύν, ὅση μοί ἐστιν. εἶχε
» δ' ἂν ταῦτα ὁμοίως τῷ, Τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσι. καὶ σα-
φέστερα ἦν, εἰ οὕτως ἂν ἐλέγετο. συλλαβοῦ κατὰ
τὴν ὅση σοι δύναμίς ἐστι. καὶ ἔκκλινε τόδε, κατὰ τὴν
ὅση μοι ἰσχύς ἐστι. ταῦτα γὰρ ἀπὸ τοῦ τήν, ἀρξάμενα εἶ-
τα οὐκ ἀποδεδωκότα τὸν λόγον πρὸς αὐτό, ἀλλ' ὥσ-
περ ἐκ μεταμελείας εἰς ἕτερον μεταπεσόντα σχημα-
τισμόν, δῆλα γίνεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οἷά ἐστιν. εἶ-
τα ὅπη μετακλιθέντα ἀποδίδοται. νῦν δὲ ἐλλιπέ-
στερον λέγεται, καὶ τοῦ τὴν ἀπόντος. κατὰ ταῦτά ἐστιν

ἐλλιπές, καὶ τὸ ὅσσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρέει. τὸ γὰρ ἐντελές, βαβαὶ τοῦ ὄχλου, ὅσος ἡμῖν ἐμπίπτει. Ὠιδήκαντι, δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ὠιδήκασιν. ἤγουν γεγαυρισμένος, ἢ πεφυσιωμένους καὶ ὀγκωμένους ὤγ. οἴδασι γὰρ οἱ ὀιδήσω τὸ ὀγκοῦμαι. Ἶνες δέ, τὰ παρακολουθοῦντα νεῦρα ταῖς φλεψίν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ὁ υἱὸς ἶνις. ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν μελῶν, τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ. Τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἥβας. ἤγουν ἄξιόν ἐστι νέῳ τινὶ εἶναι. ἢ ἡ δὲ δύναμις, ἀξία τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. ἴσως γὰρ ἀφῆλιξ ἐγέγλυπτο τῷ κισσυβίῳ. συμμήκης τε τὴν σύνθεσιν τῶν μελῶν. ἢ ἀνάλογον τῆς ἀκμῆς, τὸ σθένος αὐτοῦ. Ἄλλως ὄνοις. ὧν δέ οἱ ὠιδήκαντι, οὕτως εἰσὶν ὀγκωμέναι κατὰ τὸν αὐχένα αὐτοῦ πάντοθεν αἱ ἶνες, ἤγουν τὰ νεῦρα. καίπερ ὄντι πολιῷ, ἤγουν λευκῷ τὰς τρίχας. ἡ δὲ ἰσχύς, ἀξία ἥβης. ἤγουν ἀκμῆς. Τυτθὸν δ' ὅσσον. Τυτθὸν κυρίως, τὸ ἐπὶ τύτθιον βρέφος. παρὰ τὸν τιτθὸν ὃ σημαίνει τὸν μαζόν. ὅθεν καὶ τιτθὴν λέγουσι τὴν ὀλίγην. ἢ μικράν. Κῶρος. ἢ κοῦρος. νέος ἀπὸ τῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρης. οἱονεὶ χώρη τις οὖσα. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ καὶ ἡ παρθένος. ἡ ὑγροφυὴς καὶ τρυφερά, ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν. ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰ καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν. ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος. ἢ παρὰ

τὸ κείρω. ἡ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ κῶρος καὶ κοῦρος, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρυφερὸς παῖς. Ἄλλως. Τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν. ἄπωθεν δὲ τοῦ γέροντος. μετὰ τὸν γέροντα τὸν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ὀλίγον. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ ὀλίγον ὅσον, προτασσόμενον ἔχον τὸ ὀλίγον τοῦ ὅσον. καθὰ τό, ὅς τις ἔχει τὸ ὅς, τοῦ τὶς προτασσόμενον. ἀντὶ ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ λόγου, ὕστερον δὲ ἐξ ἀνάγκης ἀποδίδοται. οἷον, τίς ὃς τάδε ἐποίησε. καὶ τοσοῦτον ἀπέχει τόδε τοῦδε, ὅσον ὀλίγον. ἐν ᾧ τὸ ὅσον ἀπὸ ἴσου διαστήματος, ἑτέρου ἐγνωσμένου ἀπαιτεῖ τὸν λόγον δείκνυσθαι. εἶτα ὥσπερ μὴ προχείρου τούτου ὄντος, τὸ ὀλίγον ἀποδίδοται καθολικῶς, ὑφ' οὗ τόδε τὸ διάστημα καὶ τόδε ἐστίν. ὥσπερ εἴ τις πρὸς τὸ τίς ὅδε ἐστί, τὸ ἄνθρωπος ἀποδοίη. τοῦ τίς τὴν ὑπόστασιν ἀπαιτοῦντος, καὶ τὸ ἄτομον. ὥσπερ δὲ τὸ ὅσον ἐν τοῖς τοιούτοις προτάττεται, κατὰ τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ τὸ οἷον, ἀκολουθίαν ἔχει προτάξεσθαι. Τυτθὸν δ' ὅσσον. τὸ πᾶν, οὕτως. μετὰ τὸν γέροντα δὲ τὸν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον, ἀλωά, ἤγουν ἄμπελος βαρεῖται καλῶς σταφυλαῖς πυρναίαις. ἤγουν πυρσαῖς. ἤδη πεπείροις δηλονότι, ἣν μικρός τις παῖς φυλάσσει ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς καθήμενος. Πυρναίαις. ὡρίμοις. πυρκαζούσαις. οἱ δὲ τὰς ἤδη ὥραν ἐχούσας

τροφῆς· πύρνον γὰρ ἔνιοι, τὴν τροφὴν λέγουσιν. ἢ πυρναίαις ταῖς πρωξίμοις. ἐπάγει οὖν ἑξῆς, φοιτᾷ στενομένα ταῖς πρωξίμοις. ἢ ταῖς περκαζούσαις, παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου πυροῦσθαι. ἄλλως. πυρναίαις, ταῖς περκαζούσαις, ἢ πρωξίμοις. πύρνος γὰρ ὁ σῖτος καὶ ἡ τροφή. Ἀλωά, σημαίνει τέσσαρα. κυρίως μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀμπελόφυτος τόπος. ὡς καθὰ πολὺ λώων τοῦ ἀγροῦ πεδίου. λέγεται ἀλωά, καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος. ἐπειδὴ δευτέρως ἐστὶ αὐτὸς λώων τοῦ τῆς ἀγρίας γῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαχανηφόρος τόπος, ὁμοίως καὶ αὐτὸς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἀλωὴ δὲ, καὶ ἡ ἅλως. Ἐφ' αἱμασιαῖσι. παρόσον πλήρεις αἵματος γίνονται, οἱ εἰσερχόμενοι ἐπ' αὐτὰς, διὰ τὸ ἀκανθώδεις αὐτὰς εἶναι. ἥμενος δὲ, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι. ἕημι. καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι ἧμαι. ἡ μετοχὴ, ἑέμενος, ἥμενος. Ἀν' ὄρχως. ὄρχος, ὀρχάτου διαφέρει. ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν. παρὰ τὸ ὀρύσσω, ὀρυχόν τινα ὄντα. ὄρχατον δὲ, τὴν ἐπίστιχον φυτείαν, παρὰ τὸ ὀρχεῖσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχμιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς γεωργοῖς. καὶ Ἡσίοδος ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν. Φοιτᾷ, ὁρμᾷ. ὡς παρὰ τὸ πόρος πορῶ τὸ πορεύομαι. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ. τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, ὁ τῶ. πλεονασμῷ τοῦ φ.

καὶ ι, φοιτῶ τὸ πορεύομαι καὶ ὁρμῶ. ἢ ἀν' ὄρχως, τοῖς διδύμοις τῆς ἀμπέλου· ἤγουν, τοῖς κλάδοις. Γάστα δόλον τεύχοισα. κατασκευάζουσα. γράφεται, καὶ κεύθουσα, ἀντὶ τοῦ κρύπτουσα. πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον. Πρὶν ἢ ἀκράτιστον. πρὶν ἢ ἀκρατισμοῦ ξηροῦ ποιήσει αὐτό. ἀκρατισμὸν δὲ νῦν ὡς οἶμαι φησὶ, τὸν ἀπὸ τῶν βρωμάτων κόρον τε, καὶ μέθην. ἄλλως. οἱ μέλλοντες πολεμεῖν, πρωΐας ἔτι οὔσης, ὀλίγον τινὰ ἤσθιον ἄρτον, καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον, ὡς θερμοὶ ὦσι, καὶ μὴ δειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. ἐνταῦθα δὲ ἀκράτιστον, ἀντὶ τοῦ ἄγευστον. Καθίξῃ. τὸ καθίξῃ. γράφεται βαρυτόνως. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων, ὁμοίως οἱ δωριεῖς ἡμῖν προφέρουσιν. Ἄλλως. Ἀμφὶ δέ μιν δύο ἀλώπεκες. αἱ μὲν ἀν' ὄρχως φοιτᾷ. ὅμοιον τῷ, Δύο σκόπελοι· ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα οὐκ ἔχει κίνδυνον. οὐ γὰρ ἀφ' ἑτέρου προσώπου ἐφ' ἕτερον ἡ μετάβασις γίνεται ἵνα δέηται πλαγιασμοῦ, ἀλλὰ τὸ ὅλον εἰς μέρη. ταυτὸν δὲ τὸ ὅλον τοῖς μέρεσιν. ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως. δύο δὲ ἀλώπεκες περὶ αὐτόν. ἡ μὲν, ἀνὰ τοὺς ὄρχως. ἤγουν τὰς συστιχίας τῆς ἀμπέλου στρέφεται, βλάπτουσα τὴν σταφυλὴν τὴν εἰς βρῶσιν ἐπιτηδείαν. ἡ δὲ ἐπὶ τῇ πήρᾳ. ἤγουν, κατὰ τῆς πήρας τῆς τὸν ἄρτον τοῦ παιδὸς ἐχούσης πάντα δόλον κατασκευάζουσα, τὸ παιδίον οὐ πρότερον ἐᾷ

στεῖν φησὶ, πρὶν αὖ καθίσῃ αὐτὸ ἐπὶ τοῖς ξηροῖς. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς κενοῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνύδρων τόπων. Ἢ Ἀκράτιστον, ἤγουν οὐδενὸς ἐγκρατής. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ κρατῶ συνετέθη τὸ ἀκράτιστον, δῆλον μὲν ἀπὸ τοῦ βραχὺ ἔχειν τὸ κρά. Τὸ δὲ πρὶν, ἐνίοτε μὲν μετὰ ἀπαρεμφάτου λέγεται. οἷον, πρὶν γενέσθαι τόδε, ἐγένετο τόδε. ἐνίοτε δὲ μετὰ ὁριστικοῦ. οἷον, πρὶν ποιήσω τόδε, ἐποίησα τόδε. δοκεῖ δὲ μετὰ ἀπαρεμφάτου μὲν λέγεσθαι, ἐπὶ τοῦ ποιουμένου πράγματος. μετὰ ὁριστικοῦ δὲ, ἐπὶ τοῦ ποιοῦντος αὐτό. Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἀνθερίκεσσιν. ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπὸς ἧς τὰ φύλλα ὡς πράσου ἀγρίου. μείζω δὲ καὶ πλατύτερα. ὁ δὲ καυλὸς ἀνθέριξ καλεῖται. ὅσον πηχυαῖος ὢν καὶ μείζων. τὸ αὐτὸ δέ φησι καὶ θεόφραστος. ἀπολλόδωρος δὲ ὁ δωριεὺς φησὶν οὐ λέγεσθαι τὸν τῆς ἀσφοδέλου καυλόν. ὁ δὲ νεοπτόλεμος, γελοίως ᾠήθη, τὸν ἀνθέρα τοῦ στάχυος. ἀλλ᾽ ὡς. Αὐτὰρ ὅγε. ὁ δὲ πλέκει καλὴν ἀκριδοθήραν δι᾽ ἀνθερίκων. ἀντὶ τοῦ διὰ καλάμης. ἣν οἱ κοινοὶ, καλαμιδίαν φασίν. Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. ἀντὶ τοῦ συναρμόζων. συνδῶν σχοῖνος δὲ, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρύλλον. Καλάν. ἐπίθετόν ἐστι παρὰ τὸ κάζω ῥῆμα ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ. ὁ μέλλων κάσω. ἀφ᾽ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, καλός. τὸ θηλυκὸν, καλή. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα, ἐγένετο καλός. διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον. ὡς τὸ ἀγαθὸν, ἐφ᾽ ὃ ἄγαν θέομεν. Μέλεται δέ οἱ. ἀντὶ τοῦ μέλει. φροντίς ἐστιν αὐτῷ. οὔτε ἐπὶ πήρης. τουτέστιν, οὐδὲν οὔτε τῆς πήρας οὔτε τῶν φυτῶν. ἤγουν τῆς ἀμπέλου, καθάπερ τοσοῦτον. τοῦτο γὰρ τὸ τοσῆνον. καθ᾽ ὅσον γαθεῖ. ἤγουν γήθεται καὶ χαίρει περὶ τῷ πλέγματι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ πλέγματι. Παντᾷ δ᾽ ἀμφὶ δέπας. πανταχοῦ δὲ περὶ τὸ ποτήριον. περιπέπταται καὶ περικέχυται ὑγρός τις ἄκανθος καὶ μαλακός. ὁ παρ᾽ ἐστὶν εἶδος φυτοῦ. ἀκανθῶδες χαμαίζηλον, ἐς μῆκος ἐξανθοῦν λίαν. ἢ ὑγρὸς ἄκανθος, ὁ εὔκαμπτος, καὶ εὔτονος. Αἰπολικόν τι θάημα. ἤγουν θαῦμα οἷον αἰπόλος ἂν θαυμάσῃ διὰ τὸ κάλλος. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ π. αἰολικὸν, τὸ ἀπατητικόν. αἰολίζω γὰρ τὸ ἀπατῶ. καὶ ἱεροκλῆς.
,, Μὴ δ᾽ αἰόλιζε ταῦτα. τοῦτο δὲ ἔφη δι᾽ ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους. ἢ αἰολικὸν τὸ αἰτωλικόν. αἰολεῖς γὰρ οἱ αἰτωλοί. ἐξ αἰτωλίας δέ φησι τὸ ποτήριον κεκομίσθαι. ἢ αἰολικὸν, ἀπατηλὸν ποικίλον. ἐκπληκτικόν. καὶ ὃ ἄν τις διὰ κάλλος θαυμάσῃ. ταῦτα γὰρ δύναται τὸ αἰολίζειν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἐπὶ ἀπάτῃ διαβάλλονται. Ἄλλως. πάντῃ δὲ περὶ τὸ δέπας ἤγουν τὸ ποτήριον, περιπέπταται ἁπαλὸς ἄκανθος. εἶδος φυτοῦ φασὶν ὁ ἄκανθος. αἰπολικόν τι θάημα ἤγουν θαῦμα. ἀπὸ τοῦ θεέω θεῶ. θεήσω. θέημα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α. δωρικῶς, θάημα.

Τέρας, καί τυ θυμὸν ἀτύξαι. ἀντὶ τοῦ ἐκπλῆξαι

δυνάμενον· καὶ Ὅμηρος· πρὸς ὅ μιν ἀτυχής. ἢ τοῦτο τὸ θέαμα τεράστιον ὄν, τὴν σὴν ἐκπλήξει διάνοιαν. ἢ ἀτύξαι, καταπλῆξαι σου τὴν ψυχήν· καὶ διὰ τὸ ὑπερβολὴν κάλλους, ἐραστὸν ἂν νομισθείη. ἢ ἀτύξαι ἄν, τουτέστι σείσαι, ἐκπλήξαι σε κατὰ τὴν ψυχήν. Τοῦ μὲν ἐγώ. ἕνεκα μὲν τούτου ἐγὼ αἶγά τε ἔδωκα ὦνον τῷ πορθμεῖ τῷ ἀπὸ τῆς καλυδῶνος, καὶ τυρόεντα. ἀντὶ τοῦ τυρὸν μέγαν, ἀπὸ γάλακτος λευκοῦ. ὤνια, τὰ πωλούμενα. ὦνος δέ, ὃ δίδωσί τις ἵνα λάβῃ τι τῶν πωλουμένων. Πορθμεῖ καλυδωνίῳ. ἢ ὄνομα κύριον, ἢ τῷ ἀπὸ καλυδῶνος εἰς πελοπόννησον αὐτὸ μετακομίσαντι. ἀντίκεινται γὰρ ἀλλήλων τὰ χωρία. ἢ πορθμεῖ, ἴσως διαπορθμεύοντι δὲ αἰπόλια εἰς πελοπόννησον. γράφουσι δέ τινες καὶ καλυδνίῳ. ἀγνοοῦντες ὡς καλύδνοι ἐγγὺς τῆς κῶ εἰσιν. ὅμηρος· Καὶ κῶν εὐρυπύλοιο πόλεως νήσους τε καλύδνας. Καὶ τυρόεντα. τυρός. τυρόεις παράγωγον, τυρόεντα τὸ τυ, μακρόν. ῥόεντα μέν, συνίζησις. τὰ εἰς ρος γὰρ δισύλλαβα ὀξύτονα τῷ υ παραληγόμενα ἐκτείνουσιν αὐτό. οἷον, τυρός. πυρός, ὁ σῖτος. τὸ πῦρ δὲ τοῦ πυρός, βραχύ. Οὐδέ τί πω. ἤγουν, οὔπω δέ, οὐδαμῶς εἰς τὸ ἐμὸν χεῖλος ἔψαυσεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται ἄχραντον. ἤγουν, ἄψαυστον. ἀμόλυντον. Τῷ κέ τυ μάλα. γράφεται καί, τῷ, κέν τοι. διὸ οὐ καί σε μάλα ἀρεσαίμην. ἀντὶ τοῦ ἀρέσω. εὐάρεστος

δέξαιμι. τὸ δὲ πρόφρων, ἀντὶ ῥήματος ἐπιρρηματικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ προθυμίας αὐτὸ διδοίης δηλονότι. Αἴ κέν μοι τὺ φίλος. ἐάν γε σὺ ὁ φίλος. ἢ σὺ ὦ φίλε ᾄσῃς τὸν ὕμνον τὸν ἐφίμερον, τὸν γλυκύν. ἀντὶ τοῦ τὴν ᾠδὴν τὴν ἐπιθυμητὴν ἐμοί, λέγει δὲ τὴν ἐπὶ δάφνιδος ᾠδήν. Τὸ ἀρέσκω, οὕτως. ἀρέσκω τινί, ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸς αὐτῷ φαίνομαι. ἀττικῶς δὲ μετὰ αἰτιατικῆς. ὡς παρὰ

» πλάτωνι. Ἀλλ' εἰ μὴ αὖ σε τοῦτ' ἀρέσκει. ἀρέσκομαι δέ τινι, ἀντὶ τοῦ ἀποδέχομαι αὐτόν. καὶ ἀπαρέσκομαι, τὸ οὐκ ἀποδέχομαι. Κοὔτι τοι φθονέω. καὶ οὐδαμῶς σοι φθονῶ. πρόσαγε σαυτὸν ὦ ἀγαθέ. ἤγουν, πρόσελθε. ἔξον. γράφεται καί, κοὔτι, τὺ κερτομέω. Τὰν γὰρ ἀοιδάν. τὴν γὰρ ᾠδήν, οὐδαμῶς φυλάξεις εἰς τὸν ᾅδην τὸν ἐκλελάθοντα. ἀντὶ τοῦ, τὸν λήθης ποιητικόν. καὶ αἴτιον. ἐκλανθάνουσι γὰρ πάντες οἱ ἐν αὐτῷ, τὸ τῆς λήθης ὕδωρ πίνοντες. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλαχον λελάχω ἐνεστώς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλαθον, λελάθω. Ἄρχετε βουκολικᾶς. τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς, ἄρξασθαί με ποιήσατε ὡς ποιήτριαι. ἐπικαλεῖται γὰρ αὐτὰς μέλλων ἀείδειν. τοῦτο δὲ λέγεται, προάσμα, καὶ ἐπιμελῴδημα, καὶ ἐπῳδή. τὸ δὲ ἄρχετε καὶ λήγετε, ἐπῳδοῦ τάξιν ἔχει. μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ εὐρώπης, πανὸς υἱόν φησι βουκολίωνα, ἀφ' οὗ καὶ τὸ βουκολεῖν. ἄλλως. Ἄρχετε βουκολικᾶς, ἄρχετε ὦ μοῦσαι ἤγουν προηγεῖσθε τῆς βουκο

λικῆς ᾠδῆς, ἄρχεται. Θύρσις ὅδ᾽ ὡξ Αἴτνας. δηλονότι
κοινῶς. ἤγουν, ἐγὼ ὁ ἐξ Αἴτνης, καὶ θύρσιδος ἡδὲ ἡ φωνή.
ὁ ποιμὴν θύρσις, ἐπαινεῖ ἑαυτόν. ἡ δὲ αἴτνη, σικε-
λίας ὄρος ἐστὶν, ἀπὸ αἴτνης τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὥς φησιν
ἄλκιμος. σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ περὶ σικελίας, αἴτνην
φησὶ κρῖναι ἥφαιστον καὶ δήμητραν περὶ τῆς χώρας
ἐρίσαντας. δημήτριος δὲ ὁ καλλατιανός, τοῦ βριάρεω
ἑνὸς τῶν κυκλώπων παῖδας γενέσθαι, σικανὸν καὶ αἴ-
τνην. ἀφ᾽ ἧς τὸ ὄνομα. Ἄλλως. ὡς σικελιώτου αὐ-
τοῦ ὄντος, καὶ κατὰ τὴν αἴτνην νεμόντος. μέλλει δὲ
ᾄδειν, ὃν τρόπον ὁ δάφνις μὴ δυνάμενος φέρειν τὸν
τῆς ξενίας τοὔνομα νύμφης ἔρωτα, ἀπέλιπε τὸ ζῆν.
Πᾶ ποκ᾽ ἄρ᾽ ἦσθ᾽ ὅκα δάφνις ἐτάκετο. ὁ δάφνις σι-
κελιώτης ὑπάρχων, ἐν σικελίᾳ ἦν ὅτε τὰ λοίσθια
ἔπνεεν. ὅτι γοῦν νύμφης ἤρα ὁ δάφνις, ἡ δὲ νύμφη ἀ-
πεστρέφετο αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς ἑτέρας γυναῖκας ὁ-
μιλίαν, αἰνίσσεται ὅτι οὐδὲ αἱ λοιπαὶ ἐν σικελίᾳ ἦ-
σαν ὅτε ὁ δάφνις ἔθνησκεν. Ἢ κατὰ πηνειῶ κα-
λὰ τέμπεα. πηνειός, ποταμὸς σικελίας. τέμπη
δὲ, γενικῶς μὲν τὰ ἄλση. νῦν δὲ τὸ μεταξὺ τῆς ὄσσης
καὶ τοῦ ὀλύμπου χωρίον, ὅ ἐστι περικαλλές. καὶ ὡς ὑπὸ
θείας γνώμης πρὸς διάζευξιν διῃρημένον. δι᾽ ἧς ὁ
πηνειὸς πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεῖ. λέγεται δὲ τοῦτο
τὸ χωρίον, τέμπεα θετταλικά. Ἢ κατὰ πίνδω.
πίνδος ὄρος τῆς ἀρκαδίας. ἢ ποταμός. κατὰ δέ τι-

νας, ὄρος τῆς περραιβίας ἐγγὺς θαλάσσης. τὸ δὲ εἴχε-
τε, ἀντὶ τοῦ κατῳκεῖτε. Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο. οὐ γὰρ
τότε τὸ μέγα ῥεῦμα εἴχετε. ὅ ἐστιν οὐκ ἦτε ἐκεῖσε.
ὁ δὲ ἄναπος ποταμός ἐν συρακούσαις τῆς σικελίας.
ἄναπος δὲ εἴρηται, ὡς ἄνω προσεωσὼν, καὶ βληχρὸν
ἔχων ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ διαβατὸς εἶναι.
Οὐδ᾽ ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ. ἄκις, ποταμὸς σικελίας.
ὁ δὲ νοῦς. αἱ νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν περὶ σικελίαν ὅτε
ὁ δάφνις ἀπώλετο. ἴσως διὰ τὸ νύμφης ἐρᾶν ὑπε-
ρηφανευούσης αὐτὸν αἰνισσόμενος ὡς οὐδὲ τῶν λοιπῶν
αὐτόθι οὐσῶν. ἄκις δὲ, παρὰ τὸ ἀκίδι ἐοικέναι τὰ
» ῥεύματα. νυμφόδωρος ἐν τῷ περὶ σικελίας. θαυμά-
» ζομεν φησὶν, ὅτι δάφνιδος ἄκις ποταμὸς σικελίας
ἐστίν. ἄλλως, ὁ νοῦς. Πᾶ ποκ᾽ ἄρ᾽ ἦσθα. ποῦ ποτε ἄρα
ἦτε; ἢ καθ᾽ ἃ τὰ καλὰ τέμπη τοῦ πηνειοῦ ἦτε. ποτα-
μὸς οὗτος θετταλίας. ἢ καθ᾽ ἃ τὰ καλὰ τέμπη τοῦ πίν-
δου. ποταμὸς καὶ οὗτος θετταλίας. οὐ γὰρ δὴ εἴχετε,
ἤγουν ᾠκεῖτε τὸν μέγαν ῥόον τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἀνά-
που. τῆς σικελίας οὗτος ποταμός. οὐδὲ τὴν σκοπι-
ὰν τῆς αἴτνης. περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ τὴν ὑψηλὴν
αἴτνην. οὐδὲ τὸ ἱερὸν ὕδωρ τοῦ ἄκιδος. ποταμὸς καὶ
οὗτος σικελίας. ἤγουν, οὐ γὰρ τὴν σικελίαν ᾠκεῖτε τό-
τε. λέγει δὲ ἀπεῖναι τὰς νύμφας, ἐπεὶ νύμφης ἤρα
ὁ δάφνις. ἧς ἀπούσης μετὰ τῶν ἄλλων δηλονότι, ἐτε-
λεύτα. εἰ γὰρ παρῆν, οὐκ ἂν ἴσως ἀπέθανε. Τῆνον

χὠκ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα. γράφε-
ται καί, χὠ κ δρυμοῖο λέων ἄν, ἔκλαυσε. τινὲς αἰτι-
ῶνται τὸν θεόκριτον ἐν σικελίᾳ λέγοντες μὴ εἶναι λέ-
οντα. ἀλλὰ προστιθεμένη ἡ ἂν συλλαβή, λύει τὴν αἰ-
τίαν· ἵνα ᾖ· τῆνον ἂν ἔκλαυσεν εἰ ἐν σικελίᾳ ἦν, καὶ
ὁ λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ. ἢ καὶ εἰ ἐγίνετο γὰρ ἐν σικελίᾳ
λέων, κἀκεῖνος τοῦτον ἐθρήνησεν. ἄλλως. Τῆνον
μὰν θῶες. ἐκεῖνον οἱ θῶες. ἐκεῖνον οἱ λύκοι ὠρύσαντο.
ἤγουν ὠρυόμενοι ἐθρήνησαν. ἢ ἐκεῖνον οἱ θῶες ἐγυρή-
σαντο δηλονότι. οὐ γὰρ τὸ ὠρύσαντο δύναται καὶ ἐπὶ
τῶν θώων λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ. συνυπακούεται γοῦν
τὸ οἰκεῖον κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προῤῥηθέντος. ἐκεῖ-
νον καὶ ὁ λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἀνέκλαυσε θανόντα.
Ἄρχετε βωκολικᾶς. ὅρα τὴν ἡδονήν. ἀντῳδὴ δὲ τὸ
σχῆμα. ἥτις γίνεται οὕτως, ὅταν λαλῇ ᾠδὴν ἄλλην,
καὶ ἄλλην ἀποκρίνεται. Δαμάλαι μέν, αἱ ἤδη δα-
μασθῆναι δυνάμεναι. πόρτιες δὲ αἱ μικραὶ αἱ μή-
πω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι. ἄλλως. Πολλαὶ οἱ πὰρ ποσ-
σί. πολλαὶ δὲ βόες παρὰ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ. πολλοὶ δὲ
ταῦροι. πολλαὶ δὲ δαμάλαι, ἀντὶ τοῦ δαμάλεις. καὶ
πόρτιες πολλαί. ἀπὸ κοινοῦ ὠδύραντο. ἤγουν, ἐθρή-
νησαν. βόες, αἱ τέλειαι. δαμάλεις, καὶ πόρτιες, αἱ
μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι, μηδὲ ὀχηθεῖσαι. αἱ πόρ-
τιες δέ, καὶ ἔτι ἀτελέστεραι τῶν δαμάλεων. ἐπὶ δὲ
τῶν ἀῤῥένων, μόσχοι τὰ νεογνά, καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητρά-

σιν ἔτι. ταῦροι δὲ οἱ τέλειοι. ἔστι δέ, ἡ δάμαλις τῆς δα-
μάλεως. οἱ ποιηταὶ δέ, ἐπὶ ἡ δαμάλη τῆς δαμάλης
λέγουσιν. ἀφ' οὗ ἐνταῦθα, αἱ δαμάλαι. Ἦνθ' Ἑρ-
μᾶς. ἦλθεν ὁ Ἑρμῆς πρώτιστος. ἢ ὡς φίλος Δάφνιδος,
ἢ ὡς ἐραστής. τὸ δὲ λ εἰς ν τρέπουσιν οἱ δωριεῖς οὐ
πάντοτε, ἀλλ' ὅταν αὐτὸ τὸ θ ἢ τὸ τ ἐπιφέρηται. οἷ-
ον, βέλτιστος, βέντιστος. φίλτατος, φίντατος. οὕτως
οὖν καὶ τὸ ἦνθ' Ἑρμᾶς. Ἦνθ' ὁ Πρίαπος. οἰκείως.
ἄγροικος γὰρ ἦν ὁ Πρίαπος ὡς καὶ ὁ Δάφνις. ἴσως
διὰ τὸ κάλλος υἱὸς Ἀφροδίτης. ἄλλως. ἢ ἐρώμενος
τοῦ Δάφνιδος, ἢ ὡς υἱὸς Ἀφροδίτης. Κῆφα. καὶ ἔφη.
ἔστι δὲ τὸ πάθος, ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις. Ἃ δέ γε κώ-
ρα. τὸ ἑξῆς. ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν τὴν κρήνην ζητοῦ-
σά σε. διὰ μέσου γὰρ ὁ στίχος τὸ ἄρχετε βωκολικᾶς.
Ποσσὶ φορεῖται. μανιωδῶς φέρεται. καθόλου τὰ
εἰς ται λήγοντα ῥήματα ὅταν ἔχει τὸ ν παραληγό-
μενον καὶ προπερισπώμενον παροξύνουσιν οἱ δωρι-
εῖς. ὅταν δὲ βαρυνόμενον, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν.
Ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι. γράφεται, μοῖσαι πά-
λιν. τὸ πάλιν δὲ ἐξ ὑποστροφῆς ἀρχὴν ποιούμενος, φη-
σίν. αἱ πλείους γραφαὶ δὲ συστέλλουσι τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ
ἄρχετε βωκολικᾶς, λέγεται ἐπῳδῆς τάξιν ἔχον.
Ζατεῦσα. αἰολικόν. συναπτέον δὲ τοῦτο τοῖς ἐπά-
νω. πάντη δὲ πλανᾶται ζητοῦσά σε. εἰρωνευόμενος
δὲ λέγει πρὸς αὐτὸν τοῦτο. αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐζήτει.

διὰ τοῦτο καὶ δύσερως. τινὲς δέ φασιν ὅτι οὐ διὰ τὴν νύμφην ἀλλὰ διὰ τὴν βασιλέως θυγατέρα δι' ἣν ἐπηρώτα. Ἄλλως. Ζατεῦσα. ἐρωνεύεται δέ. ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς νύμφης. ἢ καὶ παρηγορητικὸς ὁ λόγος. Δύσερώς τις ἄγαν. δύσκολον ἔρωτα ἔχεις καὶ παντελῶς ἀπροσμήχανον. ζητοῦσα γὰρ ἡ νύμφη περιέρχεται. παρηγορῆσαι θέλων, τοῦτό φησι πρὸς αὐτόν. ἄλλως, τὸ πᾶν. ἦλθεν ὁ Ἑρμῆς πρώτιστος ἀπὸ τοῦ ὄρους. εἶπε δὲ τῷ Δάφνιδι τίς σε καταστρύχει. ἤγουν, δαπανᾷ. φθείρει; τίνος ἕνεκα ὦ ἀγαθὲ κατὰ τοσοῦτον ἔρασαι, ἀντὶ τοῦ ἐρᾷς; ἦλθον οἱ βουκόλοι, μετὰ τὸν Ἑρμῆν δηλονότι. ἦλθον οἱ ποιμένες. οἱ αἰπόλοι. πάντες ἀνηρώτων τί κακὸν ἔπαθεν. ἦλθεν ὁ Πρίαπος καὶ ἔφη. ὦ Δάφνι τάλαν. ἤγουν ἄθλιε. τί σὺ τήκῃ. ἤγουν, διαρρέεις. φθείρῃ; ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πάσας πηγὰς, ἀνὰ πάντα τὰ ἄλση, φέρεται τοῖς ποσὶ ζητοῦσά σε δηλονότι. παραμυθούμενος δὲ αὐτὸν τοῦτο λέγει. δύσερώς τις ἄγαν εἶ. ἤγουν οὐκ ὀρθῶς ἐρᾷς. οὐ καλῶς διοικῆσαι τὸν σαυτοῦ ἔρωτα δυνάμενος. καὶ ἀμήχανος. ἤγουν, ὑπ' οὐδεμιᾶς μηχανῆς μετριώτερος περὶ τὸν ἔρωτα γενέσθαι δυνάμενος. Βούτας μὲν ἐλέγευ. βουκόλος ὢν φησίν, οὐ κατὰ τοὺς βουκόλους ἐρᾷς. παρόσον οἱ μὲν βουκόλοι πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατεῖς. οἱ δὲ αἰπόλοι, λάγνοι. ἡ δὲ αἰτία, ὅτι καταφερέστεραι οὖσαι αἱ αἶγες, δελεάζουσι τοὺς

αἰπόλους. ἄλλως. παροιμία τοῦτο, ἐπειδὴ τῶν ἡσυχῶν μὲν πρῶτον ἐστὶ ἡμέρων. ἔπειτα δὲ ἀγρίων. οἱ γὰρ βόες, ἥμεροί εἰσιν. ἀπὸ γοῦν τῶν βοσκημάτων καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς τοιοῦτοι λέγονται. αἱ δὲ αἶγες ἄγριαι. παρόσον καὶ εἰς τὰ ὕψη τῶν ὀρῶν, καὶ εἰς κρημνώδεις τόπους βόσκονται. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι, τοιοῦτοι λέγονται. Ὡιπόλος. ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. γίνεται κατὰ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ α εἰς ω μέγα. μένοντος προσγεγραμμένου τοῦ ι. οἷον, ὁ αἰπόλος. ὡ'πόλος. οἱ αἰπόλοι ὡ'πόλοι. Ἄλλως. Βούτας μέν. ὁ νοῦς. βουκόλος μὲν ἐλέγου. νῦν δὲ ὡμοίωσαι ἀνδρὶ αἰπόλῳ. τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστιν, ὡς παρ' εἰ ἔλεγεν, οὐκ ἀξίως τῆς σαυτοῦ τάξεως διετέθης. βουκόλος γὰρ ὤν, ὤφειλες μεγαλοπρεπής τις εἶναι. καὶ γενναίως τοὺς ἔρωτας καὶ τὰ συμπίπτοντα δύνασθαι φέρειν. νῦν δὲ ὡς ἔοικεν ἐλέγου μόνον βουκόλος. τῇ ἀληθείᾳ δὲ οὐκ εἶ. μικροπρεπῶς διακείμενος, καὶ τοιαῦτα πάσχων, οἷα ἂν αἰπόλος ἀνὴρ ἔπαθε. πρὸς ὃ ἐπάγει. ὁ αἰπόλος ὅτε ὁρᾷ τὰς μηκάδας, ἤγουν τὰς αἶγας οἷα ἀντὶ τοῦ ὅπως ἐπιρρηματικῶς βατεῦνται, ἤγουν βατεύονται, τοῖς τράγοις μίγνυνται, τήκεται κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς. ἤγουν, διαρρέεται φθείρεται. ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἐγένετο. καὶ σὺ ἐπειδὰν ὁρᾷς τὰς παρθένους ὅπως γελῶσι, τήκῃ τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι οὐ σὺν αὐταῖς χορεύεις. Τῶς δ'

οὐδὲν προσελέξατο ὁ βουκόλος. πρὸς τούτους δὲ αἰπ-
νας ἄνωθεν εἰρημένους, ἤτοι τοὺς βούτας, τοὺς ποιμένας,
καὶ τοὺς αἰπόλους, τὸν πρίαπον καὶ τοὺς λοιποὺς, οὐδὲν
ἐφθέγξατο ὁ βουκόλος. ἤτοι ὁ δάφνις. Ἀλλὰ τὸν
αὐτῶ. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα ἐπέραινε, καὶ διήνυε
μέχρι καὶ τῆς μοίρας. τοῦτο διχῶς. ἐὰν μὲν γὰρ ἐκ-
τείνωμεν τὸ ας, σημαίνει γενικὴν πτῶσιν. ἐὰν δὲ συ-
στέλλωμεν αὐτὸ, αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν δωρι-
κῶς. ἐκεῖνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκφερομένας εὐθεί-
ας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αι διφθόγγου, διὰ τοῦ
ες ἐκφέρουσιν. ἄλλως. Τὼς δ' οὐδέν. πρὸς τούτοις.
ἤγουν τοὺς νομεῖς καὶ τὸν πρίαπον, οὐδὲν ἔλεξεν, ἀν-
τὶ τοῦ οὐδὲν ἀπεκρίνατο ὁ βουκόλος. ἀλλὰ τὸν ἑαυ-
τοῦ ἀπεκρίνου ἀλγεινὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τὸ τέλος ἤ-
νυε, ἤγουν ἐπλήρου τὸ τῆς μοίρας. ἤγουν, ὃ ἡ μοῖρα αὐ-
τῷ ἀπεκλήρωσεν. Ἦνθε γε μὰν ἁδεῖα. ἦλθε καὶ
ἡ ἡδεῖα κύπρις γελῶσα καὶ ἔφη. βοῦτα, ὑπ' ἀργαλέ-
ου ἐλυγίσθης ἔρωτος καὶ ἐκάμφθης; ταῦτα δὲ ἐπὶ
μυκτηρισμῷ λεληθότα φησὶν ἡ κύπρις. δύσκολις. ὁ δὲ
ον λογίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα. ἄλλως. τὸ ἁδεῖ-
α, καὶ ἀδία ποιητικῶς λέγεται. ἐὰν δὲ γράφεται
διὰ τοῦ ι. ἀδία ἡδίους θυγάτηρ, ἐναντίως βούλεται.
θέλει γὰρ εἰπεῖν φανερῶς μὲν γελῶσα. λανθάνειν δὲ
βαρυνομένην ἐπὶ τῷ δάφνιδι. ταῦτα ἐπὶ μυκτηρισ-
μῷ λέγει ἡ ἀφροδίτη. ἄλλως. Ἦνθε γε μὰν ἁδεῖα.

ἦλθε γε μὴν, καὶ ἡ κύπρις ἡ ἡδεῖα γελῶσα. λάθρα μὲν
γελῶσα, βαρὺν δὲ θυμὸν, ἤγουν, βαρεῖαν ὀργὴν ἀνέ-
χουσα. τουτέστιν, ἀναδεδεγμένη. βαρεῖα δὲ ὀργὴ, ἣν
οὐκ ἄν τις ῥαδίως ἐνέγκαι. καὶ εἶπε. σὺ δή ὦ δά-
φνι κατηύχου. ἀντὶ τοῦ εὔχου. ἐγκαυχῶ λυγιξεῖν,
ἤγουν λυγίσειν, καταπαλαίσειν τὸν ἔρωτα. ἆρ' οὐκ
αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τοῦ ἀλγεινοῦ ἐλυγίχθης; τῶν δω-
ριέων δὲ τοῦτο ἐστιν. ἐπεὶ γὰρ οὗτοι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος
τοῦ ἐνεργητικοῦ, λυγιξῶ λέγουσιν ὡς πλέξω, ὅξω καὶ ἀλ-
κις καὶ ἐλιγύχθης λέγουσιν ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ἀο-
ρίστου ὡς ἐπλέχθης. ἄλλως. Λυγιξεῖν. καταδῦσαι.
τουτέστι, περιέσεσθαι τοῦ ἔρωτος ἐγκαυχῶ. ἴσως γὰρ
ὁ δάφνις μεγαλορρημονήσας εἰς τὴν θεὸν, ταύτην
ὑπέσχετο τὴν ποινὴν καὶ τιμωρίαν. ἢ λυγιξεῖν, τοῖς
βεργίοις δῆσαι. ἤτοι δῆσαι λύγοις, παρὰ τὸ δεσμεύ-
ειν. καὶ ὅμηρος. Δίδη μόσχοισι λύγοισιν. ἢ θλάσειν.
ἁπαλὸς γὰρ ὁ λύγος. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀμαυρῶσαι
δηλοῦν. λυγρὰ γὰρ τὰ σκοτεινά. ἢ λυγιξεῖν, κάμ-
ψειν. δεσμεύσειν. λυγίσω. καὶ δωρικῶς λυγιξῶ ἀπὸ
τοῦ λύγος τὸ βεργίον. καὶ ὁ δεσμός. ἴσως γὰρ ὁ δάφνις
περιέσεσθαι τοῦ ἔρωτος μεγαλορρημονήσας, ταύτην
ἔπαθε τὴν ποινήν. Τὰν δ' ἄρα χὠ δάφνις ποταμεί-
βετο. πρὸς ταύτην καὶ ὁ δάφνις ἠμείβετο. ἀντὶ τοῦ
ἠμείψατο. ἤγουν, ἀπεκρίνατο. ὦ κύπρι βαρεῖα.
ἤγουν ἐπαχθής. βαρὺ ἐπὶ ὄγκου. ὦ ἐναντίον τὸ κού-

φαν· ἀφ' οὗ βαρὺς, ὁ δυσκίνητος καὶ ὁ ἐπαχθής. Κυ
πρι νεμεσσητή· ἤγουν, ἀξία μέμψεως. κύπρι ἀπε
χθὴς ἤγουν μεμισημένη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἤδη γὰρ ὁ
ἥλιος φράσδη ἄμμιν πάντα, ἤγουν δείκνυσι φανερὰ
ποιεῖ. διὰ τὴν μετὰ τοῦ ἄρεος αὐτῆς μίξιν λέγει, ἣν
ἔδειξεν ὁ ἥλιος. δέδυκεν ὁ δάφνις. ἤγουν ἐκλείπει.
ἀποσβέννυται, καὶ ἐν τῷ ἅδῃ κακὸν ἄλγος ἔσται τοῦ
ἔρωτος, ὥσπερ ἐν τῇ ζωῇ δηλονότι. δοκεῖ γὰρ ἀντιτά
ξασθαι πρὸς τὸν ἔρωτα. διὸ καὶ ταύτην αὐτὸς αὐτῷ
τὴν δίκην ἐπήνεγκε. τὸ δὲ ἄμμιν, ἡμῖν ἦν. καὶ τροπῇ
τοῦ α εἰς η δωρικῶς καὶ προσθέσει τοῦ μ αἰολικῶς, καὶ
ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου, ἄμμιν. Οὗ, λέγεται
ταὶ κύπριν. τὸ οὗ, δασύνεται. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὅπου.
λείπει δὲ τὸ καταισχῦναι. ἵν' ᾖ τὸ ὅλον, ὅπου ὁ βουκό
λος ἀγχίσης, ταὶ κύπριν, καὶ τὴν ἀφροδίτην, κα
ταισχῦναι λέγεται. ἀγχίσης γὰρ ὁ αἰνείου πατὴρ,
κατὰ τὴν ἴδην ἐμίγη ἀφροδίτῃ, καὶ αἰνείαν ἐγέννησεν.
ὡς ἑξῆς ἐπιφέρει. ἕρπε ποτ' ἴδαν, ἕρπε ποτ' ἀγχί
σαν. ἀντὶ τοῦ ἄπελθε πρὸς τὸ βουκόλον ἀγχίσην βου
› κόλον δὲ καὶ ὅμηρος τὸν ἀγχίσην φησίν. Ἥ μιν ὑπ' ἀγ
› χίσῃ τέκε βουκολέοντα. ἄλλοι δὲ, οὐ προσυπακού
ουσι τὸ, καταισχῦναι. ἡ δὲ ἴδη, ὄρος τροίας. δύναν
ται δὲ καὶ πάντα τὰ ὄρη, τῆς ἴδης τῇ προσηγορίᾳ κα
λεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ἴδη ἡ βοτάνη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν καὶ
θεάσασθαι. ἀφ' ὑψηλοῦ γάρ τις ἐφιστάμενος, δύνα

ται πόρρω ἰδεῖν. καλεῖται δὲ ἴδη, καὶ ὄρος κρήτης.
Τηνεὶ δρύες. ὥστε σκέπτειν τὸν ἀγχίσην συνερχό
μενον αὐτῇ. ἢ ὥστε σκέπειν σε συνερχομένην τῷ ἀγ
χίσῃ. ἐνταῦθα δὲ κύπειρον. ταπεινὴ βοτάνη καὶ
μὴ δυναμένη σκέπειν σε. κύπειρον δὲ τινὲς λέγου
σι τὸ παρ' ἡμῖν βούτομον. Ὧδε καλὸν βομβεῦντι.
ἀντὶ τοῦ κατηγορούσας τῆς ἀκρασίας εὑρήσεις τὰς
μελίσσας εἰ πρὸς ἡμᾶς ἥκεις, διὰ τοῦ βόμβου τοὺς ὁ
δοιπόρους ἐπαγομένας. Σμήνη δὲ, τὰ τῶν μελισσῶν
› ἀγγεῖα, ὡς ἡσίοδος. Ὡς δ' ὅταν ἐν σμήνεσσι κατη
ρεφέεσσι μέλισσαι. ἄλλως. ὁμοίως. Ἕρπε ποτ' ἴδαν.
ἕρπε ἀντὶ τοῦ ἀπέρχου πρὸς τὴν ἴδην. ὅπου λέγεται
ὁ βουκόλος τὴν κύπριν γνῶναι. δηλονότι αἰσχῦναι. ἀ
πέρχου πρὸς τὸν ἀγχίσην. οὗτος ἦν ὁ βουκόλος, ὃν
λέγουσι συγγενέσθαι αὐτῇ ἐν τῇ ἴδῃ. Τηνεὶ δρύες.
ἐκεῖ δρύες κρύπτειν σε δηλονότι δυνάμεναι. ὧδε, ἤ
γουν ἐνταῦθα, κύπειρος. βοτάνη τίς ἐστιν αὕτη μι
κρὰ καὶ εὐώδης. ὧδε μέλισσαι βομβοῦσιν ἐμμελῶς
ποτὶ σμήνεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις. ἐπαγόμε
ναι δηλονότι τοὺς ὁδίτας. Ὡραῖος χὤ ἄδωνις. ἀντὶ
τοῦ τρυφερός. ὅθεν καὶ τὸ θρύπτεσθαι, ὡραΐζεσθαι
› φησὶ μένανδρος. Ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους. ἢ
ἀντὶ τοῦ ἀκμάζων. ὡς καὶ ἡσίοδος. Ὡραίαν δὲ γυ
ναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι. ἄλλως. ὁμοίως. Ὡραῖ
ος χὤ ἄδωνις. ἤγουν, ἀκμάζων καὶ εὐειδής. ἐπεὶ καὶ

μῆλα ἤγουν πρόβατα βόσκει. καὶ πτῶκας ἤγουν λαγωοὺς τοξεύει. τοῦτο γὰρ τὸ βάλλει. καὶ πάντα τὰ θηρία. ἢ καὶ θηρία τἆλλα. γράφεται γὰρ καὶ οὕτω. διώκει τουτέστιν ἀγρεύει. σκώπτει δὲ αὐτὴν ὡς ἐρῶσαν τοῦ Ἀδώνιδος. τοῦ δὲ πτῶκας τὸ α μακρόν. οἱ γὰρ Δωριεῖς τῶν εἰς ξ ληγόντων εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, ὁμοίως παροξύνουσι καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ α. θόας. τρῶας. ὅτι τὰς παρ' ἡμῖν τὰς εἰς ες ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, ἐκεῖνοι διὰ τῆς αι προφέρουσιν. Ὡραῖος χὤδωνις. Ἱστορία. Κινύρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θυγάτηρ Μοῖρα. ἥτις κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρός. ὅτι λύσασα τὰς τρίχας, οὐδὲ Ἀφροδίτην ἔφη ἔχειν τοιαύτας. ἐλάνθανε δὲ τὸν πατέρα σοφιζομένη, καὶ συναναμιγνυμένη ὡς θεράπαινα. ὕστερον δὲ ἐγκυμονοῦσα, καὶ γεννῶσα τὸν Ἄδωνιν, ἐφωράθη. ἐφ' οἷς αἰσθομένη, ἢ αἰσχυνομένη, ηὔξατο τοῖς θεοῖς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγῆναι. Αὖθις, ὅπως στάσῃ. τινὲς περισπῶσιν, ἀλλ' ἁμαρτάνουσι. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὥς φησι Λεπτίνης, ὁμοίως ἡμῖν προφέρουσιν οἱ Δωριεῖς. ἄλλως. αὖθις ὅρα ὅπως ἰοῦσα, στήσῃ πλησίον τοῦ Διομήδους. καὶ λέγε ὅτι τὸν Δάφνιν νικῶ τὸν βουκόλον. ἀλλὰ σὺ μώραινε, καὶ μάχου μοι. Ὦ λύκοι. ὦ θῶες. ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι. οὐ μάτην φωλάδας καλεῖ, ἀλλ' ὅτι ὥς φησι Θεόφραστος καὶ Σώπατρος ἐν τῷ περὶ ἄρκτων,

φωλεοῖς οἱ ἄρκτοι χρῶνται. καὶ πολὺν φωλεύουσι χρόνον. ἢ ὅτι μόναι τῶν ἄλλων θηρίων αἱ ἄρκτοι τίκτουσι, καὶ φωλεοῖς ἐγκάθηνται. ἢ φωλάδες, αἱ κατάστικτοι. Χαίρεθ' ὁ βουκόλος ὔμμιν. ὡς ἀποδημῶν τῆς ζωῆς τοῦτό φησι. τὸ γὰρ χαίρειν, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀποδημίας λέγεται. ἐνίοτε δὲ προσαγόρευσιν ἁπλῶς σημαίνει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ Δάφνις, οὐκέτι κατὰ τὴν ὕλην ἀναστραφήσομαι δηλονότι. οὐκέτι κατὰ τοὺς δρυμούς, οὐ κατὰ τὰ ἄλση. ἐπὶ τῶν αὐτῶν λέγεται ὕλη καὶ ἄλσος. δρυμὸς δέ, ὃς καὶ δρυμὼν λέγεται. Χαῖρ' Ἀρέθοισα. πηγὴ ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας εἰς ἣν διαρρεῖ ὁ ἐξ Ἀρκαδίας Ἀλφειὸς ποταμός. ἢ Ἀρέθουσα κρήνη ἐν Συρακούσαις. ἢ ἐν Σικελίᾳ. ἥν φασι διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἥξειν. ὥς φησιν Ἴβυκος παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης. ἄλλως. ὅτι Ἀρέθουσα Σικελικὴ κρήνη, πρόδηλον. δοκεῖ δ' ὑπὸ Ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ Ἀρέθουσα. καὶ ἄλλη ἐν Σάμῳ. περὶ Κόρακος πέτρῃ, καὶ ἐπὶ κρήνῃ Ἀρεθούσῃ. χαριέντως δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτός φησιν, ὅτι Ἀρεθούσας καλοῦσι τὰς κρήνας. ἄλλως. Ἀρέθουσα πηγὴ ἐν Σικελίᾳ. ἧς ἔλεγον ἐρᾶν τὸν Ἀλφειὸν τὸν ποταμόν. Καὶ ποταμοὶ οἵτινες χεῖτε καλὸν ὕδωρ. ἢ καθαρόν, ἢ μετὰ κάλλους ῥέον. Κατὰ Θύμβριδος. ποταμὸν Σικελίας εἶναι φασὶ καὶ τοῦτον. ἄλλως. Θύμβρις κατά τινας [illegible] ἡ θάλασσα. τινὲς δὲ Σικελίας ποταμόν

ἐφῆσαν θύμβριδα. ἡ θύμβρις, ποταμὸς σικελίας.
ἐφ᾽ ᾧ, μυθεύεται ἡρακλῆς τὰς ἐκ τῆς ἐρεθύας βοῦς
ἐλαύνων ἐνταῦθα ἀφίκετο. γενομένου δὲ χειμῶνος
ἀνυπερβλήτου, χῶσαι τὸν ποταμὸν, καὶ ἐπίπεδον
ποιῆσαι. ἐφ᾽ ὃν οἱ κέφαλοι διαδείκνυνται κατοικοῦν
τες. ἀσκληπιάδης δὲ ὁ μερλεανὸς, διὰ τοῦ δ᾽ γρά
φει δύμβρις. ἡ κατὰ πλεῦσαν θάλασσα. ἄλλοι δὲ ἀπὸ
τύμβριδος. ἔστι δὲ καὶ οὗτος, ποταμὸς σικελίας.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε. κατὰ ἐπανάληψιν τοῦτο λέγε
ται, πρὸς τὸ ὁ βουκόλος ὔμμιν ἀποδιδόμενον. ἡ γὰρ
συνέχεια τοῦ λόγου, οὕτως ἔχει. ὁ βουκόλος ὑμῖν
ἐγὼ ὁ δάφνις, οὐκέτι ἀναστραφήσομαι κατὰ τὴν ὕ
λην καὶ τοὺς δρυμοὺς, καὶ τὰ ἄλση. ὁ δάφνις ἐγὼ οὗτος
ἐκεῖνος ὁ τὰς βοῦς ἐνταῦθα βόσκων. ὁ δάφνις ὁ τοὺς
ταύρους, καὶ τὰς δαμάλεις ἐνταῦθα ποτίζων. τὸ δὲ
χαῖρε ἀρέθουσα καὶ τὸ ἑξῆς μέχρι τοῦ δάφνις ἐγὼ, δι
ὰ μέσου. Ὦ πὰν πάν. ποιητικὴ ἐπανάληψις.
εἰ μή τις ἀπιθανεύοιτο λέγων, ὡς ὄνομά ἐστι τοιοῦτος.
ὃ τὸ πὰν σὺ ὦ πάν. ἵνα τὸ μὲν πρῶτον περισπασθῇ,
τὸ δὲ δεύτερον ὀξυτονηθῇ. τὸν δὲ πᾶνα, οἱ μὲν πηνε
λόπης καὶ ὀδυσσέως, ἢ ἑρμοῦ. ἄλλοι δὲ, διὸς καὶ καλ
λιστοῦς. ἕτεροι δὲ αἰθέρος καὶ οἰνηίδος, ἢ νηρηίδος. ἔνι
οι δὲ, οὐρανοῦ, καὶ γῆς. Λυκαίω. ἀπὸ τῶν λυκαίω φη
σὶ χωρίω, καλουμένω καλλιστοῦς. εἰς ὃ ἐλθοῦσαν τὴν
λυκάονος καλλιστὼ θυγατέρα ἄρκτον οὖσαν, ἀπὸ

ἑρμοῦ τραφῆναι. ἢ ὥς φησιν ἄρατος ἐν οὐρανῷ ἱστορῖ
σθαι. Μέγα μαίναλον. μαίναλον, ὄρος ἀρκαδίας
ἀπὸ μαινάλου τοῦ λυκάονος υἱοῦ ἑρμοῦ. ἔνθα ἡ ἀτα
,, λάντη τῷ ἰάσονι παρέσχετο δόρυ ξένιον. Δεξιτερῇ
,, δ᾽ ἕλεν ἔγχος ἑκηβόλον ὅ ῥ᾽ ἀταλάντη. Μαινάλῳ
,, ἔν ποτε οἱ ξεινήιον ἐγγυάλιξεν. Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον.
τοῦ ὄρους τὸ ἀκρωτήριον. παρὰ τὸ περιρρεῖσθαι τοῖς τῶν ὑε
τῶν ὄμβροις, καὶ πηγαίοις ὕδασιν. ἢ ὄνομα πόλεως, πρὸς τῶν
ὁρίων τῶν ἀχαικῶν. ὁ αἰπύτου τάφος κεφαλή. καὶ ὅμη
,, ρος. Αἰπύτιον παρὰ τύμβον. εἰς ὃν φασὶ τὰ εἰσερχό
μενα ζῶα ἄγονα γίνεσθαι. αἰπὺ τὸν δὲ, ἤγουν ἐκτα
ξιν ἔχον, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα. ἄλλως. ὁ νοῦς. ὦ
πὰν πάν. εἴτε εἶς κατὰ τὰ ὄρη τὰ μακρὰ, ἤγουν, τὰ
περιπολὺ διήκοντα τοῦ λυκαίου. ὄρος δὲ ἀρκαδίας τὸ
λύκαιον, εἴτε σύγε περιέρχῃ τὸ μέγα μαίναλον, ὄ
ρος καὶ τοῦτο ἐν ἀρκαδίᾳ. ἐλθὲ ἐπὶ τὴν νῆσον τὴν σικε
λὴν, ἀντὶ τοῦ τὴν σικελικήν. τῆς ἑλίκης δὲ τὸ ῥίον
κατάλιπε καὶ τὸ ὑψηλὸν μνῆμα ἐκεῖνο τοῦ υἱοῦ τοῦ
λυκάονος. ἤγουν τοῦ μαινάλου. ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄρος μαί
ναλον. ὃ καὶ τοῖς θεοῖς ἐστι θαυμαζόμενον. τὸ δὲ ῥίον
ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς πελοποννήσου. ἐναντίως τῷ
καλουμένῳ ἀντιρρίῳ τετραμμένον. Ἴτε λήγετε.
ὡς πρὶν ἤρξασθε, οὕτω καὶ λήγειν ποιήσατε. παρακε
λευματικὸν ἐπίρρημα τὸ ἴτε, ἀντὶ τοῦ ἄγετε.
Ἔνθ᾽ ὦ ἄναξ. ἐλθὲ ὦ ἄναξ. καὶ τήνδε τὴν καλὴν σύ

ριγγα τὴν γλυκύφωνον, τουτέστι γὰρ τὸ μελίπνουν ἐκ κηροῦ εὐπήκτου οὖσαν περὶ τὸ χεῖλος ἑλικτὴν ἤγουν περιειλημμένην, φέρε· ἀντὶ τοῦ λάβε. οὕτως γὰρ ἐγὼ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἤδη ἕλκομαι εἰς τὸν ᾅδην. εὐπήκτου δὲ λέγει τὸν κηρόν, ὡς εὐκόλως πηγνύμενον. καὶ μελίπνουν, τὴν ὀδωδυῖαν διὰ τὸν κηρόν. ἄλλως. τὸ ἑξῆς. λάβε τὴν σύριγγα τὴν ἐκ κηροῦ εὐπήκτου περὶ τὸ χεῖλος εἱλουμένην ἐν τῷ συρίζειν. Φορέοιτε βάτοι. ἡ βάτος θηλυκῶς λέγεται. ὁμοίως ἐνταῦθα καὶ ἡ νάρκισσος. παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀρσενικῶς λέγεται. Ὑπ' ἀρκεύθοισι κομᾶσαι. ἄρκευθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. τὸ δὲ κομᾶσαι, ἀντὶ τοῦ ἀναθῆλαι. τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν. ἄλλως. νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε. νῦν δ' ἴα μὲν αἱ βάτοι φορέοιτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε· τουτέστι, γεννᾶτε· ἐκτρέφετε. φέρετε δὲ αἱ ἄκανθαι. ἡ δὲ καλὴ νάρκισσος, κομᾶσαι ἀντὶ τοῦ βλαστησάτω ἐπὶ ταῖς ἀρκεύθοις. ἀκανθῶδες φυτὸν ἡ ἄρκευθος. τὸ δὲ κομᾶσαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ κομέω κομῶ. ὃ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φυτῶν. πάντα δὲ ἐνηλλαγμένα γενέσθω. καθὸ τὸ ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἱ πηγαί. καὶ ἡ πίτυς ὄχνας, ἤγουν ἄπια ἐνείκαι, ἀντὶ τοῦ ἐνεγκάτω· γεννησάτω· ἐκθρεψάτω, ἐπεὶ ὁ Δάφνις ἀποθνήσκει. Ὄχνας. ἀπίοις. καὶ ἀχράδας, ἢ καὶ ἀχλάδας. ἀχλάδας μὲν διὰ τὸ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι ὄχλησιν οἱονεὶ ἐμποιεῖν. ἀ

χλάδας τινὰς οὔσας. ὄχνας δέ, ἀπὸ τοῦ ἄγχειν δοκεῖν. ἀπίοις δέ, ὅτι πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ δοκοῦσι φῦναι, ἣ ἐλέγετο Ἀπία. Κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες. Ἀλέξανδρός φησι τοὺς σκῶπας οὐκ ἐπιτερπεῖς τῇ φωνῇ. διὸ καὶ παρ' Ὁμήρῳ φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι. Σκῶπές τ' ἴρηκές τε. οὐδὲ γάρ φησι γράφεσθαι χωρὶς τοῦ σ. οἱ γὰρ σκῶπες φωνὴν ἀφιᾶσι. Καλλίμαχος δέ φησι φθέγγεται, ὥσπερ ἐπισκώπτων τῇ φωνῇ, ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται. Τυραννίων δέ φησι σκῶπας τοὺς νυκτικόρακας. οἷον, σκιόπας, τοὺς ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν ὦπα. ἤγουν ἐν νυκτὶ ἔχοντας τὴν φωνήν. ἄλλως. Καὶ τὼς κύνας ὥλαφος ἕλκοι. ἀντὶ τοῦ, καὶ τοὺς μαστοὺς τῶν κυνῶν, ὁ ἔλαφος ἑλκέτω. καὶ ἐκ τῶν ὀρῶν οἱ σκῶπες ταῖς ἀηδόσι γηρύσαιντο. ἀντὶ τοῦ εἰς ἔξιν φωνῆς ἐλθέτωσαν. σκῶπας δὲ λέγουσιν εἶναι τοὺς νυκτικόρακας. Χὠ μὲν τόσσ' εἰπών, ἀπεπαύσατο. ἢ ἀνεπαύσατο. εὐφήμως τὸ ἀποθανεῖν ἀναπαύσασθαι ἔφη. καὶ Ὅμηρος. Ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν, κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. Τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει. ἐπεπληρώκει τὸ χρεών. καὶ Ὅμηρος. Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. λίνον δὲ οἱ ποιηταὶ αὐτ' ἐλίου συμπάσχουσιν ὅτι τὸ λίνον ἐκ γῆς. καὶ αὗται δὲ αἱ Μοῖραι, ἐκ γῆς ἐπικλώθουσι τοῖς ζῴοις τὴν ἐκ γῆς ἀνάλυσιν. Ἔβα ῥόον. τουτέστιν, ἀπέθανε καὶ τὸν Ἀχέροντα διῆλθε.

Τὸν μοίσαισι φίλον. καθὸ πρῶτος εὕρατο βουκολικήν.
φίλον ἄνδρα. ἐπεὶ πάσας οἰκείως διέτριβε. ἄλλως.
ὁ νοῦς. καὶ ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπών, ἀπεπαύσατο. ἤγουν,
ἀπέπαυσεν· ἐτελεύτησε τὸν βίον. τοῦτον δὲ ἡ ἀφρο
δίτη ἤθελεν ἀνορθῶσαι. ἤγουν, ἀνακαλέσασθαι. ἀνα
ζῶσαι. τά γε μὰν λίνα, τουτέστι τὰ νοήματα τὰ ὑπὸ
τῶν μοιρῶν ἐπ' αὐτῷ κλωθόμενα, πάντα λελοίπει.
ἤγουν, ἐξέλιπον· ἐπαύσαντο. καὶ ὁ δάφνις διέβη τὸν
ῥοῦν τοῦ ἀχέροντος. δηλονότι ἔκλυσεν, ἤγουν ἐκά
λυψεν ἡ δίνη. τουτέστιν ἡ συστροφὴ τῶν ῥευμάτων τοῦ
ἀχέροντος, τὸν ἄνδρα τὸν ὑπὸ τῶν μουσῶν φιλούμε
νον. ὡς τῶν ᾠδῶν δηλονότι τῶν προσφιλῶν αὐταῖς
ἐπιμελούμενον. Τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ. ἤγουν
μὴ μισούμενον ταῖς νύμφαις, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν δη
λονότι φιλούμενον. Καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα καὶ τὸ
σκύφος. ἤγουν, τὸ ποτήριον. ὡς ἂν ἀμέλξας, σπον
δὴν ποιήσω ταῖς μούσαις. εἶτα ἀποτείνει πρὸς τὰς
μούσας ἐπιφωνῶν ὦ μοῦσαι, χαίρετε πολλάκις. του
τέστιν, ἀσπάζομαι ὑμᾶς πολλάκις. ἐγὼ δὲ χάριν ὑ
μῶν καὶ ἐς ὕστερον, ἤγουν εἰς τὸ ἑξῆς, ἄσω ἡδύτερον.
Πλῆρές τοι μέλιτος. ἀντωνυμία τὸ τοι. εἴθε γένοιτο
τὸ καλόν σου στόμα ὦ θύρσι, μέλιτος πεπληρωμένον.
Πλῆρές τοι χαδόνων. γράφεται καὶ πλῆρες δέ. χαδό
νες δὲ τὰ ἐκ τῶν κηφήνων κηρία, ὥς φησιν ἀριστοτέλης.
Θεαίτητος δέ, τοὺς κηροὺς τοὺς ἔχοντας τοὺς κηφῆνας

τοὺς γόνους. οἵτινες ἡδὺ ποιοῦσι βρῶμα. οἱ δέ, κοινότε
ρον ἐπὶ τῶν κηρίων, ἐν οἷς τὸ μέλι ἐσθίεται. Καὶ ἀπ'
αἰγίλω ἰσχάδα. αἴγιλος, δῆμος τῆς ἀττικῆς ἀ
πό τινος φυλῆς ἥρωος αἰγίλου. ὅτι δὲ αἱ ἀττικαὶ ἰ
σχάδες ἡδεῖαι, καὶ δίων μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ καὶ λακω
νικὸν χωρίον αἴγιλον. τινὲς δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ νῆσος μετα
ξὺ κρήτης καὶ λακωνικῆς οὕτω καλουμένη. ἄλλως.
Πλῆρές τοι χαδόνων. ἤγουν μέλιτος κηρίου. περισ
σὸν δὲ ἐνταῦθα τὸ τοί. καὶ ἀπ' αἰγίλου εἴθε τρώ
γοις ἰσχάδα ἡδεῖαν. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀττικῆς. αἴγι
λος γὰρ δῆμος ἐν ταῖς ἀθήναις. ἐπεὶ σύ γε ἀείδεις φέρ
τερον. ἤγουν βέλτιον τέττιγος. Ἠνὶ δέ τοι. ἤγουν
ἰδοὺ τὸ δέπας. θέασαι φίλος ὅπως καλὴν ὀσμὴν
πέμπει. Ἐπὶ κράνεσιν. ἐπὶ κρήναις ταῖς τῶν ὡ
ρῶν δόξεις ἀποπεπλύσθαι. ἀντὶ τοῦ ἔαρι. ἐπεὶ ἀν
θεῖ πάντα τότε. ἄλλως. δοκασεῖς. ἤγουν δόξεις.
νομίσεις πεπλύσθαι αὐτό, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τῶν ὡ
ρῶν. οὕτως ἐστὶ δηλονότι ὡραῖον. Ὧδ' ἴθι. ἤγουν
δεῦρο ἐλθὲ κισσαίθα. ὄνομα αἰγὸς ἡ κισσαίθα.
ἢ ἡ πρὸς τὸ φυναι διὰ πυρός. καὶ θερμή. ἀπὸ τοῦ κισ
σοῦ τὸ φυτὸν καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω. εἰ δὲ κιναίθα γρά
φεις, κιναίθα ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διὰ πυρός. ἤ
γουν, ταχεῖα αἴξ. ἀπὸ τοῦ κινῶ, καὶ τοῦ αἴθω τὸ καί
ω. ἄλλως. κισσαίθα ὄνομα αἰγός. ἐκ τοῦ κισσοῦ καὶ

εἰς τὸ α.

τοῦ αἴθω ἢ κισσὸν λευκὸν κατανεμομένην. αἶθον
γὰρ τὸ λαμπρόν. ἐκ δὲ τοῦ λαμπροῦ
γίνεται μεταληπτικῶς τὸ λευκόν.
Τὺ δέ. σὺ δὲ ἄμελγε αὐ-
τήν. αἱ δὲ χίμαιραι,
οὐ μὴ σκιρτή-
σετε,
τῆς συννό-
μου δηλονότι
στερούμε-
ναι.
μὴ ὁ τράγος.
τὸ οὐ, ἀπὸ κοινοῦ. ἤγουν,
οὐ μὴ ἐπιβῇ δηλονότι ὁ τράγος ὑμῖν.

Σχόλια εἰς τὸ δεύτερον, τοῦ θεο- κρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, φαρμακεύτρια.
κέχρηται δὲ ὁ θεόκριτος ἐν τούτῳ δωρίδι διαλέκτῳ.
, προλογίζει δὲ σιμαίθα. Πᾷ μοι ταὶ δάφναι; φέ-
, ρε θέστυλι. πᾷ μοι τὰ φίλτρα; στέψον τὰν κελέβαν.
στεφάνωσον τὴν κελέβην. κελέβη δέ ἐστιν ὄνομα
πόλεως. ἔστι δὲ καὶ ποτήριον ξύλινον κυλικῶδες. εὐ-
, φορίων ἐν ποτηριοπλύτῃ. Ὅς τις ἐμὴν κελέβην ἀλυ-
, βηΐδα μοῦνον ἀπηύρα. οἰὸς ἀώτῳ. προβάτου ἄν-
θει. ἀντὶ τοῦ ἐρίῳ. ὡς συνεργοῦντος δὲ τούτου πρὸς
τὰς φαρμακείας θεραπεύεται. Ἄλλως. στεφά-
νωσον τὴν κελέβην, τῷ λεπτοτάτῳ καὶ ἐξαιρέτῳ
ἐρίῳ τοῦ προβάτου τῷ φοινικῷ. ἤγουν τῷ κοκκίνῳ.
ξύλινον δὲ ποτήριον φασὶν εἶναι τὴν κελέβην. Ὡς
τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα. ἵνα τὸν ἐμὸν φίλον ἄνδρα βα-
ρύνοντά με, καταθύσωμαι. ἤγουν καταγοητεύσω. ἢ κατα-
γοητεύουσα, ἐν πυρὶ καίουσα τὰ ἀντὶ τούτου συντείνοντα
τὰ φάρμακα. ὥσπερ τὸ λείβειν λέγεται μὲν καὶ ἀν-
τὶ τοῦ σπένδειν, λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ χεῖν ἁπλῶς,
οὕτω καὶ τὸ θύειν. λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ τῶν πα-
ρόντων ἀπάρχεσθαι κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν.
οὗτοι γάρ, οὐκ ἀντὶ τοῦ σφάττειν τοῦτο ἐπίθουν ὡς οἱ νε-
ώτεροι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν παρόντων. τὸ

ἔρδειν δὲ καὶ τὸ ῥέζειν, ἔλεγον ἐπὶ τῶν σφαγίων. λέ-
γεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καίειν ἁπλῶς, καὶ ἐν πυρὶ τι-
θέναι τι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. Ἵνα καταθύσω-
μαι. ὁριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. ὡς ἐν τῷ, ἵνα εἰδό-
μενα ἄμφω. βαρυνεῦντα, ἀντὶ τοῦ βαρύνοντα. μέλλων
ἀντὶ ἐνεστῶτος. οὕτω γὰρ συνεφώνει τῷ μέτρῳ. βραχὺ
ἔχων τὸ ῡ. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν . υνω. ῥήματα, ἐπὶ τοῦ μέλ-
λοντος ἀεὶ, βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν. οἷον, κρί-
νω, κρινῶ. εὐρύνω, εὐρυνῶ. πλατύνω, πλατυνῶ. Ἄρ-
ραξεν. ἔκρουσεν. ἀράσσω, διὰ ἑνὸς ρ. οἱ ποιηταὶ δὲ
ὅτε ἔχουσι χρείαν ἐκτεῖναι τὸ α καὶ ἕτερον ρ προστι-
θέασιν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ ἐκκλίνοντες, τὸ
κοινὸν ἄρραστον λέγουσι τῇ προσθήκῃ τοῦ ρ τὴν ἀρ-
χὴν αὔξοντες. Παλαίστραν. παλαίστρα ὁ τόπος ἔν-
θα παλαίουσι, καὶ αὐτὴ ἡ πάλη. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῦ
προτέρου λέγεται σημαινομένου. Ἀλλὰ σελαία.
πίνδαρος φησὶν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθέ-
νων. ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται τὸν ἥλι-
ον. αἱ δὲ γυναῖκες σελήνην. ἄλλως. τὰς ἐρωτικὰ πε-
χομένας τὴν σελήνην μάρτυρα καλεῖσθαι σύνηθες. ὡς καὶ
εὐριπίδης ποιεῖ φαίδραν πράττουσαν ἐν τῷ καλου-
μένῳ ἱππολύτῳ. κατὰ τί δὲ τοῦτο ἔπραττον, ἔνι-
οι φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ σιγηλή ἐστιν ἡ νύξ, δεῖ δὲ τοῖς κλε-
πτομένοις ἔρωσι σιγῆς καὶ νυκτός. μένανδρος. ὦ νύξ.
σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον ἀφροδίτης. ἢ ὅτι καὶ ἡ σελήνη πε-

ἐρωτικήν τινὰ νενόσηκε, παρὸ καὶ ταῖς τῶν αὐτῶν πα-
θεσι κεχρημέναις, συμπράσσει. ἢ ὅτι διὰ πυρὸς ἡ θεός,
καὶ τόδε πάθος τοιοῦτο. Τὶν γὰρ προσαείσομαι. σοὶ γὰρ
καλὸν ὕμνον προσυμνήσω ὦ σελήνη. Τᾷ χθονίᾳ θ᾽ ἑ-
κάτᾳ. τὴν ἑκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νερτέρων
πρύτανιν, καθὰ καὶ σώφρων. ἥραν μιχθεῖσαν διὶ γεννῆ-
σαι παρθένον. ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι ἄγγελον. ταύ-
την δὲ μετὰ τὴν γέννησιν ὑπὸ ταῖς νύμφαις δοθῆναι
παρὰ τοῦ διὸς τρέφεσθαι. αὐξηθεῖσαν δὲ, κλέψαι
τὸ τῆς ἥρας μύρον, ᾧ τὸ πρόσωπον αὐτῆς αἰθὸν ἦν χρι-
όμενον, καὶ δοῦναι εὐρώπῃ τῇ φοίνικος θυγατρί.
αἰσθομένην τὴν ἥραν καὶ ἐφορμῆσαι βουλομένην αὐ-
τὴν κολάσαι, τηνικαῦτα μὲν τὸ πρῶτον, εἰς γυναικὸς
τετοκυίας οἶκον καταφυγεῖν. ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἄνδρας
νεκρὸν φέροντας. ὅθεν τὴν μὲν ἥραν ἀποστῆναι, τὸν
δὲ δία τοὺς καβείρους κελεῦσαι ἀναλαβόντας κα-
θᾶραι. ἐκείνους δὲ ἐπὶ τὴν ἀχερουσίαν λίμνην ἀπα-
γαγόντας ἁγνίσαι. ὅθεν τὴν θεὸν ἀποκεκληρῶσθαι
τοῖς τεθνεῶσι, καὶ καταχθονίαν φασίν. ἄλλως. τῇ δὲ
μητρὶ μιχθεὶς ὁ ζεὺς, τίκτει ἑκάτην. διαφέρουσαν
ἰσχυῒ καὶ μεγέθει. ἣν ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πα-
τρὸς, πρὸς περσεφόνης ἀναζήτησιν. καὶ νῦν, ἄρτε-
μις καλεῖται, καὶ φύλαξ. καὶ δᾳδοῦχος. καὶ φωσφό-
ρος, καὶ χθονία. Ταὶ, καὶ σκύλακες. διὰ τὸ σκύλα-
κας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ ἑκάτῃ. ἀριστοφάνης ἐν

δαιταλεῦσι. Τί δὲ κυνίδιον λεπτὸν λευκὸν ἐν τριόδῳ τῇ θεᾷ εἰς τὰς τριόδους. ἄλλως. σκύλακες τὰ μικρὰ τῶν κυνῶν. ὑποκοριστικὸν γὰρ ὁ σκύλαξ. ἐνταῦθα δὲ σκύλακες, ἀντὶ τοῦ κύνες. τὴν ἑκάτην φασὶ, τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ περσεφόνῃ. τὴν ἑκάτην δὲ καὶ τὴν σελήνην ἐπικαλεῖται, ὡς νυκτερινὰς θεὰς, καὶ τὰ κατὰ τὴν νύκτα πραττόμενα ἐφορώσας. Ἀνά τ' ἠρία. ἠρία, οἱ τάφοι. παρὰ τὸ ἐνηρίαθαι τῇ γῇ. ἢ παρὰ τὴν ἐπιχεομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν. ἤγουν γῆν. ἥ ἐστιν ἱερά. Ἑκάτα δασπλῆτι. ἢ ἣν οὐκ ἄν τις διαπελάσειεν, ἢ τὸ δα ἐπιτατικόν, πολυπέλαστε. ἢ ἀντὶ τοῦ πολεμική. ἣν ἔγκειται ἡ δαΐς, τουτέστιν ἡ μάχη. ἢ προσπελάζουσα ταῖς δασί· τουτέστι φωσφόρος. ἐπεὶ ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. ἄλλως. Νεκύων ἀνά τ' ἠρία. ἤγουν διὰ τῶν μνημάτων, καὶ τοῦ μέλανος αἵματος τῶν νεκρῶν. δασπλῆτι δὲ, σφόδρα πλησιάζουσα. καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπήδει. ἤγουν μέχρι τέλους παράμενε. τὰς μαγείας ταύτας ποιοῦσα χείρους οὐδὲν οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς κίρκης, οὐδὲν οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς μηδείας, οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς ξανθῆς περιμήδης. Μήτε τι κίρκης. ἐπεὶ νῦν ἐν τῷ σεληναίῳ ὄρει, ὅρμους δεικνύουσι τῆς μηδείας, καὶ κίρκης, ἐν οἷς ἔκοπτον τὰ φάρμακα. Περιμήδας. αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' ὁμήρῳ ἀγαμήδη λεγομένη. ἣ τόσα φάρμακα ᾔδειν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών. Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν. ἴυγξ, ὄρνεον ἀφρο-

δίτης. ὅθεν αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα ἀπὸ τοῦ ἐνόντος ζώου ἴυγγα ὥς φησι πίνδαρος, καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων μορίων. μεῖζον σπίνης αὐτὸ λέγων, ἢ κινάδος. ἡ παρὰ ῥωμαίοις σεισοπυγὶς καλουμένη, διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ λυγίζειν τὸν αὐχένα. ἢ τὴν πυγήν. ἢ τὴν ἴυγγα ὥς φησι καλλίμαχος, ἠχοῦς θυγατέρα. φαρμακεύειν δὲ τὸν δία ὅπως αὐτῇ μιχθῇ. ὅθεν ὑπὸ ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν μεταβαλεῖν, καὶ συνεργεῖν ταῖς φαρμακείαις. ἄλλως. Ἴυγξ ἕλκε. ἴυγξ, ἡ λεγομένη σεισοπυγίς. ἥν φασιν ἐν τῇ φύσει ἔχειν ἐρωτικόν τινα πόθον. ἀφ' ἧς καὶ πάντα ἁπλῶς τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα, ἴυγγας λέγουσι. καὶ τὰ ἐπαγωγὰ ἄλλως καὶ χαρίεντα, κατὰ μεταφοράν. ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὴν σεισοπυγίδα λέγει. ἣν ἐν κατασκευῇ τινὶ ἡ σιμαίθα ἔχουσα, ταῦτα ἐπᾴδει. Ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται. ὡς τῶν μαγευουσῶν ἄλφιτα θυουσῶν. ταῦτα δὲ θυλήματα ἔλεγον. τάκεται δὲ, τύφεται. θυμιᾶται. ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλίσκεται. γράφεται ἔτι, καὶ καίεται. ῥόμβος δὲ ὃν οἱ ἀττικοὶ κόρυμβον καλοῦσι, παρ' ὅσον τέλειός ἐστιν ἀριθμὸς ὁ τρεῖς. ἀρχὴ ὢν, καὶ μέση καὶ τέλος. καὶ ἔστι φύσει τρίγωνος. τὸ δὲ τάκεται, ἐπὶ κηροῦ, καὶ χιόνος, καὶ τῶν τοιούτων λέγεται, τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλισκομένων. ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναλίσκεται, καὶ φθείρε-

ται. Γρα τὰς φρένας. ποῖ ἔχεις τὸν νοῦν ἐκπεποτισμέ-
νον. ὄντως βδελυρὰ, καὶ σοὶ γέλως γεγένημαι.
Δέλφις ἔμ᾽ ἀνίασεν. ἤγουν, ἐλύπησε. καὶ ἐγὼ κατὰ
τοῦ Δάφνιδος δάφνην καίω. καὶ ὡς λακήσει μεγά-
λως πυρακτωθεῖσα καὶ ἐξαίφνης ἀναφθήσεται, καὶ
οὐδὲ τέφραν εἴδομεν αὐτῆς, οὕτω καὶ ὁ Δέλφις ἐν τῇ
φλογὶ τοῦ ἔρωτος τήκοιτο. Σάρκ᾽ ἀμαθύνοι. ἄμαθον
ποιήσαις, ἀφανίσοι. ἄμαθος γὰρ ἡ κόνις. Ὡς τοῦτον
τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω. καθὰ σὺν ἀγαθῇ
τύχῃ ἐγὼ τοῦτον τὸν κηρὸν ἀναλίσκω, οὕτως εἴθε δι-
αρρέοιτο εὐθὺς καὶ οὐκ εἰς ἀναβολὰς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος,
ὁ Μύνδιος Δέλφις. σὺν δαίμονι δὲ, τῇ σελήνῃ ἢ τῷ ἔρω-
τι, ἢ τῷ ἑαυτοῦ δαίμονι, ὥσπερ Μένανδρός φησι. Δαίμων
ἀνδρὶ παρίσταται εὐθὺς γινομένῳ. περιβόητον δὲ τὸ Σω-
κράτους δαιμόνιον. τὸ δὲ Μύνδιος, ἀπὸ τόπου. Μύν-
δος γὰρ Ἀρκαδίας ἔνθα ἦν ὁ νεανίας. οἱ δὲ, Καρίας φα-
σὶ τὸν Μύνδον. Χ᾽ ὡς δινεῖθ᾽ ὅδε ῥόμβος. καὶ καθὰ
στρέφεται οὗτος ὁ χάλκεος τροχὸς ἐξ Ἀφροδίτης,
οὕτως ἐκεῖνος στρέφοιτο παρὰ ταῖς ἐμαῖς θύραις.
Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὺ δ᾽ Ἄρτεμι. θυσῶ, πυρὶ καύ-
σω. ἣν δὲ πρὸ τούτου Ἑκάτην ἐκάλεσε, ταύτην νῦν
Ἄρτεμιν λέγει, διὰ τὸ ὑπομεῖναι τινὰ κοινωνίαν ταῖς
θεαῖς. Κινήσαις κ᾽ ἀδάμαντα. τινὲς ἀδάμαντα τὸν
λίθον, ἢ τὸν ἀδάμαντα σίδηρον. βέλτιον δὲ τὸν ἐν ᾅδα ἀδά-
μαντα, ἤγουν τὸν Πλούτωνα λέγειν, καθὸ σκληρὸς καὶ

ἀδάμαστος. ταῦτα δὲ ἀναφέρει περὶ τὸν Δέλφιδα καὶ
φησὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δόνα, καὶ ἔτι παρὰ στέρεμνον ἔχει
τοῦ σώματος. ἀνήλως. Καὶ εἴ τι παρ᾽ ἀσφαλὲς ἄλλο.
καὶ εἴ τις ἐστὶν ἐν τῷ ᾅδῃ ἀδάμας σκληρότερος ὢν
δηλονότι τοῦ παρ᾽ ἡμῖν ἀδάμαντος. καὶ κατὰ μηδε-
μίαν μηχανὴν μαλάττεσθαι δυνάμενος, καὶ τοῦτον
κινήσαις ἄν. ἀντὶ τοῦ μαλάξαις. καὶ εἴ τι παρ᾽ ἀσφα-
λὲς ἄλλο. ἤγουν σκληρὸν καὶ μὴ δυνάμενον μαλά-
ττεσθαι. Ἄρτεμις δὲ, ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ. Θέστυλι
ταὶ κύνες ἄμμιν. πρὸς τὴν παιδίσκην φησὶ τεκ-
μαιρομένη ὡς ἐκ τῶν ὠρυγῶν τῆς θεοῦ κατὰ τὰς τριό-
δους πεφηνυίας. διὸ προστάσσει καθόσον τάχος τὸ
χάλκωμα ἠχεῖν. ὅτι οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν φανεῖσα.
Ἁ θεὸς ἐν τριόδοισιν. ἱδρύοντο δὲ τὴν Ἑκάτην ἐν τοῖς
τριόδοις, ὅτι περὶ τῶν καθαρμάτων καὶ μιασμάτων
ἡ θεός. ἔνιοι δέ φασι, Φεραίας τῆς Αἰόλου, καὶ Διὸς
παῖδα αὐτὴν γεγονέναι. καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τρί-
οδον αὐτὴν ἐρρίφθαι. τῶν δὲ Φέρητος βουκόλων ἀνελ-
κομένων καὶ ἀναλαμβανομένων ἐκθρέψαι. διὸ περὶ
τὰς τριόδους ἱερὰς τῆς θεοῦ νομισθῆναι. ἱδρύοντο δὲ
αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ὥς φησιν Αἰσχύλος. Δέσποι-
ν᾽ Ἑκάτη, τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων. Τὸ
χαλκεῖον ὡς τάχος ἄχει. τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπεῖδον,
ἐν ταῖς ἐλλείψεσι τῆς σελήνης, καὶ ἐν τοῖς κατοιχο-
μένοις, ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελα-

ρικὸς τῶν μιᾶς μαγ. διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο· ὥς φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν. τὸ ἄχει, ἀντὶ τοῦ ψόφει. κροῦε. ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκεῖος τοῖς κατοιχομένοις. φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης, ἐπικρούειν τὸ καλούμενον ἠχεῖον. καὶ παρὰ Λάκωσι βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθασι κρούειν λέβητα. Ὅς με τάλαιναν. ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἔχειν γυναικὸς, ἐποίησεν εἶναι ἀζυγῆ καὶ ἄσεμνον. τὸ δὲ ἦμεν ἀντὶ τοῦ εἶναι, ἐκ τοῦ ἔμμεναι γίνεται, ἐκβολῇ τοῦ πρώτου μ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου, ἦμεν. Ὅσον πόκα Θασέα φαντὶ ἐν Δίᾳ. Θησεὺς γὰρ ἁρπάσας Ἀριάδνην τὴν Μίνωος, καὶ ἀπάρας εἰς Δίαν τὴν νῦν καλουμένην Νάξον κατὰ Διονύσου βούλησιν, λήθῃ τινὶ χρησάμενος, ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν. πολλαὶ δὲ καὶ ἕτεραι εἰσὶ νῆσοι Δίαι καλούμεναι. ἥ τε πρὸ τῆς Κρήτης· ἐν ᾗ, οὐκ εἰκὸς μόνην συμβῆναι τὰ περὶ τὴν Ἀριάδνην, ἡ μετονομασθεῖσα Νάξος. καὶ ἡ περὶ Μῆλον. καὶ ἡ περὶ Ἀμοργόν. καὶ ἡ τῆς Κέω χερρόνησος, καὶ ἡ Πελοποννήσου. Ἱππομανὲς φυτόν ἐστι. ὁ μὲν Θεόκριτός φησι φυτὸν εἶναι τὸ ἱππομανές. οἱ δὲ περιττοὶ καὶ πολυπράγμονες, οὔ φασι φυτὸν εἶναι ἀλλὰ τοῖς ἀποτικτομένοις πώλοις ἔχειν τι σαρκίον φυόμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου γλυκῶδες, ἔλαττον ἰσχάδος, ὃ καλεῖται ἱππομανές. ἀποτρώγουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἀπολείχουσιν εὐθὺς αἱ ἵπποι. καὶ εἰ τοῦτο ποιήσουσι, φιλοστοργοῦσι τὰ ἔκγονα. εἰ δὲ μὴ, ἀπεχθαίρουσι, καὶ οὐ προσίενται. διὰ τὸ φυσικῶς οὖν συμβάλλεσθαι πρὸς φιλοστοργίαν, οἱ ἱπποφορβοὶ ἀφαιροῦσιν αὐτό. καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐτῷ πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δὲ ὅτι εἰ αἴσθοιντο τῆς ὀσμῆς αἱ ἵπποι, ἐκμαίνονται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐτό. διὸ καὶ οὗτος μέμνηται τοῦ ἱππομανοῦς. ὅπερ συντελεῖ πρὸς τὰ φίλτρα, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος. ἄλλως. Κρατεύας φησὶ τὸ φυτὸν ἔχειν καρπὸν ὡς σικυοῦ ἀγρίου. μελάντερον δὲ τὸ φύλλον ὥσπερ μήκωνος ἀκανθῶδες. οὐ μέντοι προστίθησιν εἰ πρὸς φίλτρα συμβάλλεται, ἢ συμμάχεται. ἴσως φυτὸν αὐτὸ ἔφη ὁ Θεόκριτος, οἱονεὶ φῦμα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς πώλοις, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. λέγει γὰρ

» καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυτόν. Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην

» οἶδα τ' ἱοῦ τοῦ φυτοῦ εἴκασιν. ἀντὶ τοῦ, φύματος.

ὁ νοῦς. φυτόν ἐστι παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν ἱππομανές. ἐπὶ τούτῳ πᾶσαι αἱ πῶλοι μαίνονται κατὰ τὰ ὄρη, καὶ αἱ ταχεῖαι ἵπποι. τοῦτο ὥσπερ ἐφερμηνευτικὸν ἐπάγεται, ἱππομανές. οὐ δείκνυσι δὲ τίνα μανίαν λέγει μαίνεσθαι ἐπ' αὐτῷ τὰς ἵππους καὶ τὰς πώλους. ἴσως ἕλκει αὐτὸ ταύτας ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ ἐνθουσιᾶν ποιεῖ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ὁρμώμενον. Ὥς καὶ

δέλφιν. οὕτω καὶ τὸν δέλφιν ἴδοιμι μαινόμενον δη-
λονότι. καὶ εἰς τόδε τὸ οἴκημα εἰσέλθοι ἐκ τῆς λιπα-
ρᾶς παλαίστρας. λιπαρὰν δὲ λέγει παλαίστραν,
ἐπεὶ οἱ παλαίοντες, ἐλαίῳ πρότερον ἠλείφοντο εἶ-
τα, ἐπάλαιον. Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπε-
δον. τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ἄκρου τῆς ἑαυτοῦ χλαί-
νης δηλονότι ἀπέβαλεν, ὃ ἐγὼ νῦν ξαίνουσα κατα-
βάλλω ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀγρίῳ. ἤγουν τῷ δραστηρίῳ.
ὅπερ, καὶ ἄκοντα ἐλθεῖν ἀναγκάσει. κράσπεδον,
τὸ ἄκρον τοῦ κάτω μέρους τοῦ ἐνδύματος. ἐνταῦ-
θα δὲ κράσπεδον λέγει, ἀντὶ τοῦ μέρους τοῦ κρασπέ-
δου. Αἰαῖ. αἲ. ἔρως ἀνιαρέ. φεῦ φεῦ. ὦ ἔρως ἀλγει-
νέ. διατί μου τὸ μέλαν αἷμα πᾶν ἐκπέπωκας ἐμ-
φύς με. ἤγουν καταχωνύμενος ὡς βδέλλα λιμνῆτις.
Βδέλλα. αἱ βδέλλαι ἐν λίμναις γίγνονται καὶ ἐν
ποταμοῖς. προσαγόμεναι δὲ, τὸ αἷμα ἐκθηλάζουσι.
εἴρηται δὲ βδέλλα, παρὰ τὸ βδάλλειν ὅ ἐστιν ἐξα-
μέλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν, ἀττικοὶ βδάλ-
» λειν λέγουσι. νίκανδρος. Καὶ σαυρέβδελμαι ἐὸν
» πλάγος. Σαύραν τοι τρίψασα. τὴν κοινῶς λεγομέ-
νην χλωροσαύραν. διαλγοῦσα γὰρ καὶ ἐνθυμουμένη,
τὸ διὰ τῆς σαύρας ποτὸν ὑπισχνεῖται αὐτῷ αὔρι-
ον δώσειν. ἔστι δὲ αὕτη δυσχερές. ἥτις ἀποκτανθεῖ-
σα καὶ ξηρανθεῖσα καὶ συντριβεῖσα, σὺν ἀλφίτῳ δί-
δοται. μεμύθευται γοῦν, ὡς καὶ τοῦτο τῶν φίλτρων

ἐστὶν ἕν. Τὰ θρόνα. θρόνα θεσσαλοὶ μὲν, τὰ πεποι-
κιλμένα ζῷα. κύπριοι δὲ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. αἰτω-
λοὶ δὲ φάρμακα, ὥς φησι κλείταρχος. ὅμηρος δὲ
τὰ ῥόδα παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς. τὸ, φλιᾶς,
γράφεται. καὶ φιλίας. τουτέστι πρὸς φιλίαν. Ἃ ἔστι καὶ
νῦν, ἐκ θυμῶ δέδεμαι. ἤγουν, ἐκδέδεμαι. ἐκκρεμής
εἰμι. τουτέστι τῇ ψυχῇ. αὐτὸς δὲ, οὐδεμίαν φροντίδα
ποιεῖταί μου. Ἐπιφθύζουσα. ἤτοι ψιθυρίζουσα. ἡσύ-
χως ἐπάδουσα. Τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
ἤγουν, προυξένησεν. Ἦνθ' ἁ τῶὐβούλοιο καναφόρος.
ἄρχεται διηγεῖσθαι ὅπως ἐνέπεσεν εἰς τὸν ἔρωτα.
φησὶ δὲ οὕτως. ἦλθεν ἡ τοῦ εὐβούλου θυγάτηρ ἀνα-
ξὼ κανηφοροῦσα τῇ ἀρτέμιδι, καὶ πομπὴν ἀγομένην
τῇ θεᾷ. εἰώθασι γὰρ τῇ ἀρτέμιδι κανηφορεῖν αἱ μέλ-
λουσαι γαμεῖσθαι, ἤτοι ἀφοσιώσει τῆς παρθενίας,
ἵνα μὴ νεμεσηθῶσιν ὑπ' αὐτῆς. τὰ δὲ μυστήρια ταῦ-
τα, ἀθήνησι πολιτεύονται. ἐκανηφόρουν δὲ τῇ ἀρτέμι-
δι, αἱ ὥραν ἔχουσαι γάμου, ὥσπερ ἀπολογούμεναι
περὶ τῆς παρθενίας τῇ θεᾷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς
μελλούσαις τὸ λοιπὸν φθείρεσθαι. καὶ παρὰ ἀν-
» δρῶ. Αἱ κυΐσκουσαι ἤτοι καλεῖσθε τὴν ἄρτεμιν
» ἀξιοῦσθαι συγγνώμης, ὅτι διεκορήθητε. ἄλλως.
ὄνοις. Ἦνθ' ἁ τῶὐβούλοιο. ἦλθεν ἡ ἀναξὼ ἡ τοῦ
εὐβούλου ἡμῖν θυγάτηρ δηλονότι ἡ κανηφόρος, εἰς
τὸ ἄλσος τῆς ἀρτέμιδος. ἤγουν εἰς τὸ τέμενος τῆς ἀρ-

τέμιδος· εἰς τὸν ἀνατεθειμένον αὐτῇ τόπον. ἄλσος
δὲ λέγει αὐτόν, ὡς δενδρώδη ὄντα. Τᾷ δή ποκα.
Ταύτῃ δὴ τῇ ἀνάξοι δηλονότι, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα
θηρία σὺν ἐπόμπευε περιεστάδην· ἤγουν, κατὰ κυκλικὴν
στάσιν· κύκλωθεν. ἐζωγραφημένα δὲ ταῦτα ὡς ἔοι
κεν ἐπομπεύετο. ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ λέαινα, ἐπόμπευε.
Καί μ' ἁ Θευχαρίλα. καί με ἡ τροφὸς τοῦ Θεοχαρί
λου ἡ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἡ μακαρῖτις. ἐτελεύτησε γὰρ
τὸν βίον δηλονότι, ἀγχίθυρος, περιρρηματικῶς αὐτή
τοῦ πλησίον ναίοισα καὶ οἰκοῦσα, Κατεύξατο. τουτέστιν,
ὅρκοις μοι ἐπέθηκε· πρὸς θεῶν λέγουσα καὶ τοιαῦτά
τινα, καὶ ἱκέτευσεν ὥστε ἀπελθεῖν με θεάσασθαι τὴν
πομπήν. Ἐγὼ δ' ἁ μεγάλοιτος. ἐγὼ δὲ αὐτῇ, ἡ
μεγάλως δυστυχής, ἠκολούθουν· οἶτος γὰρ οὐ μόνον
ὁ ὄλεθρος καὶ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν δεινόν. τοῦτο
δὲ λέγει, ὅτι ἐπείσθη προσελθεῖν ἐπὶ τὴν θέαν.
Ἤδη δ' εὖσα. ἤγουν, οὖσα. τὸ γὰρ εὖσα, ἀπὸ τοῦ ἔου
σα γίνεται. κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τῆς πλατείας, ἐ
κεῖ ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκήματα τοῦ Λύκωνος, εἶδον τὸν
Δέλφιν καὶ τὸν Εὐδάμιππον ὁμοῦ πορευομένους· τού
τοις δὲ ἦν γενειάδες μὲν ξανθότεραι ἑλιχρύσου· στήθη δὲ
λάμποντα κατὰ πολὺ πλέον ἢ τὸ στῆθος τῆς σελήνης
δηλονότι ἢ τὸ φῶς. Ξυστίδα. ξυστίς, γυναικεῖόν τι ἔν
δυμα πεποικιλμένον. ἄλλως. περιβόλαιον λεπτὸν
ᾧ χρῶνται καὶ οἱ ἁρματηλάται. εἴρηται δέ, ἀπὸ τοῦ

τὸν χοῦν ξύεσθαι. ἢ ὡς ἕτεροι, ἀπὸ τοῦ ξύειν τὸν χρῶτα.
Ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο. καθὰ ἀπὸ τῆς παλαίστρας
ἐξελθοῦσιν αὐτίκα τότε καλὸν πόνον λιποῦσι. τουτέ
στι, τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας τῆς πάλης λιποῦσιν. Καὶ
οὐκέτι πομπᾶς. καὶ οὐδαμῶς οὔτε τῆς πομπῆς ἐκεί
νης αἴσθησιν ἔσχον, οὐδὲ ὅπως εἰς τὸν οἶκον ἐπανέστρε
ψα. τοῦτο γὰρ ὁμοῦ, τὸ πάλιν ἀπῆνθον ἔγνων. Ἀλ
λά με τίς. ἀλλὰ πυρώδης τις νόσος, τουτέστι πυ
ρετὸς ἐδαπάνησεν. ἢ ἐξαλάπαξε, διέφθειρεν. ἐκ
τὸς φροντίδος καὶ γνώμης ἐποίησε· γράφεται καὶ ἐξά
λαξεν, ἵν' ἦ ἐξήλησε. ἄλλως. ἀλαπάσθαι παρ' ἀτ
τικοῖς τὰ κενώματα. καὶ λάπαθος βοτάνη τις κενωτι
κή. Κείμαν δ' ἐν κλιντῆρι. καὶ ἐκείμην ἐν τῇ κλίνῃ ἐπὶ
δέκα ἡμέρας καὶ νύκτας, καὶ τὸ σῶμά μου ὅμοιον ἐγένε
το κατὰ πολὺ θάψῳ. τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσοξύλῳ.
Πολλάκι θάψῳ. χλωρός, ἢ ξανθός. θάψος γάρ ἐστι ξύ
λόν τι ὃ καλεῖται σκυθάριον. ἤγουν, σκυθικὸν ξύλον
ὥς φησι καὶ Σαπφώ. τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι, καὶ
ποιοῦσι μήλινα, καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν. ἔστι δὲ
τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον. Ἀσκληπιάδης
δέ, φυτόν τι χλωρὸν ὅθεν καὶ τὴν θαψίαν πρὸς τὰ ἔ
πόπα. βάπτεσθαι δὲ ἐκ ταύτης, τὰ κροκοειδῆ.
Ὀστέ' ἔτ' ἧς καὶ δέρμα. ὀστᾶ ἀκμὴν ἐστὶν ὑπόλοιπα.
καὶ εἰς τίνος γραίας δόμον οὐκ ἀπῆλθον. ἥτις ἐπα
οιδαῖς ἠπίστατο χρῆσθαι. ἀλλ' οὐδεμία ἦν ἀνάπαυσις.

οὐδ' ἐκουφιζόμην τοῦ ἔρωτος. καὶ ὁ χρόνος διήρχετο ῥέων· Χ' ὤτω τὰ δοῦλα. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τοῦ πράγματος ἔχοντος δηλονότι, ἔλεξα τὴν ἀλήθειαν τῇ ἐμῇ δούλῃ, οὑτωσὶ εἰποῦσα. εἶα ἄγε ὦ Θέστυλί μοι ἐπινόησον, τινὰ μηχανὴν ἐξευρέ, ἕνεκα τῆς χαλεπῆς μου καὶ βαρείας νόσου, ὅτι με ὁ ἔρως τοῦ Μυνδίου πολλὰ βαρύνει. ἀλλὰ ἀπελθοῦσα πρὸς τὴν παλαίστραν τοῦ Τιμαγήτου, σκόπησον· ἐκεῖ γὰρ ἀναστρέφεται· καὶ ἐκεῖ αὐτῷ ἡδὺ καθέζεσθαι. Φραζόμεθα· συνεχῶς ἐπικαλεῖται τὴν σελήνην· ἢ ὡς συνεργὸν πρὸς τὰς μαγείας, ἢ ὡς καὶ αὐτὴν ἐρασθεῖσαν Ἐνδυμίωνος. Κἠπεί κέ νιν. καὶ ἐπειδὰν αὐτὸν μόνον ὄντα εἴδῃς κεχωρισμένον δηλονότι τῶν ἄλλων. ἥσυχα ἤγουν ἡσύχως νεῦσον· καὶ εἰπὲ ὅτι ἡ Σιμαίθα σε καλεῖ, καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ὧδε. τὸ ἥσυχα, μουνατὸς παρώξυνεν, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι τὰ εἰς α οὐδέτερα πληθυντικὰ, ἀντὶ ἐπιρρήματος πολλάκις λαμβάνεται. οἷον φίλα, ἀντὶ τοῦ φίλως. καὶ ὅσια, ἀντὶ τοῦ ὁσίως. Ὣς ἐφάμαν. οὕτως ἔφην. αὐτῇ δηλονότι τῇ δούλῃ. Ἃ δ' ἦλθεν. αὕτη δὲ ἀπῆλθε καὶ ἤγαγε τὸν εὐτραφῆ Δέλφιν δηλονότι εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον. Ἐγὼ δέ μιν ὡς ἐνόησα. ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τὴν φλιὰν τῆς θύρας ὑπεραμειβόμενον, ἤγουν ὑπερβαίνοντα ποδὶ ἐλαφρῷ, πλέον χιόνος ἅπασα ἐψυχράνθη. Ἴδρως δέ κοχύεσκε. κατέτρεχε.

κατεφέρετο καὶ δαψιλῶς ἔρρεε, ὁμοίως καὶ κατ' ἴσον ταῖς καθύγροις δρόσοις. κόχος γὰρ ὁ δαψιλὴς ῥοῦς. ὄνομα πεποίηται δέ. Οὐδέ τι φωνᾶσαι. οὐδὲ φωνῆσαί τι ἐδυνάμην. οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ κνυζῶνται τέκνα φωνοῦντα πρὸς τὴν φίλην αὐτῶν μητέρα. τὸ κνυζᾶσθαι, ἐπὶ τῶν κυνῶν λέγεται κυρίως, ὅτε προσερχόμενοι τινὶ, φωνήν τινα ἀπὸ χαρᾶς ἀφιᾶσιν. ἐνταῦθα δὲ, ἐπὶ τῶν βρεφῶν τοῦτο τίθησι μεταφορικῶς. ὁμοίως τὸ φωνεῦντα ἀντὶ τοῦ φωνοῦντα, κυρίως ἐπὶ τῶν ὀρνέων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῆς ἡσύχου καὶ ἀσήμου ὑλακῆς τῶν κυνῶν. Ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα. ἀντὶ τοῦ ἄφωνος γέγονα ὁμοία δαγῦδι, ᾧ αἱ παρθένοι κοσμοῦνται. δαγὺς δέ ἐστι κοροκόσμιόν τι. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην. οἱ δὲ πλάγγονα. ὡς Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ. ἄλλως. δαγὺς, κόσμος ἐγκάρδιός ἐστι γυναικῶν. καὶ στέφανος περισφίγγων τὴν κεφαλὴν, καὶ πεπηγὼς ἐπ' αὐτήν. Καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος. καὶ εἰσιδών με ὁ σκληρὸς καὶ ἐπὶ φιλίᾳ ἀβέβαιος, τὰς ἀκτῖνας τῶν ὀφθαλμῶν ἐρείσας, ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ στρωμνῇ. καὶ καθεζόμενος ἔφη. Ἦ ῥά με Σιμαίθα. ὄντως ὦ Σιμαίθα τοσοῦτον προέλαβες εἰς τὸ σὸν τοῦτο οἴκημα καλέσασα, ὅσσον με παρεῖναι ἐκάλεσας δηλονότι ἀπὸ κινοῦ, ὅσον ἐγὼ πρώην ποτὲ τρέχων προέλαβον τὸν Φιλῖνον τὸν χα

ρίζοντα. Ἤνθον γὰρ κἠγών. ἦλθον γὰρ ἂν ἐγὼ νὴ τὸν γλυκὺν ἔρωτα, ἦλθον φίλος ὤν. ἢ μετὰ δύο ἄλλοις, ἢ μετὰ τρεῖς. αὐτίκα ἀπὸ τῆς νυκτός. ἤγουν κατὰ τὴν παροῦσαν νύκτα. Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισιν. μὴ ἔχων ἐν κόλποις τὰ ἐράσμια καὶ ἔρωτος ποιητικά. λέγοι δ᾽ ἂν τοῦτο καθὸ ὑπὸ ἀφροδίτης διδόμενα τῷ ἱππομένει μῆλα ἐκ διονύσου, οἷς ἐστεφανοῦντο. Ταῦτα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν ἀταλάντην ἐκίνησεν ὥς φησι φι-
» λητᾶς. Τά οἵ ποτε κύπρις ἑλοῖσα μῆλα διονύσοιο
» δῶκεν ἀπὸ κροτάφων. ἄλλως. Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισιν. ἐν τῷ κόλπῳ μὲν φυλάσσων μῆλα τοῦ διονύσου. ἴσως ἀπό τινος τόπου ἀφιερωμένου τῷ διονύσῳ. Κρατὶ δ᾽ ἔχων λεύκαν ἡρακλέος. ὀλυμπιόνικος φησὶ τὸν ἡρακλέα κατελθόντα εἰς ᾅδου εὑρεῖν παρὰ τῷ ἀχέροντι φυομένην τὴν λεύκην, καὶ εἰς ἀνθρώπους κομίσαι. ἣν ὅμηρος ἀχερωΐδα καλεῖ. ὡς ἐν τῇ κεφαλῇ δὲ ἔχων τὸν στέφανον ἀπὸ τῆς λεύκης τοῦ φυτοῦ τοῦ ἡρακλέος, πανταχόθεν περιειλημμένον περιζώστραις πορφυραῖς. ἐστεφανωμένος δέ φησι λεύκῃ ἐληλύθει ὁ δέλφις, ὅτι ἀθλητικός ἐστιν ὡς καὶ ἡρακλῆς. οἱ γὰρ ἀθλητικοὶ τούτῳ ἐστεφανοῦντο ὡς ἱερῷ. ἱερὸν δὲ ἦν τοῦτο ἡρακλέος τοῦ πολλοῖς ἄθλοις διενεγκόντος. ἐπεὶ αὐτὸν ἔλεγον ἀπὸ τοῦ ἀχέροντος τοῦτο εἰς ἀνθρώπους κομίσαι. Ἀνδρός ἐστι τεχνικοῦ καὶ συνετοῦ τὰ ἐρωτικά, ἐρασθεῖσαν γυναῖκα μὴ παντελῶς ἀπο-

στρέφεσθαι. ἡ γὰρ ἀμφὶ τοῦτο ἄγνοια, μῖσος ἀπεργάζεται. μεταδιδόναι δὲ ἐστὶ λόγου μᾶλλον ἐνίοτε χρή, καὶ πως ὑποφαίνειν αὐτὸν ἐρῶντα. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ παντελῶς ἀποστρέφεσθαι, κατάλυσίς ἐστι τοῦ ἔρωτος. ἐκ δὲ τοῦ δοκεῖν πως ἀντιφιλεῖν καὶ παρέχειν ἐλπίδα μίξεως καὶ ἔρωτος, αὔξησιν μᾶλλον τοῦ πόθου. τοιοῦτον δή τινα καὶ τὸν δέλφιν δείκνυσιν ὁ ποιητικὸς ἡμῖν λόγος. Καί μ᾽ εἰ μέν. καὶ ἐὰν μὲν ἐδέχεσθέ με, ἦν ἂν τοῦτο προσφιλές. καὶ γὰρ εὔστροφος ἐστὶ εὐειδὴς παρὰ πᾶσι τοῖς νέοις καλοῦμαι. ἀνεπαυόμην ἐὰν καὶ μόνον τὸ καλόν σου στόμα ἐφίλησα. εἰ δὲ ἀλλαχόσε ἀπωθεῖσθε, καὶ ἡ θύρα ἠσφαλισμένη ἦν τῷ μοχλῷ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ καρπιγίῳ, ἐκ παντὸς καὶ πελέκεις καθ᾽ ὑμῶν, καὶ λαμπάδες ἦλθον. ἤγουν, κατὰ τοῦ οἴκου ὑμῶν. Ἔρως δ᾽ ἄρα, καὶ λιπαραίου. ὁ ἔρως γὰρ φλόγα ἀνάπτει, κατὰ πολὺ καυστικωτέραν τοῦ πυρὸς τοῦ λιπαραίου. ἤγουν, τοῦ ἐν τῇ λιπάρᾳ τῇ νήσῳ. Καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο. καὶ παρθένον δὲ ἐκ τοῦ δωματίου ἐφόβησεν. αἰτία τοῦ φυγεῖν ἐποίησε. σὺν κακαῖς μανίαις. ἤγουν κακῶς μαινομένην. καὶ νύμφην, ἤγουν γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν, ἐκ τοῦ θαλάμου φυγεῖν ἐποίησεν, ἔτι θερμὴν λιποῦσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κοίτην. Ὣς ὁ μέν. οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν. ἐγὼ δὲ ἡ ταχεῖα εἰς τὸ πείθεσθαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἁψαμένη, τὸ γὰρ οἱ, ἀντὶ τοῦ

αὐτοῦ λαμβάνεται, ἔκλινα αὐτὸν ἐπὶ τῆς μαλακῆς
στρωμνῆς. καὶ ταχέως ἐμαλακίζετο. καὶ ἡσύχως δι-
ελεγόμεθα μετὰ ἡδονῆς. Χρὼς κάτοι. καὶ ὡς αὐ-
σοι μὴ ἐπὶ πολὺ παρατεινομένοις λόγοις λέγουσα
ἐνοχλοίην ὦ φίλη σελήνη, ἐπράχθη τὰ μέγιστα. ἤγουν
τὰ τῆς μίξεως. καὶ εἰς πόθον ἀλλήλων δηλονότι ἤλ-
θομεν ἀμφότεροι. καὶ οὐδὲν, οὔτε ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐμέμ-
φατο, ἤγουν ἐνεκάλεσε μέχρι ἐχθές. τὸ πλησίον δὲ,
διὰ τοῦ ἐχθὲς θέλει δηλοῦν, οὔτε ἐγὼ ἐκείνῳ ἐνεκά-
λεσα. ἀλλ᾽ ἦλθεν εἰς ἐμὲ σήμερον, ἥ τε τῆς Φιλίστας μή-
τηρ τῆς ἐμῆς γείτονος καὶ ἡ τῆς Μελιξοῦς, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
ὀνόματος τὰ δύο ἄρθρα. καὶ ἐν ἄλλοις τοῦτο γίνεται
πολλοῖς. Σάμερον ἀνίκα πέρ τε. σήμερον, ἡνίκα
πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔτρεχον οἱ ἵπποι τοῦ ἅρματος δη-
λονότι τοῦ ἡλίου, φέρουσαι ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν ἡ-
μέραν τὴν ῥοδόπηχυν. ἤγουν, τὴν λαμπρὰν, τὴν πρ-
ωινήν. τουτέστι, κατὰ τὸν ὄρθρον. καὶ εἶπέ μοι ἄλλα τε πολ-
λὰ, καὶ ὅτι ἄρα ὁ Δέλφις ἔραται. ἀντὶ τοῦ ἐρᾷ. ἤγουν, ἔρω-
τί τινος κατέχεται. καὶ εἴτε γυναικὸς πόθος ἔχει αὐ-
τὸν, εἴτε καὶ ἀνδρὸς, οὐκ ἔφη ὥστε εἰδέναι με ἀτρεκές,
ἀντὶ τοῦ ἀτρεκῶς. ἤγουν φανερῶς. τοσοῦτον δὲ ἔφη, ὅ-
τι ἀεὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἀκράτῳ ἔρωτος ἐπεχεῖτο.
ἤγουν συνεχῶς ἔπινεν οἶνον ἔρωτος, οἶνος δὲ ἔρωτός ἐ-
στιν ἡ τις μεμνημένος τῆς ἐρωμένης. ἢ τοῦ ἐρωμένου. εἰώ-
θασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμένων πλείονας κυ-

„ ἄθοις ἐπιχεῖσθαι. Καλλίμαχος. Ἔγχει, καὶ πά-
„ σιν εἶπε Διοκλέος, οὐδ᾽ Ἀχελῷος τῶν ἱερῶν αἰσθάνε-
„ σθαι κυάθων. Καὶ ἐς τέλος. ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ
τελευταῖον, ᾤχετο φεύγων. ἀντὶ τοῦ τρέχων ἀπῆλ-
θε. καὶ ἔφη στεφάνοις κοσμεῖν αὐτῷ τῷ ἐρωμένῳ δηλο-
νότι. ἤγουν χάριν αὐτοῦ, ἐκεῖνα τὰ δώματα. Ταῦτά
μοι ἡ φίλη εἶπε καὶ ἔστιν ἀληθὴς κατὰ ταῦτα. ὄντως
γὰρ πρὸς ἐμὲ καὶ τρὶς καὶ τετράκις τῆς ἡμέρας ἤρχετο.
καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου πολλάκις ἐτίθει τὴν δωρίδα
ὄλπαν. ἴσως τὴν λήκυθον. τὴν ἔχουσαν τὸ ἔλαιον ᾧ
ἐχρῶντο ἐν ταῖς παλαίστραις. ἄλλως. ὄλπη κυρί-
ως, ἡ δερματίνη λήκυθος. δι᾽ ἧς ἐστιν ὀπλήσασθαι τὸ
ἔλαιον. νῦν δὲ ἴσως, τὴν χαλκῆν φησὶ λήκυθον. διὰ
τὸ δωρίδα φάναι ἀντὶ κορινθίας. τὰ γὰρ κορίνθια
χαλκώματα, διαβεβόηνται. Ἦ ῥ᾽ οὐκ ἄλλο τι. ἠθι-
κῶς ἐπαπορουσα φησί. ἆρα οὐκ ἔχει τι ἄλλο τερ-
πνὸν, καὶ ἡμᾶς ἐπιλέλησται. Νῦν μὲν τοῖς φίλτροις
καταθύσομαι. τοῖς φαρμάκοις τοῖς εἰς φιλίαν κινοῦ-
σι, καταγοητεύσω. ἐὰν δέ με ἔτι λυπήσῃ, νὴ τὰς μοί-
ρας τὴν τοῦ ᾅδου κρούσει πύλην. τουτέστιν, ἀποθα-
νεῖται. τοιάδ᾽ ἐν κίστᾳ. τοιαῦτα κακὰ φάρμακα φη-
μὶ κατ᾽ αὐτοῦ φυλάσσειν ἐν κίστῃ. ἤγουν ἐν κιβωτί-
ῳ ὦ δέσποινα. πρὸς τὴν σελήνην τοῦτο λέγει παρὰ τοῦ
ἐμοῦ φίλου τοῦ ἀσσυρίου τοῦτο μαθοῦσα. ἀσσύριοι
δὲ, ἔθνος περσικὸν ἀκριβὲς εἰς μαγείαν. μεταξὺ ὂν

τίγριδος καὶ εὐφράτου· μέχρι δὲ τούτου τῶν ὁρατῶν,
σαρδανάπαλος ἐξέτεινε τὰ ὅρια. Ἀλλὰ τὺ μὲν.
ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ σεβασμία σελήνη χαίρουσα πρὸς ὠ-
κεανὸν τρέπε τὸ ἅρμα. ἤγουν πρὸς δύσιν. δοκεῖ γὰρ
ἐπέχειν τὴν σελήνην διὰ τὰς μαγείας. ἐγὼ δὲ ὑπο-
μενῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ἀνεδεξάμην αὐτόν. χαῖ-
ρε σελήνη λαμπρά. Χαίρετε ἄλλοι ἀστέρες εὐκή-
λοιο. τὸ ἑξῆς χαίρετε δὲ ἄλλοι ἀστέρες ἀκόλουθοι
τῆς νυκτὸς τῆς εὐκήλου. ἤγουν, τῆς ἡσύχου. κατὰ τὴν
ἄντυγα, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἅρμα αὐτῆς. ἀπὸ τοῦ ἕκηλος
κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, εὔκηλος. ὁ χωρὶς μὲν τοῦ υ, δα-
σύνεται. ὅτε δὲ προσλάβῃ αὐτὸ ψιλοῦται. Νυκτὸς
ὀπαδοί. ὅτι δὲ ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖται ἡ νύξ, εὐριπί-
» δης. Ὦ νὺξ ἱερά. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
» ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσα. ἀστέρες δὲ, ὅτι ἐπι-
γινομένης τῆς νυκτὸς, φαίνονται οἱ ἀστέρες. ποι-
ητικὸν δὲ τὸ τὴν νύκτα ἐπὶ ἅρμα
τὸ ὀχεῖσθαι καὶ πα-
ραγειν ἡνία
χοῦσαν.

Σχόλια εἰς τὸ τρίτον τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον,

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ἀμαρυλλίς. ἢ αἰ-
πόλος. ἢ κωμαστής. Δωρίδι.
Κωμάσδω ποτὶ ταν ἀμαρυλλίδα. τὸ πρόσωπον οὐκ
ἔστι φανερὸν τὸ προλογίζον. οἱ μὲν φασὶν αὐτὸν θεόκρι-
τον εἶναι διὰ τὸ σιμὸν αὐτὸν καθὰ φαίνεσθαι. οἱ δὲ βάτ-
τον αἰπόλον τινά. ὃν ἐν ἑτέρῳ προεισάγει τῆς ἀμαρυλ-
λίδος ἐρῶντα. ἀπρεπὲς γὰρ τὸν θεόκριτον τῆς ἀγρω-
ίας ἐρᾶν, ὥστε καὶ ἐν ἀγρῷ διάγειν. Καὶ ὅτι τίτυρος. τοὺς
ἀργοὺς, τιτύρους λέγουσι. νῦν δὲ ὄνομα ἐστιν αἰπόλου,
κατὰ ἐμφέρειαν τοῦ χαρακτῆρος. ἄλλως. ὄνομα κύ-
ριον ὁ τίτυρος. τινὲς δέ φασιν ὅτι σειληνός τις. οὐ σι-
κελιώτης. ἄλλοι δὲ τοὺς τράγους. ἕτεροι τοὺς σατύρους.
ἔνιοι, ὄνομα πόλεως κρήτης. ἄλλοι δὲ τοὺς πρὸς πό-
λοις τῶν θεῶν. τινὲς δὲ καὶ κάλαμον. οὐκ ἔστι δὲ ἀλλὰ
ἢ ὄνομα αἰπόλου τινός. ἄλλως. Κωμάσδω. τὸ κω-
μάζειν λέγεται, ἐπὶ τῶν κατὰ νύκτα εἰς τὰς ἐρωμέ-
νας ἀπερχομένων. ὡς ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. Ἔοι-
κε δ᾽ ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ἀπέρχομαι πρὸς τὴν ἀμα-
ρυλλίδα, ἀποπειρασόμενος αὐτῆς, διὰ ᾠδῶν καὶ λό-
γων τῶν ἐπὶ τοῦτο συντεινόντων. τίτυρος δὲ, ὁ πίθη-
κος ὁ μικρὰν ἔχων οὐράν. ἐνταῦθα δὲ, ὄνομα κύρι-
ον. Ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε. ἤγουν διὰ τὸ κάλ-
λος ἐμοὶ πεφιλημένε. ἢ τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ καλῶς.

ἢ διὰ τὸ καλόν· ἤγουν, διὰ τὸ καλὸς εἶναι. ἢ διὰ τὸ καλόν σε εἶναι πεφιλαμένε· ἢ καλῶς ἀγαπώμενε. ὃ ἐστιν ἄξιε ἀγαπᾶσθαι. ἢ τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν. ἢ κατὰ τὴν ἀδιάβλητον φιλίαν. Καὶ ποτὶ τὰν κράναν· οὐκ ἔλαττον τῆς τροφῆς ὀνήνησι τὰ θρέμματα τὸ πιεῖν· ὅμηρος, πιόμεν' ἐκ βοτανῶν. Καὶ τὸν ἐνόρχαν· τὸν ὄρχεις μεγάλοις ἔχοντα. τὸν τέλειον· ἢ ἡμιτομίαν. καὶ ὅμηρος· Γεν τοι τῆδ' ἐνόρχα, παρ' αὐτόθι. Κνάκωνα· τὸν κνήκου χροιὰν ἔχοντα, ἔκφυγε ἵνα μή σε κερατίσῃ. ἄλλως· κνάκωνα, τὸν λευκὸν τράγον· ἀπὸ τῆς κνήκης τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος. ἢ λάγνον. Μή τυ κορύψῃ· μή σε κερατίσῃ. τὸ γὰρ κερατίζειν κορύπτειν οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. ὡς συντρεχόντων ἀλλήλοις τῶν κριῶν, καὶ τὰς κορυφὰς συμπτόντων καὶ ἐγγυνομένων. τὸ δὲ κορύψῃ, οὐ περισπᾶται. τὰ γὰρ ὑποτακτικά, ὁμοίως ἡμῖν οἱ δωριεῖς προφέρουσι. Τὸν ἐρωτύλον· τὸν ἐραστήν. τὸν ἐρωτικὸν, ὑποκοριστικῶς· οὐχ ὥς τινες κύριον. παροξύνονται δὲ τὰ τοιαῦτα πλὴν τοῦ ὄξυνος. καὶ τῆς παιδὸς ὀλοφυρομένην ἴτυλον· οἷον, ἐρωτύλος. αἰσχύλος. ἐρμύλος. σιμύλος. Ἡ ῥά γέ τοι σιμός· τινὲς διὰ τοῦ σιμοῦ, τὸν θεόκριτον φασὶν ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς θαλυσίοις, σιμιχίδας ὠνόμασται. πλὴν οὐχ ὁ αἰπόλος ὁ θεόκριτος. οὐδὲ σιμιχίδας ἀπὸ τοῦ σιμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ σιμίχου πατρωνυμικόν. νυὶ, ἀντὶ τοῦ ἰδού. δασύνεται δὲ

καὶ ὀξύνεται τὸ νυὶ, καὶ παρ' ἀττικοῖς οὕτω προφέρεται. Τηνῶ δὲ καθεῖλον· ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. ἐκεῖνος γὰρ ἦν. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος τῆνος φασίν. Ἐκέλευ. ἐκέλευσας ἦν. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν δωρικῶς, ἐκέλευ. ἢ κέλω λέγεται τὸ προστάττω ὁ παρατατικὸς, ἐκελόμην, ἐκέλου. καὶ αἰολικῶς, ἐκέλευ. οἱ γὰρ αἰολεῖς τὴν ου, εἰς ευ τρέπουσιν. ἄλλως. ἦ ῥά τοι· ἆρά σοι ὦ νύμφη σιμὸς φαίνομαι εἶναι ἀπὸ τοῦ πλησίον; ἤγουν σιμωιζικῶς ἔχων τὴν ῥῖνα. καὶ προγένειος; ἤγουν, προμήκης τὴν γενειάδα. νύμφην δὲ λέγει αὐτὴν, ὡς περικαλλῆ, καὶ νύμφαις ἐοικυῖαν. νύμφαι δὲ εἰσι, τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια. Ὧ μ' ἐκέλευ· ἤγουν, ἐφ' οὗ τόπου ἐκέλευες. κέλομαι γὰρ ποιητικῶς, τὸ κελεύω καὶ προστάττω. ἀφ' οὗ, τὸ ἐκέλου. καὶ ἐκέλευ. Θᾶσαι μάν· θέασαι δὴ τὴν λύπην, ἥτις τὴν ψυχήν μου ἀλγεῖν ποιεῖ. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὁρατῶν ἐπὶ τὰ νοού-
„ μενα. ὅμηρος, Ὁ σὸ μένος πατὲρ ἐσθλόν. Α' βομβεῦσα μέλισσα· εὔχεται γενέσθαι μέλισσα, ἵνα κεντήσας ἐνδυνήσῃ, ἢ ὑπὸ τοῦ λαθεῖν εἰσέλθῃ. μέλισσα δὲ, παρ' ὅσον ἐπὶ τῶν μύλων ἵζει. μῆλα δὲ πάν-
„ τα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. ὅμηρος. Αὐτῇσιν ῥίζῃ-
„ σι, καὶ αὐτοῖσιν ἄνθεσι μήλων. ἄλλως. Ἱστορία. Ῥοῖκός τις κνίδιος τὸ γένος, ἐν νίνῳ τῇ ἀσσυρίων ἰδὼν δυφυές τι δένδρον κεκλιμένον, καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου καθα-

περιπλεῖν μέλλον, καὶ ἅμαξιν ἐνστηρίξας, περὶ πλέον μὲν ἐποίησεν· ἡ δὲ νύμφη θεασαμένη, χάριν αὐτῷ ὡμολόγησεν· ἡλικιῶτις γὰρ ἔφη εἶναι τοῦ φυτοῦ· καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν εἴ τι ἂν ἐθέλῃ αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ, τὴν συνουσίαν αὐτῆς ᾐτήσατο· ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ ὅτι τὸν καιρὸν τῆς μίξεως ἀφικνουμένη σοι μέλισσα ἐρεῖ· μὴ προτεσῶν τῆς ἱστορίας ταύτης μέμνηται ὁ Θεόκριτος, διὰ τὸ τὴν μέλισσαν διακονῆσαι πρὸς τοὺς ἔρωτας. πτέρις δὲ εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτερῷ στρουθοκαμήλου· ἀφ᾽ ἧς καὶ στιβάδες περὶ κλίνης ἐγίνοντο τῶν ἀγροίκων διὰ τὴν μαλακότητα, ἢ διὰ τὸ ἀποδιώκειν τῇ ὀσμῇ τοὺς ὄφεις. καλεῖται δὲ καὶ βλῆχρον. Ἦ ῥα λεαίνας. οὐ κατὰ ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον. καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς, Θέτιδος καὶ Πηλέως· ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριόν φησιν Ὅμηρος, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα. ἄλλως. οὕτως λεαίνης μαζὸν ἐθήλαζε, καὶ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτὸν ἔτρεφεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. τὸ ἄγριον αὐτοῦ καὶ δραστήριον, διὰ τούτου θέλει δηλοῦν· ἄγριος δὲ λέγεται ὁ ἔρως καὶ ἀνήμερος, ἐπεὶ οἷς ἂν κατάσχῃ, ἀγρίους ποιεῖ καὶ ἀνημέρους. Κατασμύχων. σμύχω τὸ καίω, ψιλόν· σμήχω δὲ τὸ καθαίρω, ἢ ὀξοῦ καὶ σμῆγμα τὸ σαπώνιον. Τὸ καλὸν ποθορεῦσα. ἤγουν, ὦ ἡ τὸ καλὸν ὁρῶσα· τουτέστιν ἡ καλοὺς ἔχουσα ὀφθαλμούς. Τὸ πᾶν λίθος. ἤγουν, σκληρὰ καὶ ἄτεγκτος· ἢ μονονουχὶ, τοὺς ὁρῶντας ἀπολιθοῦσα τῷ κάλλει, οἷον περὶ Γοργόνος λέγουσιν· ἢ λευ-

κὴ ὅλη οἷον ἄγαλμα μαρμάρινον. ἐὰν δὲ γράφηται λίπος διὰ τοῦ π, ἔσται οὕτως· ἐστὶν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ διὰ τὸν ἔρωτα· ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρά. ἢ ἡ
, βλέπουσα λιπαρόν τι καὶ λευκόν. ὡς Ὅμηρος. Λευ-
, κοί, ἀποστίλβοντες ἀλοιφῆ. ἢ σκληρὰ καὶ ἀδαμάντινε, διὰ τὸ ἀνηλεὲς καὶ ἀνένδοτον. ἄλλως. Τὸ πᾶν λίθος. ὑπερρηματικῶς. ἀντὶ τοῦ διόλου. τουτέστι, σκληρὰ σφόδρα καὶ ἀμείλικτος. Τὸν στέφανον τιλαῖμε. τὸ ἑξῆς. ἦ τί με κατατίλαι, καὶ κατακόψαι με ποιήσεις, εἰς λεπτὰ τὸν στέφανον. στεφάνοις ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις ὡς φησιν Ἀριστοτέλης, δι᾽ εὐετηρίαν καὶ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι τροφῶν. στέψαι γὰρ τὸ πληρῶ-
, σαι παρ᾽ Ὁμήρῳ. Κοῦροι δὲ κρατῆρας ἐπεστέψαντο
, ποτοῖο. Ἄλλως. ὁ νοῦς. ποιήσεις με αὐτίκα τιλαι εἰς λεπτά. ἤγουν διασπαράξαι καὶ τεμεῖν τὸν στέφανον. ὃν χάριν σοῦ ὦ Ἀμαρυλλὶ φίλη φυλάσσω. ἐμπλέξας αὐτὸν, κάλυξι κισσοῦ. ἀντὶ τοῦ κορύμβοις, καὶ εὐώδεσι σελίνοις. Τί ὁ δύσσοος. ὁ δυσκόλως σωζόμενος. ἢ ὁ δυσχερῶς διωκόμενος. λαοσσόος γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ. ἢ λαὸν διώκουσα, ἢ σώζουσα. δύσσοον γὰρ οἱ μὲν τὸν κακοδαίμονα. οἱ δὲ, τὸν δυσχερῶς σωζόμενον, παρὰ τὸ σόος. καὶ Ὅμηρος. Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί. Ταν βαίταν. τὴν μηλωτὴν, ἢ τὴν διφθέραν. φησὶν ἀποῤῥίψας, καὶ ἐκδυσάμενος, εἰς τὴν θάλασσαν ἁλοῦμαι. ὅ ἐστι πηδήσω. ἢ ἐμαυτὸν ῥίψω.

ὅθεν ὁ ὄλπις ὁ ἁλιεύς, σκοπιάζεται, ἤγουν ἀπὸ μετεώρου τόπου σκοπεύει. ἢ ἀγρεύει τοὺς θύννους. τοὺς ἰχθύας. τὸ δὲ ὄλπις, ἀπὸ τοῦ λέπω, λοπίς. καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ο ὄλπις. ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων. ἢ τοὺς ἔλλοπας. ἔστι δὲ πεποιημένον ὄνομα, ἢ κύριον τοῦ ἁλιέως. ἄλλως. ὄλπις, τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος σχέσιν. ὄλπην γάρ φασι τὴν λήκυθον. ὡς εἶναι παρὰ τὴν σμικρότητα τὸ ὄνομα. ἢ ὄλπις ὁ τοὺς ἔλλοπας ἀγρεύων κατὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἁλιέων. εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι, οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσχολούμενοι.

Κἢν καμὰ τεθναίω. καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω φησίν, ὅμως εὐφρανθήσῃ ὅπερ ἔῤῥιψα ἐμαυτόν. ἢ πῶς τὸ πρᾶγμα ὅ, σε τέρπει γενήσεται. ἔγνων πρίν. ὁ νοῦς. πρὸ ὀλίγου. ὅτι σημεῖον θέλοντός μου λαβεῖν εἰ φιλεῖς, τὸ φύλλον δι' οὗ ἡ φιλία δηλοῦται, ὑπὸ τῆς χειρὸς πληττόμενον, οὐκ ἀφῆκε τὸν ψόφον. Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα. ἐν ἄλλοις γράφεται καὶ οὕτω. οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαξάμενον, ἐπλατάγησεν. τηλέφιλον δέ ἐστι, τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. ἄλλοι δὲ βοτάνην ἑτέραν λέγουσιν εἶναι αὐτό. ὅτε δὲ τοῦτο εἶπε ἐκεῖνο ἐστιν, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων τὸ τηλέφιλον. καὶ πληττόμενον εἰ ψόφον ἀπετέλει, ἐδίδου αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. εἰ δ' οὐκ ἀπετέλει, ὅτι μισοῦνται.

εἴρηται δὲ τηλέφιλον, κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ δ. οἱονεὶ δηλέφιλόν τι ὄν, τὸ δηλοῦν τὸν φίλον.

Ἄλλως, τὸ τηλέφιλον, ῥίζιόν τι θαμνῶδες. κάτωθεν δὲ ἀναβαίνει τρίκλωνον. τοὺς δὲ κλῶνας ἔχει δραχμῆς μείζονας σπιθαμιαίας. τὰ δὲ φύλλα ἔοικε τῷ σπειρομένῳ λωτῷ. λωβὸν δὲ ἀφίησιν ἑλικοειδῆ. ἐν ᾧ τὸ σπέρμα. οὗ ἐπιχριομένου, ὁ χρὼς ἐξαιματίζεται, καὶ τύπους τινὰς λαμβάνει. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας τὸ τηλέφιλον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ὦμον τιθέντες, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τὸν πῆχυν, ἐπεπειρῶντο τοῦ ψόφου. ἄλλως. τινὲς τῶν ἐρωτικῶν τὸ τηλέφιλον ἐπὶ τὸν ὦμον τιθέντες, ἢ τὸν καρπὸν ἐπικρούουσι. καὶ ἐὰν μὲν ἐρυθρὸν γένηται καλοῦντες αὐτὸ ῥόδιον, νομίζουσιν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. τοῦ χρώματος δ' ἐμπρησθέντος, ἢ ἑλκωθέντος, μισεῖσθαι. πλατάγημα δὲ τὸ πλαταγώνιον. ποτιμάξατο δέ, ἤγουν, προσή κατοδέξατο αὐτοῦ τυπτόμενον ψόφον. Ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ ποτὶ πάχεος. τοῖς δακτύλοις καλεῖ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος. καί φησι πρὸς τὸν πῆχυν ἐξεμαράνθη ψόφον μὴ ποιῆσαι. ἢ τὸ αὔτως οὕτως μηδὲν ἀνύσαν παρὰ τῷ ἁπαλῷ πήχει. ἀντὶ τοῖς ἁπαλοῖς δακτύλοις. Ἀγροιὼ τἀλαθέα. ἀγροιὼ, ὄνομα κύριον. οὐδέ πω γὰρ τὴν γραῖαν οὕτω φασίν. ἢ τὴν ἀγροικικήν. τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τρεφομένην. ἡ κοσκινόμαντις. ἤγουν, ἡ διὰ κοσκίνου μαντευομένη. Ἁ πρὰν ποιολογεῦσα. ἡ πρώην σταχυολογοῦσα.

ἤγουν τοὺς στάχυας ἀναλεγομένη. πρίαν δὲ ἴσως τὸν
πυρὸν κατ' ἐξοχήν. ἀφ' οὗ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν πρίαν ἐκά-
λεσαν. πριὸς γὰρ κυρίως ὁ πυρός. ἢ ἀπὸ τοῦ πρωΐ αἰθα-
ταύη. ἢ ἡ πρὶν καλάμην συλλέγουσα, καὶ σταχυολο-
γοῦσα. Παραιβάτις. ἢ ὄνομα κύριον, ἢ ἡ ἑπομένη
καὶ παρακολουθοῦσα τοῖς θερισταῖς. ἀπὸ τοῦ ἔριθος ἡ ἀκό-
λουθος. Ἐριθακίς. ἤγουν, μισθώτρια. ὑποκοριστι-
κῶς. ἢ ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον, ἀφ' οὗ τὸ ὄνο-
μα. Ἐνδιαθρύπτῃ. ἀπονοῇ, καὶ ἐμβλακεύῃ. σπα-
ταλᾷς. τρυφᾷς. Ἅλλεται ὀφθαλμός μευ. δοκοῦ-
σιν οἱ ὀφθαλμοί μου ὄψεσθαι τινὰ τῶν οἰκείων αὖ
ἄλλωνται. ὁ δεξιός μου ὀφθαλμὸς ἄλλεται καὶ ἐπει-
δὰν ἄρα γε θεάσομαι αὐτήν. Ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν
πίτυν. ἐκκλίνας. τραπεὶς ὧδε πρὸς τὴν πίτυν.
ἀσεῦμαι δωρικῶς. ἤγουν ᾄσομαι. τὸ κοινῶς, τρα-
γῳδήσω. Καί μ' ἴσως ποτίδῃ. καί με ἴσως αὖ προσί-
δῃ, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀδαμαντίνη. ἤγουν, ἀπὸ λίθου ἀδά-
μαντος κατεσκευασμένη. ἀλλ' ἀνθρωπός ἐστι δηλονό-
τι, συμπάθειαν δέξασθαι δυναμένη. Ἱππομένης
ὅκα δή. ἱστορία. ὁ Ἄρεος Ἱππομένης τῆς Σχοινέως Ἀτα-
λάντης τῆς δρομαίας ἐρασθεὶς, Ἀφροδίτης συνερ-
γούσης ἔδραμεν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. ἢ γὰρ ἔδει τὸν ἀγωνι-
ζόμενον τῷ δρόμῳ ἡττηθέντα θνήσκειν, ἢ περιγενόμε-
νον δρόμῳ, λαμβάνειν τὴν κόρην. ἔχων οὖν παρὰ τῆς
θεᾶς μῆλα χρυσᾶ τὰ τῶν ἑσπερίδων κήπου, τῷ δρό-
μῳ παρ' ἔριπτεν ἕκαστον αὐτῶν. οὕτω δὲ ἀσχολουμένης
τῆς κόρης ἐπὶ τῇ τῶν μήλων συλλογῇ, ἐλείφθη. λα-
βὼν δὲ αὐτὴν γυναῖκα μετεμορφώθη εἰς λέοντα,
ἐν ἱερῷ τόπῳ συνελθὼν αὐτῇ. ἄλλως. Ἁ δ' Ἀταλάν-
τα. δύο Ἀταλάνται ἦσαν. ἡ μὲν, ἐν Ἀρκαδίᾳ. ἡ δὲ, ἐν
Βοιωτίᾳ, ἡ Σχοινέως θυγάτηρ. ἡ μὲν οὖν Ἀρκαδικὴ Ἀ-
ταλάντη, τοξότις ἦν δεινή. ἡ δὲ Βοιωτικὴ δρομαία
οὖσα, προσέθετο τὸν γάμον αὐτῆς, εἴ τις νικήσει
αὐτὴν δρόμῳ λαβεῖν αὐτήν. καὶ πολλοὺς θελήσαν-
τας νικῆσαι, ἀνεῖλεν. Ἱππομένης οὖν συνεργὸν ἔχων
τὴν Ἀφροδίτην, καὶ λαβὼν παρ' αὐτῆς μῆλα χρυ-
σᾶ, καὶ παραγενόμενος τῷ δρόμῳ, ἔρριπτεν ἕκα-
στον αὐτῶν εἰς τοὐπίσω. ἡ δὲ εὐθέως περὶ τὸν ἵμερον
τῶν μήλων ἐγένετο, καὶ ἐλείφθη. ὁ δὲ δι' αὐτῶν ἐνίκη-
σε, καὶ γυναῖκα αὐτὴν ἔλαβε. Ὡς ἴδεν ὡς ἐμάνη.
" τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ εὐθέως. καὶ Ὅμηρος. Ὡς ἴδεν, ὥς μιν
" μᾶλλον ἔδυ χόλος. οἱ δὲ οὕτως. ὄντως ὡς εἶδε τὰ
μῆλα. λίαν ἐμάνη. ἐπίτασιν γὰρ ἔχει τὸ ὡς ἐπ' αὐ-
τοῖς. Ὡς εἰς βαθὺν ἔρωτα. ἐκ τῶν δηλονότι τῶν μή-
λων ἄλλετο, ἀντὶ τοῦ ἥλατο. τουτέστιν, ἐνέπεσε.
βαθὺν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βα-
θείας ὕλης. ἤτοι δασείας. Τὰν ἀγέλαν χὠ μάν-
τις ἄγε Μελάμπους. Ἱστορία. Νηλεὺς ὁ Τυροῦς ἔχων
θυγατέρα, οὐκ ἐδίδου αὐτὴν τινὶ γυναῖκα, εἰ μὴ
τῷ συνθεμένῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς Ἰφίκλου βοῦς
ἐκ Φυλάκης. Βίας δὲ ὁ Μελάμποδος ἀδελφὸς, ἤρα

αὐτῆς σφόδρα. μελάμπους δὲ θέλων τῷ οἰκείῳ ἀδελφῷ βίαντι τὴν κόρην δοῦναι, τὸν κίνδυνον ὑπέστη. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων τοῦ ἰφίκλου, ἐδεσμεύθη· ἤτοι ἐν φυλακῇ ἐβλήθη. μέλλοντος δὲ τοῦ δωματίου ἐν ᾧ ἦν πεσεῖν, μάντις ὢν προεμήνυσεν. ἐν ᾧ καταπληχθεὶς ὁ ἴφικλος ἔλυσε. καὶ ἤρετο αὐτὸν ὡς μάντιν, πῶς ἂν παῖδας ποιήσῃ. ἄτεκνος γὰρ ἦν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. ἐκτέμνοντι ποτὲ τῷ πατρὶ φυλάκῳ δένδρον ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα φυλάκη ἐκαλεῖτο, ὁ ἴφικλος παῖς ὢν παρειστήκει. ὃν ἐκπλῆξαι θέλων ὁ πατὴρ, ἣν εἶχε μάχαιραν εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπῆξαι ὥρμησε. καὶ συνέβη ἐπενεγκεῖν αὐτὴν τοῖς μορίοις τοῦ παιδός. ἐπεὶ δὲ ἄγονος ἐκ ταύτης αἰτίας ἦν ὁ ἴφικλος, ὁ μελάμπους ἀνερευνήσας εὗρε τὴν μάχαιραν. καὶ ἐκέλευσε τὸν ἴφικλον, ἀποξέσαντα τὸν ἰὸν αὐτῆς πιεῖν. καὶ οὕτως αὐτὸν πατέρα παίδων ποιήσας, ἔλαβε τὰς βοῦς καὶ τῷ νηλεῖ ταύτας δίδωσι. καὶ διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ βίαντι, τὸν τῆς πηροῦς γάμον περιεποιήσατο. μελάμπους δὲ ἐκλήθη, ὅτι γεννηθεὶς ἐτέθη παρὰ τῆς μητρὸς ῥοδόπης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ. παντὸς δὲ τοῦ σώματος σκεπομένου, μόνους ἦν γυμνὸς τοὺς πόδας, καὶ ἐξεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ὅθεν καὶ μελάμπους ἐκλήθη. Ἀλφεσιβοίης. αἰόλου, τοῦ ἕλληνος, σαλμωνεύς. ἐξ οὗ, τυρώ. ἐξ ἧς καὶ κρηθέως, νηλεύς. ἐξ οὗ,

πηρώ. ἐξ ἧς ἀλφεσίβοια. ἄλλως. ὅνους. Τὰν ἀγέλαν χ' ὡ μάντις. καὶ ὁ μάντις ὁ μελάμπους, τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν τοῦ ἰφίκλου ἦγεν, ἀντὶ τοῦ ἤγαγεν ἀπὸ τοῦ ὄθρυος εἰς τὴν πύλον. ἔστι δὲ ὁ ὄθρυς, ὄρος θεσσαλίας. ἐν ᾧ πόλις ἡ φυλάκη, ἧς ἦρχεν ὁ ἴφικλος, οὗ ἦσαν αἱ βόες. ἡ δὲ πηρὼ ἡ χαρίτων πλήρης, ἡ μήτηρ τῆς περιττῆς τὴν φρόνησιν ἀλφεσιβοίας ἐκλίνθη· ἤγουν, ἀνεπαύσατο, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ βίαντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μελάμποδος. Τὰν δὲ καλὰν κυθέρειαν. ὅνους. τὴν δὲ περικαλλῆ ἀφροδίτην ὁ ἄδωνις πρόβατα βόσκων ἐν τοῖς ὄρεσιν, οὐχ οὕτως ἐπὶ πολὺ ἤγαγε μανίας ἐρωτικῆς, ὥστε οὐδὲ ἀποθανόντα αὐτὸν, χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς τίθησιν. Ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν. ὥστε οὐδὲ τελευτήσαντα τὸν ἄδωνιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς μαστοῦ χωρίζει. ἀλλ' ἀεὶ αὐτῷ καὶ τελευτήσαντι συμπάρεστι. δοκεῖ δὲ ὁ ἄδωνις μῆνας ἓξ παρὰ περσεφόνῃ ποιεῖν, ὡς καὶ παρ' ἀφροδίτῃ αὖ τοὺς συγκαθεύδειν καὶ προσορνίζεσθαι. λέγουσι δὲ περὶ τοῦ ἀδώνιδος ὅτι καὶ ἀποθανὼν, ἓξ μῆνας ἐποίησεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς ἀφροδίτης, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς περσεφόνης. τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστιν ἀληθῶς. ὅτι ὁ ἄδωνις, ἤγουν ὁ σῖτος ὁ σπειρόμενος, ἓξ μῆνας ἐν τῇ γῇ ποιεῖ ἀπὸ τῆς σπορᾶς, καὶ ἓξ μῆνας ἔχει αὐτὸν ἡ ἀφροδίτη. τουτέστιν, ἡ εὐκρασία τοῦ ἀέρος. καὶ ἐκτο

τε λαμβάνουσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων ἐνδυμίων. ἄτροπον· ἀμετακίνητον· αἰώνιον καθεύδων ὕπνον. ἱστορία. Φασὶ γὰρ ὡς τοῦ ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ σελήνη· καὶ κατὰ τὸ ὄρος τὸ λάτμιον τῆς καρίας κυνηγετοῦντι ἐμίγη· καὶ ἀλληγοροῦσιν ὡς φιλοκύνηγος ὤν, τῇ σελήνῃ συνεθήρα νυκτός· ἡμέρας δὲ ὕπνωττεν. ἄλλως. τοῦ ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ σελήνη. ἦν δὲ οὗτος κατὰ τὸ λάτμιον ὄρος τῆς καρίας. φιλοκύνηγος δὲ ὤν, ἡμέρας ὕπνωττε· κατὰ δὲ τὰς νύκτας λαμπούσης τῆς σελήνης, ἐξῄει πρὸς θήρας, ἤγουν ἐθήρευε. διὰ γὰρ τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐξιέναι. μακαρίζω φησί, διὰ τὸ ἐκεῖνον μὲν φιλεῖσθαι ὑπὸ σελήνης, ἐμὲ δὲ μισεῖσθαι. ἄλλως. ἐνδυμίων φασὶ παρὰ τοῖς θεοῖς διατρίβων, ἠράσθη ἥρας. ἐφ᾽ ᾧ χαλεπήνας ὁ ζεύς, ἐποίησε καθεύδειν διὰ παντὸς ἀθάνατον. τὸ δὲ ἄντρον ἐν ᾧ ἐκάθευδεν, ἐν λάτμῳ τῆς καρίας ἦν. Ζαλῶ δὲ φίλα γύναι ἰασίωνα. ἱστορία. Ἰασίων ὁ κρής, κρήτης βασιλεύς, υἱὸς ἦν μίνωος, καὶ φρονίας νύμφης. τοῦτον ἐν λειμῶνι κοιμωμένῳ, ἡ δημήτηρ συνῆλθε, καὶ ἔτεκε τὸν πλούτωνα. Βέβαλοι. τουτέστιν ἀνάξιοι τῶν μυστηρίων τοῦ ἔρωτος δηλονότι. ἀμύητοι. ἀμυστηρίαστοι. μυστήρια μὴ ἔχοντες. παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν ἔρωτα ἰασίωνος καὶ δημήτερος. Τὶν δ᾽ οὐ μέλει. σοὶ δὲ οὐ φροντίς ἐστι τούτου δηλονότι. μέλει μοι τοῦ δὲ καὶ μέλει μοι τόδε ποιητικῶς. ἀφ᾽ οὗ σημαινομένου, καὶ πρῶτον ἔχει πρόσωπον, καὶ δεύτερον ὡς ἐν τούτοις.

„ Οὐ γὰρ περίδεσι τόσσον μέλω, ὅσσον ἔρωτι. ἐνταῦθα δὲ τοῦ προτέρου σημαινομένου. οὔτε πρῶτον ἔχει πρόσωπον, οὔτε δεύτερον. ὡς τὸ δεῖ. τὸ σημαῖνον τὸ πρέπει. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ λείπεται, ἔχει πρῶτον πρόσωπον, τὸ δέω. Ὡς μέλι τοι γλυκὺ κατὰ βρόχθοιο γένοιτο. βρόχθος λέγεται, τὸ ἐπίλακκον μέλος, τὸ μετὰ τὸν τράχηλον ποιοῦν ἦχον ἀποτελοῦν. ἤγουν, ὅπως σοῦ τόσοι γλυκὺ ὡς κατὰ βρόχθου μέλι γένηται. τουτέστι τοῦ φάρυγγος.

Σχόλια εἰς τὸ δ΄. τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταί, ἢ νομεῖς, Βάττος καὶ κορύδων. ἡ δὲ ὑπόθεσις, ἐν τῷ προσήκοντι προτετυπώθη τόπῳ. Βάττος.

Εἰπέ μοι ὦ κορύδων τίνος αἱ βόες. ἦ ῥα φιλώνδα;

Κ. οὔκ. ἀλλ' αἴγωνος. βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκε.

Β. ἦ πά θε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα. ἦ που. οὕτως αὐτὰς λάθρα κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν ἀμέλγεις; τὸ γὰρ θὲ οἱ δωριεῖς, ἀντὶ τοῦ σφὲ χρῶνται. εἰώθασι γὰρ οἱ νομεῖς μετὰ τὸ τοὺς δεσπότας ἀμέλξαι τὸ γάλα, ὕστερον καὶ αὐτοὶ λάθρα ἀμέλγειν. Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία. οὐδαμῶς δηλονότι. ὅτι ὁ γέρων ὑποβάλλει τὰ μοσχία. οὗτος δὲ τάχα ἂν εἴη πατὴρ τοῦ αἴγωνος. πῶς φησὶ δύναμαι λάθρα ἀμέλγειν. ὅπουγε ὁ πατὴρ τοῦ αἴγωνος, ὑποβάλλεται τὰ ἴδια. Αὐτὸς δέ. ὁ δὲ βουκόλος φησὶν αἴγων, εἰς ποίαν χώραν ᾤχετο, ἀφανὴς γενόμενος ἤδη; Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφεόν. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ὀλυμπίαν. παραρρεῖ γὰρ ἐκεῖσε ὁ ἀλφεός. οὐκ ἀναγέγραπται δὲ ὁ αἴγων νενικηκὼς ὀλύμπια. Μίλων. τὸν κροτωνιάτην μίλωνα φησίν, ὃν καὶ ἀριστοτέλης πολυφάγον φησί. λέγει δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρεῖον. κατεβρώθη δὲ οὗτος ὑπὸ θηρίων, ἢ κυνῶν. ἐλθὼν γὰρ εἰς ὄρος καὶ εὑρών τινας δένδρον σχίζοντας, σφῆνα δὲ βαλόντας ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα,

ἐκρατήθη ἐκεῖ, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε. Καὶ τὸ κατῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει. καὶ πότε ἐκεῖνος ἔλαιον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἶδεν. ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸν ἀγῶνα θέλει δηλοῦν. ἢ ἔλαιον ᾧ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀλείφονται. ἢ ἔλαιον, τὸ ἀγριέλαιον ὅ ἐστι κότινον. ᾧ οἱ νικήσαντες στεφανοῦνται. ἄλλως. καὶ πότε ἐκεῖνος ἐλαίῳ ἐχρίσατο. ὃ κατὰ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται. ἥκιστα γὰρ οἱ ἄγροικοι ἐλαίῳ χρῶνται. οὐχ ὥς τινες ἀναγινώσκουσιν ἐλαιόν, ὡς ἀραιόν. ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀγριέλαιον. ἐξ οὗ ὁ ὀλυμπιακὸς στέφανος συγκεῖται. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὗτος ἐκ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας γενόμενος δίδοται. ἥτις ἀπέχει σταδίων ὀκτώ, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. Βίην καὶ κάρτος. κατὰ τὴν βίαν καὶ τὸ κράτος. ἤγουν τὴν ἰσχύν. ἐκ τοῦ παραλλήλου. ἐρίσδειν καὶ ἰσοῦσθαι. ἄλλως. Βίην καὶ κάλλος. ὃ καὶ κάλλιον. ἵνα μὴ διττολογήσῃ, βίην καὶ κράτος λέγων. Κἠμὲ ἔφαθ' ἁ μάτηρ. καὶ ἐμὲ ἔφη ἡ μήτηρ μου, τοῦ πολυδεύκεος εἶναι ἀμύνονα κατὰ τὴν ἰσχύν. ἄλλως. τοῦτο ἀμφίβολον. ἢ τὸν αἴγωνα ἔφη κρείττονα τοῦ πολυδεύκεος, ἢ ἐμέ. τὸ γὰρ, κἠμὲ ἔφαθ'. δύναται εἶναι καὶ ἐμοὶ ἔφη. Σκαπάναν τε. σκαπάνη ἐστί, δικέλλα. σκαφίον. τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον. ὃ οἱ ἀττικοί, ἄμην. χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν οἱ ἀθληταί. μάλιστα δὲ οἱ πύκται. ἄλλως. Σκαπάναν, ἤγουν, δικέλλαν. ἢ λιστάριον.

ἢ σκαφίον. ὃ οἱ ἀττικοὶ, ἄμην λέγουσιν. οἱ γὰρ γυμνα-
σταὶ, τούτοις ἐχρῶντο ὑπὲρ γυμνασίας. τῇ σκαπάνῃ
σκάπτοντες, καὶ τὰ ἄλλα μέρη ἀναρρωννῦντες. Καὶ
εἴκοτι τουτόθι μᾶλα, μῆλα. τὰ πρόβατα. τὰ θρέμ-
ματα. ἐκ δὲ τούτου, τὰ κρέατα τουτέστι φησίν. ἵνα ἔχῃ
κρεοφαγεῖν. ἢ μᾶλα ἐνταῦθα τὸν καρπὸν τῶν μήλων
λέγει. καθὰ καὶ μίλων, ῥοιὰν ἔχων ἠγωνίζετο. μῆ-
λα δὲ τὰ θρέμματα λέγονται καὶ τὰ τούτων κρέα-
τα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, βοείοις ἐχρῶντο κρέασιν. ὅτι δὲ μῆ-
λα οὐ μόνον τὰ πρόβατα ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμ-
ματα, λέγει ὁ ὅμηρος. Ἀνθρώποις δὲ ἔπαυσεν ἐπὶ χθο-
νί. μῆλα δὲ κήδει. τὸ δὲ τουτόθι αὐτίτου ἐντεῦθεν.
Γείσαι τι μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν. δι-
εγεῖραι ἂν ὁ μίλων καὶ τοὺς λύκους τάχιστα μαίνεσθαι.
τὸ λυσσᾶν ἴδιον τῶν κυνῶν. ἀλλ' ἴσως λέγει ὅτι πείσει-
εν ἂν καὶ τοὺς λύκους τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν ποιμεῖ-
ναι. ἢ ὅτι καὶ τοὺς λύκους ἐκμήνῃ ἂν ὁ μίλων. ὅπου
καὶ τὸν αἴγωνα τὸν ἄγροικον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδύσα-
σθαι ἠνάγκασε. Ταὶ δαμάλαι. αἱ δαμάλαι δὲ
αὐτὸν ἐνταῦθα βῶσαι ζητοῦσι. δαμάλαι, αἱ νέαι
βόες αἱ εἰς τὸ δαμασθῆναι ἐπιτήδειαι. Οὐκέτι
λῶντι. οὐδαμῶς θέλουσι βόσκεσθαι. δηλονότι, ζη-
τοῦσαι τὸν αἴγωνα. Τὰς πόρτιος. πόρτιας τὰς ἀκ-
μαζούσας βοῦς. ἐφ' ἃς οἷόν τε τοὺς ταύρους στείχε-
σθαι, ἤγουν προβαίνεσθαι. ἢ τὰς ἐν τῷ πόρσω, τουτέστιν ἐν

τῇ ὁδῷ ἰούσας. Μὴ πρώκας στίζεται. τὴν σταγόνα
τῆς δρόσου πρῶκα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πρωὶ πίπτε-
σθαι. καὶ καλλίμαχος. Ὥς κεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔρα-
ζε πεσοῦσαι, πρώκιον ἐκ δηκέως εἰδαρ ἔδων. Οὐ-
δαῦ. μὰ τὴν γῆν. ἀλλ' ὅτε μὲν αὐτὴν περὶ τὸν αἴσαρον
βόσκω. Ἐπ' αἰσάροιο. αἴσαρος, ποταμὸς διὰ μέσης
τῆς πόλεως τῶν κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν θάλασσαν.
ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ποταμὸς σικελίας αἴσαρος. Κώ-
μυθα. κώμις, ἡ δέσμη, ἤτοι τὸ δεμάτιον. κράτινος.
Ὁ δὲ μετ' ἀδήμου τρέχων κώμυθος τὴν λοιπὴν
ἔχει τῷ στεφάνῳ. ἡ κῶμις, δέσμη χόρτου ἱκανὴ εἰς
τροφήν. κῶμις, κώμυθος, ὡς κόρις, κόρυθος. Σκαί-
ρει. σκαίρειν κυρίως, τὸ σκιρτᾶν. ἀφ' οὗ καὶ σκάφος.
νῦν δὲ τὸ νέμεσθαι. ἔνθα καὶ σκαρθμὸς παρ' ἀράτῳ.
Λάτυμνον. ὄρος κρότωνος. βαθύσκιον δὲ, τὸ ἄγαν
σύνδεδρον. ἄλλως. Σκαίρει. σκιρτᾷ. ἀναστρέφε-
ται. ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς δὲ, τὴν νομὴν θέλει δηλοῦν.
περὶ τὸ λάτυμνον τὸ ὑπὸ συνεχῶν δένδρων συσκια-
ζόμενον. τοῦτο γὰρ τὸ βαθύσκιον. τὸ δὲ λάτυμνον, τι-
νὲς ὄρος τῆς λακωνικῆς φασί. Πυρρίχος. ἀπὸ τοῦ πυ-
ρὸς, πυρρίχος κατὰ παραγωγήν. τινὲς παροξυτόνως
λέγουσι πυρρίχος. ἔστιν οὖν ὑποκοριστικὸν αἰολικῶς.
τὸ γὰρ καθ' ἡμᾶς πυρρίχος, ὁ σκάριος. τινὲς δὲ τὸν πυρ-
ρίχον, ἢ πειρωτικὸν ἤκουσαν. ἀπὸ πύρρου τοῦ ἐκεῖ βα-
σιλεύσαντος. δοκοῦσι δὲ οἱ βόες ἐκεῖνοι, λείψανον

εἶναι τῶν Γηρυονείων. ἦν δὲ καὶ Πύῤῥος ποιητὴς ἐρυθραῖος, ὥς φησι Λυγγεύς. ἢ Πυῤῥίχος κατά τινας, ὁ εὐκίνητος ἀπὸ τοῦ πυρὸς εὐκινήτου ὄντος. ἢ τὸν πυῤῥὸν κατὰ τὴν χροιάν. Τοῖς τῶν Λαμπτριάδα. ὁ τῶν Λαμπτριαδῶν δῆμος ἀπό τινος Λαμπτρίου. ὡς Διδυμῶ, ἔχων ὁ Βάττος πρὸς τοὺς φυλέτας τῶν Λαμπτριάδων φησίν, εἴθε ὅταν θύωσι τῇ Ἥρᾳ τὰ κρέα νέμωνται οἱ δημόται τῶν Λαμπτριάδων, τοιοῦτον λαχόντες θύσαιεν. ἵνα μὴ προσδέχηται αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῆς θεοῦ δηλονότι, καὶ ζημιωθῇ ὁ δῆμος. Κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος ἢ ὁ ταῦρος. ὁ τῶν Λαμπτριάδου δηλονότι ὡς κακοῦ ὄντος τούτου τοῦ δήμου. ἢ ὁ Λάμπτρεις ἐξ οὗ ὠνομάσθη ὁ δῆμος. ἄλλως. Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταῦρος. ἢ ὁ δῆμος. αἴτιος τοῦ κακὸς εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτόν τινα. ἦν γὰρ τάχα κεράστης. ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτὸν, δηλονότι τὸν ταῦρον. ἢ λειπόσαρκος καὶ ὁ ταῦρος ὁ πυῤῥός. εἴθε τοιοῦδε λάχοιεν οἱ δημόται τοῦ Λαμπτριάδου. ἤγουν, οἱ ἀπὸ τοῦ Λαμπτριάδου καταγόμενοι ὅτε θύουσι τῇ Ἥρᾳ. ἵνα δηλονότι μὴ προσδέχηται αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ ζημιωθῶσιν. Ἐς τὸ Μαλίμνον. τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτω φασί. τοῦτο δὲ ἦν στόμα λίμνης περὶ τὴν Κρότωνα. καὶ τὸ ἐν Τροίᾳ δὲ στόμα λίμνης. πιθανῶς δὲ τοῦτο ὠνόμασται. Ἔς τε τὰ Φύσκω. μέρη δηλονότι. ὄνομα δὲ ὄροις ὁ Φύσκος. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ Φύσκου ὄροις νομὰς ἐπιτηδείας τοῖς

βουσὶν ἔχοντος. Τὸν Νήαιθον. Νήαιθος ποταμὸς Κρότωνος. ὠνόμασται δὲ, παρόσον ἐν αὐτῷ, νῆας τοῦ κατακαῆναι ἑλληνικάς. Αἰγίπυρος. ἔστιν ἀκανθῶδες φυτόν. ἢ εἶδος βοτάνης. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ὥσπερ φακός. ἔστι δὲ γλαυκίζουσα. ἐς ἕλκη φλεγμαίνοντα, ἀγαθή. Καὶ κνίζα. κνίζα φυτὸν χορτῶδες. ὃ αἱ θεσμοφοριάζουσαι διὰ τὴν ἁγνείαν στιβάδα ποιοῦνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυχρὰ οὖσα, ἐπέχειν τὰς πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις. νόμος γὰρ ἦν Ἀθηναίοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ θεσμοφόρια ταῦτα, παρθένοι γυναῖκες, καὶ τὸν βίον σεμναί. καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς, τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱερὰς ὑπὲρ τῶν κορυφῶν αὐτῶν ἐπετίθεσαν, καὶ ὡσανεὶ λιτανεύουσαι, ἐπήρχοντο εἰς Ἐλευσῖνα. ἡ δὲ Ἐλευσὶς, ἐστὶ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. Μελίτεια. εἶδος καὶ αὕτη βοτάνης, τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατύ. Φεῦ φεῦ. προείρηται ὅτι κωμικὴ ἡ διασκευή. οὐκ οὖν ἀληθῶς εἴρηται. καὶ κωμικοῖς ἁρμόζουσα, καὶ τραγικοῖς. Εὐρῶτι παλύνεται. εὐρὼς κυρίως ἡ πρασινώδης ὁμίχλη. παλύνεται δὲ, λεπτύνεται ὑπὸ εὐρῶτος. πάλην γὰρ ἔλεγον, τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. παρὸ καὶ φάλιον λέγεται τὸ λευκόν. Ἡδὺ αὖ φάλιον ἀλεύροις ἐν τῷ ἐσθίεσθαι. Ἀντιτέταξα. τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πρώτου μέσου ἀορίστου, οἱ Συρακούσιοι διὰ τοῦ

ἃ προφέρονται. ἐνόησα, ἐνόησα. ἐγράψα. ἔγραψα. οὕτω καὶ τὸ ἔπαξα· ἀντὶ τοῦ ἔπηξα. Ὄνοις. φεῦ. ὦ Αἴγων. προδώσονται καὶ αἱ βόες εἰς ὄλεθρον· ἐπεὶ ἐπεθύμησας νίκης εἰς κακὸν ἀποβαινούσης. καὶ ἡ σύριγξ ἥν ποτε ἔπηξω καὶ κατεσκεύασας καλάμοις δηλονότι, ὑπὸ εὐρῶτος παλύνεται. ἤγουν λεπτύνεται καὶ φθείρεται. Οὐ τήναγ' οὐ νύμφας. ἐκείνην φησὶν ἡ σύριγξ οὐκ ἔφθαρη. οὐ δὲ μεμόλυνται μὰ τὰς νύμφας ἐπεὶ ὁ Αἴγων ἀπιὼν εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα ἐμοὶ δῶρον αὐτὴν κατέλιπεν. ἐγὼ γὰρ δυνατός εἰμι μελῳδεῖν. Ποτὶ Πῖσαν. ἤγουν Ὀλυμπίαζε. ἡ ἀπὸ Πίσου τοῦ Ἀφαρέως, ἢ ἀπὸ Πίσης τῆς Ἐνδυμίωνος θυγατρός. ἔνθα καὶ Πισαίου Διὸς ἱερὸν ἦν. μελικτὰς δὲ ὁ μέλη εἰδὼς ἐργάζεσθαι. τραγῳδητής. μελίζω γὰρ τὸ τραγῳδῶ. Κὴν μὲν τὰ Γλαύκας. ἡ Γλαύκα Χία τὸ γένος κρουματοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. ἣν φησὶν ὁ Θεόφραστος ἐρασθῆναι κριοῦ. ὁ δὲ Πύρρος Ἐρυθραῖος, ἢ Λέσβιος. μελῶν ποιητής. Τάν τε Κρότωνα. Ἄλκιμος, καὶ Κρότων Αἰακοῦ υἱοί. καὶ ὁ μὲν, ἐβασίλευσε τῶν Κερκυραίων. ὁ δὲ, ἐν Σικελίᾳ ἔκτισε Κρότωνα. Καὶ τὸ ποτᾷον. τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Κροτωνιάδος. τὸ δὲ Λακίνιον, ἀκρώρειά τίς ἐστιν, ἔχουσα ἱερὸν Ἥρας. ἄλλως. Τὸ Λακίνιον. ἀκρωτήριόν ἐστι τοῦτο, ἀπό τινος Λακίνου Κερκυραίου τοῦ ὑποδεξαμένου Κρότωνα φεύγοντα. ἄλλως. τὸ ποτᾷον. καὶ

ἂν μὲν τὰ τῆς Γλαύκης ἀνακρούομαι. ἂν δὲ τὰ τοῦ Πύρρου. ἐπὶ τῶν κρουστῶν ὀργάνων λέγεται τὸ ἀνακρούεσθαι. ἐνταῦθα δὲ ἀνακρούομαι, ἀντὶ τοῦ μέλπω ἀπλῶς. Κρότων καὶ Ζάκυνθος, ἡ αὐτή. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ἐπαινῶ τήν τε Κρότωνα, καὶ τὸ ποτᾷον τὸ Λακίνιον. τὸ δὲ καλὴ πόλις ἡ Ζάκυνθος, διὰ μέσου λέγεται μετὰ ἐπικρίσεως. τὸ ποτᾷον, ποιητικῶς οὕτω λέγεται. δεῖ γὰρ ἢ τὸ πρὸς ἕω λέγεσθαι, ἵν' ᾖ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τετραμμένον, ἢ τὸ ἑῷον χωρὶς τῆς προθέσεως. τὸ δὲ Λακίνιον, ἀκρωτήριόν ἐστιν, ἀπό τινος Λακίνου ὠνομασμένον. διέφερε δὲ ἡ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίᾳ πόλεων ἐν ἀνδρίᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν, Μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνα τἄστεα. Ἅπερ ὁ πύκτας Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος. ταῦτα οὐκ ἐπὶ Αἴγωνι ἱστόρηται, ἀλλ' ἐπὶ Ἀστυάνακτι τῷ Μιλησίῳ. ὁ δὲ Θεόκριτος τὰ περὶ τοῦ Μιλησίου αὐτοῦ Ἀστυάνακτος ἱστορούμενα, εἰς Αἴγωνα μετήνεγκε. φασὶ γὰρ τοῦτον ἴσθμια νικήσαντα, καὶ οἴκοι παραγενόμενον, ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τῆς μεγίστου λαβέσθαι βοὸς καὶ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα, τῇ βίᾳ κατέλιπε τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁπλὴν δὲ λέγει, τὴν χηλήν. καὶ ἡ ἔφοδος. Οὐδ' ὑπερβάλλει βοὸς ὁπλὴν οὐδ' ἀπολείπει. τὸ δὲ κατεδαίσατο, ἀντὶ τοῦ κατέφαγε. ὡς ἔοικε, διὰ τὴν ἀδηφαγίαν ὁμιλῶν

τὸν αἴγωνα ἐπὶ ἄθλησιν προτετράφθαι. μᾶζα δὲ τὸ νεομάλακτον, καὶ νεοφύρατον ψώμιον. Τηνεί καὶ τὸν ταῦρον. ἐκεῖ φησὶν ὁ αἴγων ἐπὶ τοῦ λακινίου, καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ ἀμαρυλλίδι, ἐνεγκὼν ἀπὸ τινος ὄρους, καὶ παρασπάσας τῆς ἀγέλης. καὶ αἱ παροῦσαι γυναῖκες μεγάλως ἐβόησαν, καὶ ὁ βουκόλος ἐγέλασεν. Ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλί. ἐπεὶ ὁ κορύδων ἐμνήσθη τῆς ἀμαρυλλίδος, ἀνεμνήσθη καὶ ὁ βάττος αὐτῆς. ἣν γὰρ ἐρωμένη αὐτοῦ, πρὸ τοῦ θανεῖν. Μόνας σέθεν. ἐλλειπτικῶς. ἔδει εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἀποθανούσῃ, διετέλεσα ἂν ἐν λύπῃ εἶναι, ἢ ἐμαυτός μου τοῦ ποιμνίου ἀπολωλότος. Ὅσσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας. ἐνταῦθα σαφῶς αἰπόλος ἦν ὁ βάττος. ὃν εἰκὸς ἦν ἐρᾶν τῆς ἀμαρυλλίδος, καὶ οὐ θεόκριτον. φησὶ δὲ ὑπερβολικῶς ὅσον αἱ αἶγες φίλαι μοι, τοσοῦτον ἡμᾶς ἐλύπησας ὦ ἀμαρυλλὶ τελευτήσασα. ἢ τοσοῦτον ἡμῖν οὖσα προσφιλὴς ἀπέσβας. ἤγουν, ἀπέθανες. οὕτως ἂν νοηθείη καὶ ὁ κομάζων πρὸς αὐτήν. ὅτι φησὶν ὁ θεόκριτος, κωμάζω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα. [illegible]. Ὅσσον ἀπέσβας. τὸ ὅσσον, ἀντὶ τοῦ τόσον. ἤγουν, τοσοῦτον. τὸ δὲ πᾶν, οὕτως ὅσον αἱ αἶγες ἐμοὶ προσφιλεῖς, τοσοῦτον σὺ φίλη οὖσα θανοῦσα, ἀπέσβας. ἤγουν, ἐξέλιπες. ἀπέθανες. Θαρσεῖν χρή. τοῦτο ὁ κορύδων φησὶ παραμυθούμενος τὸν βάττον, ἵνα μὴ ἀθυμῇ, ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀμαρυλλίδος.

Ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες. ἀνέλπιστον, ὃ οὐκ ἐλπίζει τις λαβεῖν, ἢ κατορθῶσαι, ἢ τοιοῦτόν τι. ἀνέλπιστον, καὶ τὸ ἐλπίδος ἐστερημένον. καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τό, ἀνέλπιστοι. Χὼ Ζεὺς ἄλλοκα. τὸν δία λέγει τὸν αἴτιον τῶν ὑετῶν, ἀντὶ τοῦ ἀέρος, ἐν ᾧ συνάγονται αἱ νεφέλαι. Τὸν θαλλὸν τρώγοντι. θαλλὸς ἁπλῶς λέγεται, παρὰ τὸ τεθηλός. κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. Τὰ δύσσοα. τὰ δυσδίωκτα. ἀπὸ τοῦ δυσκόλως σεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν διὰ τὸ εἶναι ἐποχαί. Σίττ' ὁ λέπαργος. ἐπίφθεγμα βουκολικόν. ὅπερ λέγουσιν οἱ βουκόλοι. ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα. λέπαργος δὲ ὁ λευκός. ἢ ὁ λευκοποίκιλος. ἢ ὁ λευκόπυρος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπας ἔχειν καὶ τοῦ ἀργόν. ὅ ἐστι λευκὸν ἔχειν τὸ δέρμα. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ λευκὸν εἶναι κατὰ τὴν λαπάραν. ἢ λέπαργος, ὁ λευκός. παρὰ τὸ ἔχειν λέπας ἀργόν ἤγουν, δέρμα λευκόν. ἢ λευκόν, κατὰ τὴν λαπάραν. Κυμαίθα, ὄνομα βοός, καὶ αἰγός. παρὰ τὴν κώμυθα. ἢ παρὰ τὸ αἴθη, καὶ τὸ κόμη, ἢ τὰς κόμας αἴθας ἔχουσα. τουτέστι, ξανθάς. ἢ ἔγκυμον. Ἴδ' ὦ πάλιν. ἰδοὺ πάλιν πρόσεισι τοῖς φυτοῖς. Εἴθ' ἦν μοι ῥοικόν. ῥοικὸν τὸ καμπύλον. ἀρχίλοχος.
» Ἀλλά μοι ῥοικός τις εἴη καὶ περὶ κνήμην ἰδεῖν. λαγωβόλον δὲ, ξύλον, ᾧ διαφεύγοντες οἱ λαγωοὶ βάλλονται. ἢ ὅτι ῥάβδον οὖσαν ὀρθὴν, ἐπιδέχεσθαι γίνεσθαι καμπύλην, ἵνα μὴ ἔγκυον οὖσαν βλάψῃ τὴν βοῦν.

Θᾶσαι μ' ὦ κορύδων. ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. καθὼς γὰρ τὸ σιωπώμενον ἀπερχόμενος ὁ βάττος ἀπελάσαι τὴν δάμαλιν, ὑπὸ ἀκάνθης ἐτύπη καὶ δεῖται τοῦ κορύδωνος ἐξελεῖν αὐτήν. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπέστρεψε τὸν λόγον καὶ φησί. θέασαί με πρὸς τοῦ διός. ἄρτι γάρ με ἄκανθα ἐπάταξε παρὰ τὸ σφυρόν. Ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξεν. εἰ μὲν ψιλοῦται, τὸ ἀρτίως καὶ νεωστὶ σημαίνει. εἰ δὲ δασύνεται, τὸ ἡρμοσμένως. τὸ δὲ βαθεῖαι. ἀντὶ τοῦ ὑπερμεγέθεις. καὶ μετέωροι. Ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντί. ἀτρακτυλὶς, εἶδος βοτάνης. ἢ ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς ἀγροικῶν γυναῖκας, ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλίδας, τὰ ἀγροιολάχανα φασίν.

Ἔχω τέ μιν. ἅδε καὶ αὐτά. κρατῶ αὐτὴν, τὴν ἄκανθαν δηλονότι. τὸ δὲ ἅδε, ταυτὸ δύναται τὸ ἴδε. ὁ καὶ, περισσός. ὥσπερ καὶ παρ' ὁμήρῳ. Τῶν, ἁμόθεν γε θε-
ὰ θύγατερ διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν. ἐκβαλὼν γὰρ τὴν ἄκανθαν, δείκνυσι τῷ βάττῳ καὶ φησὶν ἅδε καὶ αὐτά. Ὀσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον ἄνδρα. βαβαὶ. ὅσον ἐστὶ τὸ τὴν πληγὴν ποιοῦν. δεικτικῶς ἐμφαίνει τό, τε μέγεθος τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν σμικρότητα τῆς ἀκάνθης. τὸ ἡλίκον πρὸς τὸν ἄνδρα. ἵν' ᾖ, μικρὸν ὂν τὸ τύμμα, ἡλίκον ἄνδρα, τουτέστι μέγα ἢ ἀνδρεῖον δαμάζει. ἢ τὸ ἡλίκον ἀντὶ ἐρωτηματικῶς ἀντὶ τοῦ ποίως δαμάζει τὸν ἄνδρα. Μὴ ἀνάλιπος. ἤγουν

ἀνυπόδητος. ἐξ οὗ καὶ πέδιλον. τὸ ὑπόδημα. ἢ λείπει γὰρ τὸ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἑλίσσειν τὸν πόδα. ἀνήλιπος δὲ, οἱονεὶ, ὁ μὴ ἑλίσσων τὸν πόδα. Καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι. κομόωντι ἀντὶ τοῦ κομῶσιν. ἀκάνθας ἔχουσι. κόμαι γὰρ ῥάμνου καὶ ἀσπαλάθου, αἱ ἄκανθαι. ἀσπάλαθος δὲ εἶδος ἀκάνθης. ἣν πηγνύντες αἱ ἔλαφοι, ἀποθνήσκουσιν. ἀσπάλαθος εἴρηται, διὰ τὸ μὴ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν πηγνύντων ἀποσπᾶσθαι. ἤτοι, ἀφαιρεῖσθαι. Εἶπ' ἄγε μοι κορύδων, τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει. ἄγε εἰπέ μοι ὦ κορύδων. τὸ γερόντιον. τὸν πατέρα λέγει τοῦ αἴγωνος. ἆρα ἔτι ἐλαύνει. ἤγουν φιλεῖ ἐκείνην τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ τὴν μέλαινας ὀφρῦς ἔχουσαν, ἧς ἕνεκά ποτε ἐρωτικὸν πάθος ἐδέξατο; μύλλει δὲ, ἐλαύνει. ὠθεῖ. περαίνει. ἀπὸ τῶν ἀλούντων, καὶ τῇ κόπῃ τοὺς μύλους ὠθούντων. Ἀκμὰν ὦ δειλαῖε. οὐχ ὡς λοιδορῶν, ἀλλ' ὑποκοριζόμενος, καὶ ὑποκρινόμενος τοῦτο λέγει. πρὸ ὀλίγου γὰρ αὐτὸν ἐπελθὼν, καὶ πρὸς τὴν μάνδραν. ἢ μάκτραν, ἢ βάκτραν. τριχῶς γὰρ φέρεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, κατελάμβανον ὁπηνίκα ἐνήργει. τὴν μετ' αὐτῆς δηλονότι μίξιν. Καὶ ποτὶ ταὶ μάνδραν. τὴν τῶν προβάτων ὀρχάνην. ἢ μάκτραν. ἢ βάκτραν. ἥ ἐστι σκεῦος ξύλινον ἀβακοειδές, οὗ φυρᾶν εἰώθασιν. ὀνομάζεται δὲ, ἀπὸ τοῦ μάττειν καὶ φυρᾶν ἐν αὐταῖς τὰς μάζας. Φιλοίφα. τὸ τρίγλωσσος. ἤγουν,

ὁ φιλῶν τὸ συνουσιάζειν· φιλοσυνουσιαστά. οἰφεῖν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. οὕτω καὶ παρὰ ἀλεξανδρεῦσιν κόροιφος λέγεται, ὁ κόρην οἰφώμενος. ἢ οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τῶν ὀπιπεύων· ἔνθα καὶ οἰφῶλις γυνή. ὅθεν καὶ παροιμία· ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ. ἥν φασι διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθεζόμενοι, συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. οἱ δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν ῥυῆναι, ἤτοι διαδοθῆναι. αἱ ἀμαζόνες ἐπὰν ἄρρεν γεννήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ ἀνδρειότερον αὐτῶν γένηται. καὶ τούτοις ἀνδρωθεῖσι συνίασι. σκυθῶν οὖν λεγόντων καλὸν συνεῖναι αὐτὰς ἑαυτῆς, ἐκεῖναι ἔφασαν· ἄριστα χωλοὶ οἰφοῦσιν. Ἢ σατυρίσκοις. τοῖς σατύροις οἱ πλείονές φασιν ὡς καὶ τοὺς σειληνούς, καὶ πᾶνας. ὡς αἰσχύλος μὲν ἐν γλαύκῳ. σοφοκλῆς δὲ ἐν ἀνδρομέδᾳ. οἱ σάτυροι καὶ οἱ πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι δὲ οἱ σάτυροι τοιοῦτοι, δῆλον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. ἀπὸ γὰρ τῆς σάθης πεποίηται ὁ σάτυρος. σάθη δὲ ἡ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἐκπύρωσις. ἄλλως. Ἢ σατυρίσκοις. ἀκρατεῖς οἱ σάτυροι ἐρώτων. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σάθη. σάθη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός. ὅπερ, καὶ πέος λέγεται.

Κακοκνάμοισιν ἐρίσδει. ἐπειδὴ αἱ αἶγες
ἔχουσι λασίους πόδας. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρῶν
τῶν κρημνῶν. κακο
δέρμοις.

※

Σχόλια εἰς τὸ ε΄. τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ παρὸν εἰδύλλιον, αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν. οἱ δὲ διαλεγόμενοι ἀλλήλοις εἰσί, κομάτας, καὶ λάκων. Δωρίδι. Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συβαρίταν, Ἰστέον ὅτι, τοῦ μὲν αἰπόλου τὸ ὄνομά ἐστι κομάτας. ὃς καὶ εὐμάρου τοῦ συβαρίτου νέμει αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος, λάκων. ὃς θουρίου συμβαρίτου, νέμει θρέμματα. Τὸν συβαρίταν. σύβαρις, πόλις ἰταλίας. ἢ ἀπὸ οἰκιστοῦ τινός, ἢ ἀπὸ συβάρεως ποταμοῦ. νῦν δὲ καλεῖται θούριον. ταυτὸν οὖν θούριον καὶ σύβαρις. λέγουσι γὰρ ὅτι ὑπὸ τῶν κροτωνιατῶν καθῃρέθη ἡ σύβαρις. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀθηναῖοι, αὐτὴν ᾤκισαν, καὶ τῇ πόλει μετήμειψαν τὸ ὄνομα, καλέσαντες αὐτὴν θούριον, ἀπὸ θουρίου ποταμοῦ ἐκεῖσε ῥέοντος. καὶ θούριος, ὄνομα κύριον καὶ ὁ ὁρμητικός. Τὸν λάκωνα. λάκων ὄνομα κύριον. ἐκτείνει δὲ τὸ α διὰ τὸ μέτρον. εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὀνόματα τιθέναι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. σύρον καρίωνα. οὕτω καὶ τὸν λάκωνα. δωριεὺς γὰρ ἦν. Τό μευ νάκος. ὅς μου τὸ νάκος. ζηνόδοτος τὸ κώδιον. τὸ μαρσύπιον. καὶ νάκος τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. ὅμηρος. Νάκος ἔλετ' αἰγὸς ὀρειτρόφου. καὶ θεόκριτος ἐν τοῖς ἑξῆς, αἰγός φησιν. Οὐχ ἀπὸ τᾶς κραναίας ὑπὸ τᾶς ἀμυγίδες. παρδίκα. ἀγρίππα. σίττα. ψίττα. τοι

μιμικά· αἱ πολιτικά· καὶ βουλικὰ ἐπιφθέγματα. ἔστι δὲ ἐπιρρήματα. ἔλεγον δὲ ταῦτα διώκοντες. ἀποστήσεσθε ὤφειλεν εἰπεῖν· ἢ φεύξεσθε· ἢ τι τοιοῦτον. ὁ δὲ ταῦτα ἀφεὶς, τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ἀμνοῖς τῷ σίττα χρῆται. ἔστι δὲ τοῦτο παρακέλευσις. ἀμνίδες τὰ μικρὰ προβάτια οἱονεὶ, ἀμνήνα. Τόν μοι τὰν σύριγγα. τὸν τὴν σύριγγά μου πρὸ ὀλίγου κλέψαντα κομάταν. Δῶλε συβάρτα. δωρικῶς κατὰ τὴν κλητικήν, ἀντὶ τοῦ συβάρτου. δῶλε δὲ ἀντὶ τοῦ δοῦλε. Δοῦλος δὲ καὶ οἰκέτης διαφέρει, ὥς φησι χρύσιππος. οἰκέτης μὲν, ὁ ἔτι τῆς κτήσεως ὤν· δοῦλος δὲ, ὁ ἀπελεύθερος. συβάρτας δὲ, ὡς περδίκας ἀγρίππας. ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ ἀνάλογον, συβαρίτης· κατὰ δὲ δωριεῖς, συβάρτης. Τί δ' οὐκέτι σὺν κορύδωνι ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλόν. ὁ κορύδων βουκόλος, οὗ πρόσθεν μέμνηται. ὁ δὲ νοῦς· οὐκ ἀρκεῖ σοι φησὶ σὺν κορύδωνι ἐν τῷ καλάμῳ φυσᾶν καὶ συναυλεῖν αὐτῷ. τοῦτο δὲ χλευαστικόν· ὅτι οὐδὲ αὐλεῖν οἶδεν, εἰ μὴ ποππύσδειν καὶ μόνον. καλάμη δέ ἐστι, τὸ καταλειπόμενον ἢ περιλειπόμενον ἐκ τοῦ θεριζομένου σίτου καλαμώδεις καὶ τῆς κριθῆς. ταύτην δὲ νεαρὰν οὖσαν, ἀποτεμνόμενοι φυσῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ αὐλίζουσι. ποππύζειν δὲ, τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινὰ φυσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης αὐλόν. ἄλλως. τί δὲ, οὐδαμῶς ἀρκεῖ σοι· ἤγουν, ἱκανόν ἐστί σοι αὐλὸν ἔχοντι ἀπὸ καλάμης, ἤτοι ἀπὸ καλαμαίας ἐμπνεῖν αὐτῷ; τοῦτο γὰρ τὸ ποππύζειν σὺν κορύδωνι· τουτέστιν ὁμοίως τῷ κορύδωνι. Τάν μοι ἔδωκε λύκων. πρὸς τὸ ποίαν ἀποτείνει ἡ ἀπαίτησις. τὸ δὲ ὦ ἐλεύθερε κατ' εἰρωνείαν εἴρηται. Οὐδὲ γὰρ εὐμάρα τῷ δεσπότᾳ. πρὸς ὑποβολὴν τοῦτο ἔφη. λέγει δὲ μηδὲ αὐτὸν τὸν δεσπότην εὐμάρᾳ ἐπὶ κεκοιμῆσθαι· ἤγουν, δέρματι. ἄλλως. τὸ εὐμάρα δέρμα τί φασιν εἶναι καὶ οὐ κύριον ὄνομα ὥς τινες. ἵν' ᾖ, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τῷ δεσπότῃ τῷ σῷ εὐμάρα καὶ δέρμα τι, ἦν ὥστε ἐνεύδειν. Βασκαίνων. ἀντὶ τοῦ φθονῶν λυπούμενος. κυρίως δὲ βάσκανος, ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς καίνων καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπ' αὐτῶν. Οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον. ἀντὶ τοῦ, τὸν κυνηγόν. ἐπακτῆρες γὰρ οἱ κυνηγοὶ ὥς φησιν ὁ πιανός, ἢ ὥς φησι φιλοστέφανος. ἔστι Πανὸς ἱερὸν πλησίον κράθιδος ποταμοῦ. τινὲς δὲ τὸν ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον. φησὶ δὲ καὶ πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν· ἢ τὸν περὶ τοὺς πετρώδεις αἰγιαλοὺς διάγοντα. ἤγουν, τὸν κυνηγόν. ἢ ἄκτιον κατά τινας, τὸν ἀττικόν. Τὰν βαίταν. τὴν διφθέραν. τὴν σισύραν. βαίταν γὰρ λέγουσι τὰ ἐκ κωδίων συνερραμμένα περιβόλαια. ἀττικοὶ δὲ ταύτην, καὶ σισύραν φασί. καὶ ἀριστοφάνης. Ἐντεῦθεν τε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. ἡμεῖς δ' αὐτὰ, σισυρίνια φαμέν. Τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ καλαίθι

θος. οἰκέτης δηλονότι, ἢ υἱός. πρότερον γὰρ οἰκέτης
ἢ υἱός, οὐ λέγει. διὸ οἱ μὲν δοῦλον, οἱ δὲ υἱὸν φασίν.
Ἠ κατά τινας. ἢ εἰ τοῦτο ἐποίησα. ἢ εἰ ἐπιορκοίην, ἄ
νωθεν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης ὦ ἄνθρωπε εἰς μα
νίαν ἐμπεσὼν εἰς κρᾶθιν τὸν ποταμὸν πηδήσαιμι.
ἢ φθαροίμην. γράφεται γὰρ ἁλοίμην, καὶ ὀλοίμην.
εἰώθασι γὰρ ἐκ παροίας τινὲς ἢ μανίας, κατακρημνίζειν
ἑαυτούς. κρᾶθις δὲ, ποταμὸς περὶ σύβαριν τῆς σικε
λίας. ἡ δὲ κατὰ, ἀντὶ τῆς ἀπό. νυμφόδωρος δὲ καὶ θε
όφραστος φασὶ, τοῦ κράθιδος τὸ ὕδωρ ξανθίζειν. Ἄλ
λως. τὸ Ἠ κατά τινας. τὴν κατὰ, τῷ ἁλοίμην δεῖ
συνάπτειν. ποιητικῶς γὰρ διαιρεῖται τοῦ ῥήματος,
» ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ, ὡς παρ' ὁμήρῳ. Βῆ δὲ κατ'
» οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ. παρὰ δὲ τῷ πε
ζῷ λόγῳ, συνημμένη ἐστὶν ἀεὶ ἐν τοῖς τοιούτοις τῷ ῥή
» ματι, ὡς παρὰ φιλοστράτῳ. Ὁ δ' ὑπεκδὺς τῶν σπαρ
» γάνων ἤδη βαδίζει. καὶ τὸ ὀλύμπου κατέπισιν. Ἔντι
μὲν οὐδὲν ἱερόν. παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξί
ων. φησὶ δὲ κλέανδρος ἐν δευτέρῳ τῶν παροιμιῶν,
ὅτι ἡρακλῆς ἰδὼν ἱδρυμένον τὸν ἄδωνιν, ἔφη οὐδὲν ἱε
ρόν. οὐ γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς καὶ ἱδρύσεως ἔκρινεν.
διονυσίδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναι φησὶν, ἀπὸ τῶν ἱε
ρῶν τῶν τιμωμένων, μηδὲν ἐχόντων ἱεροῦ καὶ σεβασμοῦ
ἄξιον ἢ οὐδὲν ἱερὸν, οὐκ ἔστιν ἄξιος ἱδρύσεως καὶ τι
μῆς ὁ τοιοῦτος. ἄλλως. ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς δῖον πό

λιν τῆς μακεδονίας, εἶδεν ἔκ τινος ἱεροῦ πολλοὺς ἐξι
όντας. θέλων δὲ καὶ αὐτὸς εἰσελθεῖν καὶ προσκυνῆ
σαι, ἀνέκρινεν ἤγουν ἠρώτησε τίνος εἴη τὸ ἱερόν. μα
θὼν δὲ ἀδώνιδος εἶναι, ἔφη οὐδὲν ἱερόν. ἀντὶ τοῦ οὐδε
νὸς ἄξιον. οὐδεὶς γὰρ θεῶν ὑπάρχει. Οὐ μὰν οὐ ταῦ
τας τὰς λιμνάδας. οὐδαμῶς μὰ τὰς λιμνάδας αὐ
τὰς νύμφας. ἤγουν, τὰς ἀναστρεφομένας ἐν ταῖς λί
μναις. αἵτινες ἐμοὶ προσηνεῖς εἶεν, οὐκ ἔκλεψεν ὁ κο
μάτας τὴν σύριγγά σου λαθών. Ἀλλ' οὐ σαῦ καλῆς
ἔριφον θέμεν. ἀντὶ τοῦ θεῖναι. ἤγουν, καταθοῦ. τὸ αἴ
κα δωρικῶς ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἐὰν κέχρηται. διὸ καὶ περισπᾶ
ται. Ἀλλά γέ τοι διαείσομαι. ἀνά σοι ἄδων ἐρείσω.
διακριθῶ. ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃς. τὴν ἧτταν ὁμολογή
σῃς. Ὗς ποτ' ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. παροιμία ἐστὶν
ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἀντεριζόντων. ἐρίζω ἐπὶ λόγων.
ἐρειδῶ δὲ ἐπὶ πράγματος. Τὸν δ' εὔβοτον ἀμνὸν ἔ
σδε. τὸν εὐτραφῆ. βόσις γὰρ ἡ τροφή. ὅθεν καὶ τὸ αἰγί
βοτον, καὶ ἱππόβοτον. ἔσδε, ἤγουν φέρων κατάθου.
Καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ. καὶ πῶς ὦ πανοῦργε καλῶς
ταῦτα ἔσται ἐξ ἴσου μέτρου ἡμῖν. οἱ σικελιῶται γὰρ
τὴν ἀλώπεκα, κίναδον προσαγορεύουσι. τοιοῦτον
γὰρ τὸ ζῶον πανοῦργον. κίναδος δὲ, παρὰ τὸ κινεῖσθαι
ἐν αἰδοῖ, ἢ ἀναιδῶς. ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν δόλῳ.
Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο. ἀντὶ τοῦ ἔκει
ρε. πόκοις ἐποιήσατο. τίς γάρ ποτε ἔκειρε ἀντὶ ἐρίων
τρίχας. τρίχες γὰρ αἱ παχεῖαι, καὶ τετμημέναι, ὡς

αἰτῆς αἰγός. ἔρια δὲ τὰ λεπτὰ καὶ οὖλα ὡς τὰ τῶν
προβάτων. ἢ τοῦτό φησιν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἄρνα καθυποτί-
θεται, ἐκεῖνος δὲ ἔριφον, ὅστις οὐ τριχίζεται. Τίς δὲ
ταρβεῦσας αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακαὶ κύνα βούλε-
τ᾽ ἀμέλγειν. ἢ δ᾽ ἤλετ᾽ ἀμέλγειν. γράφεται γὰρ καὶ οὕ-
τω δωρικῶς ἀντὶ τοῦ βούλεται κατά τινας. Ὅστις
νικασεῖ τὸν πλατίον. ἤγουν, ἐκεῖνος ταῦτα ποιεῖ,
ὅστις πέποιθε νικήσειν τὸν πλησίον, καθὰ σὺ πέποι-
θας. ἀπὸ τοῦ πέποιθα, πεποίθω ἐνεστώς, ὡς ἀπὸ
τοῦ δέδοικα δεδοίκω. ἄλλως. ὅστις νικήσειν τὸν
πλησίον διαφερόντως ἐπαγγέλεται. ἢ ὅστις θελή-
σει ποιεῖν ἢ εἰπεῖν τοῦτο, ὅς ἀντ᾽ αἰγὸς κύνα ἀμέλ-
γει. οἷον καὶ σὺ νικήσειν φής, τὸν τοσοῦτον ἐν ἡδυφω-
νίᾳ σοῦ διαφέροντα, ὅσον τέττιγες σφηκῶν. Σφὰξ
βομβέων. ὁ σφὴξ φησὶ σὺ ἐμοῦ κατ᾽ ἐναντίον τοῦ τέτ-
τιγος τολμᾷς βομβεῖν. Ἀλλὰ γὰρ οὔτοι ὥριφος ἰσο-
παλής. ἀλλὰ οὐδαμῶς. οὔριφος, ὁ ἔριφος οὗτος, ἐν
ἴσῃ μοίρᾳ. οὐκ ἀξιοῦται τῷ ἀμνῷ. ἀλλὰ ἰδοὺ τίθημι
τράγον. τὸ γὰρ ἰσοπαλής, ἴσος ἐν κλήρῳ. πάλος γὰρ
ὁ κλῆρος. ἢ ἐκ τοῦ πάλη. Μὴ σπεῦδ᾽ οὐ γάρ τοι πυρὶ
θάλπεαι. παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν διά τι σπευδομένων.
μὴ σπούδαζε. οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέβηκας. σπεύδω
ἐγὼ ἀμεταβάτως. ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον. Ἅδιον ᾀ-
σῇ. ἤγουν ἡδέως μᾶλλον ᾄσῃ. Τᾷδ᾽, ὑπὸ ταὶ κότι-
νον. ὧδε ἐλθὼν καὶ καθίσας ὑπὸ τὴν ἀγριελαίαν,

καὶ τὰ δένδρα ταῦτα. τὸ τᾷδε. ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις.
γράφεται τεῖδε. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δωρικῶς.
Ψυχρὸν ὕδωρ τηνεῖ. ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ καταῤῥέει ψυχρὸν
ὕδωρ. ἐνταῦθα ἐκπεφυκυῖά ἐστι βοτάνη. καὶ ἡ δὲ ἡ στι-
βὰς ἤ ἐστιν εἶδος βοτάνης. τὸ τηνεῖ, ἐν ἄλλοις γράφε-
ται, ἐπιῤῥηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. Καὶ ἀκρίδες.
καὶ ἀκρίδες ἐνταῦθα λαλοῦσιν. Ἀλλ᾽ οὔτι σπεύ-
δω. οὐδαμῶς σπουδάζω. μεγάλως δὲ ἀλγῶ, εἰ σύ
με τολμᾷς ἀτρέπτοις τοῖς ὄμμασι προσβλέπειν.
ὅντινά ποτε ἐδίδασκον ἐγὼ ᾠδὴν δηλονότι ἔτι παῖ-
δα ὄντα. Ὅν ποκ᾽ ἐόντα παῖδ᾽ ἔτι. Ταῦτά φησιν,
ἐπὶ τῷ τὴν χάριν εἰς ἅμιλλαν αὐτῷ συνεληλυθέναι
παρ᾽ αὐτοῦ διδαχθέντα, ὡς καὶ προσκαλεῖσθαι αὐ-
τὸν εἰς ἅμιλλαν. Ἴδ᾽ ἁ χάρις εἰς τί ποθέρπει. θέα-
σαι εἰς τί προσέρπει καὶ τελευτᾷ ἡ χάρις ἡ ὀφειλομένη
μοι δηλονότι. Θρέψαι καὶ λυκαδεῖς. ἐκθρέψει-
εν αὐτῆς καὶ λύκων ἐκγόνους, καὶ κύνας, ἐπὶ τῇ λύμ-
ῃ αὐτῶν. ὡς κἀγὼ τοῦτον ἐδίδαξα ἐπὶ ἀχαριστίᾳ. ἔ-
στι δὲ τοῦτο σωκράτους. κακοὺς ποιδυνοῦ θρέψαι κύνας.
Παροιμία ἀπὸ τοῦ κατ᾽ αὐτὸ τοιούτου τι. ἀπὸ Ἀκταί-
ωνος, τοῦ ὑπὸ ἰδίων κυνῶν βρωθέντος. τάσσεται δὲ,
ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων τοῖς εὐεργέταις. ἤτοι, τῶν μὴ ὁμολο-
γούντων χάριν τοῖς εὐεργέταις. Ἀνδρίον. ἀνδράρι-
ον. ὑποκοριστικῶς ἀνθρωπάριον. ἢ δυσφυὲς καὶ ἀνελεύ-
θερον. οὕτως δέ, οὕτως. ἐν οὐδεμιᾷ χρείᾳ. Μάταν.

Ἐπύγιζον. πυγμαῖς ἔτυπτον. ἔκρουον. ἄτοπον δὲ τοῦτο φανερῶς εἰπεῖν. ἢ ἐπέραινον, ἐβάτευον. σὺ δὲ ἤλγεις. αἱ δὲ αἶγες ἐβληχῶντο. ἤγουν ἐμηκῶντο βιαζόμεναι ὑπὸ τῶν τράγων. τὸ βληχᾶσθαι γὰρ ἐπὶ προβάτων λέγεται. καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ὤχευεν. Μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος. μὴ βαθυτέρου τύχῃς τάφου τοῦ πυγίσματος, οὗ φὴς με ἔργεσθαι. τὸ δὲ ταφείης, ὡς ἐγὼ πεπύγισμαι. ἄλλως. ταφείης, ἀντὶ τοῦ γαμηθείης βαθύτερον σὺ τοῦ πρὸς ἐμὲ ἐκείνου πυγίσματος ὡς σὺ λέγεις. ἀρνεῖται δὲ διὰ τούτου. καὶ ἀριστοφάνης δὲ ἐν βατράχοις φησὶ περὶ τοῦ κλέωνος, περὶ τὸ κρυπτόμενον, καὶ ἔνδον νοούμενον. Ἐν ταῖς ταφαῖς τίλλεσθαι. ἤγουν, ἐν καιρῷ συνουσιασμοῦ, τὰς τρίχας ἐκτίλλειν τῆς πυγῆς. ἄλλως. εἴθε μὴ ἐν βαθυτέρῳ τάφῳ ταφείης ἐκείνου τοῦ πυγίσματος ὑβέ, ἤγουν συγκεκαμμένε τὸν τράχηλον. κυρτέ. τὸ δὲ ὑβός, ἀπὸ τοῦ κυφός. ἀποβολῇ τοῦ κ', καὶ τροπῇ τοῦ φ' εἰς β'. ὕβωσις. καὶ λόρδωσις πάθη. λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν. ὕβωσις, τὸ μετὰ τὴν κεφαλήν, πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δέ, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. Καὶ ὕστατα βουκολιαξεῖς. καὶ τελευταῖον τῇ βουκολικῇ ᾠδῇ χρήσῃ ἐρίζων. Οὐχ ἕρψομαι τηνεί. οὐκ ἐλεύσομαι εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος. Τουτεὶ δρύες. ἐνταῦθα δρύες. ὧδε κύπειρος. ὧδε καλῶς βομβοῦσιν ἐν τοῖς σίμβλοις μέ-

λισσαι. ἐνταῦθα δὲ εἰσὶ δύο πηγαὶ ὕδωρ ψυχρὸν βλύζουσαι. αἱ δὲ ὄρνιθες ἐπὶ τῷ δένδρῳ λιγυρὸν ᾄδουσι. καὶ ἡ σκιὰ οὐδαμῶς ὁμοία τῇ ὑπαρχούσῃ παρὰ σοί. καὶ ἡ πίτυς δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους, στροβίλους ἀφίησιν. Ὕπνω μαλακώτερα. μαλακὸν τὸ χαῦνον καὶ ὑπεῖκον. ὧ ἐναντίον τὸ σκληρόν. λέγεται δὲ μαλακά, ἔρια, καὶ κηρός, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ ὕπνος, οὐ κατὰ ταυτὰ λέγεται μαλακός, ἀλλ' ὡς μαλακοποιός. Στασῶ δὲ κρατῆρα. παρόσον ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς νύμφαις. αὗται γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν ἀρισταῖον, ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν καὶ μέλιτος, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. ἵστημι. ὁ μέλλων, στήσω. καὶ δωρικῶς στασῶ. οἱ γὰρ δωριεῖς τοὺς μέλλοντας περισπῶσιν. ἱστᾶν δέ, τὸ ζυγοστατεῖν καὶ τὸ ὀρθὸν τιθέναι. ἐνταῦθα τὸ δεύτερον. Καὶ γλάχων ἀνθεῦσαν. βλήχων, εἶδος βοτάνης. τὸ κοινῶς βληχώνιον. Γαυλὼς τῷ πανί. Γαυλοί, ἀγγεῖα χυτρώδη γαλακτοδόχα. ἐν οἷς ἀμέλγουσι τὸ γάλα. παρ' ὃ καὶ εἴρηται πλέονας μετὰ τοῦ ῦ. ἅτινα καὶ ἀμολγείας καλοῦσιν. στήσω τῷ πανί, ὀκτὼ μὲν γαυλοὺς γάλακτος πεπληρωμένους δηλονότι. Ὀκτὼ δὲ σκαφίδας, πλέα κηρία. σκαφίδες, ἀγγεῖα εἰς ἃ κατετίθεσαν τὰς μελικηρίδας. τὸ δὲ πλέα, ἀντὶ τοῦ πλήρη, ἐν οἷς εἰσὶ μελικηρίδες. Ταὶ σαυτοῦ πατέων. γῆν δηλονότι, ἢ χώραν. τοῦτο ἐκ τῆς παροιμίας. Σπάρταν ἔλαχες, ταύταν κόσμει.

N

Βοστρύσομες· ἀντὶ τοῦ καλέσομεν. Ξυλοχίσδεται· ξυλεύεται· ξύλα τέμνων συνάγει. ἔστι δὲ καὶ παροιμία. Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται. Βαστρέομεν· ὁριστικὸν ἀντὶ προστακτικοῦ· καὶ γράφεται διὰ τοῦ ο μικροῦ· τοῦτο δὲ διὰ τὸ μέτρον. Ἄμμες γὰρ ἐρίσδομεν· ἤγουν· ἡμῖν δὲ ἔρις γέγονεν, ὁπότερος ἦν κρείττων τὴν ᾠδὴν τὴν βουκολικήν· ἢ ἐρίζοντες πειρώμεθα γνῶναι, ὅστις ἐστὶ κρείττων βουκολικῶν μελῶν ἐργάτης. Τὺ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ μόρσων· σὺ δὲ ὦ φίλε μόρσων· μήτε πρὸς χάριν ἐμὲ κρίνῃς ὁμιλήσας καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην χαρίσῃ· μήτ' οὖν σύγε τούτῳ βοηθήσῃς κατὰ χάριν· ἢ μήτε μὴν παρίδῃς ἀδικούμενον. Αἵδε τοι αἱ ποίμναι· παριοσὸς ὁ, τοί. Μή τυ τις ἠρώτα ποτὶ δῶ διός· τοῦτο ὁ λάκων φησίν, ἀγανακτῶν τῷ προπετεῖ καὶ παρέργῳ τῆς γλώττης. Φιλοκέρτομος· λοιδοριῶν φίλος. Εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις· ἔτι καὶ νῦν τοῖς διὰ ὄχλου τινὸς γινομένοις εἰώθαμεν τοῦτο λέγειν· αὖες προτὶ τὸν ἄνθρωπον. λέγει δὲ τοῦτον τὸν ξένον τὸν παρακληθέντα κρῖναι. ἄλλως· ἄγε λέγε εἴ τι λέγεις· καὶ τὸν ξένον ἄφες ζῶντα αὖθις ἀπελθεῖν δηλονότι οἴκου, ἀντὶ τοῦ ἐπαναστρέψαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. Ὢ παιάν· ἀντὶ ἀγανακτήσεως ἐνταῦθα ἡ ἐπίκλησις. Καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις ζῶντα ἄφες· τουτέστιν ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ μέλους ὡς ὑπὸ τῶν σειρήνων κρατηθείς, ἀπόλλυται. τοῦτο δὲ ἄρωγε

κῶς φησιν. ἄλλως. τοῦτο φησὶ θέλων σκῶψαι αὐτὸν τὸν αἰπόλον ὡς ἀηδές τι μέλος ἔλεξεν. καὶ ἴσως αὐτὸ ἐκ τῆς ἀηδίας καὶ ὁ μόρσων ἡμιθνὴς γενήσεται· ἢ καὶ τέλος θάνῃ. ἢ ζῶντ' ἄφες, ἀντὶ τοῦ ταχύν· ἀπὸ τοῦ ζέω. τοὺς γὰρ ταχεῖς, ζέοντας καὶ θερμοὺς λέγουσι. Ταῦτα δέ φησιν ὁ λάκων, ὡς διαλεγομένου τοῦ αἰπόλου τῷ μόρσωνι. Ταὶ μῶσαι με φιλεῦντι· ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ λάκων, καί φησιν αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν δάφνιν ὑπὸ τῶν μουσῶν φιλεῖσθαι. εἶτα ὁ λάκων, καὶ γὰρ ἐμὲ ὁ ἀπόλλων φιλεῖ μέγα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως καὶ κατὰ πολύ. Τὰ δὲ κάρνεα, καὶ δὴ ἐφέρπει· ἐπέρχεται· παραγίνεται. κάρνεα δὲ ἑορτὴ ἀπόλλωνος καρνείου, ἀπό τινος κάρνου. οὗτος δὲ ὁ κάρνος μάντις ὤν, εἵπετο τοῖς ἡρακλείδαις, ἄσημα τούτοις μαντευόμενος· ὅντινα ἐκτραπεὶς εἷς τῶν ἡρακλειδῶν ἱππότης τοὔνομα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε· δι' ὃν λοιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ πελοποννήσῳ· καὶ ἀπελθόντες, ἔλαβον χρησμὸν ἐξ ἀπόλλωνος, κάρνειον τιμῆσαι ἀπόλλωνα· καὶ τοῦτο ποιήσαντες, ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. Ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν καὶ οὗτοι οἱ μετοικήσαντες ἐκ πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις, διὰ τὸν λοιμὸν ἐπετέλουν. ἄλλως. κάρνεα, ἑορτὴ δωρική, τελουμένη καρνείῳ ἀπόλλωνι, κατὰ τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ κάρνου μάντεως ὃς ἔχρησε τοῖς ἡρακλείδαις· ἀπ' αὐτοῦ δὲ κάρνειον ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν.

ἡ δὲ ἱστορία, παρὰ θεοπόμπῳ· ὅτι τὸν αὐτόν, καὶ δία,
καὶ ἡγήτορα καλοῦσιν ἀργεῖοι, διὰ τὸ κάρνον ἡγή-
σασθαι τοῦ στρατοῦ. ὃν οἱ ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν
ἀπερχόμενον εἰς πελοπόννησον, ὑπολαβόντες κα-
τάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος· ὃν ὕστερον ἐτίμη-
σαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι. ἄλλως. πραξίλας μὲν,
ἀπὸ καρνείου φησὶν ὀνομάσθαι τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης
υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ ἀπόλλωνι. ἀλκμαν δὲ,
ἀπὸ καρνέου τινὸς τρωϊκοῦ. δημήτριος δὲ, ἀπὸ τοῦ κρα-
ίνειν ὅ ἐστι τελέσαι. φησὶ γὰρ ὡς ὁ μενέλαος στρατεύσας
εἰς ἴλιον, ηὔξατο τιμῆσαι αὐτὸν ἐὰν κραίνῃ. ἄλλως.
κάρνεα ἑορτή ἐστι διὸς καρνεία ὀνομαζομένη. παρ'
ἕλλησι δὲ τελεῖται, διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον, ἐκ
κρανείου εἶναι ξύλου. Καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα. καί
με ἡ παῖς ὁρῶσα. τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἀλκίππην λέ-
γει. τὸ δὲ ὁρεῦσα, αἰολικόν. Φεῦ. φεῦ. λάκων τοι.
τὸ φεῦ, ἐπὶ θαύματος. τὸ δὲ τοί, περισσόν. Πλὰν δύ-
ο, τὰς λοιπὰς διδυματόκος. τὰ ἀπὸ τοῦ τίκτειν
συγκείμενα, εἰ μὲν προπαροξύνεται, πάθος δηλοῖ.
εἰ δὲ παροξύνεται, ἐνέργειαν. ὡς καὶ τὰ παρὰ τὸ τίκτειν
καὶ τρέφειν. οἷον, πρωτότοκος. ὁ πρῶτος τεχθείς. δι-
δυματόκος αἴξ, ἡ δίδυμα τετοκυῖα. δοκεῖ δὲ τὸ
διδυματόκος, ἀπὸ τοῦ διδυμοτόκος γίνεσθαι.
τροπῇ τοῦ ο εἰς η. εἶτα τοῦ η εἰς α. διὸ καὶ μακρὸν
ἔχει τὸ α. Ταλάρως, τοὺς καλαθίσκους ἐν οἷς τυ-

ροῦσι τὸ γάλα. Ἐν αὔθεσιν. ἐν τῷ αὔθει τῆς ἡλικίας
χαίρει. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ὄντος αὐτοῦ παιδεραστοῦ.
ἄλλως. τὸ μὲν ἔξω, τοῖς αὔθεσι τοῦ τυροῦ τὸν παῖδα
τοῖς χείλεσι παραχρίει. τὸ δὲ ἔσω, ἐν τοῖς αὐθώδε-
σι τόποις, τὸν αὔηβον, τὸν μικρὸν ἔτι καὶ ἀτελῆ παῖ-
δα τὸν κρατίδαν δηλονότι, μολύνει. βινεῖ. Βάλλει
καὶ μάλοισι. πειρᾶταί με εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι.
τὸ γὰρ μήλοις βάλλειν, ἐπὶ τούτοις ἔτασσον. Ἁ κλεα-
ρίστα. ἡ τοῦ κλεαρίστου θυγάτηρ ἀλκίππη, ἡ ἐρωμένη
αὐτοῦ. Τὰς αἶγας παρελεῦντα. ἤγουν παρήλασε
καὶ παρέδραμεν. ἤγουν ἐνίκησεν ἐμὲ ἡ ἀλκίππη. τὸ
δὲ παρελεῦντα ἐνταῦθα, ἐπὶ τοῦ παρακολουθεῖν καὶ
ἐλαύνειν λέγεται. Καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.
καὶ ἡδύ τινα συρισμὸν συρίζει. Κἠμὲ γὰρ ὁ κρατί-
δας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν ἐκμαίνει. καὶ ἐμὲ
δὴ ὁ κρατίδας τὸν πρόβατα νέμοντα, ἀγένειος ὑπαν-
τῶν, εἰς μανίαν ἔρωτος ἐμβάλλει. Ἀλλ' οὐ σύμ-
βλητ' ἐστὶ κυνόσβατος, οὐδ' ἀνεμώνα. ἤγουν συγ-
κρίνεσθαι δυνάμενά εἰσιν. ἢ συγκρίσεως ἄξια. λέ-
γει δὲ τὴν διαφορὰν τῆς θηλείας ἀπὸ τοῦ ἄρρενος.
φυτήριον δὲ ὁ κυνόσβατός ἐστιν, ὅμοιον ῥόδῳ ἔχον τὸν
καρπόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρων, παρό-
μοιον ταῖς ῥοιαῖς, ἢ ταῖς ῥοδέαις. ἀκανθώδης, ὥς φη-
σι θεόφραστος. ἔστι δὲ ὁ κυνάκανθος. Οὐδ' ἀνεμώνα.
ἀνεμώνα, ἄνθος ἄοδμον. ὅ φασιν ἀναδοθῆναι ἐκ τοῦ

αἵματος τοῦ ἀδώνιδος. αἰγῶς. Τὴν ἀνεμώνην νίκαν-
δρος φησὶν ἐκ τοῦ ἀδώνιδος αἵματος φῦναι. κρατεύ-
ας δὲ ἢ κρατίδης κατά τινας, δύο φησὶν εἶναι τὰς
ἀνεμώνας. τὴν μὲν ἄνθος ἔχουσαν μέλαν. τὴν δὲ φοι-
νίκεον. σωσίβιος δὲ τὰς ἀνεμώνας παρὰ λάκωσι, φαι-
νίδας καλεῖσθαι φησί. ῥόδον δὲ, παρὰ τὸ θᾶττον
ἀπορρέειν. ῥοώδης γάρ ἐστιν, ἤτοι φθειρόμενον. Τῶν, αὔ-
δηρα παρ' αἱμασιαῖσι. ὤντινων δηλονότι τῶν κυνος-
βάτων, καὶ τῶν ἀνεμωνῶν, αὔδηρα ἤγουν ἄνθη, ἐν
ταῖς αἱμασιαῖς εἰσίν. αὔδηρα νῦν τὰ ἄνθη. ἢ τὰ ἄ-
κρα. κυρίως δὲ αὔδηρα, τὰ ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν
ὑγρῶν. ἤτοι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ αὔω δη-
ρὸν εἶναι. τῶν γὰρ ῥοδῶν τὰ ἄκρα, καὶ πρωτεύοντα,
φύονται ταῖς αἱμασιαῖς. ἢ κυρίως αὔδηρα, τὸν ἔνυ-
γρον τόπον, καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχωρήματα γί-
νωσκε. Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις. τοῖς τοῦ πρίνου βα-
λάνοις. ἄκυλος γὰρ, ὁ τοῦ πρίνου καρπός. αἱ μὲν γὰρ
ἄκυλοι, λεπτόσαρκοι φησὶ καὶ σκληραὶ ἢ ξηραί. αἱ
δὲ ὀριμαλίδες δηλονότι, ἡδεῖαι. φησὶν οὖν ὅτι ὁ μὲν
κρατίδας, μελίχροις. ἡ δὲ κλεαρίστη, ἀηδής. ὀρομα-
λίδες δὲ, τὰ ὄρια μῆλα. ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα. ἀσκλη-
πιάδης δὲ διὰ τοῦ ὦ μεγάλου γράφει. ἔστι δὲ τὰ
σωακμάζοντα τοῖς σύκοις μῆλα. Αἱ δὲ μελιχραί.
τινὲς οὕτως ἑρμηνεύουσιν. αἱ μὲν ἔχουσι λεπτὸν λέ-
πυρον αἱ δὲ, μελιχραί. ἤγουν, χροιὰν ἔχουσι μέλιτος.

κιτρινοειδεῖς. ὁ δὲ καρπός τοῦ πρίνου, κροκοειδής ἐστι.
φησὶ οὖν ὁ λάκων τὴν μὲν κλεαρίστην, κιτρινοειδῆ καὶ
ὡς οἱονεὶ ἄμορφον. τὸν δὲ κρατίδαν, κροκοειδῆ, καὶ
διον εὔμορφον. Κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτί-
κα φάσσαν. καὶ ἐγὼ φησὶ δώσω τῇ παρθένῳ ἀλκίπ-
πῃ αὐτίκα φάσσαν. τὴν ταχυτῆτα θέλει δηλοῦν τὸ
αὐτίκα. ἐπεὶ αἰγῶς, πῶς αὐτίκα δώσει ἣν οὔπω
ἀπὸ τῆς ἀρκεύθου καθεῖλεν. φάσσα δὲ ὄνομα ὀρνέου.
ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ μύνδιος, ὅτι ἡ μὲν φάσσα,
ὑποκυάνεον ἔχει τὴν κεφαλὴν, καὶ μᾶλλόν γε ἔμ-
πορφυρον. τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων, τὸ ἐν αὐτοῖς
μέλαν στρογγύλον ἔχει. Ἐκ τᾶς ἀρκεύθω. ἄρκευθος
ὄνομα δένδρου ἀκάρπου. φησὶ γὰρ ὁ θεόφραστος, ὅτι τῶν
ἀγρίων ἐστὶν, ἐλάτη. πεύκη. ἄρκευθος. μελία. οἴα,
καὶ ἀνδρύκα. ἣν καλοῦσι φελλόδρυν. Ταὶ δ' οἶν ταὶ
πέλλαι. τὴν μέλαιναν. τὴν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνει-
αν ὅτε ὑφ' αἵματος μελανθῇ πελίδνωμα καλοῦμεν.
ἢ ταὶ πέλλαι, σκοτεινή. μέλαιναι. πορφυραῖ. τὴν
γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν ἡνίκα δι' ὑποδρομὴν
αἵματος μελαίνηται, πέλλαμα ἢ πελίδνωμα κα-
λοῦσιν. ὃ τῇ ἀφροδίτῃ συμβεβηκέναι φησὶν ὅμηρος.
„ Μελαίνετο δὲ χρόα καλόν. Ὁππόταν πέξω. πέ-
κειν κυρίως, τὸ ξαίνειν. ἐνταῦθα δὲ τὸ κείρειν. ὡς καὶ
„ παρ' ἡσιόδῳ. Ἡ μὲν ὄϊς πείκειν, ἢδ' εὔφρονα καρπὸν
„ ἀμᾶσθαι. τὸ δὲ ἐς χλαῖναν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐργάζεσθαι
χλαῖναν.

Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω. τοῦτο μεταξὺ τῆς ᾠδῆς ἐπεφώνησε πρὸς τὰς αἶγας. ἀναχωρεῖτε τῆς ἀγριελαίας. Ὧδε νέμεσθε. ἐνταῦθα ἐλθοῦσαι, βόσκεσθε. εἰς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον λόφον ὅ ἐστι κάταντι. ἤγουν ὀξύν. ἅ τε καὶ ὅπου αἱ μυρῖκαι. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυός. ἀπόστητε φησὶν ἀπὸ τῆς δρυὸς καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος βόσκεσθε τῆς Ἰταλίας, ἔνθα τὸ ὄρος ὁ Φάλαρος, πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. καὶ Ἀσκληπιάδης χωρίον τοῦτο φησί. τὸ νῦν καλούμενον Φάλαρον. ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους, εἰς ἀνατολὰς κείμενον. ἄλλοι δὲ φάλαρον λέγουσι, τὸν λευκὸν κριόν. φαλὸν γὰρ τὸ λευκόν. καὶ Ὅμηρος κύματα φαληριόωντα λέγει τὰ λευκαινόμενα. τὸ δὲ τουτεί, ἐπίρρημα τοπικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. Ὁ Κώναρος. Κώναρος, διὰ τὸ κέρατα περιφερῆ, καὶ τραχέα ἔχειν, ὡς κώνοις. ἤγουν, στροβύλοις. Κιναίθα. ἢ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διὰ πυρός. ἤγουν, ταχεῖα οὖσα. παρὰ τὸ κινῶ, καὶ τὸ αἴθω τὸ καίω. ἄλλως. Κιναίθα. τοῦτο τῆς αἰγός ἐστιν ὄνομα. τινὲς δὲ τὴν λευκίνην τὴν ἀκούουσιν. αἶθον γὰρ τὸ πυρῶδες. δαίει γὰρ ἐν κινήσει τὸ πῦρ. ὅθεν Ὅμηρος τοὺς λέοντας, αἴθωνας φησίν. Ἔργον Πραξιτέλευς. ἀντὶ τοῦ ἀστεῖον θαυμάσιον, λέγει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου, ὡς ἐξάκουστον. δύο δέ φασι Πραξιτέλεις. τὸν μὲν ἀρχαιότερον ἀνδριαντοποιόν. τὸν δὲ νεώτερον, ἀγαλματοποιόν. οὗτος δὲ ἦν, ἐπὶ Δημητρίου τοῦ βασιλέως. περὶ οὗ φησὶν ὁ Θεόκριτος. Κύων φιλοποίμνιος. ἐν τῇ ποίμνῃ φιλῶν ἀναστρέφεσθαι. ὃς λύκον πνίγει. ὃν δίδωμι τῷ παιδί, ὥστε ἐλαύνειν πάντα τὰ θηρία. λέγεται τὸ διώκειν. ἀντὶ τοῦ ἀγρεύειν, καὶ αἱρεῖν.

Ἐντὶ γὰρ αὖαι. τετραχῶς καὶ τοῦτο γράφεται ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις. οἷον, ἅβαι. ἀντὶ τοῦ ἡβῶσαι καὶ ἀκμάζουσαι. καὶ αὖαι. ἤγουν, ξηραί. καὶ ἄζαι. ἐν τοῖς ἀγγείοις γὰρ ἐπειδὰν τι καταλειφθῇ, ξηρανθὲν ἐξάλλεται. ἢ τὸ καταλειφθὲν ἐν τοῖς ἀγγείοις, ἄζα λέγεται. γράφεται καὶ ἐντὶ γὰρ αὖται. καὶ λέγει ἀντὶ τοῦ μόναι. Τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον. οὕτω φησὶν ὡς ὁρᾶτε τὸν αἰπόλον παρεθίζοντά με εἰς ἅμιλλαν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐρεθίζετε. ἤγουν διεγείρετε τοὺς καλαμευτάς, ἀντὶ τοῦ τοὺς θεριστὰς εἰς ἐργασίαν, ᾄδοντες δηλονότι. τὸ δὲ θήν, ἀντὶ τοῦ ἔπι πολύ, ἢ ἀντὶ τοῦ δή. Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας. τὰς ἐχούσας δασείας τὰς οὐράς. τὰς ἐχούσας οὐρὰς πολυτρίχους. πλήρεις τριχῶν. κέρκος γὰρ ἡ οὐρά. αἵτινες παραγινόμεναι κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν ῥαγίζουσι. ἀντὶ τοῦ τὰς ῥάγας ἀναλέγουσι. ῥαγολογοῦσιν αὐτάς. δι' ἀλληγορίας ὁ Κομάτας φησίν, ὅτι ὁ Λάκων ἐν τοῖς Μίκωνος ἀμπέλοις δηλονότι, ἀεὶ παραγινόμενος κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν. ἢ καὶ κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν, ῥαγολογεῖ αὐτάς. ἀντὶ τοῦ πορνεύει. ἢ πορνεύεται. ἄλλως. τινὲς οὕτω κατὰ τὸ ἐστα

νοούμενον λέγουσι. μισῶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐνήλικας, καὶ διὰ συζυγίας. οἱ φοιτῶντες διὰ τῆς νυκτὸς, τὰ τοῦ μίκωνος ῥαγίζοντι. ἤγουν ῥαγολογοῦσιν. ἐσθίουσι. δηλονότι ὑπ᾽ αὐτοῦ βινούμενοι. ἀλώπηξι δὲ εἴκασε τούτους, ὡς πανούργοις καὶ δολεροῖς. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισῶ τοὺς καθάρως. καὶ ὁ ἕτερος ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἀνηγορεῖ ἐμφαίνων τοὺς περαίνοντας, καὶ πορνεύοντας τὸν κομάταν αὐτὸν, κατὰ τὴν συκώδη φύσιν. Οὐ μέμνασ᾽ ὅτ᾽ ἐγὼ κατή[λ]ασα. οὐ μέμνησαι ὅτε ἐγώ σε ἐπέραινον, καὶ σὺ γελῶν ἐκινοῦ προσερχόμενος καὶ οὐκ ἀποφεύγων, τοῦτο γὰρ δύναται ὁ πρός. σὺ δὲ ἐλαμβάνου, καὶ ἥπτου ἐκείνης τῆς δρυός. ἄλλως. τὰς προειρημένας ἐμφάσεις διὰ τούτου βεβαιοῖ, λέγων. οὐ μέμνησαι ὅτε σε ἐπέραινον κατ᾽ ἐκείνην τὴν δρῦν, σὺ δὲ σεσαρὼς καὶ γελῶν κατεκίνου καὶ ἐσαλεύου; γράφεται τὸ σεσαρὼς ἐν τισὶ, καὶ στιγνερῶς. Εὖ ποτε κιγχλίζευ. κιχλίζειν λέγεται τὸ σαλεύεσθαι, καὶ κινεῖσθαι. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος. ἔστι δὲ κόραξ σιδηροῦς, ἐμπεπηγὼς εἰς τὸ μέσον καὶ ἀνακρατῶν τὴν θύραν. ἄλλως. Ποτε κικλίζου. προσεδύνου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κίγκλου οὕτω καλουμένου. ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν. ἀφ᾽ οὗ ἡ λέξις μετήνεκται. κιγκλίζειν δὲ, τὸ τὴν ὀσφῦν κινεῖν φασίν. ὡς παρὰ δὲ παρὰ τὸ γίγνω γίγγω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ, κίκλω. καὶ κίγκλος.

Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ᾽, ὄκκα μαν τῇ δέ τυ. γράφεται καὶ τεῖν δέ τυ. τοῦτο μὲν, οὐ μέμνημαι. ὅτε δὲ ὁ δύμαρας ὁ σὸς δεσπότης δήσας ἐμαστίγωσεν, ἀκριβῶς ἐπίσταμαι. ἢ περὶ οὗ μοι εἶπας, οὐ μέμνημαι. τοῦτο δὲ γινώσκω, ὅτι ὁ δεσπότης σου δήσας σε ἐπύγιζεν. ἐμόλυνεν. ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐκάθηρεν, αὐτί τοῦ ἔτυπτε καὶ ἐξέδαιρε. καὶ ἀριστοφάνης. πέδει τὰς θύρας, καὶ ἐκάθηρεν. Οὐχὶ παρήσθευ. οὐκ ἐνόησας. οὐ καταπιὴ ἠσθάνθης. Ἤδη τις μόρσων πικραίνεται. ὦ μύρσων. ἀπὸ τοῦ νῦν τις δάκνεται. λυπεῖται. πικρίαν ἔχει, νικώμενος ὑφ᾽ ἡμῶν. Σκίλλας ἰὼν γραίας. σκίλλα εἶδος βοτάνης παύτη ἀχρήστου. γραίας δὲ, τὰς γεγηρακυίας, καὶ ξηράς. ὁ λόγος πάλιν πρὸς τὸν λάκωνα. ἄξιος εἶ φησὶ μᾶλλον ἀπελθεῖν εἰς τὰ μνημεῖα, καὶ τὰς γεγραιωμένας καὶ παλαιὰς, καὶ ξηρὰς σκίλλας τίλλειν, ἢ παρ᾽ ἐμοὶ ἐρίζειν. αὗται γὰρ παντελῶς ἄχρηστοί εἰσι. καλοῦνται δὲ σκιλλοκρόμμυα. ἢ τοῦτό φησι κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον. ἀπελθὼν τίλλε φησὶ, τὰς παλαιὰς τρίχας τοῦ τάφου σου. ἤγουν, τῆς πυγῆς σου. τὸ τίλλοις, γράφεται καὶ τίλλειν ἀντὶ τοῦ τίλλε, καὶ κόπτε. Ἐλθὼν τὰν κυκλάμινον. ἡ κυκλάμινος, βοτάνη ἐστὶ ποιώδης. λεπτόρριζον. ὅπερ χλιανθὲν, ποιεῖ πρὸς χίμετλα. Εἰς τὸν ἀλέντα. ποταμὸς οὗτος ἐν ἰταλίᾳ. ἐλέγετο οὕτω καὶ τόπος τις ἐν κῷ. Ἱμέρα ἀνθ᾽ ὕδατος. ἱμέ

ρα, πόλις ἐν σικελίᾳ. καὶ πηγὴ ἀφ' ἧς ῥεῖ ποταμὸς,
ὁμωνύμως τῇ πηγῇ καλούμενος. ἐνταῦθα δὲ, τὸν
ποταμὸν λέγει. Καὶ κράθι. ποταμὸς καὶ οὗτος περὶ
σύβαριν. Οἴνῳ πορφύροις. βλύζοις. ἀπὸ οἴνου ἐλθὲ
πορφυροῖς εἴης. τουτέστιν εἰς οἶνον μεταβληθείης. Τὰ
δὲ σισία. βοτάνη τίς ἐστιν. ἢ αἰθύλλια ὅμοια σελί
νῳ, ἐν τοῖς ποταμοῖς τρεφόμενα. κατὰ δέ τινας τὰ
πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα βρούλα. Χ' ἁ συβα
ρῖτις ἐμίν. πηγὴ ἐν σικελίᾳ. τὸ δὲ ἐμὶν, ἀντὶ τοῦ χά
ριν ἐμοῦ. Καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον. καὶ κατὰ τὸ πρὸς ὄρθρον.
μετὰ τῆς πρὸς. προθέσεως λέγεται, διὰ τὴν τοῦ χρό
νου κίνησιν. Τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι. γρά
φεται καὶ, τὰ κάλπιδι. ἤγουν, τὴν ὑδρίαν εἰς κηρό
μελι καταδῦσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ, τὴν ξύλινον ὑδρίαν ἐν
τοῖς κηρίοις βάψαι. καὶ ἡ ἐμή φησιν ἐρωμένη τῇ ὑδρί
ᾳ, τὸ ῥέον ἀπὸ τῆς κρήνης μέλι, ἀντλήσοι. Κύτι
σόν τε. κύτισος. αἴγιλος. καὶ σχῖνος, θάμνοι εἰσὶν, οἷς
ἐπινέμονται αἱ αἶγες. Ἐν κομάροισι κέονται. κό
μαρος, εἶδος δένδρου. κέονται δὲ, ἀντὶ τοῦ κεῖν
ται. καθέζονται. Μελίτεια. εἶδος βοτάνης γλυ
κυζούσης. Καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ. κισσός ἐ
στιν εἶδος βοτάνης ἀκανθώδοις ἐοικυίας ῥόδοις. ἐν
ἑτέροις δὲ, ῥοδάκισσος γράφεται ἓν μέρος λόγου.
ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῶν θάμνων, γλυκώδης ἄνθος προ
τεμένη. περὶ τὰ γόνατα δὲ τῶν τράγων καὶ τὸν πώγω

να πήσεται. Ἀλλ' ἐγὼ εὐμήδεις. ἀντὶ τοῦ εὐμή
δοις. ἕτερος οὗτος ὡς ἔοικεν ἐρώμενος αὐτοῦ. Ὤρεξα.
ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ἐπεὶ δὲ ὁ διδοὺς τί τις ὀρέγων τὴν
χεῖρα δίδωσιν, ὤρεξα λέγει, ἀντὶ τοῦ ἔδωκα. Ἐστὶ
φιλεχθής. ὡς ἔχθος καὶ μῖσος τοῖς φίλοις ἄγων. ἢ φιλό
νεικος. Κίσσας ἐρίζειν. κίσσα, εἶδος ὀρνέου ἀμού
σου. ἔτι θυμητικοῦ. μιμηλοῦ. ὅθεν ἔτι γυναικῶν τὸ κι
σσᾶν παραλαμβάνεται. παρόσον μὴ δυνῶσαι, ἀνθίζον
ται πρὸς τὸ ποιεῖν. ὁ νοῦς. ὡς παρὰ ἀπρεπές ἐστι κίσ
σαν ἀηδόνος φιλονεικεῖν οὔτε ἔποπας πρὸς κύ
κνους, οὕτω οὐδὲ σὲ πρὸς ἐμέ. σὺ δὲ ταλαίπωρε ἔοι
κας φιλόνεικός τις, καὶ δύσερις εἶναι. Τὶν δὲ
Κομάτα δωρεῖται Μόρσων. σοὶ δὲ Κομάτα τῷ νική
σαντι δίδωμι τὸ ἔπαθλον. καὶ σὺ δὲ θύσας αὐτὴν
δηλονότι τὴν ἀμνίδα ταῖς νύμφαις, καλὸν κρέας
ἐμοὶ τῷ Μόρσωνι εὐθὺς πέμψον. Φριμάσσεο. τουτέστι
μεθ' ἡδονῆς σκίρτα φυσῶσα τοῖς μυκτῆρσι, καὶ ἑταί
ρου πᾶσα ἀγέλη τῶν τράγων. τὸ δὲ φριμάσσεο, ἀπὸ τοῦ
ἤχου τῶν αἰγῶν ὀνοματοπεποίηται. λέγεται δὲ τοῦτο
καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων. καλεῖται δὲ ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐ
α. ἢ φριμάσσεο, φριγμαδὸν ἀποδίδου μετὰ ἡδονῆς.
τουτέστι, βρενθύου καὶ ἐναβρύνου ὦ πᾶσα ἀγέλη. πε
ποίηται δὲ ἡ λέξις. τοιοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἦχος τῶν
παρ' αὐτοῦ τῶν αἰγῶν. Κὴγὼ μὲν ἴδ' ὡς μέγα καχαξῶ.
ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγὼ σοὶ ὑμῖν καταγελάσω πυλακόνος. τὸ

δεκαχαλδ, ἐκβολὴ τοῦ γ', εἴρηται διὰ τὸ μέτρον· οὐ κυρίως δὲ τῇ λέξει κέχρηται. φριμαγμὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἡ τῶν ἵππων· βληχὴ δὲ, ἡ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων. Ἀνυσάμαν· τὴν νίκην ἔλαβον. Ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι. ἐκ περιχαρίας φησὶν ὦ αἶγες κορουχίδες ἤγουν κερασφόροι, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι. κερουχίδες, αἱ κέρατα ἔχουσαι. ἢ κεκρατημέναι τοῖς κέρασιν. ἢ κερουχίδες, αἱ οὖλα κέρατα ἔχουσαι. κερουλκίδες δὲ, αἱ ἀπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι. Ὁ λευκίτας. ὁ λευκός. πεποίηται τὸ ὄνομα, ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ τράγου. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ μέσου μεσίτης, καὶ ὁδὸς ὁδίτης, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λευκὸς λευκίτης. Ὁ κορυπτίλος. ὁ τοῖς κέρασι πλήττων. ἀπὸ τοῦ κορύπτω τὸ κερατίζω. πρὸς τὸν τράγον δὲ τοῦτο φησὶν, ἀποτρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα. φησὶν οὖν, εἴ τινα ἀπὸ τῶν αἰγῶν ὀχεύσεις πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς νύμφαις τὸν ἀμνὸν, ὃν ἐνίκησα τῷ λάκωνι, θλάσω σε. ἀντὶ τοῦ θλάσω σου τὰ αἰδοῖα. Ὁ δ' αὖ πάλιν. ἀποχειρεῖ ὀχεύειν δηλονότι. Ἀλλὰ γενοίμαν. ἀλλ' ἐὰν μὴ σε θλάσω, γενοίμην ἀντὶ κομάτα μελάνθιος, καὶ κολασθείην ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ εὐμαίου. καὶ φιλοίτιος ἐγὼ, ἐν τοῖς ὀδυσσέως οἴκοις.

※

Σχόλια εἰς τὸ ϛ'. τοῦ θεοκρίτου εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταί. δάφνις καὶ δαμοίτας. Δαμοίτας, καὶ δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον τὰν ἀγέλαν πόκ' ἄρατε. πρὸς τὸν ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ φαινόμενα γράψαντα φίλον ὄντα διαλέγεται ὁ θεόκριτος. ἰσόχρονος γὰρ ἦν αὐτῷ. οὗ καὶ ἀλλαχόθεν μνημονεύει, ἔνθα πρὸς ἀγεάνακτα τὸν μιτυληναῖον ὁμιλεῖ. ἄλλως. εἰκὸς τὸν ἀστρονόμον ἄρατον εἶναι ᾧ συγκεχρόνικεν ὁ θεόκριτος. οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς θαλυσίοις. Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνω. κεῖνται δὲ δύο ἀνέρες ᾄδοντες ἐν σικελίᾳ, δαμοίτας, καὶ δάφνις. ᾄδουσι δ' ἀμφότεροι τοῦ πολυφήμου κύκλωπος τὸν ἔρωτα τὸν ἐπὶ γαλατείᾳ. ὁ δὲ δαμοίτας οἵοις ἂν πολύφημος ἀποκρινόμενος λόγοις ἔφη, πρὸς τοῖς ὑπ' ἐκείνου εἰρημένοις. Ἦς δ' ὁ μὲν αὐτῶν πυρρός. ἦν δὲ τῶν ᾀδόντων ὁ μὲν ἄρτι χνοάζων τὸ γένειον. ὁ δὲ, πηγνεύσας τὸ ταῖς θριξίν. ἢ πυρρὸς ὁ ἀρτίχνους. ὁ ἤδη πωγωνίτης. ὡς εὐρυπίδης. Πυρρὸς γενύεσσιν. ἡμιγένειος δὲ, ὁ οὔπω πᾶσαν γένυν πεπληρωμένην ἔχων γενείων. Ἐσσόμενοι θέρεος μέσῳ ἤματι. μεσούσης ἡμέρας. ἢ ἐν μεσαιτάτῳ τοῦ θέρους. ἢ ἐν μέσῳ ἡμέρας τοῦ θέρους. Βάλλει τοι πολύφαμε. ὡς πρὸς παρόντα τὸν κύκλωπα διαλέγεται. μήλοισι μηλοβο

λεῖ, εἰς ἔρωτα ὑπάγεσθαι βουλομένη. δυσέρωτα δὲ εἶπεν αὐτὸν, ἤγουν μὴ εἰδότα ἐρᾶν, παρόσον οὐκ ἐπέτυχεν αὐτῆς. δοῦρις φησὶ, διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος πολυπληθίαν, τὸν πολύφημον ἱδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ αἴτνῃ γαλατείας. φιλόξενον δὲ τὸν κυθήριον ἐπιδημήσαντα, καὶ μὴ δυνάμενον νοῆσαι τὴν αἰτίαν, ἀναπλάσαι ὅτι πολύφημος ἤρα τῆς γαλατείας. Τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα. τὸν ἄνδρα τὸν ποιμένα. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ποιμένα, καταχρηστικῶς εἶπεν αἰπόλον. ἐπεὶ καὶ ὁ κύκλωψ ποιμὴν ἦν. ἢ ἐπεὶ καὶ αἶγας ἔνεμεν ὁ κύκλωψ. ›› καὶ ὅμηρος. Μῆλ' ὄϊές τε καὶ αἶγες. τέως γοῦν τὸ, αἰπόλον ἀντὶ τοῦ ποιμένα εἴρηται. Καὶ τύ νιν οὐ ποθόρῆσθα. καὶ σὺ αὐτὴν οὐ προσβλέπεις. Πάλιν ἅδ' ἴδε, τὰν κύνα βάλλει. καὶ πάλιν αὕτη τὴν κύνα βάλλει τοῖς μήλοις. τὸ γὰρ ἴδε, ἀντὶ τοῦ. καί. γράφεται καὶ ἅδ' ἰδέ. καὶ λέγει τὸ σχόλιον οὕτω. τινὲς χωρὶς τοῦ. δέ. γράφουσιν. ἐκτείνουσιν δὲ τὸ. ι. ἵνα ἀντωνυμία τυγχάνῃ δεικτική. τὸ δὲ ἑξῆς, τὴν κύνα βάλλει ἥτις σοι τῶν οἰῶν ἕπεται σκοπὸς, ἤγουν φύλαξ. Ἁ δὲ, βαΰσδει. αὕτη δὲ ἡ κύων, ὑλακτεῖ εἰς τὴν θάλασσαν βλέπουσα. τὸ βαΰζειν, ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως. ἐπὶ δὲ τῶν τελείων κυνῶν, τὸ ὑλακτεῖν λέγουσιν. ὥστε τὸ βαΰσδει ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖ λέγεται. Τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει, ἥσυχα καχλά-

ζοντα. τὰ δὲ καλὰ κύματα ἡσύχως ἀναβραττόμενα, δεικνύει αὐτὴν τὴν γαλάτειαν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τρέχουσαν. ἢ αὐτὴν τὴν γαλάτειαν φησὶν ἐπιτρέχουσαν ἡσύχως κινουμένου τοῦ αἰγιαλοῦ ὡς τὴν θάλασσαν ἐμφανίζειν. καὶ ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ δεικνύειν αὐτῆς τὴν μορφὴν ἡ θάλασσα. τὸ καχλάζοντα, ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντα. ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα. ἢ καχλάζειν, τὸ ψοφεῖν τὸ κῦμα φερόμενον ἐπὶ τὰς κάχληκας. τὸ δὲ, ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς γαλήνης τῆς θαλάσσης, πρὸς γαλάτειαν τρέπεται. καὶ λέγει ἐπάνω αὐτὴν τῶν κυμάτων βαίνειν. Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς. σκόπει ἵνα μὴ ἐπὶ ταῖς κνήμαις τῆς παιδὸς ἤγουν τῆς γαλατείας ὁρμήσῃ. ἐπιπηδήσῃ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐρχομένης καὶ καταμύξῃ τὸ εὐειδὲς αὐτῆς σῶμα. ἤγουν, καταξάνῃ, καταταράξῃ. Ἁ δὲ, καὶ αὐτόθι τοι. οἴκοθεν. ἀπὸ τῆς οἰκείας φύσεως, διαρρεῖται ὑπὸ τρυφερότητος. Ὡς ἀπ' ἀκάνθας ταὶ καπυραὶ χαῖται. ὡς ἀπὸ τῆς κινάρας οἱ πάπποι. χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας. λέγονται δὲ οἶμαι χαῖται, διὰ τὸ κόμαις ἐοικέναι. καπυραὶ δὲ, αἱ κεκαυμέναι ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ τὴν θερμότητα. ἢ λευκότητα, ὡς ἐν ἄλλῳ. Καὶ φεύγει φιλέοντα. καὶ φεύγει σε δηλονότι φιλέοντα. καὶ οὐ φιλέοντα, διώκει ἤγουν, ζητεῖ. ἐνταῦθα τὸ ἐρεθιστικὸν αὐτῆς καὶ πανοῦργον σημαίνει. τὸ γὰρ φι-

λοῦντα φεύγειν, τοὺς φιλοῦντας δὲ διώκειν, κακοήθεις. ὁ νοῦς. καὶ ἐπειδὴ μὴ αἰσθάνεται ἡ παῖς ὦ πολύφημε φιλοῦντα, φεύγει καὶ οὐ προσδέχεται. μισοῦντα δέ, διώκει. ἤγουν, ἐς πόθον ἄγειν πειρᾶται. Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. παροιμία. καὶ πάντα τρόπον ποιεῖ ἢ κινεῖ τυχεῖν σου. ἄλλως. καὶ ὅταν πρὸς ποιὴν σὺ μὴ φιλεῖν ἔχῃ τὴν, πάντα κάλων κινεῖ καθελκύσαι σε πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἔρωτα. ἡ δὲ λέξις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζατρίκιον. ἐκεῖνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες οὐ δύνανται ἑτέρως νικῆσαι τὸν ὅμοιον παίκτορα, κινοῦσι καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον, τὸν οὔπω βασιλέα καλούμενον. ἄλλως. γράψαι τὸ ξέσαι, οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ἀπὸ γοῦν τοῦ γράφειν τοῦ δηλοῦντος τὸ ξέειν, γίνεται γραμμὴ ἡ λάξευσις. λίθον οὖν ἀπὸ γραμμῆς ἐνταῦθα λέγει, τὸ λίθινον ἄγαλμα. ὁ δὲ νοῦς, δύναται ἡ γαλάτεια καὶ τὸ λίθινον ἄγαλμα, εἰς τὸν αὐτῆς ἔρωτα ἐπισπάσασθαι, δι' ὑπερβολὴν κάλλους. Ἦ γὰρ ἔρωτι πολλάκις ὦ πολύφαμε. οὕτως πολλάκις ὦ πολύφημε ὑπ' ἔρωτος, τὰ μὴ εὔμαρφα, εὔμαρφα φαίνονται. διὸ μὴ θαύμαζε εἰ ἐρᾷ σου ἡ γαλάτεια ἀμόρφου ὄντος. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἔρως. ἀποβιάζει τὴν διάνοιαν τῶν ἐρώντων. Τῷ δ' ἐπὶ δαμοίτας. ἐπὶ τῷ δάφνιδι δέ, ἤγουν, μετὰ τὸν δάφνιν ὁ δαμοίτας ἀνεβάλλετο. ἀντὶ τοῦ ἤρξατο. ἐπροοιμιάζετο. ὁ γὰρ δαμοίτας ἀ-

δει, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ πολυφήμου τὴν ἀπόκρισιν τοῦ λόγου ποιούμενος. Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα. καὶ γὰρ εἶδον ὡς λέγεις τὴν Γαλάτειαν νὴ τὸν Πᾶνα, ἡνίκα τὸ ποίμνιον ἐμηλοβόλει, καὶ οὐκ ἔλαθε μὰ τὸν ἐμὸν ἕνα καὶ γλυκὺν ὀφθαλμόν, δι' οὗ νῦν βλέπω, καὶ βλέψω δι' ὅλης μου τῆς ζωῆς. τοῦτο γὰρ τὸ ἐς τέλος. τὸ δὲ ἀναβάλλω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ προοιμιάζω. ὡς τὸ ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. τὸ ἀνακρούω καὶ ἀναπέμπω. ὡς τό, καὶ οἱ μὲν τέττιγες, μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον. τὸ ἐνδύομαι. ὡς τὸ ἀναβαλλόμενος φᾶρος ἱμάτιον. καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι, ὡς τὸ ἀναβάλλομαι τοῦδε τοῦ πράγματος. Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος. οὗτός ἐστιν ὁ Τήλεμος, ὁ παρ' ὁμήρῳ εὐρυμίδης, ἢ εὐρύμαχος καλούμενος. ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο. ὃς ἐμαντεύσατο αὐτῷ, ὑπὸ τῶν χειρῶν ὀδυσσέως τυφλωθῆναι. ὁ νοῦς. ὁ δὲ μάντις ὁ Τήλεμος ὁ τὰ ἀπευκταῖά μοι μαντευόμενος, ἀπευκταίαν συμφορὰν αὐτὰ ἄλλου κλήρου τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταλείποι. ἄλλως. ὁ μάντις δὲ ὁ Τήλεμος ἐχθρὰ ἀγορεύων, ἤγουν μαντευόμενος, ἐχθρὰ εἴθε φέροιτο. ἀντὶ τοῦ ἀνέγκαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον. ὅπως τοῖς ἑαυτοῦ ἐκγόνοις φυλάξῃ αὐτά. ἐμαντεύσατο γὰρ αὐτῷ τῷ πολυφήμῳ δηλονότι κύκλωπι, ἐκ τοῦ ὀδυσσέως χειρῶν ἁμαρτήσασθαι ὀπωπῆς. ὡς παρὰ τό, φίλος ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ φιλου-

μένου, οὔπω καὶ τὸ, ἐχθρὸς τὸ ἐναντίον αὐτῶ, ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐχθαίροντος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπεχθανομένου. καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ἐχθρά. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων. ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ὥσπερ ἐρῶντα διεγείρων αὐτήν, οὐ προσβλέπω ὡς ἐξεπίτηδες, καὶ ἄλλην τινὰ φημὶ γυναῖκα ἔχειν. ἡ δὲ ἀκούσασα, ζηλοτυπεῖ με ὦ παιὰν καὶ διαρρεῖται. ἐπὶ θαύματος καὶ χαρᾶς ἐνταῦθα ἡ ἐπίκλησις. Οἰστρεῖ παπταίνουσα· τὸν οἶστρον, τοῦ μύωπος σώστρατος διαστέλλει. οἶστρος δέ ἐστι πολέμιος ταῖς βουσίν. ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτάς, οἰστρεῖν ποιοῦσι, καὶ τρέχειν πολλὴν ὁδὸν μετὰ βοῆς ἐν τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν νομόν. μεταφορικῶς οὖν φησιν ὁ θεόκριτος τὴν γαλάτειαν οἰστρεῖν, καὶ δρομαίαν ἔρχεσθαι πρὸς τὰ ἄντρα καὶ τὰς ποίμνας τοῦ κύκλωπος. Σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί. λείπει τὸ ἐπέταξα. ἤγουν ἐπέταξα τῇ κυνί, σιγᾶν καὶ μὴ ὑλακτεῖν. Ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα. ἡ κύων δηλονότι ἐκνυζᾶτο. ἔσαινε, ἢ κατεθώπευε τὸ στόμα ἔχουσα ἀνὰ μέσον τῶν ἰσχίων αὐτῆς. κνυζηθμὸς λέγεται, ἡ τῶν κυνῶν ἄσημος ὑλακή. ἰσχία δέ, τὰ περὶ τὴν ὀσφὺν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὀστᾶ. ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀστᾶ τὰ λεγόμενα ἰσχία, κοιλότητάς τινας εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὗται, ἢ πλουτὰ λέγονται. καὶ κοτύλαι, παρὰ τὴν

κοιλότητα. τὸ δὲ ῥύγχος, καταχρηστικῶς ἐπὶ τῆς κυνὸς νῦν λέγεται. κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀρνέων. ἄλλως. ῥὶς λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων. ῥύγχος, ἐπὶ κυνῶν. ῥάμφος, ἐπὶ ὀρνέων. Πεμψεῖ ἄγγελον. μηνύειν ἐστί, τὸ κλέπτοντά τινα δεικνύειν. ἢ φεύγοντα, ἢ τοιοῦτόν τι ποιοῦντα. καὶ μηνυτὴς ἐπὶ τούτων. μηνύειν καὶ τὸ σημαίνειν ἁπλῶς καὶ δηλοῦν. οἷον, ὁ τῆς κορώνης κρωγμός, χειμῶνα μηνύει. ἀγγέλλει δέ τις λόγους τινὸς πρός τινα, ἤγουν διακομίζει. καὶ ἀγγέλλειν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ λέγειν περί τινος. καὶ ἄγγελος ἐπὶ τούτου λέγεται. ἴσως δὲ αὐτὴν ὁρῶσα με ταῦτα ποιοῦντα, πέμψει ἄγγελον τὸν ἀπαγγελοῦντά μοι πρέπον τι περὶ αὐτῆς. Αὐτὰρ ἐγὼ κλᾳξῶ θύρας. κλείω ὁ μέλλων, κλείσω, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. οἱ ποιηταὶ δέ, κληΐσω λέγουσι. διαλύσει τῆς διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. εἶτα τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα, κλᾴσω, καὶ κλᾳξῶ δωρικῶς. δοκεῖ δὲ καὶ κληΐζειν εἶναι παρ' αὐτοῖς, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. ἀφ' οὗ μέλλων δωρικῶς, κληΐξω. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα, κλᾳξῶ. ἀφ' οὗ καὶ κλᾷξ ἡ κλείς. Τᾶσδ' ἐπὶ νάσω. τῆς σικελίας δηλονότι. καὶ γὰρ οὐκ ἔχω ὡς λέγουσιν εἶδος αἴσχιον. ἤγουν ἄσχημον. ἔν τις γὰρ πρὸ ὀλίγου γαλήνης οὔσης, εἰς τὴν θάλασσαν ἔβλεπον. καὶ εὔμορφα μὲν ἐμοὶ τὰ γένεια. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμοί. εὔμορφος δὲ ὁ εἷς ὀφθαλμός.

Ὥς παρ᾽ ἐμὶν κέκριται. οἱ γὰρ μονόφθαλμοι κατὰ φύσιν τοῖς οὐ μονοφθάλμοις ἄμορφοι δοκοῦσιν. οὐχ ὁμοίως γὰρ κρίνουσιν ἀμφότεροι τοῖς ἀνομοίοις τὴν φύσιν. Τᾶν δέ τ᾽ ὀδόντων. τῶν δὲ ὀδόντων ἡ λευκότης λευκοτέρα ἐδείκνυτο παρίας λίθου. παρία γάρ ἐστι λίθος λευκή. Ὥς μὴ βασκανθῶ δέ. ἵνα δὲ μὴ βασκανθῶ, τρὶς εἰς τὸν ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον. τοιοῦτο γὰρ καὶ μέχρι τοῦ νῦν μάλιστα τοῦτο αἱ γυναῖκες. τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι. καλλίμαχος. Δαίμων, τί κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες. Ταῦτα γὰρ ἁ γραῖα με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν. ἤγουν, τὸ πτύειν ἐπὶ κόλπον ἐδίδαξε ποιεῖν με ἐπὶ τῷ μὴ βασκαίνεσθαι. Κοτυτταρὶς δὲ, ὄνομα κύριον. ἢ παρὰ τὸν κότον ἴσως πεποίηται. καὶ γὰρ οἱ γέροντες ὀξύθυμοί εἰσιν. ἢ ἀπὸ τῆς παρὰ δωριεῦσι τιμωμένης Κοτυτοῦς. ἦσαν δὲ τιμάνδρεως θυγατέρες, Κοττώ, καὶ εὐρύθεμις. ἃς ἐτίμησαν ἡρακλεῖδαι, διὰ τὸ συναγωνίσασθαι αὐτοῖς, κατὰ τὴν εἰς πελοπόννησον ἄφιξιν ὡς οἱ περὶ ἱππόστρατον ἀποφαίνουσι. Παρ᾽ ἱπποκίωνι. ὄνομα κύριον. ἢ ὄνομα τόπου. Νίκη μὰν οὐδ᾽ ἄλλος. ἐνίκα μὲν οὐδέτερος. ἔξω δὲ ἥττης ἀμφότεροι ἐγένοντο.

Σχόλια, εἰς τὸ ζ΄. τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, θαλύσια ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία.

Ἦς χρόνος ἁνίκ᾽ ἐγὼ καὶ Εὔκριτος ἐς τὸν ἅλεντα εἵρπομες ἐκ πόλιος. σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας.

Χρόνος τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα. λέγεται δὲ ἐνίοτε μὲν καθόλου, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἐνταῦθα. καιρὸς δέ ἐστι χρόνος θέων. λέγονται καιροί, καὶ αἱ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὧραι. ἦς χρόνος, ὁπότε ἐγὼ καὶ Εὔκριτος, καὶ τρίτος σὺν ἡμῖν Ἀμύντας εἵρπομες ἀντὶ τοῦ ἀπερχόμεθα. τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεως, καὶ σκωλήκων. καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωθέστερον καὶ ἀσπουδεὶ πορευομένων. νῦν δὲ, ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. ἐς τὸν ἅλεντα. ἅλεις, ὁ δῆμος τῆς κῶ οὕτω καλούμενος ἀπό τινος ἅλεντος, ἢ τόπος ἐν κῶ οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ ἁλεντίου τινὸς βασιλέως. ἔστι δὲ ἅλεις, καὶ ποταμὸς σικελίας. θαλύσια, ἑορτὴ ἣν ἐτέλουν τῇ δήμητρι μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. ὅμηρος. Θαλύσια γουνάλωῆσι. Καὶ Φρασίδαμος. οὗτος ὁ καὶ [illegible]. τὸ δὲ ἑξῆς, τῇ δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια, ὁ Φρασίδαμος, καὶ Ἀντιγένης. Δύο τέκνα Λυκώπεος. γράφεται καὶ Λυκώπεως διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὅπερ αἰολικῶς προ

παροξύνεται. ἐπειδὴ οἱ αἰολεῖς ἀχίλλευς. καὶ πή-
λευς. καὶ βασίλευς βαρυτόνως λέγουσιν. ὁμοίως καὶ
τὸ λυκώπευς. διὰ τοῦτο ἡ τῶν εἰς ευς γενικὴ παρ' αὐ-
τοῖς προπαροξύνεται. Εἴτι περ ἐσθλόν, χαῶν τῶν ἔτ'
ἄνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐτῶ χάλκωνος. χα-
ὸν λέγεται τὸ ἀγαθὸν παρὰ λακεδαιμονίοις. χαὸν
δὲ καὶ τὸ εὐγενές, ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος. εἴ
τί ἐστιν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἐπ' ὄντων ἀρχαίων ἀγαθῶν τῶν
ἀπὸ τῆς κλυτίας τε, καὶ αὐτοῦ τοῦ χάλκωνος, οὗτοί
εἰσι τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο. ἤγουν ὁ φρασίδαμος, καὶ ὁ ἀν-
τιγένης. καὶ σαφέστερον φάναι, τοῦτο βούλεται εἰπεῖν
ὁ θεόκριτος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἀγαθοῦ γένους τῆς
κλυτίας τῆς βασιλίσσης τῶν κώων καὶ τοῦ παιδὸς
αὐτῆς τοῦ χάλκωνος, κατάγονται ὁ φρασίδαμος
καὶ ὁ ἀντιγένης. οὗτοι μόνοι ἀπὸ πάντων τῶν κατα-
γομένων ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἀγαθοί, καὶ οἱ πρόγονοι αὐ-
τῶν. ἦν δὲ ἡ κλυτία, θυγάτηρ μέροπος. γαμηθεῖσα
δὲ εὐρυπύλω τῷ βασιλεῖ τῶν κώων, ἐγέννησε τὸν χάλ-
κωνα, τὸν τὴν βασιλείαν τῶν κώων διαδεξάμενον.
περὶ εὐρυπύλου δὲ καὶ κλυτίας ἱστορεῖται, ὅπου τοι εἰ-
σὶν οἱ ἀπὸ τῆς ἡρακλέους πολυορκίας, τὴν κῶ κατοική-
σαντες. καὶ ὑποδεδεγμένοι τὴν δήμητραν, καθ' ὃν και-
ρὸν περιῄει ζητοῦσα τὴν κόρην. ᾗ νήσω ἐπιδημήσας
ὁ θεόκριτος, ἐφιλιώθη φρασιδάμω. ἄλλως. Εἴτι
περ ἐσθλόν. εἴτι ἀγαθὸν ὄντες ἀπὸ ἀγαθῶν. ἤτοι,

εὐγενῶν τῶν ἀρχαιοτάτων. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ, τῶν
ἔτ' ἄνωθεν καταγόμενοι. ἀπό τε τῆς κλυτίας λέγω,
καὶ αὐτοῦ τοῦ χάλκωνος. ὃς τὴν πηγὴν τὴν βούρ-
ριναν. ἢ βούρειαν. γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. ἥτις φασὶν
οὕτως ὠνομάσθη, διὰ τὸ παραπλήσιον εἶναι τὸν πό-
ρον ὅθεν ῥεῖ μυκτῆρι βοός. ἐκ ποδὸς ἄνυεν. ἀντὶ τοῦ
ἀναδίδοσθαι ἐποίει. καλῶς ἐρυσάμενος τῇ πέτρᾳ
τὸ γόνυ. αὐτὸς γάρ φασιν ἐπιδημήσας τῷ τόπω, τὴν
ἔκρηξιν τῆς πηγῆς ταύτης εἰργάσατο. εἶτα χαλ-
κοῦν ἀνδριάντα εἰς τύπον ἑαυτοῦ κατασκευάσας,
ἤρεισεν αὐτὸν τῇ πέτρᾳ, ὅθεν ἡ πηγὴ ῥεῖ. καὶ ἀπὸ τοῦ
ποδὸς αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτὴν ἀναδίδοσθαι. Βού-
ρριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν εὖ γ' ἐνερεισάμενος
πέτρα γόνυ. ὅτι ὁ χάλκων ἐβασίλευσε τῶν κώων,
εὑρέθη ἔν τινι τόπω τῆς κῶ ἡ πηγὴ μὴ πρότερον οὖ-
σα, ἧς νῦν ὁ θεόκριτος μέμνηται. εὑρέθη δὲ οὕτως.
ἀνηγγέλθη τῷ βασιλεῖ παρά τινος τῶν περὶ ταῦ-
τα δεινῶν, ὅτι ὕδατος ὁ τόπος ἐκεῖνος ἐνδομυχεῖ.
καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτεπιστατήσας τῷ τόπω, ηὐτούρ-
γησεν ὅσα συνέτεινε πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν.
τοῦτο οὖν δηλοῖ τὸ ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν. ὅτι ὁ
χάλκων, διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν καὶ δι' αὐτεπι-
στασίας ἤνυσεν, ἤγουν κατειργάσατο καὶ κατώρθω-
σε τὴν κρήνην. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γό-
νυ, τοῦτό ἐστιν. ὅτι αὐτὸς ὁ χάλκων, οὐχὶ ὀρθοστάδην

ἱστάμενος, ἀλλὰ οὕτω δεήσαν κάμψας τὸ γόνυ καὶ κα-
λῶς ἑδράσας καὶ στηρίξας τοῦτο τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ
κρήνῃ, αὐτοχειρὶ κατεπράξατο τὴν τοῦ ὕδατος ἐκ-
ρῆξιν. Βούρειαν δὲ, ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοὸς ἐκ λίθου
πεποιημένης ἐδόκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν. οὕτω τοῦ χάλκω-
νος μηχανησαμένου τι καὶ κατασκευάσαντος. ἢ βουρεῖ-
α, ἢ πολυέρροις ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ
ῥέω. βούπαις γὰρ καὶ βουγάϊος ὁ μέγας παῖς. ὅμηρος.
» Δὴ νῦν βουγάϊε. Νικάνωρ δὲ ὁ κῷος ὑπομνηματί-
ζων, βουρρέιν τὴν κρήνην καλεῖ. Συμβῆναι γάρ φη-
σιν ἐξ αὐτομάτου καὶ αὐτοφυῶς, βοὸς ῥινὶ παρα-
πλήσιον εἶναι τὸν τόπον, ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκραγῆ-
ναι ὁ χάλκων ἐποίησεν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ὁ
χάλκων ἀνδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ τὸ ὕ-
δωρ ἀνεξέθη. καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ
ἐξήρχετο. καὶ νοοῦσι τὸ, ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυεν, ἢ ἄνυσε
κράναν, εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ, ὅτι ὁ χάλ-
κων ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος ἤνυσε τὴν κρήνην
Βούρειαν, εὖ καὶ καλῶς καὶ ἐπιστημόνως ἐνερεισά-
μενος τὸ γόνυ τοῦ ἀνδριάντος ἐν τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς
τῇ κρήνῃ. εἰ δὲ τοῦτο οὕτω νοήσεις, νοῆσαι ὀφείλεις
καὶ Βούρειαν κρήνην, τὴν πολύρρουν, καὶ πολυχεύ-
μονα. Εἰσὶ δέ τινες, οἳ τὸ ἐκ ποδὸς ἐνόησαν, τὸ ἐξ
τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. λέγοντες ὅτι ἡ πηγὴ περὶ
ἧς ὁ λόγος, οὐκ ἦν κατὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν, ἀλλ' ἐκ-

τός. Βουρρίναν. γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. κρήνη ἡ
» Βούρρινα τῆς κῶ. καὶ Φιλιτᾶς. Δάσαιτο δ' ἐν προ-
» χοῇσι σε λαμπέτροιο βουρρίνης. Νικάνωρ δὲ ὁ κῷ-
ος ὑπομνηματίζων φησὶ, Βούρρινα πηγὴ ἐν τῇ νήσῳ
ἐστὶν ἢ ῥ' ἀφ' ὕψοις ἐπὶ τῆλε βοὸς ῥινὶ παραπλήσιος.
ἣ ἐστὶ ῥέουσα ἐκ πέτρας διὰ βοὸς κεφαλῆς.
Ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυεν. ἤτοι ταχέως. ἢ ἔξω τῆς πεπα-
τημένης ὁδοῦ. οἱ δέ φασιν ἐκεῖσε ἐφεστάναι ἀνδρι-
άντα, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκχεῖσθαι τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ
ἔφη. εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ἢ σπουδαίως
κατήρτισε τὴν κρήνην. καὶ ἡμεῖς φαμὲν ἐκ ποδὸς,
οἷον, εὐθέως. εἰ μὴ μεταφορικῶς ἔταξε τὸ, ἐκ ποδός.
ἤγουν, ἐξ ἐδάφους, καὶ τῆς πρώτης ὑποστάσεως. καὶ
γὰρ ὅμηρος τὰ κατώτατα τῶν ὀρῶν μέρη, νείατον
φησὶ πόδα. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος, συνεκδοχικόν.
παντὶ τῷ σώματι τῇ πέτρᾳ ἐνερεισάμενος ὅθεν χεῖ-
ται. ἄλλως. Ἐκ ποδὸς ἄνυεν. ἤγουν, ἐκ βάθους, ἢ
ἀφ' ὑψηλοῦ. πόδες γὰρ τὰ πλησιάζοντα τῇ γῇ τῶν ὀ-
ρῶν. ἢ γενναίως προσκαθίσας τῇ πέτρᾳ. τινὲς δὲ
φασιν ὅτι οἱ σκαπανεῖς ὀρύσσοντες, τὸ μὲν γόνυ ἐρεί-
δουσι τῇ γῇ. τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ, τὸ σκαπτόμενον ὑπο-
λαμβάνουσι χῶμα, καὶ ὀπίσω αὐτῶν διωθοῦνται.
οὕτως οὖν καὶ οὗτος ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ τῇ
συνεργείᾳ τοῦ ἑτέρου ποδὸς, τὴν κρήνην ἐποίησε.
Ταὶ δὲ παρ' αὐταὶ αἴγειροι, πτελέαι τε. αἱ δὲ παρ'

αὐτὴν τὴν πηγὴν αἴγειροι καὶ πτελέαι, εὔσκιον ἄλ-
σος ἐποίουν, κομῶσαι καὶ θάλλουσαι φύλλοις.
ἤγουν δασεῖαι οὖσαι. κλεῖθρη, ἀεὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. αἴ-
γειρος δὲ, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θη-
λυκοῦ λαμβάνεται. ἡ δὲ παρὰ ἐνταῦθα πλησιότη-
τα δηλοῖ. κατηρεφέες δὲ, σκιώδεις. Κοὔπω τὰν
μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες. καὶ οὔπω τὴν μέσην ἠνύ-
σαμεν. ἀντὶ τοῦ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. μέση γὰρ κοινόν. με-
σάτη, παρὰ ποιηταῖς. Οὐδὲ τὸ σᾶμα ἁμῖν τὸ
Βρασίλα κατεφαίνετο. οἱ γράφοντες διὰ τοῦ δ,
ἁμαρτάνουσιν. ἐγένετο δὲ βρασίδας λάκων τὸ γένος.
ὁ δὲ Βρασίλας κῷος. ὁ λακεδαιμόνιος δὲ Βρασί-
δας οὐ θάπτεται ἐν κῷ, ἀλλ' ἐν ἀμφιπόλει. Καί τιν'
ὁδίταν ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδωνικόν. καί τινα
συνοδοιπόρον εὕρομεν ἀντὶ τοῦ ἐρχόμενον ἄνδρα, μουσικὸν
ἀγαθόν. κυδωνικὸν, τουτέστι κρητικόν. κύδων γὰρ πό-
λις τῆς κρήτης. ἀπὸ κύδωνος ἑρμοῦ, καὶ ἀκαλλί-
δας. καὶ ὅμηρος. Ἐν δὲ κρῆτες μεγαλήτορες. ἐν δὲ
κύδωνες. Ἧς δ' αἰπόλος οὐδέ κέ τις. ἦν δὲ τὸ ἐπι-
τήδευμα δηλονότι αἰπόλος. οὐκ ἂν δέ τις αὐτὸν ἠ-
γνόησεν ἰδών. ἐπεὶ ἐξόχως καὶ ὑπερβαλλόντως αἰ-
πόλῳ ὡμοιωμένος ἦν. Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο. ἀντὶ τοῦ
τετριχωμένου ἐνταῦθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ δασέος. καὶ
ἀεὶ ἴσως ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, ὀφείλει τὸ λά-
σιον λαμβάνεσθαι. Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι. κνακὸν,

ἤγουν ξανθόν. ἢ λευκόν. λευκὸν μὲν, ἀπὸ τοῦ καρποῦ.
ξανθὸν δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄνθους. ἄλλως. ἢ ὅτι ὁ μὲν κύκλος
αὐτοῦ μέλας. τὸ δὲ σπέρμα λευκὸν τῆς κνίδης. τοι-
οῦτον δὲ καὶ τὸ τοῦ κνίκου ἄνθος. ἢ ψαρόν, ἢ πυρόν.
Νέας ταμίσοιο ποτόσδον. ἀντὶ τοῦ, προσφάτου πυ-
τίας πνέον. εἰώθασι γὰρ οἱ τυροποιοῦντες ἀπορίᾳ χει-
ρομάκτρων, ἀποσπογγίζειν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἐν
οἷς δερματίνοις εἵμασι περιβέβληνται. τάμισος δὲ
ἡ πιτύα εἴρηται, παρὰ τὸ θαμίζειν, ὅ ἐστι πυκνοῦν τὸ
γάλα περὶ αὐτὸ στρεφόμενον. ἢ παρὰ τὸ ταμιεῖον ἀξι-
οῦσθαι διὰ τὴν χρῆσιν. Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι. περιε-
σφίγγετο δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ, παλαιὸς πέπλος.
γέρων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἡλικιῶν γέρων. τριβαλὸν
ἱμάτιον. ὅ ἐστι παλαιόν. Ζωστῆρι πλακερῷ. πλατεῖ.
πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ. γράφεται δὲ καὶ πλοκερῷ. ἀν-
τὶ τοῦ πεπλεγμένῳ. παρὰ τὴν πλοκὴν, καὶ τὴν ὑφήν.
Ῥοικὰν δ' ἔχεν. καμπύλην δὲ εἶχεν ἀπὸ ἀγριελαί-
ου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ῥάβδον. ἢ ῥόπαλον. κορύνη δὲ καὶ
ῥόπαλον, τὸ αὐτό. Καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς.
καὶ ἡσύχως μοι εἶπε γελῶν. ἢ σεσαρὼς, ἀντὶ τοῦ, ἠ-
ρέμα ἐγέλα διεστηκὼς τὰ χείλη, καὶ μειδιῶν. οὐκέ-
τι δὲ κέχρηται τῇ λέξει. Γέλως δέ οἱ. γέλως δὲ ἥ-
πετο τοῦ χείλους αὐτοῦ. Σιμαχίδα πᾷ δὴ τύ.
οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ θεόκριτον, καθὸ σιμιχίδου ἦν υἱός.
ἢ καθὸ σιμὸς ἦν. οἱ δὲ ἕτερόν τινα τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ

οὐ θεόκριτον, διὰ τὸ, σιμιχίδα μὲν ἔρωτες ἐπέπταρ
ρον· φασὶ δὲ τὸν τοιοῦτον ἀπὸ πατρίου κληθῆναι σι
μιχίδου τοῦ περικλέους, τῶν ὀρχομενίων· οἵτινες πολυ
τείας παρὰ κῴοις τετυχήκασιν. ἄλλως. Σιμιχίδα.
εἰσὶ δὲ καὶ πατρωνυμικὰ οὕτως ἀπαραλλάκτως λε
γόμενα καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων· ὡς παρ
ὁ θεόκριτος σιμιχίδα υἱὸς ὢν, σιμιχίδαν ἑαυτὸν ὀνο
μάζει πατρωνυμικῶς. καὶ ἀσκληπιάδην τὸν σάμι
ον ποιητὴν, σικελίδαν καὶ αὐτὸν καλεῖ, παῖδα τι
νὸς σικελίδα λεγομένου τυγχάνοντα. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ
εἰδυλλίῳ τῷ οὕτως λεγομένῳ, αἰπολικὸν, καὶ ποιμε
νικὸν, καὶ τὸν δημήδην υἱὸν ὄντα τοῦ κρατίδα, κρα
τίδαν καλεῖ ἐκεῖνον. οἱ δὲ λέγοντες σιμιχίδαν λέ
γεσθαι τὸν θεόκριτον διὰ τὸ εἶναι σιμὸν, κακῶς λέ
γουσι. Μεσαμέριον πόδα ἕλκεις; κατὰ τὸ μέσον
τῆς ἡμέρας ἕλκεις τοὺς πόδας. ἀντὶ τοῦ πορεύῃ. οἱ
γὰρ βαδίζοντες, ἕλκοντες τοὺς πόδας βαδίζουσιν.
Ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ᾽ αἱμασιαῖσιν. ὁπότε καὶ
ὁ σαῦρος ἡ κοινῶς λεγομένη χλωροσαύρα, ἐπὶ ταῖς
φραγμοῖς ἠρεμεῖ. ἀρσενικῶς ὁ σαῦρος. λέγεται καὶ
θηλυκῶς ἡ σαύρα. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζώου
τούτου, ὅτι ξηραινόμενον, εἰς ἔχιν μεταβάλλεται.
Οὐδ᾽ ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλίδες. αἱ ἐπὶ τῇ κεφα
λῇ τὸν τύμβον φέρουσαι τοῦ πατρὸς αὐτῶν. κορυδα
λίδες ἐν τούτῳ εἶδος ὀρνέου. λέγονται δὲ ἐπιτυμβί

διοι, ὅτι τάφοις ὡς ἐπιπολὺ διατρίβουσιν. εἰ δὲ κο
ρυδαλίδας τὰ στρουθία νοήσεις, κορυδαλίδες μὲν
λέγονται, διὰ τὸ κόρυσιν ἐοικέναι, τὸ ἐπὶ τῆς κεφα
λῆς αὐτῶν ἀνάστημα. ἐπιτυμβίδιοι δὲ, ὅτι ὡσεὶ
τύμβον τὸ τοιοῦτον ἀνάστημα ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσι.
φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων, ἱστορία τοιαύτη. ὅτι πρὸ τοῦ
γενέσθαι τὴν γῆν γεγόνασιν αὗται. συνέβη δὲ ποτὲ
αὐτῶν τὸν πατέρα θανεῖν, καὶ γῆς μὴ οὔσης, ἐτάφη
ὑπὲρ τῆς κορυφῆς τοῦ ἰδίου γόνου. διὸ καὶ ἐπιτυμ
βίδιοι ἐπεκλήθησαν. ἄλλως. Ἐπιτυμβίδιοι. ἢ ὅτι
τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν. ἢ ὡσεὶ τύμβον ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς φέρουσιν. ἢ παρὰ τὸ τύφω. φλογοειδεῖς γάρ
εἰσι. Ἠλαίνονται. ῥέμβονται. πλανώμεναι στρέφον
ται. ὅμως καὶ αὗται ἠρεμοῦσιν. Ἦ μετὰ δαῖτα κλη
τός. ἢ ἐπὶ εὐωχίαν κεκλημένος σπεύδεις, ἢ ἐπὶ λη
νόν τινος ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἀπέρχῃ. οἱ γὰρ κεκλημέ
νοι σπεύδουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία.
ὅστις ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς ὀψὲ ἔρχεται, ἢ χωλός ἐ
στιν, ἢ οὐ δίδωσι συμβουλάς. Ὥς τευ ποσὶν νισσομέ
νοιο. ὄντως πορευομένου σου τοῖς ποσὶ, πᾶσα λίθος
προσπταίουσα ἤγουν προσκρούουσα ταῖς ἀρβυλί
σιν, ἐμμελῶς ἠχεῖ. Ἀρβύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος
ἀπὸ τοῦ ἁρμόζεσθαι. θηλυκῶς ἡ λίθος ὡς καὶ ὅμη
ρος. Λίθοι ποιοῦνται θαμειαί. καὶ Δόμον ξεστῆς
αἰθούσῃσι τετυγμένον. λίθοις δηλονότι ξεστοῖς.

Τόνδ᾽ ἐγὼ ἀμείφθην. πρὸς τοῦτον ἐγὼ ἀπεκρίθην.
Λυκίδα φίλε. πάντες λέγουσί σε εἶναι συρικτὴν
κατὰ πολὺ ὑπερέχοντα, καὶ ἐν τοῖς νομεῦσι καὶ ἐν τοῖς
θερισταῖς. Συρικτάν. συρίζειν, τὸ διὰ σύριγγας μέλ-
πειν. καὶ συρικτὴς ἐπὶ τούτου. ἐνταῦθα δὲ, συρικτὴν
λέγει, τὸν κοινῶς τραγωδιστήν. Τὸ δὴ μάλα θυ-
μὸν ἰαίνει. ὅπερ δὴ τὸ ᾄδειν, ἢ τὸ εἶναι τινὰ συρι-
κτήν, λίαν εὐφραίνει τὸν ἡμέτερον θυμόν. ἀντὶ τοῦ,
τὴν ἐμὴν ψυχήν. ἐκ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ λόγος. ἀντὶ τοῦ
ἐφ᾽ ᾧ δὴ μάλιστα καὶ αὐτὸς τέρπομαι. Καίτοι κα-
τ᾽ ἐμὸν νόον. κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν, ἐλπίζω φησὶν, ὅ-
τι οὐ παρευδοκιμήσεις ἡμᾶς. καὶ ὅμηρος. οὔ τι καθ᾽ ἡ-
μέτερόν γε νόον. Ἁ δ᾽ ὁδὸς ἅδε, θαλυσιάς. ἐπὶ θα-
λύσια ἀνυομένη. ἡ ἐπὶ θαλύσια ἄγουσα ἡμᾶς. Ἦ
γὰρ ἑταῖροι. ὄντως γὰρ φίλοι ἀνέρες, τῇ δήμητρι τῇ εὐ-
πέπλῳ, εὐωχίαν τελοῦσι τῶν καρπῶν ἀπαρχὴν
διδόντες. Μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ. εὔκαρπον
γὰρ ἐποίησεν ἡ δαίμων τὴν ἅλωνα αὐτῶν. ἤγουν, εὖ ἔ-
χουσαν, ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν καρπῶν, μέτρῳ κα-
τὰ πολὺ πλουσίῳ. Εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
ἀπὸ μέρους τῆς κριθῆς, τὴν εὔκαρπον παρεδήλω-
σεν. εὔκριθον δὲ, καὶ οὐχὶ εὔσιτον ἀλωὰν προσηγό-
ρευσε, διὰ τὸ δοκεῖν πρῶτον εὑρεθῆναι τὸν τῆς κρι-
θῆς καρπόν. κριθὴ δὲ ὠνομάσθη, ὅτι μετὰ τὸν σῖτον
προεκρίθη τῶν ἄλλων καρπῶν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς στάχυ-

ας τῆς κριθῆς, κεκριμένους, ἤτοι διακεχωρισμένους ἔ-
χειν τοὺς κόκκους. ἀλωὰν δὲ τὴν ἅλωνα παρὰ τὸ
ἅλως. ἅλως δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀλίζω τὸ συναθροίζω. ἐκεῖ
γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς στάχυας. καὶ καλλίμαχος. Ἐς τὸ
πρὸ τείχους ἱερὸν ἀλέες δεῦτε. καὶ ἅλς ἡ θάλασσα
ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀλεὶς, ἀντὶ τοῦ συστραφεὶς. Βου-
κολιασδώμεθα. βουκολικὴν ᾠδὴν ᾄδωμεν. ἴσως ὁ
ἕτερος τὸν ἕτερον ὠφελήσει. τοῦ χ᾽ ὥτερος, δωρικὴ ἡ
συναλοιφή. τὸ γὰρ ὁ ἕτερος οὕτως διὰ τοῦ υ. ὡς καὶ παρ᾽
ἡροδότῳ. ἡμαρτημένως δὲ ὀξυνήνοχε τὸ, ὥτερος. ἕ-
τερος γὰρ, ἄλλος ἐκ πλειόνων. Οὐ δάν. οὐ γάρ πω κα-
τ᾽ ἐμὸν νόον. μὰ τὴν γῆν. ὤμνυον γὰρ κατὰ τῶν στοι-
χείων. ὡς ὅμηρος. χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρᾳ, ἕλε χθόνα πο-
λυβότειραν. τὸ δὲ κατ᾽ ἐμὸν νόον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν
ἐμὴν κρίσιν, ὡς ἄνωθεν. Σικελίδαν. ἀσκληπιά-
δην φησὶ τὸν ἐπιγραμματογράφον. ὥσπερ γὰρ σιμιχί-
δαν ἑαυτὸν καλεῖ ὁ θεόκριτος πατρωνυμικῶς ὡς υἱ-
ὸν σιμιχίδα. καὶ τὸν εὐμήδην κρατίδαν υἱὸν ὄντα
κρατίδα, οὕτω καὶ νῦν σικελίδαν ὀνομάζει, τὸν ἀ-
σκληπιάδην τὸν σάμιον, ὡς υἱὸν σικελίδα. οὐ δο-
κεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι. ὁ δὲ φιλητᾶς, κῷος τὸ γένος.
ἢ ὡς ἔνιοι, ῥόδιος υἱὸς τηλέφου. ποιητὴς δὲ ἦν καὶ οὗ-
τος. Βάτραχος δὲ ποτ᾽ ἀκρίδας. ἤγουν, πρὸς τοὺς
εἰρημένους σοφοὺς, οὐδαμινός εἰμι, καὶ ὥσπερ βάτρα-
χος ἐρίζει πρὸς τὰς ἀκρίδας, οὕτω κἀγὼ πρὸς αὐ-

τοῖς. ἤγουν, τοιαύτην δὲ ἔχω σύγκρισιν πρὸς αὐτούς, οἵαν ἔχει βάτραχος πρὸς ἀκρίδας. ὁ γὰρ βάτραχος τραχύφωνός ἐστιν. ὅθεν καὶ ὠνόμασται. βοάτραχός τις ὤν, ὁ τῇ βοῇ τραχύς. τῶν δὲ ἀκρίδων εἰσί τινές, αἳ συρίζουσιν ἐναρμόνιον. Ταν τοι ἔφα κορύναν δωρήσομαι. Ταύτην σοι ἔφη τὴν ῥάβδον χαρίσομαι, διότι εἶ φυτὸν ἐπ᾽ ἀληθείᾳ ὅλον ἐκ διὸς εἰργασμένον. τὸ ἔφα μόνον θεοκρίτου. ὁ δὲ λοιπὸς στίχος τοῦ λυκίδα. Παν ἐπ᾽ ἀλαθείᾳ. ὅτι φιλαλήθης πέφυκας. τὸ δὲ ἐκ

> διός, ὅτι ἀψευδής ἐστιν ὁ ζεύς, ὡς καὶ ὅμηρος. Οὐ γὰρ
> ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ᾽ ἀπατηλὸν, ὅ,τι κεν κεφα
> λῇ κατανεύσω. Ὥς μοι καὶ τέκτων μέγα. πλεῖστον ἐμοὶ

μισεῖται καὶ ὁ τέκτων ἐκεῖνος, ὅστις ἐρευνᾷ, ἀντὶ τοῦ ζητεῖ ἐργάσασθαι οἶκον, ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ ὠρομέδοντος. ἐν τῇ κῷ φασὶν εἶναι τοῦτο τὸ ὄρος. Ἄλλως Ὥς μοι καὶ τέκτων. οἷον, ὁ τέκτων ὁ καυχώμενος καὶ ἐπαγγελλόμενος οἶκον ποιεῖν ὠρομέδοντος ὑψηλότερον ὄρους κεφαλῆς. παντελῶς ἀδυνάτου τῆς πράξεως ὑπαρχούσης. ἢ ὠρομέδοντα τὸν πᾶνα συνθέτως. ὅς ἐστι βασιλέα τῶν ὀρῶν, ἢ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ νοῦς, μισῶ καὶ τέκτονα, ὃς ἐρευνᾷ οἶκον τελέσαι μέγεθος ἔχοντα τῆς τοῦ ὄρους κορυφῆς. ἢ ὄρος ἐν κῷ ἀπὸ ὠρομέδοντος τοῦ τῆς νήσου βασιλεύσαντος. καὶ διονύσιος τὸν πᾶνα φησὶ παρὰ τὸ μέδειν τῶν ὀρῶν. ἄλλοι τὸν οὐρανόν. ἄλλοι τὸν ἥλιον. ἄλλοι μοιχὸν ἥρας εἶναι τοιοῦτον. ἢ ὠρα

μέδοντος, τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοτάτου τῶν ὀρῶν μέδοντος ὑψοῦ. ἢ ὠρομέδοντα τὸν πᾶνα. ἀγροικικὸς γὰρ ὁ θεός. ὄρος δὲ αὐτοῦ ὃ κατοικεῖ, τὸ τῆς θετταλίας. ὡς προϊὼν οὗτος λέξει. ἄλλως. ὠρομέδοντα, οἱ μὲν τὸν πᾶνα φασίν, ὡς τῶν ὀρέων μέδοντα, κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο. οἱ δὲ τὸν ἥλιον ὡς βασιλεύοντα τῶν τεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. τὸ δὲ ἀληθές, ὠρομέδων ἐστὶν ὄρος ἐν κῷ, ὑψηλότερον τῶν ἐν τῇ κῷ ἑτέρων ὀρέων. κατ᾽ ἔκτασιν καὶ τοῦτο τοῦ ο. ὁ δὲ νοῦς. μισῶ τέκτονας τοὺς καυχωμένους, καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλομένους οἶκον, ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ ὠρομέδοντος. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον. Καὶ μοισᾶν ὄρνιχες. μουσῶν ὄρνιθες λέγονται πάντα τὰ εὔφωνα τῶν ὀρνέων. ἐνταῦθα δὲ τοὺς ποιητὰς λέγει μουσῶν ὄρνιθας μεταφορικῶς, διὰ τὰ μέτρα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐμμέλειαν. καὶ μοισᾶν ὄρνιχες. τὰ ἀνωτέρω συνυπακούεται ἀπὸ κοινοῦ, κατ᾽ ἀναλογίαν τοῦ προσρηθέντος. ἤγουν, ἀπέχθονται πλεῖστον ἐμοὶ καὶ οἱ ὄρνιθες τῶν μουσῶν πάντες, τουτέστιν οἱ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τὸν ποιητὴν τὸν χῖον, ἤτοι τὸν ὅμηρον ἀπεναντίας ᾄδοντες ὁμοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐρίζοντες, μάταια μοχθοῦσι. τουτέστι, ματαιοπονοῦσιν. Σιμιχίδα, κἠγὼ μέν. ἄλλως ἀρξάμενος, ἄλλως ἀποδίδωσιν, ὥσπερ ἀπὸ μεταμελείας. εἰ γὰρ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀρχῆς ἀπεδίδου, εἶχεν ἂν ὁ λόγος οὕτως. ὦ σιμιχίδα. καὶ ἐγὼ μὲν ᾀσῶ τὸ

μελίδριον. ὃ πρὸ ὀλίγου ἐν τῷ ὄρει πονήσας εἰργα-
σάμην. σὺ δὲ ὅρα εἴ σοι τοῦτο ἀρέσκει. Ἔσσεται ἀγε-
άνακτι. ἑαυτὸν παρεισάγει λυκίδας μιτυληναί-
ου τινὸς ἐρῶντα, καὶ τοῦτο εὐχόμενον. ᾄδει οὖν τὰ
εἰς τὸν ἀγεάνακτα. εὐχόμενος αὐτὸν ὑγιᾶ ἀπελ-
θεῖν εἰς μιτυλήνην. καὶ ὅταν δύνωσιν οἱ ἔριφοι, καὶ
καταφέρηται ὁ ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανόν, καὶ ὁ νότος πνέ-
ων ἐλαύνη τὰ κύματα, ἐὰν ἐμὲ τὸν λυκίδαν τοῦ ἔ-
ρωτος παύσῃ. Χὤταν ἐφ᾽ ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος.
καὶ ὅταν ὁ νότος τὰ ὑγρὰ ἐλαύνει κύματα, ἤδη τοῖς
ἐρίφοις δύνουσι. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ, ἑσπερίοις. του-
τέστι κατὰ τὸν καιρὸν, ὅτε οἱ ἔριφοι ἑσπέριοι γίνονται.
ἤγουν, κατὰ τὸν δυτικὸν ὁρίζοντα. τουτέστι δύνουσι
τὴν ἑώαν δύσιν. καὶ ὅτε ὁ ὠρίων δύνει τὴν ἑώαν δύσιν.
δύνει δὲ οὗτος τὴν ἑώαν δύσιν, μετὰ τὰς πλειάδας
εὐθύς. ἄλλως. Ἐφ᾽ ἑσπερίοις ἐρίφοις. δυνόντων γὰρ τῶν
δύο ἐρίφων ἑσπέρας, νότος ταράσσει. ἢ σφοδροὶ κα-
τὰ τὴν θάλασσαν γίνονται χειμῶνες. καὶ ὅταν ὁ ὠ-
ρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται. Καλὸς πλόος ἐς
μιτυλήνην. ἐπειδὴ μιτυληναῖος ὢν ὁ ἀγεάναξ μέλ-
λει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησὶν ὅτι αὐτῷ
καλὸς πλοῦς ἔσται καὶ χειμῶνος πλέῃ. ὥστε τοῖς μὲν
ἐρίφοις ἑσπέρας δύνειν, καὶ τὸν ὠρίωνα καταφέρεσθαι.
τὸν δὲ νότον ταράσσειν τὸ πέλαγος. καταστήσεται
δέ φησιν ὁ χειμὼν, καὶ εὐπλοήσοι ὁ ἀγεάναξ, ἂν αὐ-

τὸν τοῦ ἔρωτος παύσῃ χαρισάμενος τῆς ὥρας. ἔριφοι δὲ
εἰσιν ἀστέρες. ὅταν δὲ ἀνατέλλωσιν οὗτοι, ἀγριαίνε-
ται ἡ θάλασσα. Χἀλκυόνες. ἀλκυὼν θυγάτηρ
αἰόλου. καὶ κανώβης. γυνὴ δὲ κύηκος. ἀλέξανδρος
δέ φησιν ὁ μύνδιος. ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε νηρηΐ-
δων λευκοθέην παλαίμονα ἀφροδίτην. ἀλκυόνες
οὖν ἐκλήθησαν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. ἀντίγονος δὲ
φησιν, ὅταν γηράσουσιν αἱ ἀλκυόνες, κήρυλοι κα-
λοῦνται. ἀριστοτέλης δὲ διήρησεν, ἀλκυόνα, καὶ κή-
ρυλον. καὶ κορώνην. οἱ δὲ φασὶν ὅτι τὰ ἄρρενα τούτων,
κήρυλοι καλοῦνται. ὅπερ ἀληθές ἐστι. θρηνητικὸν
δὲ τὸ ζῷον. καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νεοττεῦον, τὸ κῦ-
μα ἀφαιρεῖται τοὺς νεοσσοὺς αὐτοῦ. δεκατέσσαρας
δὲ ἡμέρας φασὶν ὅταν γεννᾶ περὶ τὰς χειμερινὰς τρο-
πὰς εὐδιάζειν. ἃς καλοῦσιν ἀλκυονίδας. ἑπτὰ
πρὸ τῆς γεννήσεως, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὴν γέννησιν. Στο-
ρεσεῦντι τὰ κύματα. καταστορέουσι τὰ κύματα.
γαληναῖα ποιήσουσιν, ἐάν με τοῦ ἔρωτος ἐξέληται
τὸν λυκίδαν. Ἔσχατα φυκία κινεῖ. τὸ φυκίον εἶ-
δος βοτάνης. ἢ φῦκος ἐστὶ, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσ-
σης ἀπόβλημα. οἱ δὲ, φυκίον φασὶ, βοτάνην τὴν ἐν
τῷ βυθῷ γινομένην, παρὰ τὸ φύεσθαι. ἕτεροι δὲ φυκί-
α φασὶ, τὰ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βρύα κοκκινοειδῆ.
Ἀλκυόνες γλαυκαῖς. ἐπανάληψις τοῦτο. εἰσὶ δὲ
ὄρνιθες θαλάσσιαι. ὧν τικτουσῶν στορέννυται ἡ θά-

λασσα. Γλαυκαῖς νηρηΐσι. γλαυκὰς τὰς νηρηΐ
δας φησὶ, διὰ τὸ ἐν θαλάσσῃ διάγειν. οὐ γὰρ δή γλαυ
κὰς τὴν χρόαν. λέγει δὲ, λευκοθέαν. παλαίμονα, καὶ
ἀφροδίτην. Ἐφίλαθεν, ἐφιλήθησαν, ἢ φιλοῦνται.
ἔστι δὲ αἰολικὸν, ὡς καὶ τὸ ἐκόσμηθεν. καλλίμαχος
δὲ τοῦτο παροξύνει. Ὥρια πάντα γένοιτο. ὥρια,
ἔγκαιρα. ἐπιτήδεια. ἢ ὥρια τῷ ἀγεανάκτῳ ἀποπλέ
οντι εἰς μιτυλήνην γένοιτο πάντα. ἤγουν τὰ διὰ φρον
τίδος αὐτῷ. ἢ ὥρια πάντα γένοιτο, ἀντὶ τοῦ φυλα
κτικά. ἀπὸ τοῦ ὡρῶ τὸ φυλάσσω. Κἠγὼ τῆνο κατ'
ἆμαρ ἀνήτινον. εἶδος ἄνθους τὸ ἀνήτινον. ἀνητίνοις
δὲ ἐχρῶντο στεφάνοις, ὡς ἀλκαῖος. καὶ σαπφώ. φα
σὶ δέ τινες καὶ πᾶν ἄνθος ἀνήτινον, παρὰ τὸ ἀνύτι
νεσθαι. ἤγουν ἵεσθαι. ἄνηθον τὸ μάλαθρον, ἢ. ἄνισον
δὲ τὸ γλυκάνισον, ι. Τὸν πτελεατικὸν οἶνον. πτελέ
α, τόπος ἐν κῷ. ἢ ἐν ἀρκαδίᾳ. ἢ τὸν θεσσαλικὸν οἶνον.
ἢ τὸν ὑγείας καὶ ῥώμης παρασκευαστικόν. ἢ τὸν ἐν
ἀναδενδράσι διόσσον, παρόσον ταῖς παρακειμέναις
πτελέαις ἐμπλέκονται. ἢ ἐφέσιον. πτελέα γὰρ ἡ ἔφε
σος ἐκαλεῖτο. ἢ τόπος ἐν αὐτῇ, ἢ ἐν ἀρκαδίᾳ. ὅμη
ρος. Πτελεὸν ἔλαιον. ἢ τὸν ἐξ ἀναδενδράδων, αἳ
ταῖς πτελέαις ἐποχοῦνται. ἢ ἀπὸ τόπου. ἔστι δὲ τό
πος, μέσον ἐφέσου καὶ μιλήτου. Κύαμον δέ τις ἐν
πυρὶ φρυξεῖ. οὐ μάτην τοῦτο φησίν. ὁ γὰρ κύαμος δι
φοριός. πέψεως δὲ χάριν τοῦτο φησίν. Χ' ἁ στιβὰς

ἐσσεῖται. ὑποστρώσομεν καὶ στιβάδα πήχεως. ἢ καὶ ἡ
στρωμνὴ ἔσται ἐστιβασμένη ἐπὶ πῆχυν. τουτέστι μέ
χρι πήχεως. διὰ κνύζης, καὶ ἀσφοδέλου, καὶ σελί
νου πολυγνάμπτου. ἤγουν, πολυελίκτου. πολυκαμ
ποῦς. στιβὰς δέ ἐστι στρωμνὴ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ φύλλων.
Κνύζα τ' ἀσφοδέλῳ. τὴν κόνυζαν, κνύζαν εἶπεν.
ἔστι δὲ φυτὸν ψυκτικώτατον. ἔνθεν καὶ ἐν τοῖς θεσμο
φορίοις ὑποστρωννύουσι τὸ φυτόν. τὴν θερμότητα τὴν
κατὰ τὰ ἀφροδίσια ἐκκόπτοντες. Ἀσφόδελος δὲ,
βοτάνη πλατύφυλλος. ἔστι ὁ καυλὸς καλεῖται ἀνθέ
ρικος. καὶ ἡσίοδος. Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε, καὶ
ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. καὶ ἀσφοδελὸς, ὁ τόπος ὁ ἔχων
ἀσφοδέλους καὶ ὅμηρος. Βῆ κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶ
να. Πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ. πολύγναμπτον λέ
γεται, ὅτι οὖλόν ἐστιν, ὡς καὶ καμπάς τινας ἔχειν.
Καὶ πίομαι μαλακῶς. ἤγουν, ἡδέως. ἐν ἀναπαύσει.
καὶ ἀθρόως. οὐ διαιρῶν εἰς τὰ μικρότατα τῶν ἐκπω
μάτων. Καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. ἤγουν, μέ
χρι τρυγὸς τῆς ἐν τῷ πυθμένι τῆς κύλικος τοῦ οἴνου.
τρὺξ δὲ κυρίως, ὁ νέος οἶνος λέγεται. καταχρηστικῶς
δὲ, καὶ ὁ παλαιός. νῦν δὲ τὸν τρυγίαν λέγει. Αὐλη
σεῦντι δέ. ἀντὶ τοῦ αὐλήσουσι. αὐλεῖν τὸ δι' αὐλοῦ
μέλπειν. ἐνταῦθα δὲ τὸ αὐλησεῦντι, ἀντὶ τοῦ, ᾄσου
σιν. Εἷς μὲν, ἀχαρνεύς. ἀττικός. ἀχάρναι γὰρ δῆμος
τῆς ἀττικῆς. Εἷς δὲ λυκωπίτας. ἤγουν, αἰπόλος.

λυκωπίτας γάρ, ὁ ἀπὸ λυκώπης. ἡ δὲ λυκώπη, πό-
λις αἰτωλίας. ἢ ἀπὸ δήμου. λύκωπος γὰρ δῆμος ἀ-
ττικῶν. ἢ λυκωπίτας, ἐκ λυκωπέως ἔχων τὴν κλῆ-
σιν. Ὁ δὲ τίτυρος. ὄνομα κύριον αἰπόλου. τινὲς
δὲ παρὰ δωριεῦσι, τοὺς σατύρους ἀποδεδώκασι λέ-
γεσθαι. Ὥς ποκα τὰς ξενέας ἠράσατο. ὄνομα κύ-
ριον ὡς τὸ, κενέας. ἀπέδωσαν δέ τινες τῆς ἐκ κρήτης
ξένης. ἢ γράφεται. τῆς ξανθᾶς, ὡς ἔντισιν. ἄλλως.
μία τῶν νυμφῶν ἡ ξενέα, ἢ ὄνομα κύριον. Χ' ὡς ὄ-
ρος. τὸ πᾶν. καὶ ὅπως περιήρχετο τὸ ὄρος ζητῶν αὐ-
τήν. καὶ ὅπως αἱ δρύες αὐτὸν ἐθρήνουν. αἵτινες ἐκ-
πεφύκασιν ἀεὶ, παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ τῆς
ἱμέρα ὁπηνίκα ὡς χιὼν διερρεῖτο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος
ὑπὸ τὸν αἷμον τὸν ἐκεῖ πολὺ διήκοντα. ἢ ὑπὸ τὸν ἄ-
θων. ἢ ὑπὸ τὴν ῥοδόπην. ἢ ὑπὸ τὸν καύκασον τὸν περὶ
τὰ ἔσχατα τῆς γῆς ὄντα. Ἱμέρα αἶτε φύοντι. ἱμέ-
ρα γυνικὴ πτῶσις. ἔστι δὲ πόλις σικελίας. καὶ πηγή,
καὶ ποταμὸς ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν. ἢ ποτα-
μὸς σικελίας, καὶ πόλις ὁμώνυμος. Ὑ' φαῖμον,
ἢ ἄθω. ἢ ῥοδόπαν. αἷμος, ὄρος θράκης ἀπὸ αἵμου
τοῦ βορέου καὶ ὠρειθυίας. καὶ ἡ ῥοδόπη, ὁμοίως ὄρος
τῆς θράκης, καὶ ἔτι ὁ ἄθως. ὡς παρὰ ἀπολλωνίῳ τῷ
ῥοδίῳ. Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη θρηϊκίη. καὶ σοφο-
„ κλῆς. Ἄθως σκιάζει νῶτα λημνίας ἁλός. ὠνόμα-
σται δὲ, ἀπό τινος γίγαντος ἄθου. ὃς ἦν ποσειδῶνος

καὶ ῥοδόπης τῆς στρυμόνος. ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν τῆς
θράκης τὸ ὄρος. ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ, τὸ πέλαγος ἐπω-
νόμασται. Ἠ καύκασον ἐσχατόωντα. τὸν ἐν ἐσχάτοις
μέρεσι τῆς γῆς ὄντα. ἄλλως. ἀεὶ τὸν φασὶν εἶναι πο-
ταμόν. περὶ δὲ τοὺς τόπους τοῦ καυκάσου ὄρους λά-
βρως φερόμενον, τὴν χώραν προμηθέως λυμαινόμε-
νον. ὃν ἀπέστρεψεν ἡρακλῆς. ἐξ οὗ φασὶν ὁ μῦθος.
Ἄσει δ' ὡς ποκ' ἔδεκτο εὐρέα λάρναξ. τὶς αἰπόλος
καλούμενος κομάτας, ταυτὸν δέ ἐστιν εἰπεῖν με-
γάλκας, τοῦ οἰκέου δεσπότου θρέμματα νέμων ἐν σι-
κελίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῆς θουρίας, ἔθυε συχνάκις ταῖς
μούσαις. ὁ δὲ δεσπότης αὐτοῦ δυσχεραίνας, κατέ-
κλεισεν αὐτὸν εἰς λάρνακα ξυλίνην, πειράζων εἰ
σώσειαν αὐτὸν αἱ μοῦσαι. δύο δὲ μηνῶν ἐλθόντων,
παραγενόμενος καὶ ἀνοίξας, ζῶντα μὲν αὐτὸν εὗρε,
πλήρη δὲ καὶ τὴν λάρνακα κηρίων. ἄλλως. Εὐρέα
λάρναξ. λύκιος φησὶ τῆς θουρίας ὄρος, θάλαμον. ὑφ'
ὃ ἄντρον τῶν νυμφῶν. καλοῦσι δὲ αὐτὸ ἀλουσίας
οἱ ἐπιχώριοι, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ἀλουσίου ποτα-
μοῦ. ἐν τούτῳ ποιμὴν ἐπιχώριος δεσπότου θρέμμα-
τα βόσκων, ἔθυε συχνῶς ταῖς μούσαις. οὗ χάριν δυσ-
χεραίνας ὁ δεσπότης, εἰς λάρνακα κατακλείσας αὐ-
τὸν ἀπέθετο. ἐν τούτῳ ἐδίσταζεν ὁ δεσπότης βουλό-
μενος εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ μοῦσαι. παραδραμόντος
δὲ διμηναίου χρόνου, παραγενόμενος καὶ τὰ ζύγα

στρα τῆς λάρνακος διανοίξας, ζῶντα κατείληφε, καὶ τὴν λάρνακα πεπληρωμένην κηρίων εὗρεν. ἄνακτα δέ φησι τὸν δεσπότην.

Κακῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος. διὰ τὰς κακοτρόπους δυσσεβείας τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. φασὶν ὅτι ὁ θεόκριτος τὰ τοῦ δάφνιδος, εἰς τὸν κομάταν τοῦτον ἐξέθηκε. τοῦτον γὰρ ἡ μήτηρ ἐξέθηκε, τὸν πατέρα αὐτοῦ ἄνακτα εὐλαβουμένη. εἰδυῖα ὅτι οὐ πείσει ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ διακορευθῆναι λέγουσα. Ὥς τέ νιν αἱ σιμαί. ὅπως τε αὐτὸν αἱ σιμαὶ μέλισσαι ἔτρεφον ἀπὸ τοῦ λειμῶνος, δι' ἀνθέων ἁπαλῶν ἐρχόμεναι εἰς τὴν κέδρον. τὴν λάρνακα ἥτις ἦν ἀπὸ κέδρου κατεσκευασμένη. τὴν ἡδεῖαν. διὰ τὴν ἀποσκοπεῖν δηλονότι τῶν θεῶν. σιμὰς καλεῖν ἔθος τὰς μελίσσας. τὸ γοῦν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἄγγος, σίμβλον καλοῦμεν. ὅπου τὸν κάματον τῶν σιμῶν βαλλόμεθα. σιμοβόλον τι ὤν. Οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα, κατὰ στόματος χέε νέκταρ. ἤγουν διότι ἔχεε κατὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἡ μοῦσα, γλυκὺ νέκταρ. ἤγουν, διότι ἦν ἄριστος μουσικός. αἱ μοῦσαι γὰρ αὐτόν, ᾄδειν ἐποίησαν. ἢ αἱ μοῦσαι αὐτὸν γλυκύτατον τραγῳδὸν ἐποίησαν. δηλοῖ δὲ διὰ τοῦ νέκταρος, ὑπερβολικὴν τὴν μελιχρότητα. ἢ τὴν γλυκυφωνίαν. συνεκδοχικῶς δὲ ἀπὸ μιᾶς, τὰς πάσας δηλοῖ. τὸ δὲ χέε νέκταρ, ἀντὶ ἀορίστου. τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ, ἔχεα. νέκταρ

τὸ τῶν θεῶν πόμα. ἀμβροσία δέ, ἡ τούτων τροφή.

Ὦ μακαριστὲ κομάτα. τὸ πᾶν ὦ μακαρισμοῦ ἄξιε κομάτα. σὺ δὴ ταῦτα ἔπαθες. καὶ σὺ κατεκλείσθης ἐς λάρνακα. καὶ σὺ μελισσῶν κηρόμελι σιτούμενος, χρόνον μιᾶς ὥρας τοῦ χρόνου, ἤγουν τοῦ ἔαρος, ὅτε τὸ μέλι ἐργάζεται, ἐξεπόνασας. ἢ ἐξετέλεσας. γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. ἤγουν, μετὰ πόνου διήνυσας. εἴθε ἀποκείμενον ἦν εἶναί σε ἐναρίθμιον τοῖς ζῶσιν ἐπ' ἐμοί. ἤγουν, ἐν τῇ ζωῇ τῇ ἐμῇ. πέπλασται τὰ περὶ τοῦ κομάτα ὑπὸ τοῦ θεοκρίτου, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὐ παραλαμβανόμενα, ὑπὸ μελισσῶν τρεφόμενον τὸν κομάταν, καθάπερ ὁ δάφνις ἱστορεῖται. οὐχὶ κεράσται, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ. Κατεκλάσθης. ἡ κλεὶς παρὰ δωριεῦσι, κλὰξ λέγεται. ἀφ' οὗ τό, κατεκλάσθης. Ἔτος ὥριον ἐξετέλεσας. γράφεται καὶ ἐξεπόνασας. τὸ ἔτος τὸν ὅλον ἐνιαυτόν. δύναται οὕτως, οὐ πάντως τὸ δωδεκάμηνον λέγειν, ἀλλὰ τὴν τῶν ὡρῶν μεταβολήν. διαιρεῖται δὲ εἰς δʹ. τὸ γοῦν ἔαρ ὁ θεόκριτος ὥριον εἶπε. τουτέστι τὸν τριμηνιαῖον καιρόν. διὰ γὰρ τοῦ τριμηνιαίου καιροῦ, πληροῦνται αἱ τέσσαρες ὧραι τοῦ χρόνου. ἢ εἰς ὥρας παρελθοῦ. ἢ εἰς δύο μῆνας τοῦ ἔαρος. Αἴθ' ἐπ' ἐμοί. δωρικὸν τὸ αἴθε. ἰωνικὸν τὸ εἴθε. ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν. τὸ δὲ ἦμες, ἀντὶ τοῦ εἶναι δωρικῶς. Ὥς τοι ἐγὼ ἐνόμευον. τὸ πᾶν. ἵνα ἐγὼ τὰς καλάς σου αἶ

γας κατὰ τὰ ὄρη ἐβόσκον, τῆς σῆς φωνῆς ἀκούων.
σὺ δὲ ὑπὸ δρυσὶν, ἢ ὑπὸ πεύκαις ἡδέα μελίζων, ἤγουν
ᾄδων κατέκεισο θεῖε κομάτα. καὶ οὗτος μὲν τόσσα
εἰπὼν ἐπαύσατο. μεθ᾽ ὃν αὖθις καὶ ἐγὼ τοιαῦτα
ἔφαν. ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔφην. Λυκίδα φίλε. πολ
λὰ μὲν ἄλλα νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν. ἐν εἰρωνείᾳ
ὡς πρὸς αἰπόλον. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν αἱ μοῦσαι. εἰ μή τις
παρέργως τὰς νύμφας ἀκούει μούσας. οὕτω γὰρ αὐ
τὰς οἱ λυδοὶ καλοῦσιν. Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φά
μα. ἐπὶ τὴν τοῦ διὸς βασιλείαν. λέγει δὲ τὸν οὐρα
νόν. Ἀλλὰ τόγ᾽ ἐκ πάντων. ἀλλὰ ἐκ πάντων τοῦ
τό ἐστι κατὰ πολὺ ὑπερέχον, ὅπερ ᾄδειν ἄρξομαι. ἀλλ᾽
ἐπάκουσον. Ὅ, ττι κ᾽ ἀείδειν. τὸ, ὅττι κ᾽ ἀείδειν,
γράφεται καὶ ᾧ τυ γεραίρω, ἔν τισιν ἀντιγράφοις. καὶ λέ
γει, ᾧ τινί σε τιμήσω. ἤδη οὖν ἡ γενική. τὸ δὲ ἐκ πάν
των, ἀντὶ τοῦ, ὃ μέλλω λέγειν, περὶ τὰ ἄλλα διενήνο
χε. Ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις. ἐπεὶ φιλῆ ὑπὸ τῶν
μουσῶν. τουτέστιν, ἐπεὶ μουσικὸς εἶ. ἄρχεται τῆς
ᾠδῆς ὁ θεόκριτος. Σιμιχίδᾳ μὲν ἔρωτες ἐπέπτα
ρον. καθὸ τῶν πταρμῶν, οἱ μέν εἰσιν ὠφέλιμοι. οἱ δὲ
βλαβεροί. καὶ γὰρ φησὶν αὐτὸς, σφόδρα μυρτοῦς ἐρᾷ.
» ὁ δὲ ὅμηρος, ἐπ᾽ ἀγαθῷ τὸν πταρμὸν φησίν. Οὐχ ὁρά
» ας ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρεν. ἢ γὰρ περὶ ἑαυτοῦ ὁ ποιητής φη
σί. τῷ σιμιχίδῃ οἱ ἔρωτες ἐπέπταρον. τῆς γὰρ μυρτοῦς
τοσοῦτον ἐρᾷ, ὅσον αἱ αἶγες ἔαρος. τὸν δὲ πταρμὸν,

ἐπὶ τῇ χείρονι μοίρᾳ. Ὥρατος δ᾽ ὁ τὰ πάντα φι
λαίτατος κείνῳ τἀνδρί. ὁ ἄρατος δὲ ὁ κατὰ τὰ πάν
τα φίλτατος ἐκείνῳ τῷ ἀνδρὶ, ἤγουν τῷ σιμιχίδῃ. ἔ
χει πόθον παιδὸς ἐν τοῖς τῶν σπλάγχνων. τουτέστιν, ἐν τῇ
καρδίᾳ. ὁ ἄρατος δὲ τοῦ σιμιχίδα φίλος ὢν, ἤρα παι
δός. ᾔδει δὲ καὶ ἠπίστατο αὐτοῦ τὸν ἔρωτα, ἄριστις ὁ
κιθαρῳδός. ὄνομα δὲ τῷ ἐρωμένῳ παιδὶ, φιλῖνος.
Οἶδεν ἄριστις. τὰ περὶ ἀρίστιδος, διὰ μέσου κεῖται.
τὸ δὲ ἑξῆς, οἶδεν ὁ ἄριστις ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος. καὶ
τὰ λοιπά. τοῦτον δέ φησι τὸν ἄριστιν, οὐδὲ ὁ ἀπόλλων
ἐν πυθῶνι παρὰ τοῖς ἰδίοις τρίποσι κιθαρῳδοῦντα
ἰδὼν, ἀποστραφήσεται. οὐδὲ φθονήσει αὐτῷ ᾄδειν
ἐκεῖ. ἄλλως. Οἶδεν ἄριστις. οἶδεν ὁ ἄριστις ὁ κιθαρῳ
δὸς ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὁ μέγ᾽ ἄριστος. ὃν ᾄδειν σὺν φόρ
μιγγι, οὐδὲ αὐτὸς ἂν ὁ φοῖβος παρὰ τῷ τρίποδι με
γαίροι. ἀντὶ τοῦ μέμψαιτο, ὅπως ἕνεκα παιδὸς
ὁ ἄρατος, καίεται ὑπὸ ἔρωτος ὑπ᾽ ὀστέων. ἤγουν, μέχρι
μυελῶν. ἢ ὑπὸ, τὸ ἐντὸς δηλοῖ ἐνταῦθα. Μέγ᾽ ἄριστος.
ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ ἄριστος. ποιητῶν δὲ καὶ αὕτη ἐστὶν
ἐξουσία. τὸ, ὑπερθετικοῖς χρῆσθαι μετὰ ἐπιτάσεως.
Μεγαίροι. τὸ μεγαίρειν, τὸ φθονεῖν δηλοῖ. ἐνταῦθα
δὲ τὸ μεγαίροι, ἀντὶ τοῦ μέμφοιτο λέγεται. σύνηθες
δὲ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς. τῷ φθονεῖν ἀντὶ τοῦ μέμφε
σθαι χρῆσθαι, καὶ φθόνῳ ἀντὶ τῆς μέμψεως. ὡς παρ᾽
» εὐριπίδῃ. Ὡς ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας, ἅς

» τὸ πρόσθεν οὐκ ἐκτείνατε. Τόν μοι πὰν ὁ μόλας.
περικαλεῖται τὸν πᾶνα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν.
ὁ μόλος δὲ θετταλίας ὄρος. ὡς ἔφορος, καὶ ἀριστόδημος ὁ
θηβαῖος. ἐν ᾧ ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ὁμόλων. καὶ πίν
δαρος ἐν τοῖς ὑπορχήμασιν. ἢ ὁ μόλος ὄρος θετταλί
ας ἔνθα τιμᾶται ὁ πάν. εὔχεται δὲ αὐτῷ ὡς παι
δεραστῇ. ὁ νοῦς. ὃν παῖδα δηλονότι, δι᾽ ἐμὴν χάριν ὦ
πὰν ὃς ἔλαχες τὸ ἐπέραστον χωρίον τῆς ὁμόλου. ὄ
ρος γὰρ θετταλίας ὁ ὄμολος ἄκλητον, ἤγουν μὴ κε
κλημένον. αὐθόρμητον, εἰς τὰς ἐκείνου τοῦ ἀράτου
χεῖρας ἄγων ἐμβάλοις. ἀντὶ τοῦ ἄγων ἔμβαλον.
λέγω, εἴτε ἄρα τε φιλῖνός ἐστιν ὁ τρυφερός, εἴτε τις
ἄλλος. Φιλῖνος ὁ μαλθακός. μαλθακὸς ὁ τρυφε
ρός, ἐκ τῆς μάλθης. αὕτη δέ ἐστι κηρὸς ἀμόλγῃ συ
νεψημένος. χρίουσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν σανίδων, γομφώ
σεις. ἀφ᾽ οὗ διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὸ τρυφερὸν, καὶ
ἐν τῷ βίῳ λοιδόρημα λέγεται. Κὴν μὲν ταῦθ᾽ ἔρ
δοις. καὶ ἐὰν μὲν τοῦτο ποιήσαις ὦ πὰν φίλε, εἴθε μη
δαμῶς σε οἱ παῖδες οἱ ἀρκαδικοὶ μαστίζοιεν ὑπὸ τὰς
πλευρὰς καὶ τοὺς ὤμους τηνικαῦτα, ὅτε ὀλίγα κρέ
α παρείη. Ἑορτή φασιν ἐτελεῖτο ἐν τῇ ἀρκαδίᾳ. ἐν
ᾗ οἱ παῖδες τὸν πᾶνα σκίλλαις ἔτυπτον, ὅτε οἱ χο
ρηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον ἔθυον, καὶ μὴ ἱκανὸν τοῖς ἐσθί
ουσιν. ἄλλως. Παῖδες ἀρκαδικοί. οἱ ἀρκάδες περιθη
ρᾶν ἐξιόντες. εἰ μὲν εὐθηρίας ἔτυχον, ἐτίμων τὸν πᾶ

να. εἰ δὲ τοὐναντίον, σκίλλαις εἰς αὐτὸν παροινοῦν.
※ παρόσον ὁρίων τῆς θύρας περιίστατι. μουνάτις δέ φη
σιν ἑορτὴν ἀρκαδικὴν εἶναι. ἐν ᾗ οἱ παίονες τὸν πᾶ
να σκίλλαις βάλλουσι. χῖοι δέ, ὅταν οἱ χορηγοὶ λε
πτὸν ἱερεῖον θύσωσι, καὶ μὴ ἱκανὸν ᾖ τοῖς ἐσθίουσι.
διό φησι κρέα τυτθὰ παρείη. τῶν ἐφήβων ἐν σικελίᾳ
γίνεται ἀγὼν ἐν σκίλλαις. καὶ οἱ νικήσαντες, ταῦ
ρον ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν τεθέμενον, λαμβάνουσιν
ἔπαθλον. Εἴδ᾽ ἄλλως νεύσαις. εἰ δ᾽ ἄλλως ὦ πὰν τὰ
κατὰ τὸν φιλῖνον τελέσειας, καὶ μὴ βούλει συντελεῖν
αὐτὸν τῷ ἀράτῳ, περὶ κνίδων κοιμηθείης. τὸν δὲ πᾶ
να φασὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς πηνελόπης, συλλαβοῦσαν
ἐκ τῶν μνηστήρων, διὸ καὶ πὰν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάντων
ἐσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸν ἑρμῆν εἰς τράγον μετα
βληθέντα, τούτου ἐρασθεῖσα ἡ πηνελόπη, καὶ ὑπ᾽ αὐ
τοῦ ὀχευθεῖσα, ἔτεκε τὸν πᾶνα. ἔστι δὲ ὁ πὰν τρα
γόπους. Καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις. κνίδη ὑφ᾽ ἡ
μῶν. ἀκαλύφη δὲ ὑπὸ τῶν ἀττικῶν. ἔστι δὲ ἀγρία κνί
δη. ἧς τὸν καρπὸν συλλέγουσιν, ὅταν τὸν πυρὸν ἀ
λῶσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄγριον λάχανον. Εἴης δ᾽ ἠδωνῶν
ἐν οὔρεσιν. ἔθνος θρᾴκης οὕτω δὲ ψυχροτάτη ἐστὶν ἡ
θρᾴκη, ὡς τρόπον τινὰ ἐργαστήριον ἀνέμων κληθῆναι.
» ὅμηρος. Βορέης καὶ ζέφυρος, τώτε θρῄκηθεν ἄη
» τον. Ἄλλως. οἱ ἠδωνοί, ἔθνος θρακικόν. ἔνθα ψῦ
χος πολὺ γίνεται. δυσχείμερον γάρ ἐστι. παρ᾽ ὃ καὶ

τοῖς ἀνέμοις ἐν αὐτῷ κατοικεῖν ἐμυθολόγησαν. Εὖρον παρὰ ποταμόν. ἀλκαῖος. Εὖρος κάλλιστος ποταμῶν. διοκλῆς δὲ κατὰ φέρεσθαι αὐτὸν ἀπὸ ῥοδόπης καὶ ἐξερεύγεσθαι κατὰ πόλιν αἶνον. Πέτρα ὑπὸ βλεμύων. λέγω ὑπὸ τῇ πέτρᾳ, ἤγουν τῷ ὄρει τῶν βλεμύων ἀφ' οὗ ὁ νεῖλος οὐδαμῶς ἐστὶν ὁρατός. ἤγουν, βλέπεσθαι δυνάμενος. ἔθνος αἰθιοπικὸν οἱ βλέμυες, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς αἰθιοπίας ᾠκισμένον. ἄλλως. βλέμυες, ἔθνος αἰθιοπικὸν μελανόχροον. οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς τρωγλοδύταις. Οὐκέτι νεῖλος ὁρατός. οὐ πάνυ δὲ ἐπαληθεύει τὸν νεῖλον ἀθέατον εἰπών. ἢ τοὺς βλέμυας. οὐκέτι γινώσκεται ὁ νεῖλος πόθεν ἔχει τὰς πηγάς. νεῖλος δὲ ἀπὸ νειλέως, ὃς μετὰ μάχην ἔκτισεν αὐτοκράτην. ἢ ἀπὸ τοῦ νάφυλαίως, ὅ ἐστι κατὰ συστροφήν. ἢ παρόσον νέαν ἰλὺν φέρει. ἢ κατ' ἔτος πλημμυρῶν, ὡρισμένον χρόνον νεάζειν δοκεῖ. Ὕμμες δ' ὑετίδος καὶ βιβλίδος. ποιησάμενος τὸν λόγον πρὸς τὸν παῖδα, πρὸς τοὺς ἔρωτας τὸν λόγον ἀπέστρεψεν, ὧδε καλούμενος αὐτούς. καὶ φησίν. ὦ μήλοις ὅμοιοι ἔρωτες. τουτέστιν, ἐρυθροί. ὑετίδος καὶ βυβλίδος νᾶμα λιπόντες καὶ τὰ ἑξῆς. ἐρασθῆναι ποιήσατε τὸν φιλῖνον. ὑετὶς δὲ καὶ βυβλὶς, ὄρη μιλήτου. καὶ κρῆναι. μιλήτου γάρ φασι καὶ ἀρείας ἐγένοντο παῖδες δύο, καῦνος καὶ βυβλίς. ἧς ἐρασθεὶς ὁ καῦνος, ἀπέλιπε μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέρουσα, ἀπήγξατο. Ταύτης ἡ κρήνη ὁμώνυμος. Καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἕδος.

καὶ οἰκοῦντες τὸν ὑψηλὸν χῶρον τῆς ξανθῆς διώνης. ἤγουν, τὸν ἀφιερωμένον τῇ ξανθῇ διώνῃ. τῇ μητρὶ τῆς ἀφροδίτης. Βάλλετέ μοι τόξοισι. βάλλετε τοῖς ὑμετέροις τόξοις, ἢ τοξεύετε δι' ἐμὴν χάριν. τὸν ἀπέραστον φιλῖνον. ἐπεὶ τὸν ἐμὸν φίλον οὐκ ἐλεεῖ ὁ δύσμορος. ἤγουν, ὁ κακῶς ἀποθανούμενος. ὁ κακῶς ἀπολούμενος. Ἀπίοιο πεπαίτερος. ἀπίου χαυνότερος. ἀσθενέστερος γένοιτο δηλονότι ὁ φιλῖνος. Τό, τοι καλὸν ἄνθος. τὸ καλὸν ἄνθος σου. ἤγουν, ἡ ἀνθηρὰ καὶ εὔμορφος ὄψις σου, διαῤῥεῖται. φθείρεται. Μηκέτι τοι φρουρέωμες. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν ἄρατον. καὶ φησί. μηδαμῶς εἰς τὸ ἑξῆς ἄρατε, ὧδε τοῖς προθύροις τῶν ἐρωμένων σκοπῶμεν. Μηδὲ πόδας τρίβωμες. μηδὲ τοὺς πόδας ἡμῶν κατατρίβωμεν. ἤγουν, καταπονῶμεν, ὧδε τὴν ζήτησιν αὐτῶν δηλονότι κινοῦντες αὐτούς. ἄλλως. ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν ἄρατον, καὶ φησί, μηκέτι αὐτὸν φυλάσσωμεν ὧδε τῶν προθύρων τοὺς πόδας κατατρίβοντες, καὶ ὁ ἀλέκτωρ λυπεῖ ἡμᾶς, ἅμα τῇ ᾠδῇ τῶν ἀλεκτρυόνων ἐγειρομένων καὶ φρουρούντων τὸν φιλῖνον. ἢ ὁ δὲ ἀλέκτωρ κοκκύζων ὄρθριος, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ὄρθρον, ἄλλον διδότω ἀπραξίαις ἀλγειναῖς. τοῦτο δὲ φησίν, ἐπεὶ μετὰ τὰς φωνὰς τῶν ἀλεκτόρων διεγειρομένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων ὧδε τὰ ἔργα, ἐν ἀπραξίᾳ γίγνονται οἱ τὰς κρυφίους ζητοῦντες ὁμιλίας.

Εἰς δ' ὑπὸ ταῖς δὲ φέριστε μολών. ἀλλ' ἀεὶ εἷς ἐξ ἡμῶν ὁ μόλων, ἢ μαλών, ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας τῆς φυλακῆς κακοπαθείτω. πάλιν δὲ ἔπειτα τὴν προσκαρτέρησιν ἤτοι τὴν πρὸς τὸν ἔρωτα πάλην. ἄλλως. ἡμῶν φησὶν εἷς καὶ μόνος ὁ μόλων, ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπαγχέσθω, μεταδιώκων αὐτὴν δηλονότι. λέγει δὲ ἢ τὴν παλαίστραν κυρίως ἐν ᾗ ἐγυμνάζετο Φιλῖνος προσλιπαρούντων αὐτόν, ἢ μεταφορικῶς, ὡς καὶ ἡμεῖς φαμέν, ὀρθίαν τὴν παλαίστραν. μόλων καὶ ἀπόμων, ἄρα τοῦ αὐτεραστάι. παλαίστραν δὲ λέγει, τὸν ἔρωτα τοῦ παιδός, καὶ τὴν κακοπάθειαν. ὁ μόλων, ὀνομαστικῶς εἴρηται. δύναται δὲ μολὼν μετοχὴ εἶναι, ἀντὶ τοῦ μετερχόμενος. Ἄμμιν δ' ἁσυχία. ἡμῖν δὲ ἡσυχία μελέτω. καὶ γραῖα ἥτις ἐπάδουσα τὰ μὴ δεξιὰ ἡμῖν προχωροῦντα, χωρὶς ἡμῶν ἀποπέμπουσα κατέχοι. Ἅτις ἐπιφθύσδοισα. ἥτις δὴ ἐπαοιδῶν, τὰ καθ' ἡμῶν ἀποδιοπομπήσαιτο. φθύζειν δὲ τὸ πτύειν. εἰώθασι δὲ αἱ γραῖαι ὅταν ἐπάδωσιν ἐπιπτύειν. τινὲς δέ, ὀλίγῳ χρόνῳ συμπαροῦσα. Τόσσ' ἐφάμαν. τόσα ἔφην. Ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάξας ὡς πάρος. αὐτὸς δέ φησιν ἡδὺ γελάσας. ὡς πρότερον ἐπηγγείλατο, διὰ τὴν μουσικὴν ᾠδὴν ἣν ᾖσα, δῶρόν μοι ἔδωκε τὸ λαγωβόλον εἶναι. ὅπερ ἄνωθεν κορύνην εἶπε. εἴρηται δέ, παρὰ τὸ βάλλειν τοῖς λαγωοῖς. Ἁδὺ γελάξας ὡς πάρος. ἡδέως γελάσας καθάπερ πρότερον ἐγέλασεν, ἕνεκα τῆς μούσης· τουτέστι τῆς ἐμῆς ᾠδῆς, δῶρον φιλικὸν ἔδωκεν εἶναι τὸ λαγωβόλον δηλονότι. Ταὶ ἐπὶ Πύξας. Πύξα δῆμος τῆς Κῶ. ἢ τόπος οὕτως ὀνομαζόμενος, παρὰ τὴν φύξιν τοῦ Ἡρακλέους τὴν ὑπὸ τῶν Κῴων γενομένην. ἄλλως. οἱ μὲν τὸν ἐν Κῷ δῆμον. οἱ δὲ τόπον ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. ἀφ' οὗ Φύξιος λέγεται. ἤγουν τὴν ἐπὶ Πύξαν φέρουσαν ὁδὸν ἐβάδιζεν. ἢ Πύξα ὄνομα πόλεως. ἀφ' οὗ καὶ Πύξιος Ἀπόλλων, καὶ παι. ἤγουν, φύξα τις ὤν. ἐκεῖθεν γὰρ ἔφυγεν Ἡρακλῆς, ἀφνὴς ἐπιθεμένων αὐτῷ τῶν Κῴων. Ἁδείας χοίνοιο. ἔξωθεν δεῖ περιλαμβάνειν τὸ ἐπιγενόμενοι κατεκλίθημεν. χοίνοιο, ἤγουν ἀπὸ χοίνου γεγενημένης, καὶ ἀπὸ φύλλων ἀμπέλου. Οἰναρέοισιν. κυρίως τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. Φανίας δέ φησιν οἰναρίζειν, τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰναρέων καὶ τρυγᾶν. Δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους ἐπειδὰν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες. Πολλαὶ δ' ἄμμιν. πολλαὶ δὲ αἴγειροι καὶ πτελέαι ἐπάνω κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, ἐδονοῦντο. ἤγουν, ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκλονοῦντο ἐκινοῦντο. Ὀροδαμνίσι. σκιὰν ποιούσαις. πολυφύλλοις. ὀροδαμνίδας δέ, παντὸς δένδρου τὰς κλάδους λέγει. Μουνάτος δὲ ἐτυμολογεῖ, οἷον ἐν ὄρεσι θάμνοι. ἄλλως. ὀροδάμνοις λέγουσι κυρίως καὶ ὀροδαμνίδας, τοὺς ἐν ὄρεσι θάμνοις. ἀπὸ τούτου δὲ λέγονται ἁπλῶς οὕτω, καὶ οἱ κλάδοι τῶν δένδρων. ὡς ἐν τούτοις. Παύτας δ'

» ἀκρέμονάς τε καὶ αἰθαλέας ὀροδάμνοις κέκλασ-
» μαι. Αἰθαλίονες τέττιγες. αἰθαλίωνες οἱ τέττι-
γες, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ καύματος. ὅταν γὰρ ἐστὶ νότος καὶ καῦμα μᾶλλον φθέγγονται. ἢ αἰθαλί-ωνες οἱ αἰθαλώδεις, διὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. οἱ δὲ τέττιγες οἱ αἰθαλίωνες, ἤγουν, οἱ τῇ θέρμῃ τοῦ ἡ-λίου χαίροντες, πόνον εἶχον. ἤγουν, ἐπόνουν ᾄδον-τες ἐπὶ τοῖς κλάδοις τοῖς σκιεροῖς. δασέσι. τοῖς σκιὰν ἐμποιοῦσι, τῇ συνεχείᾳ τῶν φύλλων. Ἄδ' ὀλολυγών. ἡ χελιδὼν ἡ τὸν Ἴτυν ὀλοφυρομένη. ἡ ὀλο-λυγὼν, εἶδος ὀρνέου. οἱ δὲ ζῷόν τι ἐν βορβορώδεσι τόποις μάλιστα διάγον ἢ ἀηδών. ὀλολυγὼν δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν. ὁ δὲ ἀριστοτέλης φησὶ, πάνυ ὀλολύζειν τὸ ζῷον ἐν τοῖς ἑλώδεσι τόποις, καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἔχειν πόνον. πολλὰ τῶν ζῴων ἀπὸ φωνῆς ἔχει τὴν κλῆσιν. ὀλολύζω, ὀλολυγών. στάζω, σταγών. ἀηδῶ, ἀηδών. τρύζω, τρυγών. πλάσσω, πλαγών. κοκύζω, κόκυξ. Καὶ ἀκανθίδες. ἀκανθὶς δὲ ὀρνεόν ἐστι ποικίλον καὶ λιγυρόν. καλεῖται δὲ καὶ ποικιλὶς, διὰ τὴν χροιάν. ἀριστοτέλης δὲ καὶ ἀλέξανδρος φασὶ διατρίβειν ἐπ' ἀκανθῶν. τοῦτο νῦν θεόκριτος ἀκανθίδα εἶπεν. ἢ ἀκανθίδες, ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν. λέγονται δὲ καὶ ἀκανθυλίδες. εἰσὶ ποικίλοι τὴν χροιάν. ὅθεν καὶ ποικιλίδες λέγονται. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης τὸ αἷμα αἰγίθου καὶ ἀκανθίδος μὴ μίγνυσθαι.

Μάλα πίονος. κατὰ πολὺ πληροῦντος. ἤγουν, εὐκάρπου. ἢ πίονος, λιπαροῦ. λαμπροῦ. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν εἰς αἴσθησιν πιπτόντων ὀσφραντικῶν. ἢ πίονα εἶπε τὸν καιρὸν τοῦ θέρους, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ συλλέγεσθαι τοὺς καρπούς. Ὄχναι παρὰ ποσί. ἄπια μὲν παρὰ τοῖς ποσὶν ἡμῶν πλουσίως ἐκυλίετο. οἱ δὲ κλάδοι ἐκλί-νοντο εἰς τὴν γῆν βραβύλοις καταβαρούμενοι. βράβυ-λα, τὰ κοινῶς κοκκύμηλα. ἤγουν, δαμασκηνά. κα-λῶς δὲ ἔφη τὰ μῆλα ταῖς πλευραῖς περικρεμμᾶσθαι. τὸ γὰρ μῆλον τῆς ἀφροδίτης καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὰ σπλάγχνα εἶναι. τὰ δὲ σπλάγχνα περὶ ταῖς πλευραῖς. Νύμφαι κασταλίδες. θαυμάσας τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰς νύμ-φας. καὶ πυνθάνεται αὐτῶν ἐπεὶ αὗται τὴν κρᾶσιν τοῦ οἴνου ἔχουσι. κασταλίδας δὲ εἶπεν αὐτὰς, ἀπὸ κασταλίας τῆς ἐν δελφοῖς κρήνης, ἔνθα καὶ διατρί-βουσι. τετραένες δὲ, ἤγουν τετραετὲς ἀττικῶς. ἢ τὸ ἐν ἔτος καταπίας. Ἔχοισαι. αἱ οἰκοῦσαι τὸ ὕψος τοῦ παρνασοῦ. ὄρος ἐν τοῖς δελφοῖς ὁ παρνασός. ἐν ᾧ ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ ἀπόλλωνος. Ἆρα γέ πα τοιόνδε φόλω κατὰ λάϊνον. κατὰ τὸ λίθινον σπήλαιον τοῦ φόλου. ἱπποκένταυροι ἦσαν ὁ χείρων καὶ ὁ φό-λος. ἀδολεσχίαν δὲ ἔχει, τὸ, λίθινον σπήλαιον. ἄλλως. φόλος ὄνομα κενταύρου ᾧ ἐπιξενωθεὶς ἡρα-κλῆς, οἶνον ἔπιε καλὸν ἐκ διονύσου δοθέντα. σὺν ἧ

δὲ αὐτῷ καὶ Χείρων. ἄντρος. Οἱ μὲν τὸ Πήλιον. οἱ δὲ τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Φολόην. ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ᾤκησε Χείρων. καὶ Φόλος, ὑφ' οὗ ξενιαθέντα τὸν Ἡρακλέα φασὶ πολλά. ὁ μέντοι οἶνος ὁ δοθεὶς ὑπὸ Διονύσου χαριστήριον. ἀνθ' ὧν ναξον προσένειμεν ὁ Φόλος, κρινόμενος παρ' αὐτὸν εἰς τὸν Ἥφαιστον. Φόλῳ δέ, ἀντὶ τοῦ Φόλου. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ου δίφθογγον, εἰς ω μέγα τρέπουσι. ποιεῖ δὲ τὸν Χείρωνα, συνυποδεχόμενον τῷ Φόλῳ τὸν Ἡρακλέα. νέκταρ δὲ διὰ τὴν ἡδονήν, τὸν οἶνον εἶπε τοῦ Ὀδυσσέως. τὸ δὲ χορεῦσαι τὸν Κύκλωπα, ἐξ Εὐριπίδου μετήνεγκε. Τὸν ποιμένα τὸν πρὸς Ἀνάπῳ. Ἄναπος, ποταμὸς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. οἱονεὶ ἀναπόσεως ὤν, καὶ ἀβληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ποιμένα δὲ τὸν Πολύφημον τὸν Κύκλωπα λέγει. ὃς ἀντὶ λίθων, ὄρη ἔβαλλεν. ἢ τοῖς ἐν τοῖς ὄρεσι λίθοις ὡς Δημήτριός φησι, τοὺς πεπωκότας οὐκ οἶδ' ὅπῃ φιλότης. Διεκρανώσατε νύμφαι. κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ διεκεράσατε. μᾶλλον ἐμεθύσατε. καὶ ἀποκαλυφθῆναι ἐποιήσατε. ἢ ἐπηγάσατε. Ὦξον δὲ θύρας ἀπὸ δὲ κρήδεμνον ἔλυσαν, καθ' Ὅμηρον. Περὶ Δάματρος ἀλωάδος. ἡ Δημήτηρ παρὰ τὴν ἅλωαν, ἀλωῒς, καὶ ἀλωὰς λέγεται. Ἇς ἐπὶ σωρῷ. ὅταν δὲ λικμῶνται καὶ σωρεύωσι τὸν πυρὸν, κατὰ μέσον πηγνύουσι τὸ πτύον, καὶ τὴν θρινακίην κατέθεντο. τὴν δὲ αἰτίαν εἶπεν ἐκ Τριπτολέμου. Ἇς ἐπὶ σωρῷ

πάξαιμι. εἰώθασι γὰρ ἐκτρίψαντες τοὺς καρποὺς καὶ σωροὺς ποιήσαντες, τὸ πτύον πῆξαι. αὐτῆς δὲ λέγει τὸν σωρόν, ὅτι αὐτὴ δίδωσιν αὐτόν. Ἃ δὲ γελάσαι. ἱλαρὰ γένοιτο. γελάσειεν. εὐφορίαν δηλονότι καρπῶν διδοῦσα. Δράγματα καὶ μάκωνας. δράγματα, τὰ πληρώματα φησί, τοὺς σωρούς, ἢ τοὺς θημῶνας. τὴν Δήμητραν φησὶ μὴ μόνον ἀστάχυς, ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. διὰ τοῦ ἀμφοτέραις δέ, τὸ δαψιλὲς ἐμφαίνει. λείπει τὸ, χερσί. μὴ γὰρ τῇ μιᾷ χειρί.

Σχόλια εἰς τὸ η΄, τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, Βουκολιασταί. Δάφνις, καὶ Μενάλκας. μικτὸν διηγηματικόν.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι,
μᾶλα νέμων ὥς φαντι κατ' ὤρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τώγ' ἤτην πυρροτρίχω, ἄμφω ἀνάβω.

Ὁ Μενάλκας ὥς φασι πρόβατα βόσκων κατὰ τὰ ὄρη τὰ ἐπιμήκη, συνήντησε Δάφνιδι τῷ χαρίεντι βοῦς νέμοντι. Ἄμφω τώγ' ἤτην πυρροτρίχω. ἀμφότεροι οὗτοι ἦσαν πυρρότριχες. ἀμφότεροι δὲ ἄνηβοι. ἤγουν, ἀτελεῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν. ἔνηβοι γάρ, οἱ πεντεκαιδεκαέτεις καὶ πρεσβύτεροι. ἄνηβοι δέ, οἱ δωδεκαέτεις καὶ κατωτέρω. ἀμφότεροι δὲ διὰ σύριγγος μέλπειν δεδιδαγμένοι. ἀείδειν δέ ἐστι, τὸ κοινῶς τραγῳδεῖν.

Μυκῆται ἐπίουρε βοῶν· ἀντὶ τοῦ μυκητῶν· ἐπίουρε
δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπε· φύλαξ· καὶ ὅμηρος· Ὅς τὸ
ἴων ἐπίουρος, καὶ ὃς πρῶτον μίνωα τέκε. γίνεται δὲ ἡ
λέξις, ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω. Λῇς μοι ἀεῖσαι.
θέλεις ἐρεῖσαι πρὸς ἐμὲ ᾄδων· διατείνομαι σε νικῆσαι ἐν
ἐγὼ ᾄδων· κατὰ τοσοῦτον, καθόσον ἐθέλω. Τὸν δ' ἄρα
χὠ δάφνις. πρὸς τοῦτον καὶ ὁ δάφνις ἠμείψατο. ἀπε
κρίνατο, διὰ τούτου τοῦ λόγου. Ὦ μενάλκα συρικτά.
ἤγουν, συριγγι μέλπειν εἰδώς. ἢ μεγάλως συρίζειν
δυνάμενος ποιμὴν προβάτων ὀζώων τὰ ἔρια τὰ ἐς πόκους
ἐπιτήδεια. οὐδέποτε με σὺ νικήσεις οὐδὲ ὅπως δὴ
ἀπεθείης. ἢ οὐδ' εἰ διαρραγείης ᾄδων. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ
συνηθεία, οὐδὲ ἐὰν ἀποθάνης. ἢ ἐὰν ἀπάγξῃ. Χρήσ
δεις δ' ὦν. θέλεις οὖν ἰδεῖν καὶ γνῶναι, καὶ ἔργοις μα
θεῖν ὅπως οὐκ ἀμείνων εἰμὶ δῆλον ὅτι. θέλεις καταθεῖναι
ἄεθλον. ἆθλον τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι τὸν ἀγῶνα.
ἐνταῦθα δὲ ἄεθλον, τὸ κοινῶς λεγόμενον στοίχημα. ὃ
λήψεται ὁ νικήσας κατὰ τὴν ᾠδήν. Τῆνον πῶς ἐν
ταῦθα τὸν αἰπόλον. ἀντὶ τοῦ ἄγε δή πως ἐκεῖνον ἐφ'
ἡμᾶς καλέσωμεν. ἢ ἐκεῖνον τὸν αἰπόλον, οὗ παρὰ
ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὑλακτεῖ ὁ λευκός, ἔκρινεν ἂν ἡ
μᾶς. ἄλλως. Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον. λεί
πει τὸ σκόπει. ἵν' ᾖ, σκόπει. ἐὰν καλέσωμέν πως ἤ
γουν τινὶ τρόπῳ, τὸν αἰπόλον ἐκεῖνον. Φάλαρος δὲ
ὁ λευκός. καὶ ὅμηρος κύματα φαληριόωντα λέγει,

τὰ λευκαινόμενα. τὸ φαλίον δὲ, καὶ βαλίον, λέγουσιν
ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ λευκὸν ἐν τῷ μετώπῳ. Πρᾶτος δ' ὦν ἄ
ειδε λαχὼν, ἰυκτὰ μενάλκας. πρῶτος δ' οὖν ἦδεν ὁ
μενάλκας ὁ συρικτὴς ὁ λιγύφθογγος. τοῦτο γὰρ σημαίνει
τὸ ἰυκτής. καλλίμαχος. ἴυζων δ' ἀν' ὄρος. λαχὼν
καὶ κληρωθείς. ἀφ' οὗ λαχμὸς ὁ κλῆρος ποιητικῶς. ἰυ
κτὴς δὲ, παρὰ τὸ ἰύζω, ἰύξω. δωρικὴ δὲ ἐστιν ἡ κλίσις.
ἤγουν, ἰυκτὰ ἀντὶ τοῦ ἰυκτής. ὡς τὸ, νεφεληγερέτα ζεύς.
ἰύζειν δὲ τὸ λιγυφωνεῖν. κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικῶν.
Εἶτα δ' ἀμοιβαίην. εἶτα δὲ ἀμοιβαίαν ᾠδὴν βουκό
λοις ἁρμόζουσαν, ὁ δάφνις διαδεχόμενος ἦδεν.
ἄρχεται τῆς ᾠδῆς. τὸ δὲ μέτρον, ἡρωϊκὸν, καὶ ἡρωελε
γεῖον. Ἄγγεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος. ὡς πρὸς ἔμψυ
χον ὁ λόγος. ποιητικὸν δὲ ἐστὶ τὸ ἔθος. ἄλλως. γλυκύτης
τὸ σχῆμα. ὅτι τοῖς ἀψύχοις, ὡς ἐμψύχοις προσδια
λέγεται. ἄγγη δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὀρῶν. οἱ δὲ τὰ μετέ
ωρα διὰ τὸ αἴω κεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ. τὰ
συγκεκλασμένα οἷον. θεῖον δὲ γένος τὸ τῶν ποταμῶν
λέγει, καθὸ ἐκ τηθύος καὶ ὠκεανοῦ. ἢ ἐκ διὸς ὡς ὅ
μηρος. πρὸς τὰ ἄγγεα καὶ τοῖς ποταμοῖς λέγει ὡς
σωματοειδεῖς θεοὺς, ὅπως τὰ θρέμματα αὐτοῦ
μείνωσιν ὅλα. ἢ θεῖον, ὅτι ἀεικίνητοι τυγχάνουσι
παρὰ τὸ θέω, θεῖον. Αἴ τι μενάλκας πό
κχ' ὁ συρικτάς. εἴ ποτε μέλος προσφιλὲς ὑμῖν
ᾖσε ποτὲ ὁ μενάλκας ὁ διὰ σύριγγος μέλπειν ἐπι

σταμένας, βόσκετε ἐκ ψυχῆς. ἤγουν, ἐξ ὅλης τῆς προθυμίας τὰς ἀμνίδας. ἐκ ψυχῆς ποιεῖ τις τόδε. ἤγουν, ἑκὼν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος. οὐκ ἐκ ψυχῆς δὲ ποιεῖ. ἤγουν ἄκων καὶ σὺν βίᾳ τινὶ καὶ οὐχ ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος. ἐπὶ τῶν ποταμῶν δὲ λέγει καὶ τῶν ὀρῶν τὸ ἐκ ψυχῆς νῦν, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἐπὶ τὰ ἄψυχα. Μηδὲν ἔλασσον. ἐμοῦ δηλονότι ἔχοι, ἀντὶ τοῦ ἐχέτω. Γλυκερὸν φυτὸν αἴπερ ὁμοῖον. γλυκύτητος μετέχον. γλυκερὸν φυτὸν λέγει τὰς βοτάνας, διὰ τὸ τρέφειν τὰ ὑπ' αὐτοῦ νεμόμενα ζῶα. τὸ δέ, αἴπερ ὁμοῖον, ἀντὶ τοῦ εἴπερ ὁμοίως. Κἤν τι μενάλκας. καὶ ἐὰν ὁ μενάλκας ἀγάγῃ τι ὧδε, χαίρων βοσκέτω πάντα ἀφθόνως. πληθυντικὸν ἀποδίδωσιν. ἐπεὶ τὸ τι ἀορίστως λεγόμενον, πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει. Πάντα ἔαρ. πάντα δὲ νομοί. πανταχοῦ ἐστιν ἔαρ, ἔνθα ἡ καλὴ παῖς ἐνδιατρίβει. τὸ ἔνθα, τόπον ἕνα δηλοῖ τινά. ἀορίστως δὲ λεγόμενον, πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει. διὸ πρὸς τὸ πανταχοῦ νῦν ἀποδίδοται, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον, ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω. κἤν τι μενάλκας τῇδε ἀγάγοι, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. ὃ γὰρ δύναται ἐκεῖ τό τι, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ ἔνθα. καὶ ὃ ἐκεῖ τὸ, πάντα, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ, πανταχοῦ. πανταχοῦ δέ εἰσι νομαί. νομός, ποιμνικόν. νομή, κοινόν. λέγεται δὲ οὕτως ἡ ἐνέργεια. ἤγουν, αὐτὸ τὸ βόσκεσθαι, καὶ ὁ χόρτος ὃ ἐς να

μὴν ἐπὶ τὸ ἔδος. καὶ ὁ τόπος ὁ τὸν χόρτον ἔχων. ἐνταῦθα δὲ τὸ νομοί, ἐπὶ τοῦ δευτέρου λέγεται σημαινομένου. ἄλλως. Πάντα ἔαρ πάντα δὲ νομαί. ὅπου φησὶν ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ περιπατεῖ, ἐκεῖ πάντα ἔαρ καὶ πάντα νομαί εἰσι, καὶ τὰ θρέμματα ἐκτρέφεται. ὅταν δὲ ἀπέλθῃ ἀποξηραίνεται καὶ ὁ ποιμήν, καὶ αἱ βοτάναι. τὸ δὲ πάντη, δωρικῶς πάντα παρισωμένως. τὸ δὲ οὔθατα πιδῶσι. ἢ πλήθουσιν, ὅτι πλήθει διὰ τῶν θηλῶν τὸ γάλα. τρέφεται δέ, ἢ τὰς ἀμνίδας καὶ τοὺς ἀμνοὺς ὑπὸ τῶν μαζῶν τρέφεσθαι, ἢ τὰ νέα καὶ τὰ μικρὰ τῶν ποιμνίων τρέφονται καὶ αὔξονται. πάντα δὲ γάλακτος οὔθατα. πανταχοῦ δὲ οἱ μαζοὶ γάλακτός εἰσι πεπληρωμένοι. καὶ νεογνὰ τρέφεται ὑπ' αὐτοῦ. Χὠ ποιμήν. καὶ ὁ τὰς βοῦς βόσκων, αὐότερος. ἀπὸ κοινοῦ. ἀντὶ τοῦ αὖος ἤγουν ξηρός. καὶ αἱ βόες αὖαι. Ἔνθ' ὄις ἔνθ' αἶγες. ὁ δάφνις πάλιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἀντιπαραβάλλων λέγει. ὅτι ὅπου ἂν ὁ ἐρώμενός μοι μίλων βαίνει, πάντα αὔξει. καὶ σμήνη. καὶ θρέμματα. ὅταν δὲ ἀπέλθῃ, ἀποξηραίνεται καὶ ὁ βουκόλος, καὶ αἱ βόες. Ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν ἄνερ αἰγᾶν. καταχρηστικῶς ἄνδρα τῶν αἰγῶν, τὸν τράγον φησίν. Ὦ βάθος ὕλας. ὅπου ἐστὶν ὑψηλὴ δασύτης. ὅμηρος. Ὡς δ' ὅτε κινήσει ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών. ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐστὶν ὁ μίλων. Ἴθ' ὦ κόλε, καὶ λέγε μίλω. ὦ κολοβὲ τράγε

ἄπελθε ἐκεῖ ὅπου ἐστὶν ὁ μίλων καὶ λέγε αὐτῷ, ὅτι
καὶ ὁ πρωτεὺς θεὸς ὤν, φώκας ἔνεμεν· οἷον, μετὰ δυσό-
σμων ζώων ἀνεστρέφετο. καὶ σὺ οὖν μὴ ὑπερηφανῇς διὰ
τὴν τῶν τράγων ὀσμὴν ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς. ἤτοι πρὸς ἐμὲ
τὸν μενάλκαν. μίλω δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ μίλωνι. καὶ γὰρ
τὴν εὐθεῖαν, οὐχ ὁ μίλος ἔφη, ἀλλ' ὁ μίλων. ἄλλως. Ὦ
βάθος ὕλας. τὸ δεῦρο συνυπακούειν δεῖ ἀπὸ κοι-
νοῦ κατ' ἀναλογίαν τοῦ προσρηθέντος. ἵν' ᾖ τὸ πᾶν οὕ-
τως. ὦ τράγε τῶν λευκῶν αἰγῶν ὀχευτά. δεῦρο ὦ
δὲ ὅπου ἐστὶν ἡ πλείστη δασύτης τῶν δένδρων. ὅπου
ἐστὶν αἱ σιμαὶ μέλισσαι. δεῦτε ἔριφοι ἐπὶ τὸ ὕδωρ. ἐν
ἐκείνῳ γὰρ τῷ ὕδατι δηλονότι ἐστὶν ἐκεῖνος ἤγουν, ὁ
μίλων. Ἴθ' ὦ κόλε. ἄπιθι, ὦ κολοβέ. πρὸς τράγον
τινὰ ἄκερων ἢ μικρὸν τοῦτο λέγει. κόλος γὰρ λέγε-
ται, ὁ μὴ ἔχων κέρατα. καὶ ὅμηρος, κόλον δόρυ λέ-
γει. καὶ λέγε τῷ μίλω, ἀντὶ τοῦ, τῷ μίλωνι, ὅτι ὁ πρω-
τεὺς φώκας ἔβοσκε, καίπερ ὢν θεός. Μή μοι γᾶν
πέλοπος. μή μοι εἴη ἔχειν οὔτε τὴν πελοπόννησον·
μήτε χρυσοῦ τάλαντα. ἤγουν, πλοῦτον. μὴ δὲ εἴη ἐμοὶ
ἐν δρόμῳ τοῖς ἀνέμοις παρατρέχειν. ἀλλ' εἴη μοι
τὸ ὑπὸ τὴν πέτραν ταύτην τραγῳδεῖν ἔχων σε τὸν
μίλωνα εἰς τὰς ἀγκάλας μετ' ὁρῶν τὰ ὁμοῦ βοσκό-
μενα πρόβατα καὶ τὸ σικελικὸν πέλαγος. ἀντὶ τοῦ
› τὴν σικελίαν. τάλαντον δὲ, ὁ ζυγός. Χρύσεια πα-
› τὴρ ἐτίταινε τάλαντα. τάλαντα, καὶ τὰ τοῦ ζυγοῦ

σταθμιζόμενα. ἐνταῦθα δὲ, τὸ δεύτερον. Ἀλλ' ὑπὸ
τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ. αὐτάρ-
κης ὁ δάφνις. ὅθεν καὶ λέγει. ἀλλὰ εὐφραίνομαί σε
ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων. ἐπὶ τῇδε τῇ πέτρᾳ ἀφο-
ρῶν τὴν σικελίαν. οὐκ ἀνιστορήτως τοῦτο ὁ θεόκριτος
φησί. καὶ ὁ ἑρμησιάναξ γὰρ λέγει τὸν δάφνιν ἐρωτικῶς
ἔχειν τοῦ μενάλκα. ἀλλ' ὁ μὲν ἐπ' εὐβοίας τὰ περὶ αὐ-
τοῦ διατίθεται. οὗτος δὲ ἐπὶ σικελίας. Δένδρεσι
μὲν χειμών. πρὸς τὰ δένδρα μέν ἐστι κακὸν φόβον
ἔχον, ὁ χειμών. πρὸς τὰ ὕδατα δὲ ἡ ἀνομβρία, ὅτι ἀπο-
ξηραίνει καὶ ἀφανίζει αὐτά. πρὸς δὲ τοὺς ὄρνιθας
ὕσπλαξ. ὅ ἐστιν εἶδος παγίδος. κυρίως δὲ ὕσπληξ, ἡ τῶν
δρομέων ἀφετηρία. ὃ κάγκελον ἡμεῖς φαμέν. ἀπὸ
κοινοῦ δὲ, τὸ φοβερὸν κακόν. Ἀγροτέροις δὲ λίνα.
τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τοῖς ἀγροῖς διατρίβουσι τὰ δίκτυ-
α. αἱ ἄρκυς. ἀπὸ κοινοῦ φοβερὸν κακόν. τῷ ἀνθρώπῳ
δὲ κακὸν φοβερὸν, παρθένου τρυφερᾶς πόθος. ὦ πά-
τερ ὦ ζεῦ. οὐ μόνος ἐγὼ ἔρωτα ἔχον, ἀλλὰ καὶ σὺ γυ-
ναικῶν ἐραστής. Ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων. Ταῦτα
μὲν οὖν κατὰ ἀμοιβήν. ἐπιρρηματικῶς γὰρ εἴρηται τὸ,
δι' ἀμοιβαίων, οἱ παῖδες ἐτραγῴδησαν. τὴν ἐσχάτην
δὲ ᾠδὴν, προηγουμένως ᾖδεν ὁ μενάλκας.

Φείδευ τᾶν ἐρίφων. ἐγκρατῶς ἔχε. ἀπέχε λύκε τῶν
ἐρίφων μου. ἄπεχε τῶν τοκάδων. ἤγουν, τῶν μη-
τέρων αὐτῶν. Ὦ λάμπουρε κύων. ὄνομα κυνός.

ἀπὸ τοῦ λαμπρὰν ἔχειν τὴν οὐράν, ἢ πυῤῥάν. ἢ ὁ ἐ-
πιμελῶς φυλάσσων. ἀπὸ τοῦ λάμπειν καὶ τοῦ ὠ-
ρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν. ἢ παρὰ τὸ λαμπουρὶς ἴσως εἶ-
ναι. ἐπειδὴ κύνες εἰσὶν ἀλώπεξιν ὅμοιοι. λαμπου-
ρὶς γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Οὕτω βαθὺς ὕπνος. τοῦτο ἀπὸ
μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης. ἤτοι δασείας. Οὐ
χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σε δηλονότι. τοῦτο ἀπὸ τοῦ
ὁμήρου ὁ θεόκριτος ἔσχε. φησὶ γὰρ ἐν τῷ α΄. τῆς ἰλιά-
» » δος, Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα.
σὺν παισὶ νέμοντα. οἱ γὰρ παῖδες εἰώθασι μὴ προ-
σήκουσαν τῶν ποιμνίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀ-
μελεῖν. ἢ ῥαθυμοῦντες, ἢ παιγνίοις ἀσχολούμενοι.
οἱ δὲ ἔννηβοι, κρείττονα τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦσιν ὥστε
καὶ τοῖς κυσὶ κοιμωμένοις, οὐ φροντὶς αὐτοῖς.
Ἁπαλᾶς κορέσασθαι. τρυφερᾶς. θαλερᾶς χορτα-
σθῆναι βοτάνης. οὐδαμῶς κοπιάσετε ἐνεργοῦσαι
δηλονότι τὴν ἔκφυσιν αὐτῆς. ὅταν αὐτὴ πάλιν μό-
νη φύηται. ἤγουν, βλαστάνῃ. ἢ οὐ μὴ καταπονηθῆτε νε-
μόμεναι, ὅταν νέα βοτάνη πάλιν φυῇ. Κἄμ' ἐκ
τῶ ἄντρω σύνοφρυς κόρα. καὶ ἐμὲ ἐκ τοῦ σπηλαίου
κόρη εἰς ταυτὸ συναπτούσας ἔχουσα τὰς ὀφρῦς. ἢ
δασείας καὶ συγκεκολλημένας. τουτέστιν, εὐόφθαλ-
μος ἢ συνετή. λέγει δὲ τὴν ἐρασθεῖσαν αὐτῷ νύμ-
φην ἐχθὲς ἰδοῦσα τὰς δαμάλας ἐλαύνοντα, εὔμορ-
φον εἶναι ἔλεγε. οὐ περισσῶς δοκεῖ χρήσασθαι μετὰ

τοῦ συνδέσμου τῷ λόγῳ. θέλει γὰρ δηλοῦν διὰ τούτου,
ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπέραστός ἐστιν, ὥσπερ καὶ ἕτεροι. δη-
λονότι, οὐ μόνον ἄλλοις γυναῖκες ὁρῶσαι ἐπαινοῦσιν,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν κόρη τις ἰδοῦσα ἐπῄνεσεν. καλὸν
δὲ τὸν εὐειδῆ λέγει. κάλλος γάρ ἐστι, συμμετρία
μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας. Οὐ μὰν οὐδὲ λό-
γων ἐκρίθην ἄτερ. γράφεται καὶ λόγον. οὐ μὴν ἀπε-
κρίθην αὐτῇ, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρινάμην. τὸ ἀπεκρίθην
γὰρ τὸ ἐχωρίσθην δηλοῖ. οὐ μόνον λόγον ἡδύν, ἀλλ' οὐ-
δὲ λόγων τὸν πικρόν. ἤγουν, τὸν ἀπεχθῆ. τὸν ἀλγει-
νόν. ἄλλως. οὐδὲ λόγον αὐτῇ ἀπεκρίθη. οἷον, οὐδὲ
τὸ τυχόν. ἢ οὐδὲ λόγων ἀπεκρίθην ἄτερ, πικρὸν
αὐτῇ. τουτέστιν, οὐδὲ σκολιὸν λόγον ἀπεκρινάμην αὐ-
τῇ οὔτε τῶν πρὸς τὸ λιπαρόν, οὔτε τῶν πρὸς ἡδονήν.
Λάσδιο τὰς σύριγγας. ἆθλον δὲ αὐτοῖς ἡ σύριγξ
ἐπέκειτο, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ κριτὴς τῷ δάφνιδι ὡς νι-
κήσαντι. Αἰ δέ τι λῇς με. εἰ δὲ θέλεις καὶ ἐμὲ αὐ-
τὸν διδάξαι τι ἅμα σοι τὰς αἶγας βόσκοντα, δώ-
σω σοι τὰ δίδακτρα. ἤγουν. τὸν μισθὸν τὸν ἕνεκα
τῆς διδασκαλίας, ἐκείνην τὴν αἶγα τὴν μιτύλαν.
μιτύλαν αἶγα φησὶ τὴν ἄκερων. ὑπὲρ κεφαλᾶς δέ,
ἀντὶ τοῦ, ἐπέκεινα τῶν χειλέων. ἢ ἕως τῆς κεφαλῆς πλη-
ροῖ τὸν ἀμολγέα. ἀμολγὲς δέ, ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλα-
κτος. Ὣς μὲν ὁ παῖς. οὕτως ὁ παῖς ὁ δάφνις
ἡσθεὶς ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἥλατο. ἤγουν ἐπήδησεν.

Ὡς δὲ κατεσμύχη· κατεσβέσθη καὶ ἐν αὐτῷ κατετάκη, καὶ ἐλυπήθη. ἐταπεινώθη τὸν λογισμόν, ὡς ἂν γυνὴ παρθένος, ἄρτι πρῶτον εἰς γάμον ἐλθοῦσα λυπεῖται. Καὶ νύμφα ἀκρηβος. οὕτως ἐλυπεῖτο ὁ Μενάλκας, καθὰ καὶ νύμφη ἡ ἄρτι πρῶτον γαμηθεῖσα ἀκάχοιτο. λυποῦνται γὰρ αἱ τοιαῦται, διὰ τὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τιτρώσκεσθαι. Ναΐδα γᾶμαι. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν ἀγαπηθῆναι ὑπό τινος νύμφης· ἣν Σωσίθεος Θάλειαν καλεῖ. παρακελευσαμένης δὲ αὐτῷ ἄλλῃ γυναικὶ μὴ ὁμιλεῖν, μὴ τηρῆσαι τὴν παραίνεσιν αὐτῆς. ὅθεν ὁ μὲν Θεόκριτός φησι τὴν νύμφην ἀποστῆναι αὐτοῦ. αὐτὸν δὲ ἀντιμεταβαλόντα τὸν ἐκείνης ἔρωτα, ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον. ἐκτὸς ἀμὴ αὐτὸν μέν φησιν ἀπείπασθαι αὐτήν, ἄλλης δὲ ἐρασθῆναι. ὡς πόκα τᾶς ξενέας ἠράσατο Δάφνις. οἱ δὲ λοιποί φασιν αὐτὸν τυφλωθῆναι. καὶ ἀλώμενον κατακρημνισθῆναι.

※

Σχόλια, εἰς τὸ ἔννατον τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταὶ Δάφνις, καὶ Μενάλκας. Προλογίζει νομεύς τις, ὁ καὶ κριτής.

Βουκολιάσδεο Δάφνι. τὺ δ᾽ ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. ἐφαψιάσθω δὲ Μενάλκας μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ἐπὶ στείραισι δὲ ταύρως. Τὸ σχῆμα ἐπαναφορά. Γίνεται δὲ ἡ ἐπαναφορὰ, ἢ κατὰ κῶλον, ἢ κατὰ λέξιν. καὶ κατὰ κῶλον μὲν ἐνταῦθα, ὡς καὶ Ὅμηρος. Τοῦ δ᾽ ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν. εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ. λέγει δέ, ὦ Δάφνι βουκολικῶς ᾆδε. σὺ γὰρ πρῶτος ἀρχὴν ποίει. ὁ δὲ Μενάλκας ἐπακολουθησάτω. Ὑπὸ στείραισιν. ἢ ἐπὶ, ἀντὶ τῆς ἐπί. ἵν᾽ ᾖ, ἐπὶ στείραισι τοὺς ταύρους ἀφέντες, ἵνα τέκωσιν ὥς τινες. στείρας δὲ εἶπε τὰς οὔπω τετοκυίας. αἱ γὰρ εἰσάπαν ἄτοκοι, στεῖραι καλοῦνται διὰ τὸ στεῤῥὸν εἶναι τὸ σῶμα, ὡσανεὶ ὑπὸ τόκων μὴ ἐκλυομένων. ἢ παρὰ τὸ ἐστερεῖσθαι γόνου. Μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες. ἄτιμα καὶ ἄτακτα ἐν τῇ ἀγέλῃ ποιοῦντες. ἢ μηδαμῶς καταλιπόντες τὴν ἀγέλην. τοὺς γὰρ καταλιπόντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης καὶ καθ᾽ ἑαυτοὺς νεμομένους, οὕτω καλοῦσιν. ἔστι δὲ δωρικὴ διάλεκτος. ἀτιμαγελέοντες γὰρ ἦν. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο δωρικῶς εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ἀτιμαγελεῦντες.

Ἁδὺ μὲν ἁ μόσχος. ἡδὺ καὶ ὁ μόσχος· καὶ ἡ βοῦς· καὶ ἡ σύριγξ· καὶ ὁ βουκόλος βοᾷ· καὶ ἐγὼ ἡδὺ μελουργῶ δηλονότι. Ἔντι δέ μοι παρ᾽ ὕδωρ. ἔστι δέ μοι πλησίον τοῦ ψυχροῦ ὕδατος. ἡ γὰρ παρὰ ἐνταῦθα πλησιότητα σημαίνει, κοίτη ἐστιβασμένη ἀπὸ βοῶν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ κοίτῃ δηλονότι, νένασται. ἤγουν ὑπέστρωται. σεσώρευται δέρματα καλὰ δαμαλῶν λευκῶν. ἀπὸ τοῦ νάσσω ἢ νῶ τὸ σωρεύω. ἅσπερ πάσας τὰς δαμάλας δηλονότι τρωγούσας κόμαρον, ὁ λὶψ ἄνεμος ἀπέρριψεν ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς. ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου. σκοπιὰ γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος. ἐφ᾽ οὗ ἔστι τινὰ ἱστάμενον, τὰ κύκλῳ περισκέπτεσθαι. Καὶ μητρὸς ἀκούειν. λείπει τὸ παιδὸς. Αἴτνα μᾶτερ. τὴν αἴτναν φησὶ μητέρα ὁ Μενάλκας, καθόσον ἐν αὐτῇ διέτριβεν. ὡς καὶ ὅμηρος τὴν ἴδην, μητέρα θηρῶν. ἡ ὦ αἴτνη ἡ θρέψασά με. ταύτην γὰρ καὶ τροφὸν καὶ μητέρα καλεῖ. καὶ ἐγὼ λαμπρὰν οἰκίαν κατοικῶ. ἔστι γὰρ αὕτη σπήλαιον ἐν κοίλαις πέτραις. Ἔχω δέ τοι ὅσσ᾽ ἐν ὀνείρῳ. ἀπὸ τῆς παροιμίας. Ὅσσ᾽ ἐν ὀνείρῳ φέρειν. ὡσεὶ ἔλεγε πλοῦτον ἄφθονον. τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. καὶ ὅμηρος. Οὐδ᾽ εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσσα ψεύδονται ὄνειροι. ἢ ἔχω τόσα, ὅσα οἱ ὄνειροι πλάττουσι. τοῦτο δέ φησι, διὰ τὸ πολύ. τῶν γὰρ ὀνείρων ἡ φαντασία δαψιλής. Ἐν πυρὶ δρυΐνῳ χορία ζεῖ. δρύϊνον πῦρ τὸ ἀπὸ δρυὸς γινόμενον. χόρια δὲ

τὰ κυτάρια ἐν οἷς εἰσὶ τὰ ἔμβρυα. ἐκ τούτου δὲ παριστᾷ, τὴν πρὸς τροφὴν ἄφθονα. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἀπὸ δρυός. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρύων ἀγγεῖα. εἰώθασι γὰρ ἐγκαταπλήσσοντες, καὶ ξηραίνοντες ὀπτᾶν. εἶτα ἐσθίειν ταῦτα. ἀεὶ καὶ χόρια προσαγορεύουσι. Κρατὶ νεοτρόφοιο γυναικός. χόριά τ᾽ ἐμβρύων τε πλήθη. ἔμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν βορὰν ἔχειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐμβρύειν καὶ αὔξεσθαι. χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας, οὓς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος. ἐσθίουσι δὲ θέντες ὑπὸ τὸ πῦρ. ἢ χόρια, αἱ ἀπὸ τῶν ἐντέρων πλεκόμεναι χορδαί. Αὖαι φαγοί. φηγοὶ αἱ βάλανοι. εἴρηται δὲ, ὅτι πρὸ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τοὺς βαλάνους ἤσθιον. ἢ γοῦν πηγούς τινας, παρὰ τὸ εὐπαγεῖς αὐτοὺς εἶναι. εἰσὶ δὲ δρυὸς γένη, πέντε. φηγός. κιμερίς. ἐτυμόδρυς. ἁλύφλος, καὶ ἄμυλος. Ἦ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος. νωδὸς ὁ ἐστερημένος ὀδόντων. λέγεται δὲ καὶ τὸ βρέφος ἐστερημένον ὀδόντων. οὐ μὴν δὲ καὶ νωδὸν φαμὲν αὐτό. ἀλλ᾽ ἐκεῖνον φαμὲν νωδὸν, τὸν ὀδόντας κτησάμενον. εἶτα ἀσθενείᾳ τινὶ ἢ γήρᾳ ἀποβεβληκότα. τὸ γὰρ βρέφος μὴ κτησάμενον ὀδόντας, πῶς ἐστέρηται. ἄμυλον δὲ λέγεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον κατάστατον. ὅπερ ἐστὶ τὸ γαλακτῶδες τοῦ σίτου, βεβρεγμένου καὶ σεσημμένου. καὶ ἀποπιεσμένου εἶτα τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενον. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος· τυπτέσθω, το

σοῦ τὸν φροντίζω τοῦ χειμῶνος, ὅσον ὁ ἐστερημένος ὀ-
δόντων φροντίζει καρύων, μαλακῆς τροφῆς παρού-
σης. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀμύλοιο. ἀμύλως. ἄμυλος, εἶ-
δός ἐστι ἄρτου ἐκ τοῦ σταιτίων πυρῶν γινόμενος. ἄμυλος
δὲ ἄρτος ὁ ἄνευ μύλου γινόμενος. ἀποβρέχοντες γὰρ τὸν
πυρὸν ἀποθλίβουσι. Ταὶ μὲν ἐπεκράγησαν. ἤγουν
ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, τὰς χεῖρας συνεκρότησαν.
Κορύναν. ῥάβδον ἐπὶ τὸ ἄκρον βάρος ἔχουσαν. ῥό-
παλον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάρα ἤγουν τὸ ἄκρον βα-
ρὺ ἔχειν. βαρύτερον γάρ ἐστι περὶ τὸ ἄκρον. ῥόπαλον
δέ ἐστιν ἀμυντήριον, καὶ ἐπιρρεπές, ἐξ ἑνὸς μέρους
ῥοπὴν ἔχον, καὶ βάρος. ἥν τινα ὁ ἀγρὸς τοῦ πατρός
μου ἀνέθρεψεν. αὐτόριζον. ἥν τινα ἴσως οὐδὲ τέκτων
μέμψαιτο. Κείνῳ δὲ στρόμβῳ. στρόμβος, κοχυλί-
ον ἀπὸ τοῦ συνεστράφθαι. ἐκείνῳ δέ φησιν, ἤγουν τῷ
Μενάλκᾳ, ἐχαρισάμην ὄστρακον στρόμβου. οὗτινος
τὸ κρέας ἐγὼ ἔφαγον. ἀγρεύσας μετὰ σκέψεως, ἐν
ταῖς πέτραις τοῦ ἰκαρίου πελάγους. μέγας δὲ ἦν ὁ
στρόμβος τοσοῦτον, ὅτι τὸ κρέας αὐτοῦ διέκοψα εἰς
πέντε μερίδας. ἃς ἔλαβον ἄνθρωποι πέντε ὄντες.
ὁ δὲ Μενάλκας τὸν κόχλον λαβών, ἐπὶ τούτῳ ἡδέως
ἐγέλασεν. Βουκολικαὶ Μοῖσαι. ὁ λόγος ἐκ τοῦ συ-
νομένως, ἢ ἐκ τοῦ Θεοκρίτου. ὦ Μοῦσαι τὸ μέλος τῆς ᾠ-
δῆς τῆς παρ' ἡμῖν ἐκφάνατε. μήπως μου ἐπὶ γλώσ-
σαν φλύκταινα φύηται. ἐκείνοις γὰρ εἴωθε γίνεσθαι

τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὔλογον κρίνουσι. Μηκέτ' ἐπὶ
γλώσσης ἄκρης. ὁ λόγος πρὸς τὴν Μοῦσαν. ἰδίως δέ,
τὸν λόγον ποιησάμενος πρὸς πάσας, εἰς μίαν κατέ-
κλινεν. ἢ ὁ λόγος πρὸς τὸν Δάφνιν ὃ καὶ κρεῖττον. ἄλ-
λως. Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσης. εἴθε ἡ σὴ γλῶττα μηκέ-
τι ἐμποδισθείη. ἐμπόδιον δὲ τῆς γλώττης αἱ ὀλοφυγ-
δόνες. τουτέστιν, τὸ φῦμα τὸ μηκέτι ἐμποδισθείη ἡ
σὴ γλῶττα. ὀλοφυγδὼν δέ ἐστιν ἡ φλυκτώδης φύ-
σκα. λέγουσι δὲ αὐτὴν οἱ ἀττικοί, ὀλοφυκτίδα. ὅ-
ταν δὲ αὕτη γένηται ἐπὶ τῇ γλώττῃ, εἰώθασι λέγειν
αἱ γυναῖκες, ὡς ἀποτεθεισαί σοι μερίδα οὐκ ἀποδε-
δώκασιν. ἢ κατά τινας ὀλοφυγδόνες εἰσὶ φύματα. ἤ-
γουν, ἀναβλαστήματα ἐπὶ τῆς ῥινὸς γινόμενα.
Τᾶς μοι πᾶς εἴη δόμος. ἧστινος ὅλης ὁ οἶκος ὅλος
γένοιτο. οὔτε γὰρ ὕπνος ἡμῖν γλυκερώτερος, οὔτε τὸ ἔαρ
ἐξαίφνης ἐλθὸν γλυκύ, ὅσον ἡ μουσουργία. Ὧς μὲν
ὁρῆτε. γράφεται καὶ οὓς γὰρ ὁρῶσαι, καὶ οἷς μὲν ὁρεῦν-
τι. τουτέστιν, οἷς μὲν ἐστὲ φίλαι ὦ Μοῦσαι, χαίρουσιν.
ἐκεῖνοι δὲ οἷς τινας οὐ βλέπετε δηλονότι, διὰ τοῦ πο-
τοῦ προσέβαλλεν ἡ Κίρκη. διὰ τὸν Ὀδυσσέα φησίν.
ὅντινα οὐ κατέθελξε τὰ τῆς Κίρκης φάρμακα. τοὺς
δὲ ἑταίρους ἀγνώμονας ὄντας καὶ ἀπερισκέπτους, ἀπεθη-
ρίωσεν ὁ κυκεών. νωθεῖς γὰρ ἦσαν, καὶ ἀμαθεῖς. καὶ
ὑπὸ τῆς Κίρκης δυνάμενοι, τῷ ποτῷ μεταμορφωθῆναι
εἰς ἄλογα ζῷα.

Σχόλια εἰς τὸ ι΄ τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ἐργατῖναι, ἢ θερισταί. Βάττος, καὶ Μίλων. προλογίζει δὲ ὁ Μίλων.

Ἐργατίνα Βουκαῖε, τί νῦν ὀϊζυρὲ πέπονθεις.

Ἐργατίνα· ἡ εὐθεῖα ὁ ἐργατίνης· καὶ κλίνεται τοῦ ἐργατίνου, ὡς ὁ χρύσης, ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσα. Βουκαῖον, οἱ μὲν τὸν θεριστὴν ἤκουσαν, ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω· ὁ μεγάλως καίνων. ἢ σὺν βοῇ, καὶ ᾠδῇ. βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν καὶ τέμνοντα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται. δίφιλος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν νικάνδρου θηριακῶν, κύριον ὄνομα τὸν βουκαῖον λέγει. ὀϊζυρὸς δὲ ὁ ταλαίπωρος· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀϊζύς, ἡ κακοπάθεια. τὸ δὲ ἑξῆς, ὦ ἐπίπονε, καὶ ταλαίπωρε θεριστά, τί δὴ πέπονθας. οὔτε τὴν εὐθεῖαν τάξιν ὡς πρότερον διατηρεῖς, οὔτ᾽ ἅμα τῷ πλησίον, λήϊον θερίζεις ἀλλὰ καθυστερεῖς. ἢ οὔτε ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις θερίζεις θερισταῖς δηλονότι, ἀλλ᾽ ὕστερος ἔρχῃ. Οὐδ᾽ ἔθ᾽ ἑὸν ὄγμον. ὄγμος κυρίως, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρότρου τομή. ἤγουν, ἡ αὖλαξ. ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ὁ λόγος, ἀντὶ τῆς κατ᾽ εὐθὺ τάξεως τοῦ θερισμοῦ. ἄλλως. ὄγμον, τὴν αὔλακα παρὰ τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν.

οἱ δὲ, τάξιν. οἱ δὲ τὸν ὄρχον. οἱ δὲ, τὸν χόρτον. κυρίως δὲ ἡ ἐπ᾽ εὐθὺ τοῦ ἀρότρου τομή. καὶ ἔστιν ὄγμος, οἷον ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ἡ λέξις ἀντὶ τῆς εἰς εὐθὺ τάξεως τοῦ θερισμοῦ. ὡς καὶ ὅμηρος. Ὄγμον ἐλαύνοντες ἀνδρὸς μάκαρος κατ᾽ ἄρουραν. Λαιοτομεῖς. ἀντὶ τοῦ θερίζεις. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήϊον τὸ χωράφιον. τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ συναιρέσει τοῦ ι, λαῖον, καὶ τοῦ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοτομῶ. δηλονότι, τὸ λήϊον τέμνω. κάκτος δὲ, εἶδος ἀκάνθης. Ποῖός τις δείλαν τε καὶ ἐν μέσῳ. δείλη ἑῴα, ὅτε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. δείλη δὲ ὀψία, ὅτε πρὸς δυσμὰς κατέρχεται. ποταπὸς γενήσῃ κατὰ μεσημβρίαν καὶ δείλην, ἧς νῦν ἀρξάμενος, οὐ μειοῖς καὶ ἐλαττοῖς τὸν στίχον τοῦ θέρους. τὸ γὰρ ἀποτρώγεις, τοῦτο δηλοῖ. ἄλλως. ποῖος φησὶν οὐκ ἀργότερος ἔσῃ προϊούσης τῆς ἡμέρας. ὅτε νῦν ῥαθυμεῖς τῆς ἐργασίας ἀρχόμενος, καὶ οὐκ ἀποτέμνεις τῆς αὔλακος οὐδέν. αὔλακα δὲ, τὸν ὄγμον φησί. τὸ κοινῶς λεγόμενον ὀρδίνιον. Μίλων ὀψαμάτα. τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζων ἐκκακοπαθῶν, καὶ μὴ ἐνδιδούς. ἢ ὁ ἀργὸς ὁ ὀψὲ καὶ μόλις θερίζων. ἢ ὁ καρτερικὸς ὁ μέχρις ὀψίας δείλης τὸ θέρος ὑπομένων. ἢ τοῦτο λέγει ἐπεὶ ὁ μίλων ἐν ἀρχῇ τὸν βάττον ἔφη ἐκλελύσθαι. ὀψαμάτην τὸν μίλωνα ὁ βάττος καλεῖ. τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζοντα, καὶ μὴ ἀποκάμνοντα

τα. Πέτρας ἀποκομμένω ἀπεράμνω. οἷον, πέτρινε. λίθινε. σκληρότατε. ἀπεράμνους γὰρ τοὺς σκληροὺς φασὶ τοὺς μὴ τέρενας. ἐπεὶ τέρεν τὸ ἁπαλόν. καὶ τὰς πέτρας τὰς μὴ τειρομένας. καὶ ἀπέραμνα ὄσπρια, τὰ ἀνέψητα. Χαλεπὸν, χορίω κύνα γεῦσαι. παροιμία τοῦτό ἐστιν, ἐπὶ τῶν γευσαμένων ἔφεσίν τινος δυσαποσπάστως δὲ ἐχόντων τῆς συνηθείας, λεγομένη. ἥτις καὶ ἑτέρως λέγεται. χαλεπὸν φασὶ μαθοῦσαν κύνα σκυτοτραγεῖν. ὡς γὰρ φησὶν ὁ γευσάμενος χορίου κύων δυσαπόδιωκτός ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ ἀγροῖκος ἐρωτικοῦ πάθους γευσάμενος. Ἀλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων. σὺ μὲν φησὶν ἄπειρος τοῦ ἔρωτος τυγχάνεις. ἐγὼ δὲ ἐρῶ ἕνδεκα ἡμέρας ἤδη. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς. τουτέστιν οὕτως ἐν περιουσίᾳ ζῇς, ὥς τι σε καὶ ἐρᾶν. ἢ ἔρωτι δεόμενος φησίν, ἐκ περιουσίας, ἀπὸ πλήρους πίθου ἀντλεῖς, καὶ οὐκ ἐκ λαγίνων. ἐγὼ δὲ, ὄξος ἔχω. ἄλλως. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων. ἀφθόνως φησὶ καὶ πλουσίως ἀπολαύεις τῶν πραγμάτων. ὁ γὰρ οἴνου κεραννύμενος, πρὸς ἀφροδίσια ἐκκαίεται, ἅτε ἀργίᾳ συζῶν. ὁ δὲ μηδ' ὄξους ἔχων πιεῖν καὶ πόνῳ μαχόμενος, οὐκ ἐρᾷ. Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι. πάλαι φησὶν, ἀπὸ τοῦ σπόρου πάντα μοι ἦν καλά. οὐ μόνον τὰ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ θυρῶν. νῦν δὲ διὰ τὸν ἔρωτα, οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ οἱ δὲ τὰ πρὸ θυρῶν μου εἰσὶν ἐσπαρμένα, ἀλλὰ ἄσκαλα μένουσι διὰ τὸν ἔρωτα. ἄλλως. Ἄσκαλα. τουτέστιν, ἃ παρέσπαρρα μετὰ τὸν σπόρον ἠμελημένα ἐστὶν ἐς τοσοῦτον ὅτι καὶ ἀσκάλευτά εἰσιν. σκαλεύω δὲ τὸ χωράφιον, ὅτε σκαλίσι καθαίρω αὐτό. σκαλὶς δὲ, σκαλίδος, ἐργαλεῖον γεωργικόν. τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλιστήριον. Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται. ταῦτα ὁ Μίλων ἐρωτᾷ. εἶτα ὁ Βάττος ἐπάγει, ἁ Πολυβώτα. ἄδηλον δὲ πότερον θυγατέρα ἢ θεράπαιναν τοῦ Πολυβώτου λέγει. ἡ τοῦ Πολυβώτου οὖν φησὶ λυμαίνεταί με. ἥτις πρώην θεριζόντων ἡμῶν παρ' Ἱπποκόωντι. ἢ παρ' Ἱπποκίωνι. διχῶς γὰρ γράφεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, προσηύλει. καὶ τὸ μὲν παρ' Ἱπποκόωντι γράφων, λέγει τῷ ποταμῷ. τὸ δὲ παρ' Ἱπποκίωνι λέγει, οὕτω καλουμένῳ. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. παροιμίαι εἰσὶ, τὸ, εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. καὶ τὸ, εὗρε θεὸς τὸν αἴτιον. καὶ τὸ, ἔχεις ἅπερ ἐπεθύμεις. τὸ δὲ εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν λέγεται ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ νοῦς. ἁμαρτωλῷ σοι ὄντι, δικαίως περιῆλθε τὸ θεῖον. ὅθεν καὶ περιπέπτωκας, οἷς ἐπεθύμεις κακοῖς. ἄλλως. παροιμία ἐστὶ, λεγομένη κατὰ τῶν καυχωμένων, ὅτε ἐμπέσωσιν εἰς ἃ ἐκφεύγουσι. Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία. γράφεται καὶ, χροϊξεῖται. ἀντὶ τοῦ συγχρωτισθήσεται, καὶ συγκοιμηθήσεται. ἁ καλαμαία δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡ ἀρουραία. ἔστι δὲ ἀκρὶς ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη.

καὶ καλεῖται μάντις. ἴσως οὖν ὁ Θεόκριτος τὴν ἰσχνὴν
εἰπεῖν θέλων, καὶ διεφθινηκυῖαν τοῦτο φησὶν. ἢ τὴν
ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὁρῶσαν. ἀρίσταρχος γὰρ ἐν
ὑπομνήματι λυκούργου αἰσχύλου, τὴν ἀκρίδα φησὶ
ταύτην ᾗ προσβλέψει τινὶ τῶν ζώων, ἐκείνῳ κακὸν
γίνεσθαι. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμήκεις τοὺς ἔμπρο
σθε πόδας ἔχουσα καὶ λεπτοὺς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς
κινοῦσα. λέγεται δὲ, ἡ μάντις ἡ καλαμαία κατὰ τὴν νύ
κτα χροΐζεται, καὶ ἀνιστάσαι τῷ χροΐ, τοι, καὶ σοῦ.
ἀντὶ τοῦ, ἡ ἐοικυῖα τῇ καλαμαίᾳ μάντις, συνευνα
σθήσεταί σοι. τινὲς φασὶν εἰκάσαι τὴν βομβύκην
τῇ ἀκρίδι ταύτῃ, διὰ καὶ τὸ τὴν ἀκρίδα μέλαιναν
εἶναι αὐτὴν, καὶ τὴν κόρην σύραν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν
ὅτι ἀκρὶς συγκοιμηθήσεταί σοι, ἥ ἐστιν ἰσχνὴ, καὶ λε
πτὴ, καὶ μέλαινα, λέγει ὅτι μάντις καλαμαία. τὴν
ἀκρίδα οὖν φησι καλαμαίαν, ἢ ὅτι ἐν καιρῷ καλά
μης ἐσθίει τὸν στάχυν. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ μάντιν, ἢ ὅτι
προμαντεύεται λιμὸν φαινομένη, ἢ ὅτι κακόχρους καὶ
ἠπρασίζουσα οὖσα, οἷς ἂν ἐντρανίσῃ ζώοις, κακὸν
προμηνύει. ἢ ἡ σὴ ἐρωμένη, ἡ ἐοικυῖα τῇ ἀκρίδι τῇ κα
λαμαίᾳ ὀνομαζομένῃ, τῇ πρὸς μαντείας ἐπιτηδεί
α, περιβαλεῖται τὸν χρῶτά σου κατὰ τὴν νύκτα. τουτέ
στιν, ἡ ἰσχνὴ καὶ λεπτὴ, καὶ μακρόσκελος, συγκοιμη
θήσεταί σοι. Τυφλὸς δ᾽ οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ
καὶ ὠφρόντιστος ἔρως. τυφλὸν τὸν πλοῦτον φησὶν. ἐπεὶ

οἱ πλουτοῦντες πηροῦνται τὴν διάνοιαν. δημήτριος
δὲ φασὶν αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ βασάνιος. ἐπεὶ τῇ τῶν
καρπῶν περιουσίᾳ, ἢ εὐφορίᾳ, ἡ μὲν ἰᾶται τὴν ἔνδει
αν. ὑπὸ διὸς δὲ αὐτὸν πηρωθῆναι φασὶν, ἵνα μὴ βλέ
πων, ἐπὶ τοὺς δικαίους μόνους ἔρχηται. οἱ δὲ τυφλὸν
αὐτὸν φασὶ, διὰ τὸ ἄκριτον. ἄλλως. ὁ ἀφρόντιστος.
ὡς πολυμέριμνος. τὸ γὰρ ὠφρόντιστος ἀντὶ τοῦ ὁ ἀφρόν
τιστος. τὸ α ἐνταῦθα ἐπίτασιν σημαίνει. τοιοῦτόν ἐστι
τὸ πάθος τῶν ἐρώντων. οἱ γὰρ ἐρῶντες, ἐκτήκονται
ταῖς φροντίσι. Σημείωσαι ὅτι δύο οἱ παλαιοὶ τυ
φλά φασί. τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν πλοῦτον. ὁ γὰρ ἐρῶν, ἔστιν
ὅτε ἐρᾷ γυναικὸς δυσειδοῦς, ἥτις δοκεῖ αὐτῷ καλλί
στη εἶναι. ὅπερ ἐστὶ τυφλότης. ὥς τε ὁ ἔρως τυφλός.
ἤγουν, τυφλοποιός. ποιεῖ γὰρ τοὺς ἐρῶντας τὰ μὴ κα
λὰ, καλὰ ἡγεῖσθαι. ὡσαύτως καὶ ὁ πλοῦτος τυφλός.
παρέρχεται γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ κοσμίους. καὶ δίδω
σιν ἑαυτὸν, τοῖς κακίστοις καὶ βδελυροῖς. Μηδὲν
μέγα μυθεῦ. ὅρα ἵνα μηδὲν ἀλαζονικὸν εἴπῃς.
Οὐ μέγα μυθεῦμαι. οὐκ ἀλαζονεύομαι. σὺ δὲ μό
νον θέριζε τὸ λήϊον. καὶ ἕνεκα τῆς κόρης, μελῴδει.
τραγῴδει. οὕτως γὰρ ποιῶν, ἥδιον ἐργάσῃ. ὅτι μουσι
κὸς ποτε ὑπῆρχες. Μῶσαι πιερίδες. ὦ μοῦσαι πι
ερίδες. ἤγουν, αἱ ἐν τῇ πιερίᾳ οὖσαι. συνυμνήσατε
σὺν ἐμοὶ τὴν λεπτὴν παῖδα. ὧν τινων γὰρ πραγμάτων
ἅψεσθε θεαὶ, πάντα καλὰ ποιεῖτε. Σύραν καλέου

σίτυ πάντες. συρίαν σε ὀνομάζουσι πάντες. λεπτὴν καὶ μέλαιναν ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἁλιόκαυστον, τὸ ὑπὸ ἡλίου κεκαυμένον. μελίχρουν δὲ, ἤγουν, ἐοικυῖαν κατὰ τὸ χρῶμα μέλιτι. τουτέστι τὸ χρῶμα. τοιοῦτον γάρ ἐστι καὶ τὸ χρῶμα τοῦ σίτου, ὡς καὶ τοῦ μέλιτος. ἢ οἱ μὲν ἄλλοι σύραν σε καλοῦσιν. ἐγὼ δὲ μελίχλωρον. οἷον, μελανόχρωτα ἠρέμα, καὶ οὐ λίαν μέλαιναν.

Καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος. τὴν ὑάκινθόν φασιν, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Αἴαντος ἀναδοθῆναι τοῦ ἐν Τροίᾳ μανέντος. διά τοι τοῦτο ἔχειν ἐγγεγραμμένον αἶ αἶ. τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Αἴαντος. διὰ τοῦτο οὖν καὶ γραπτὴν νῦν αὐτὴν εἶπεν. ἢ γραπτὴ ὑάκινθος, ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένα γράμματα θρηνώδη δηλονότι, τὸ αἶ αἶ. εἶναι δὲ σύμβολον, τῶν ἐπὶ τῷ Αἴαντι μυθολογουμένων. φῦναι γὰρ ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ φασὶ τὴν ὑάκινθον, ὅτε ἐμάνη ἐπὶ Τροίαν περιπεσὼν τῷ ξίφει. ὅθεν καὶ τὸ πάθος τοῦ Αἴαντος ὑποφαίνει. εἰς τὸν Εὐφορίωνα Φείδων εἶπεν. ἢ εἰς τὸν Εὐφορίωνα ἀποδὼν εἶπε. διττῶς γὰρ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν
» γράφεται. Πορφυρέη ὑάκινθε. σὲ μὲν μία φάτις ἀ-
» ※ οιδῶν. ῥοιτείην ἀνάθοισι δεδουπότος αἰακίδαο. εἴα-
» ρος αὖ πελλομένου γεγραμμένα κωκύουσαν. Τὰ πρᾶτα λέγονται. ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην τάξιν ἀριθμοῦνται. κατὰ λέγονται. Ἁ αἲξ τὸν κύτισον. ὁ κύτισος, φυτόν. ὃ νεμόμεναι αἱ αἶγες, γάλακτος πλήθ

σιν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διώκει. ἤγουν ζητεῖ. Ἁ γέρανος τὤροτρον. ἀρχομένου γὰρ σπόρου αἱ γέρανοι φαίνονται. ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ μανίαν ἔχω. Αἴθε μοι ἦς ὅσα. εἴθε κεκτήμην τὰ Κροίσου. ἀμφότεροι ἂν ἦμεν ὡς πρὸ χρυσοῖ τῇ Ἀφροδίτῃ. τὸ δὲ πεπᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ κεκτῆσθαι. Σχοῖμι δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἔπ' ἀμφοτέροις ἀμύκλας. ἀμύκλαι πόλις Λακωνική. ὅθεν, καὶ ἀμυκλαῖον παιδίον, τὸ ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. καὶ ἀμύκλαι εἶδος ὑποδήματος. ὡς ἐνταῦθα ἀπὸ Ἀμυκλαίου τοῦ πρώτου ὑποδήματα εὑρόντος. γράφεται καὶ, σχῆμα δ' ἐγώ. καὶ ἔστιν ὁ νοῦς τοιοῦτος. ὀρχούμενος δὲ ἐγὼ ἐν τῇ εἰκόνι, ἐποίουν ἐμαυτὸν ἔχοντα λακωνικὰ ὑποδήματα. ἢ ἐμὴ στήλη ἐφαίνετο ἂν ἔχουσα σχῆμα ὀρχηστοῦ. καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ὑποδήματα.

Οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ. οἱ μὲν πόδες σου, ἀστράγαλοι εἰσίν. οἷον, εὔρυθμοι, καὶ ὀρθοί. ἢ λευκοὶ ὡς οἱ ἀστράγαλοι. Ἁ φωνὰ δὲ, τρύχνα. ἢ τρύχνος. τοῦτο ἐπὶ τρυφερότητος τάσσεται. ἤγουν ἡ φωνή σου δὲ μαλακή, ἐοικυῖα τρύχνῳ. τρύχνος δὲ καὶ τρύχνη, εἶδος λαχάνου, ἡ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιτζάνα. ἱκανῶς μαλακόν. καὶ λέγεται στρύχνος. ὁ δὲ Θεόκριτος ἐξέβαλε τὸ σ διὰ τὸ μέτρον Τρύχνον εἰπών. Τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀγνοῶ, εἰ μὴ ἄρα ἀμίμητον αὐτὸν ἔχεις, ὡς μὴ δὲ εἰπεῖν τινὰ ἀξίως. Ἦ καλὰς ἄμμε πρὸς ἐλελήθει θεὸς

ἀοιδάς. τοῦ γὰρ ὁ Μίλων εἰρωνευόμενος ἐνέθει φησί. συγκέκοφε δὲ τὸ ὄνομα. τὸν Βουκαῖον, Βοῦκον καὶ Βοῦκον εἰπὼν ὑποκοριστικῶς. Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν. καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν. ὡς εὖ τὸ τῆς ἁρμονίας εἶδος ἐρύθμισεν ὁ Βουκαῖος. Ὤμοι τῶ πώγωνος. πώγωνα, τὰ γένεια φησίν. ὁ δὲ λόγος ὑβριστικός. ὅτι τὰ γένεια συμμωραίνουσιν ἠλιθίως γὰρ αὐτὰ ἀνέφυσας. Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λυτιέρσα. τὸ τῆς εἰρωνείας ἐξέφηνεν ὁ Μίλων καταγελῶν αὐτοῦ. ὅτι ἐργάτης ὤν, ἐρωτικὸν ᾄδει. δυνατὸν δὲ ταῦτα λέγειν καὶ τὸν Βουκαῖον. θέασαι δέ φησι καὶ ταύτην τὴν τραγῳδίαν τοῦ Λυτιέρσου, ἣν μέλλω ᾆσαι. Ἱστορία. Οὗτος δὲ ὁ Λυτιέρσης, ᾤκει Κελαινὰς τῆς Φρυγίας, υἱὸς τυγχάνων νόθος τοῦ Μίδου. γεωργὸς δὲ ὤν, τοὺς παριόντας τῶν ξένων δεχθῶν, ἠνάγκαζε θερίζειν μετ' αὐτοῦ. εἶτα ἑσπέρας ἀποτέμνων αὐτῶν τὰς κεφαλάς, τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνειλῶν ᾖδεν. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον τοῦτον ἀποκτείνας, ἔρριψεν εἰς τὸν Μαίανδρον ποταμόν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ Φρυγίαν, ᾄδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες, ὡς ἄριστον θεριστήν. τοῦτον δέ φησιν Ἀπολλόδωρος ᾠδὴν εἶναι θεριστῶν. λέγων οὕτω. καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις ἴουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ Λυτιέρσας. εἶτα ἑξῆς ᾄδων ὁ Βάττος τὴν τοῦ Λυτιέρσου ᾠδήν, φησί.

Δάματερ πολύκαρπε. αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ Λυτιέρσου ᾠδή. Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἑπομένους, καὶ τὰ θεριζόμενα συνδεσμοῦντας. δράγματα δὲ τὰ πληροῦντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστεράν. παρὰ τὸ δράττεσθαι. ὅθεν καὶ δραχμή, ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι. ἀμάλη δὲ συνέστηκεν, ἐκ δραγμάτων ἑκατόν, ἢ καὶ διακοσίων. Σύκινοι ἄνδρες. ἤγουν ἀσθενεῖς, καὶ ἀχρεῖοι. ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον, εὔθραστον. ἀσθενές, καὶ ἀδύνατον. ὅθεν καὶ παροιμία, συκίνη ἐπικουρία, ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς. Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν. παρατετηρημένον λέγει. τοὺς τὰς ἀμάλας θημονοθετοῦντας, οὕτω τιθέναι. ὥστε τοὺς στάχυας ἐμπνεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ζεφύρου, ἢ βορέου. τὸν γὰρ κόκκον ἐνδοτέρω ὄντα οὕτω συμβαίνει πιαίνεσθαι ἐμπνεόμενον. κόρθυος δέ, τοῦ ἐκ τῶν ἀμαλῶν συγκειμένου θημῶνος. ἄλλως. κόρθυν, τὸν σωρὸν λέγει. ὅταν δὲ τὰ δράγματα δεθῇ, τοὺς στάχυας σωρεύουσι πρὸς ἀλλήλους, νενευκότας ἔσωθεν. τὰ δὲ κῶλα αὐτῶν ἅ τινες αὐλοὺς καλοῦσιν, ἔξω ἐστραμμένα ἐῶσιν ὅπως διὰ τῶν αὐλῶν ὁ σῖτος ῥιπιζόμενος πιαίνηται, καὶ ἄβροχος, καὶ ἄσηπτος διαμείνῃ. ἡ κόρθυς δέ, κλίνεται τῆς κόρθυος. ὡς ἡ πίτυς, τῆς πίτυος. Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸν μεσαμβρινὸν ὕπνον. ἑτέρα παραίνεσις. δεῖ τοὺς

ἀλοιῶντας μεσημβρίας ἀλοᾶν. ἐπιτηδειότατος γὰρ ἐστὶν ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς πρὸς τὸ ἀλοᾶν. φλέγοντος γὰρ τοῦ ἡλίου τηνικαῦτα τὴν καλάμην, τὸ ἄχυρον συμβαίνει λεπτότερον γίνεσθαι. καλάμη δέ, τὸ κατώτερον τοῦ στάχυος. ὅσον τὸ ἐπὶ τῷ στάχυϊ τέμνεται, καὶ ὅσον ἐν τῇ γῇ ἄτμητον ὑπολιμπάνεται. Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλῶ. διὸ φησὶ τοὺς ἀλοῦντας, μεσημβρίας ἀλοᾶν. τοὺς δὲ ἀμῶντας, ἄρτι λευκαινομένης τῆς ἠοῦς ἄρχεσθαι τοῦ ἀμητοῦ. λήγειν δὲ ἐπισκιαζομένης ἤδη τῆς γῆς. Ἐλινύσαι δὲ τὸ καῦμα. ἤτοι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμεῖν. βραδῦναι. τὸ θέμα, ἐλινύω τὸ βραδύνω. οὐκ ἀσκόπως δὲ τοῦτο λέγει. ὁ γὰρ κορυδαλὸς τῶν ὀρνέων, πρῶτος περὶ τὸ λυκόφως ἐπὶ τὰς νομὰς ἀφικνεῖται, καὶ τελευταῖος ὑποστρέφει. Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχω ὦ παῖδες βίος. μακάριος. ἐπισκώπτει δὲ τὸν ἐργοδότην, ὡς μὴ αὔταρκες τὸ ποτὸν παρεχόμενον. εὐκτὸς δέ, ὁ εὐχῆς ἄξιος. καὶ εὐκταῖος. ἀπευκτὸς δὲ καὶ ἀπευκταῖος, ὁ μισητός. Κάλλιον ὦ 'πιμελητά. ὁ λόγος πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν θεριστῶν. ὀλίγην τροφὴν αὐτῷ παρεχόμενον. ἄλλως. τὸ ἐπιμελητά, ἀντὶ τοῦ ὦ ἐργοδότα. ὃν δὴ ἐργοδότα φιλάργυρον φησί. τὸ δὲ τὸν φακὸν ἕψειν, παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ κρέας. ἢ κάλλιον ὦ ἐπιστάτα ἕψησε τὸν φακὸν ὁλόκληρον. καὶ ὅρα ἵνα μὴ ἐπιτάμνῃς, ἤγουν σχίσῃς τὴν χεῖρα καταπρίων αὐτὸν δηλονότι. ὡς οἱ τὸ κύμινον. καθὰ ἔθος ἐστὶ τοῖς ἄγαν φειδωλοῖς, κυμινοπρίστας καλεῖν. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὁ λόγος ὡς φειδωλόν. Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίω ἄνδρας ἀείδειν. τινὲς ἐκ τοῦ μίλωνος λέγουσιν εἶναι τὸν λόγον. ἀπὸ τοῦ ἦ καλάς ἄμμε πάλαι ἐλελήθει βοῦκος ἀοιδάς, μέχρι τέλους τοῦ εἰδυλλίου. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ μίλωνος ἐστὶν ὁ λόγος τό, ἦ καλάς ἄμμε πάλαι; μέχρις, ὤμοι τοῦ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἤγουν τό, θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω Λυτιέρσα, λέγουσι τὸν Βάττον λέγειν μέχρι τοῦ, μὴ ἐπιτάμνῃς τὴν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς ἀπὸ τοῦ μίλωνος. ἤτοι τό, ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας, καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα δύο στίχους. ἄλλως. Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας. ταῦτα τὰ μέλη τὰ προειρημένα δηλονότι, χρὴ τοὺς θερίζοντας ᾄδειν. καὶ οὐχὶ ἐρωτικὰ ὥσπερ σὺ ποιεῖς βουκαῖε δηλονότι. ἢ ἐνδέχεται τοὺς θερίζοντας τοῦ θερισμοῦ φροντίζειν, καὶ μὴ τοῦ ἔρωτος. ὁ λόγος ἐκ τοῦ μίλωνος. οἱ δέ, καὶ τοῖς ἐπάνω ταῦτα συνάπτουσι. Τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα. περὶ δὲ τοῦ ἔρωτός σου ὦ βάττε τοῦ πτωχοῦ, προσῆκον ἐστὶ τῇ μητρί σου λέγειν ἐν τῇ κοίτῃ κατὰ τὸν ὄρθρον κειμένῃ. ἢ ἀνισταμένῃ ὄρθρου, καὶ μὴ νῦν ἐμοί. τὸ δὲ λιμηρόν, ἀντὶ τοῦ πτωχόν. ἢ χρὴ δέ σε τὸν σαυτοῦ ἔρωτα πρὸς τὴν μητέρα λέγειν, ὅτι γρηγορεῖ ἐν τῇ κοίτῃ.

Σχόλια εἰς τὸ ια΄. τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, Κύκλωψ. καὶ Γαλάτεια. Προλογίζει δὲ ὁ θεόκριτος, πρὸς τὸν νικίαν. Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο νικία, οὔτε ἔγχριστον ἐμοὶ δοκεῖ, οὔτ᾽ ἐπίπαστον. ὁ νοῦς. οὐδὲν ἔρωτός μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι ὦ νικία, εἰ μὴ ἡ παιδεία καὶ αἱ μοῦσαι. Ταύταις γὰρ ὁ κύκλωψ πρὸς διαγωγὴν τοῦ ἔρωτος τῆς γαλατείας ἐχρῆτο. καὶ φιλόξενος ποιεῖ τὸν κύκλωπα παραμυθούμενον ἑαυτὸν, ἐπὶ τῷ τῆς γαλατείας ἔρωτι, καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν ὅπως ἀγγείλωσιν αὐτῇ, ὅπως ταῖς μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκεῖται. καὶ καλλίμαχος. Ὡς ἀγαθὸς πολύφαμος, ἀνεύρατο τὰν ἀοιδὰν, αἱ μοῦσαι τὸν ἔρωτα κατίσχανον. ἄλλως. ὦ νικία. οὐδεμία θεραπεία ἄλλη. ἐστὶ πρὸς τὸν ἔρωτα, παρὸ αἱ μοῦσαι. αὗται γὰρ θεραπεύουσι τὸν ἔρωτα. τὸ δὲ τοιοῦτο φάρμακον, κοῦφον καὶ χαρίεν γίνεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους. δύσκολον δὲ κατὰ τὴν εὕρεσιν. γινώσκεις δὲ καὶ σὺ τοῦτο ἐπιστημόνως, ὡς ἰατρὸς καὶ φίλος ταῖς μούσαις. καὶ τούτου παράδειγμα ὁ κύκλωψ. εὐκολώτατα γὰρ ἐκεῖνος ἐθεράπευε τὸν ἔρωτα μελουργῶν, καὶ ταῖς μούσαις προσέχων, ὅτε ἠράσθη τῆς γαλατείας νέος ὢν, καὶ ἄρτι τὴν ἔκφυσιν τῶν τριχῶν ἐν τῷ πώγωνι δεικνύων. ἐκινήθη δ᾽ εἰς

ἔρωτα, οὐχ ὑπὸ μήλων, ἢ ῥόδων. ἢ ὑπὸ φαύλων τινῶν λείων κικίννων, τουτέστι τριχῶν, ἀλλ᾽ ὑπὸ ὁλοῶν μανιῶν. ὥστε καὶ τὰ προσόντα αὐτῷ ἡγεῖσθαι πάρεργα. καὶ γὰρ αἱ ὄϊες αὐτοῦ ἄδοντος ἐπὶ τῆς κιόνος, ἐκ τῆς νομῆς μόναι ἐπανῆλθον εἰς τὸ αὔλιον. τουτέστιν εἰς τὴν μάνδραν. αὐτὸς δὲ καθήμενος, ᾖδεν ἔχων ἐκ τῆς ἀφροδίτης ἐγκάρδιον ἕλκος, ὅπερ ἐνέπηξε τῷ ἥπατι αὐτοῦ. Ἰστέον ὅτι, τῶν φαρμάκων, τὰ μέν εἰσι χριστά. ἤγουν, ἅπερ χριόμεθα εἰς θεραπείαν. τὰ δὲ, ποτά. ἤγουν, ἅπερ πίνομεν. τὰ δὲ ἐπίπαστα. ἤγουν, ἅπερ ἐπιπάττομεν. Κοῦφον δέ τι τοῦτο. τὸ κατὰ φιλοσοφίαν ἐρᾶν κουφότατον παρέχει τὸ πάθος. ἤγουν, συντόμως γίνεται ἡ σοφία. καὶ σύντομον τὸ μουσικὸν εἶναι τινά. Εὑρεῖν δ᾽ οὐ ῥάδιον. τὴν φιλοσοφίαν λέγει. ἢ τὴν παιδείαν. ὅτι οὐκ ἔστιν εὐχερὲς περιγενέσθαι φιλοσοφίας. ἢ παιδείας. Οὕτω γοῦν ῥάϊστα. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον ῥᾴδιον διῆγε καὶ ὁ παρ᾽ ἡμῖν κύκλωψ διὰ τῶν ᾠδῶν. τὸ δὲ παρ᾽ ἡμῖν ἐπὶ τῆς σικελίας φέρει. καθὸ καὶ συρρακούσιος ἐστί. δοκεῖ δέ τισιν, ὅτι καὶ ἡ πλάνη τοῦ ὀδυσσέως, περὶ σικελίαν που γέγονε. Ἤρατο δ᾽ οὐ μάλοις. εἰς ἔρωτα ἐκινήθη. ἠράσθη, οὐκ ἐλαφρῶς. ὥστε μῆλα διδόναι. ἢ ῥόδα. ἢ ἕτερόν τι εἰς τὸ καλλοπίζειν. ἠράσθη οὐκ ἐλαφρῶς, καὶ τῶν κατὰ μέρος αὐτῆς. οὔτε ῥόδων. οὔτε μήλων. μήλων μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως. ῥόδων δὲ, τῆς γυναικείας

ἥβης. παρόσον καὶ ῥοδωνιαὶ αὐτὴν ἔσθ' ὅτε λέγει· ὡς κρατῖνος ἐν νεμέσει. Ὥστ' οὖν ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι. ἅπαντα δ' εἶναι δοκεῖ ῥοδωνιά, καὶ μῆλα, καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια. Οὐ δὲ κικίνοις. τοῖς μαλίοις. τῇ κόμῃ ὡς καὶ ὁ κωμικός κέχρηται. Ὥσπερ ἔγχελυς χρυσοῖς ἔχων κικίνοις. Ποτὶ τωὔλιον αὐταί. αὗται ἀντὶ τοῦ μόναι. ὅμηρος. Τυδείδης δ' αὐτὸς πονέων. ἀντὶ τοῦ αὐτόματος, καὶ μόνος. Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε. ἀλλὰ πετρα μένος ἐπὶ τῆς ἀφροδίτης, εὗρε τὸ φάρμακον. τουτέστι τὴν θεραπείαν. καθεζόμενος γὰρ ἐπάνω τινὸς πέτρας ὑψηλῆς, μέλη τινὰ συνετίθει, ἐμμούσως πρὸς τὴν θάλασσαν βλέπων. Ἀποβάλλῃ. μισεῖς. ἀποῤῥίπτεις. ἀποβάλλω γὰρ, τὸ ἀποῤῥίπτω. προσβάλλω, τὸ προσκρούω. ὡς τὸ, προσβάλλουσιν οἱ πολέμιοι τῷ τείχει τῆς πόλεως. περιβάλλω, τὸ ἐνδύω. ὅθεν καὶ περιβολή, τὸ ἔνδυμα. Λευκοτέρα πακτᾶς. τυροῦ πεπηγότος. ὃ οἱ ἀττικοὶ τροφαλίδα καλοῦσι. Μόσχω γαυροτέρα. αὐθαδεστέρα. γαῦρος γὰρ ὁ ἐπηρμένος. καὶ γαυριᾷ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρεται. ἐκ τούτου συγκριτικὸν, γαυρότερος, καὶ γαυροτέρα θηλυκόν. Φιαρωτέρα, ὄμφακος ὠμῆς. σκληροτέρα ἀώρου σταφυλῆς. ὄμφαξ γάρ ἡ ἄωρος σταφυλή, καὶ ἡ ἄωρος ἐλαία. ὅθεν καὶ ὀμφάκινον ἔλαιον, τὸ ἐξ ἀώρων ἐλαιῶν γινόμενον. ὃ δὴ πινόμενον, τοῖς ἐν τῇ κοιλίᾳ πλατεί

ας ἕλμινθας ἀναιρεῖ. Πολιὸν λύκον. ἀντὶ τοῦ λευκόν. οἱ γὰρ λύκοι, αἰθαλώδεις τὴν χροιάν. ἐπεὶ οὖν ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, εἶπε καταχρηστικῶς τοὺς λύκους λευκούς. ἢ πολιούς, ἀντὶ τοῦ γηραιούς, καὶ παλαιούς. Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. τὸ δρέψασθαι, κυρίως ἐπὶ βοτανῶν, καὶ ἐπὶ φύλλων δένδρων. καὶ λέγεται ἀεὶ παθητικῶς. τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἄχρηστα. σημαίνει δὲ τὸ τέμνω. ἐκ δὲ τούτου τοῦ δρέπω ἀχρήστου, καὶ δρεπάνη, δι' ἧς τοὺς ἀστάχυας δρέπομεν. Παύσασθαι δ' ἐσιδῶντυ. οὐ δύναμαι παύσασθαι ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ καθ' ὃν εἶδόν σε. οὔτε μετὰ τοῦτο. οὔτε μέχρι τοῦ νῦν. Πλατεῖα ῥὶς ἐπὶ χείλη. τουτέστιν, εἰμὶ σιμός. σιμὸς δέ ἐστιν, ὁ συγκαθημένην ἔχων τὴν ῥῖνα, καὶ ἀνεστηκότας τοὺς ῥώθωνας. γρυπὸς δὲ, ὁ ἐπικαμπῆ ταύτην ἔχων, δίκην ἱέρακος. Ἀλλ' ὥυτὸς τοιοῦτος. ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς τοιοῦτος ὢν ἀσχήμων δηλονότι καὶ δυσειδής, ποιμήν εἰμι προβάτων χιλίων, καὶ βόσκω αὐτά. καὶ τὸ γάλα τούτων τὸ κάλλιστον πίνω ἀμελγόμενος. Ἰστέον ὅτι, τὸ ἀμέλγω κοινόν. ὃ καὶ βδέλλω τὸ ἐκπιέζω. ἐκ τούτου καὶ βδέλλα, ἡ ἐκμυζῶσα καὶ πίνουσα τὸ αἷμα. ἀττικῶς δὲ, βδάλλω τὸ αὐτό. Ταρσοὶ δ' ὑπὸ τραχέες αἰεί. ταρσοὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τείρω, τερῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου τέρσω. ἀφ' οὗ ταρσός. ἐν

ὦπτηι δηλονότι, ὁ τυρὸς ξηραίνεται. Συρίσδεν δ'
ὡς οὔτις. γινώσκω δὲ διὰ σύριγγος μελουργεῖν,
ὡς οὐδεὶς τῶν ἐνταῦθα ὄντων κυκλώπων. Τὶν
τὸ φίλον γλυκύμαλον. τοῦτο πρόσφθεγμα ἐρωτι-
κόν. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες πρὸς τὰς ἐρωμένας λέ-
γειν, γλυκύμου μῆλον. ἐμαυτὸν καὶ σὲ παρὰ και-
ρὸν τῆς νυκτὸς ἄδω. τουτέστι, διὰ μελουργημάτων
ἐγκωμιάζω. ἄλλως. Γλυκύμαλον. ναὶ φησὶν οὕτω
τὸ συρίζειν ἐπίσταμαι, ὡς οὐδεὶς τῶν κυκλώπων,
ὑμνῶν τὸ προσφιλέστατόν μοι γλυκύμηλον. ἤγουν, τὸ
γλυκὺ μῆλον. μῆλον δέ ἐστιν ὡς μελίλωτον. ἔστι γὰρ
> μήλου εἶδος. σαπφώ. Γλυκύμαλον ἐρεύγεται, ὡς
> ἄκρῳ ἐπ' οὔσδῳ. Τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς.
τοῦτο ἐρεθιστικόν. ἤγουν, παρακινητικὸν πρὸς ἔρω-
τα. ὅτι ἐκ περιουσίας, ἔχω καὶ ἐλάφους, μετὰ τῶν
γεννημάτων αὐτῶν. ἀμνοφόρως γὰρ, ἀμνίδας καὶ
βρέφη φερούσας. ἢ μαννοφόρως. γράφεται γὰρ ἔν τι-
σι καὶ οὕτω. μάννος δέ ἐστιν, ὁ περιτραχήλιος κόσ-
μος. τὸ λεγόμενον μαννάκιον. Καὶ σκύμνως τέσσα-
ρας. καὶ σκύμνους ἄρκτων τέσσαρας. Ἀλλ' ἀφί-
κευ τύ. ἀλλ' ἐλθὲ πρὸς ἐμέ, καὶ οὐχ ἧττον ἐμοῦ ἕξεις.
δηλονότι, ὁμοίως ἐμοὶ ἀπολαύσεις τῶν ἐμῶν. Ἔν-
τι ῥάδιναὶ κυπάρισσοι. ῥαδινὸν τὸ ἐπίμηκες καὶ
λεπτόν. τὸ, ῥεῖα ἤγουν εὐκόλως δονούμενον. Ἔντι
μέλας κισσός. οὐκ ἀσκόπως τοῦτο φησί. παρὰ δὲ

δωσι δὲ ὁ κρατῖνος, καὶ ἄλλον λευκὸν κισσόν. οὗ τὸν
καρπὸν μετὰ τὸ τριβῆναι πινόμενον, πρὸς παιδο-
ποιΐαν φασὶ συντελεῖν. Ἁ πολυδένδρεος αἴτνα.
Ἰστέον ὅτι ἡ αἴτνη τὸ ὄρος τῆς σικελίας, ἐξ ἑνὸς μέ-
ρους πῦρ ἀναπέμπει. ὃ καὶ αἰτναῖον λέγεται. ἐκ
δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐστὶ δενδροφόρον. ἔνθα καὶ χιὼν
δι' ἔτους τηρεῖται. ἐξ οὗ φησὶν ὁ θεόκριτος τῆς χιόνος
τηκομένης, ῥεῖν τὸ ὕδωρ καὶ μάλα ψυχρόν. Ποτὸν
ἀμβρόσιον. νέκταρ, θεῶν πόμα. ἀμβροσία, τροφὴ
θεῶν, ὥς φασιν ἕλληνες. ἐκ δὲ τῆς ἀβροσίας, καὶ ἀμ-
βρόσιον πόμα, τὸ θεῖον. τουτέστι, τὸ γλυκύτατον. Τίς
κεν τῶνδε θάλασσαν. ἤγουν, τίς τοσαῦτα ἔχων ὅσα
ἐγὼ ἔχω δηλονότι, ἀφεὶς ταῦτα προέλοιτο, ἤγουν
προκρίναι οἰκεῖν θάλασσαν καὶ κύματα. Αἰ δέ τοι αὐ-
τὸς ἐγὼν δοκέω. εἰ δὲ ἐγὼ παρὰ σοὶ νομίζομαι λάσιος
εἶναι, δηλονότι σύνοφρυς καὶ διὰ τοῦτο μεμίσημαι,
ἔστι μοι ξύλα δρύϊνα καὶ καιόμενος καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, οὗ γλυκερώτερον οὐδὲν ἐμοί
ὑπὸ σοῦ, ὑπομεῖναι με ἂν ἡδέως. τοῦτο φησὶν ὅτι οἱ ἐ-
ρῶντες πάσχοντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων τὰ ἔσχατα τῶν δει-
νῶν, ἡδέως φέρουσιν. Ὤμοι ὅτ' οὐκ ἔτεκέ μ' ἁ. ἀπο-
ρῶν ὁ κύκλωψ καὶ ἀποτυγχάνων ὡς ἐρῶν ὑπερειδὼς
τῆς γαλατείας, φησὶ δεινοπαθῶν. φεῦ μοι ὅτι οὐκ ἐ-
γέννησέ με ἡ μήτηρ μου ἰχθύν. οὕτω γὰρ ἂν κατεφίλη-
σα τὴν χεῖρά σου, ἐὰν μὴ τὸ στόμα ἤθελες.

Ἔφερον δέ τοι κρίνα λευκά. ἔφερον δέ σοι καὶ ἐρωτικὰ σύμβολα. κρίνα δηλονότι λευκά, καὶ μήκωνος φύλλα. ἀλλ' οὐκ ἂν δυνηθείην φέρειν σοι ἀμφότερα ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ. τὰ γὰρ κρίνα τοῦ θέρους εἰσί. τὰ δὲ τῆς μήκωνος φύλλα, τοῦ χειμῶνος. μήκων δὲ λέγεται ἡ κεφαλή, καὶ ἀνθοφόρας βοτάνη, ἡ κοινῶς λεγομένη κουδέα. Ἐρυθρὰ πλαταγώνια. τὰ τῆς μήκωνος φύλλα φησί, καὶ τὰ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν ὅ ἐστι ψοφεῖν. τιθέντες γὰρ αὐτὰ κατὰ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον, τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χειρί, καὶ οὕτω σημειοῦνται εἰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πλαταγῶνος ψόφου, εἰ ἀψόφως ἐπικρουσθείη. Νῦν μὰν ὦ κόριον. λείπεται τοίνυν ὦ κόρη ἐπεὶ οὐ βραγχία ἔχω, τουτέστιν, οὐκ ἰχθὺς ἐγενόμην, μαθεῖν ἐμὲ τὸ νεῖν. τουτέστι τὸ πλέειν. καὶ κολυμβᾶν. ἐάν περ ἀφίκηταί τις ξένος ἐνταῦθα μετὰ νηός. οὗτος γὰρ ἐμὲ διδάξεται δηλονότι πλέειν. ἵνα μάθω τί γλυκὺ ἐστὶν ὑμῖν ταῖς νηρεΐσι. δηλονότι τὸ κατοικεῖν τὸν βυθόν. Ἐξένθοις γαλάτεια. τὸ πᾶν. εἴθε ἐξέλθοις ὦ γαλάτεια. καὶ ἐξελθοῦσα, εἴθε λήθην λάβοις ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἐνταῦθα καθήμενος, εἰς τὸν οἶκον ἀπελθεῖν. καὶ εἴθε βουληθείης σὺν ἐμοὶ ποιμαίνειν, καὶ ὁμοῦ γάλα ἀμέλγειν. καὶ εἴθε βουληθείης ἀπὸ κοινοῦ τὸ σχῆμα, τυρὸν πῆξαι, πυτίαν δραστικωτάτην ἐμβαλοῦσα. Ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με. ὅτι

οὐ μαστροπεύει μοι. αὕτη ἂν εἴη φόρκυνος θυγάτηρ ἡ θόωσα. καθώς φησιν ὁ ποιητής. ἄλλως. τοῦτο ἀγροικικόν, καὶ ἀφελὲς τὸ ἦθος. ὅτι ἡ μήτηρ μου ἀδικεῖ με μὴ προαγωγεύουσα τὴν ἐμὴν ἐρωμένην πρὸς ἐμέ. καίτοι ταῦτα ὁρῶσα με ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἰσχναινόμενον, καὶ λεπτυνόμενον καθ' ἑκάστην ἡμέραν. διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἀντιλυπήσω αὐτήν, προφασιζόμενος ὅτι τὴν κεφαλήν μου ὀδυνῶμαι, καὶ τοὺς πόδας μου ἀμφοτέρους. ἐπεὶ τοῦ ἔρωτός μου οὐ φροντίζει. Ὦ κύκλωψ κύκλωψ. ὥσπερ συστραφεὶς, καὶ ἀλγήσας τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐκστάσεως, πρὸς ἑαυτὸν διαλέγεται. ποῦ τὰς φρένας ὦ κύκλωψ ἐκπεπετασμένας, καὶ πεπταμένας ἔχεις. ἐὰν ἀπελθὼν καλαθίσκοις συμπλέκῃς, καὶ πόαν θερίσας τοῖς ἀρνίοις φέρῃς, ἴσως γένοιο φρονιμώτερος. Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. ὁ νοῦς. τί πρὸς ἀμηχανίαν τρέπει. ἡσίοδος. Νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν τὰ ἀνέτοιμα διώκει. κατὰ τὴν παροιμίαν τοῦ τὸ λέγει. τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε. ἤγουν τὴν ἀγαπῶσαν φίλει. Οὕτω τοι πολύφαμος. πρὸς τὸν νικίαν ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. οὕτως ὁ πολύφαμός φησι μετεχείριζε τὸν ἔρωτα ἐθεράπευε μελουργῶν. Ῥᾷον δὲ διῆγεν. δυσχερέστερον δὲ διέζη, παρὸ μισθὸν δοῦναι, εἰς θεραπείαν τοῦ ἔρωτος δηλονότι. ἢ εἰ χρυσὸν εἶχε δοῦναι, ὅπως πείσῃ τὴν γαλάτειαν.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἀΐτης. Γέγραπται
δὲ ἰάδι διαλέκτῳ. ἔστι δὲ τὸ εἶδος ἀφηγηματι-
κόν. ἀφ᾽ ἑνὸς γὰρ προσώπου προάγεται ὁ λόγος, τοῦ
ποιητοῦ θεοκρίτου. διαλέγεται γὰρ ὡς ἐραστὴς πρός τι-
να ἐρώμενον, οὐ πλέον τριῶν ἡμερῶν ἀποδεδημηκότα.
ὅθεν φησὶν, ἤλθες μετὰ τρεῖς ἡμέρας. ἐγὼ δὲ ἐν μι-
ᾷ ἡμέρᾳ γεγήρακα, ὡς ποθῶν. ἔστι δὲ εἰσπνήλος ὁ ἐ-
ραστὴς, κατὰ τὴν τῶν ἀμυκλαίων διάλεκτον. ἀΐτης
δὲ, ὁ ἐρώμενος ὡς θετταλοὶ φασίν. εὔχεται δὲ ἵνα με-
τὰ θάνατον γένοιντο ἀοίδιμοι. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τοὺς με-
γαρεῖς ὡς τετιμηκότας τὸν διοκλῆν παιδεραστὴν ὄν-
τα, ἐπιταφίῳ ἀγῶνι. ἐν ᾧ οἱ νέοι ἠγωνίζοντο φιλήμα-
σι. καὶ ὁ μᾶλλον φιλήσας, ἐστεφανοῦτο βαρεῖ στε-
φάνῳ, καὶ ἀπήρχετο πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε. τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ; ἤλυ-
θες. ὦ φίλε μοι νέε, ἤλθες μετὰ τρεῖς νύκτας τε καὶ
ἡμέρας. εἶτα ἐπαναφέρων εἴρηκεν, ὅτι βραδέως ἦλ-
θες. Οἱ δὲ ποθεῦντες. οἱ δὲ ἐρῶντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
ἀποδυρόμενοι, γηρῶσιν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ὁμηρικόν.
" Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι, βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
ἢ οἱ δὲ ποθοῦντες, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ γηρῶσι τῶν ἐρωμέ-
νων ἀποτυγχάνοντες. ἄλλως. οἱ ἐρῶντες, εἰ μίαν
μόνην ἡμέραν τοῦ ἐρωμένου ἀπολειφθεῖεν, τὴν πᾶ-

σαν ζωὴν ἐστερῆσθαι τῆς αὐτοῦ παρουσίας νομίζουσιν.
Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος. ὅσον δὲ ἡδύτερον τὸ ἔαρ τοῦ
χειμῶνος, ὅσον ἡ ὄϊς τῆς ἰδίας ἀρνὸς δασυτέρα. ὅ-
σον ἡ παρθένος προτιμοτέρα τῆς πολυγάμου γυναι-
κὸς, ὅσον ταχυτέρα ἡ ἔλαφος τοῦ μόσχου, ὅσον ἡ ἀ-
ηδὼν γλυκυτάτη εἰς τὸ ᾄδειν δηλονότι τῶν πετει-
νῶν πάντων, τόσον φανεὶς σὺ εὔφρανας ἐμέ. κατέ-
φυγον δὲ ὑπὸ σὲ, ἀναψυχὴν λαμβανόμενος δηλονότι.
ὥσπερ καὶ ὁδοιπόρος τῷ ἡλίῳ φλεγόμενος, ὑπὸ σκι-
ὰν δένδρου κατέφυγε. Σκιερὰν δ᾽ ὑπὸ φαγόν. ὡς
αὔτις φησὶ φλεγόμενος ὑπὸ ἡλίου εἰς σκιὰν φηγοῦ
παρέλθῃ, οὕτω κἀγὼ σοὶ προσανεπαυσάμην ἀσμέ-
νως. Εἴθ᾽ ὁμαλοὶ πνεύσειαν. εἴθε φησὶν ἐνεχώρει ὅμοι-
ον γενέσθαι τὸν εἰς ἀλλήλους ἔρωτα, ἵνα καὶ ὑπὸ τῶν με-
ταγενεστέρων περιβόητος ἡμῶν ἡ φιλία ᾖ. ἢ εἴθε δὲ ἐφ᾽
ἡμῖν ἀμφοτέροις εὐμενεῖς οἱ ἔρωτες γένοιντο, καὶ ἐπι-
πνεύσειαν ἀταράχως. γενοίμεθα δὲ καὶ τοῖς μεθ᾽ ἡμᾶς
ἐσομένοις, λόγος ᾀδόμενος. ὅτι δύο τινὲς, ἐν ἀλλήλοις
ἐγένοντο συντακέντες τῷ ἔρωτι. Ἐπεσσομένοισι δὲ.
ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς ἐσομένοις καὶ μέλλουσιν ἔσεσθαι,
ἤγουν τοῖς μεταγενεστέροις, γενοίμεθα ἀοιδοί. ἤτοι ἄκους-
μα. λέγουσι δηλονότι. Δοιώ δή τινε. τοῦτο ὡς τοὺς
προγενεστέρους. ἵνα οἱ μεταγενέστεροι τῆς φιλίας ἡμῶν
μνησθέντες, λέγουσιν ὅτι δύο πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο ἄν-
θρωποι. ἕτερος μὲν, ὑπὸ λακώνων λεγόμενος εἰσπνή-

λος. τουτέστιν ἐραστής. ἕτερος δὲ τὸ θεσσαλικὸν αἴτας. τουτέστιν ἐρώμενος. οὗτοι δ' ἀλλήλοις ἐξ ἴσου ἐφίλησαν. τοῦ χρυσοῦ γένους ὡς ἔοικεν ὄντες. Φᾶθ' ὁ μὲν, ἦν εἴσπνηλος. φαίη χ' ὡμυκλαϊσδων. ὁ μὲν κατὰ τοὺς ἀμυκλαίους εἴσπνηλος ὀνομαζόμενος. οὗτοι γὰρ τὸν ἐραστὴν εἴσπνηλον φασίν. ὁ δὲ ἕτερος κατὰ τοὺς θετταλοὺς αἴτης. τουτέστιν ἐρώμενος. τὴν ἀλλήλων δὲ φιλίαν ἰσόρροπον εἶχον. ὡς ἐπὶ ζυγοῦ ἰσοσταθμοῦ. ὡς ἔοικε δὲ τότε ἦσαν πάλιν ἄνδρες ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους, ὅτε ὁ φιλῶν ἀντεφιλεῖτο. ἀμύκλαι δὲ πόλις λακωνική. Εἴ γὰρ τοῦτο πάτερ κρονίδα. εἴθε γὰρ τοῦτο ὦ ζεῦ γένοιτο υἱὲ τοῦ κρόνου. ἢ ὦ ἀγήρω ἀθάνατοι, ἤγουν, ὦ ζεῦ καὶ ὦ ἕτεροι θεοὶ οἱ μὴ γηράσκοντες, καὶ ἀθάνατοι. ἄλλως. Εἴ γὰρ ἀγήρω ἀθάνατοι. νοητέον ἔξωθεν, ἡμεῖς. τοῦτο δὲ οὐχ ὡς θεοὺς αὐτοὺς εἶναι φησίν, ἀλλ' ὡς καὶ τοῖς μεταγενεστέροις, διὰ μνήμης εἶναι καὶ ἀΐδιοι, καὶ μὴ ἐπιλησθῆναι. ἢ εἴ γὰρ ἀγήρω ἡμεῖς ὦ ἀθάνατοι. ἤγουν διὰ μνήμης ὑπαρχόμενοι. ὄνοις. τὸ πᾶν εἴθε ἀθάνατοι γενοίμεθα, μηδόλως γήρως γεγενημένοι. εἰ δὲ συμβαίνη ἡμᾶς θανεῖν δηλονότι, εἴθε τις ἀγγείλειεν ἡμῖν εἰς τὸν ἀνέκβατον τόπον τοῦ ᾅδου, μετὰ διακοσίας γενεάς, ὅτι ἡ σὴ νῦν φιλία καὶ τοῦ ἐρωμένου, τοῖς πάντων ἔγκειται στόμασι. μάλιστα δὲ, τοῖς τῶν ἠϊθέων στόμασι δηλονότι. Ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι. ἀλλ' οἱ θεοὶ μὲν ἔσονται οἱ

οὐρανίωνες ὑπέρτεροι τούτων. τουτέστιν ἰσχυρότατοι βοηθοὶ ὡς ἐθέλουσιν. ἐγὼ δὲ ἐπαινέσας σε τὸν καλὸν, οὐ ψεύσομαι. οὐ δὲ ἐπὶ τῆς ῥινὸς τῆς ἐμῆς ἀναβλαστήσουσι τὰ τοῦ ψεύδους σύμβολα. ἄλλως. Ἐγὼ δέ σε. ἐγὼ δέ σε ἐγκωμιάζων, λέγει δὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον, οὐ ψεύσομαι περὶ σοῦ. οὐ δὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεῦσμα γενήσω, ἢ μᾶλλον φύσω. εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς φυόμενα ψυδράκια, ψεύματα καλεῖν. καὶ εἶναι ταῦτα σημεῖον ψευδολογίας. ἢ ψεύδεα ῥινὸς, φύσκαι ἐπὶ τῆς ῥινὸς λευκαὶ αἱ λεγόμεναι ἴονθοι, ἢ ὄνθοι ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γινόμεναι. ἃς ψυδράκια ἐκάλουν. καὶ οἱ σικελιῶται τὸν ταῦτα φύσαντα, ψευδηγόρον ἐσήμαινον τὸ εἶναι. ἴονθος δὲ λέγεται, παρὰ τὸ ὄνθος οἱονεὶ μολυσμὸς τῆς ὄψεως. Ἢν γὰρ καί τι δάκνῃς. ἐὰν γὰρ καὶ λυπηρόν τι ἢ δηκτικὸν δράσῃς, ὁ λόγος ὁ τρώσας ἰάσεται. ἢ ἐὰν γὰρ καὶ δηχθῶ ὑπὸ σοῦ, τὸ μὲν δῆγμα τεθεράπευκας, καὶ ἀβλαβὲς ἐποίησας. μᾶλλον δὲ καὶ εἰς τὸ διπλάσιον ὠφελήσας. καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸν οἶκον, ἔχων τὸ ἴσον μέτρον τῆς φιλίας. Νισαῖοι μεγαρῆες. νισαίοις τοὺς πρὸ τῆς ἀττικῆς. ἐπώνυμον γὰρ μεγαρέων ἡ νίσα. ἀφ' οὗ νισαῖοι καλοῦνται οἱ μεγαρεῖς. ὠνομάσθησαν δὲ, ἀπὸ νίσου τοῦ πανδίονος. συνοικήσαντες αὐτῷ ἀριστεύοντες. καὶ σιμωνίδης, ἐπαινεῖ τοὺς μεγαρεῖς.

Οἰκοίητε. μακαρισθείητε, ὅτι ὑπερβαλλόντως τὸν

Διοκλέα ἐτιμήσατε. οὗτος γὰρ Ἀθήνηθεν φυγὼν εἰς Μέγαρα φιλόπαις ὑπερφυὴς ὤν, ἔν τινι μάχῃ ἠρίστευσε. καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου, ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δ᾽ ἐτελεύτησεν. ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτόν, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καθαρῶς φιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα, τοῦτον ὑπ᾽ αὐτῶν, ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι. ἄλλως. ὦ Μεγαρεῖς οἱ τὴν Νίσαιαν κατοικοῦντες, καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύοντες, εὐτυχεῖτε ὀλβίως, τὴν ἑαυτῶν κατοικοῦντες πατρίδα. ἐπεὶ τὸν Ἀθηναῖον Διοκλῆν περισσότερον τῶν ἄλλων τετιμήκατε, ἐραστὴν παιδὸς γεγονότα. καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ἀγῶνα φιλημάτων τεθήκατε. ἐν ᾧ ὁ γλυκύτατα φιλήσας, καὶ τὰ ἑαυτοῦ χείλη τοῖς τοῦ αὐτὸν φιλοῦντος χείλεσι προσκολλήσας, βαρεῖ στεφάνῳ στεφανωθείς, χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. Ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα. οὕτως ὁ κριτής φησιν εὔχεται τῷ Γανυμήδει, ἵνα ὥσπερ τὴν λίθον ἔχῃ τὸ στόμα, πρὸς τὸ δικάζειν τὰ φιλήματα οὕτως, ὡς ἡ Λυδία λίθος δοκιμάζει τὸν χρυσόν, εἴτε καλός, εἴτε καὶ μή. ἡ λεγομένη χρυσᾶ. ὡς τοὺς λίθους τούτους παρὰ Λυδοῖς εὑρισκομένους. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. εὔχεται τῇ Λυδίᾳ πέτρᾳ ἴσον ἔχειν τὸ στόμα. ᾗ τινι οἱ ἀργυραμοιβοὶ τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσιν.

Σχόλια εἰς τὸ ιγ΄, τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον Ὕλλας. πάλιν δὲ τῷ Νικίᾳ προσδιαλέγεται, ὡς καὶ ἐν τῷ Κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ πρὸς τὸν Ὕλλαν καὶ Ἡρακλέα. τοῦ μὲν Ὕλλα, τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν. τοῦ δὲ Ἡρακλέος, τὴν πλάνην, καὶ τὴν περὶ τοῦ Ὕλλα βάσανον.

Θεοκρίτου Ὕλλας. Δωρίδι.

Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ᾽ ὡς ἐδοκεῦμες
νικία, ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκὰ τέκνον ἔγεντο.

Ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε. λῖν τὸν λέοντα ἀπὸ εὐθείας τῆς λίς. καὶ Ὅμηρος. Ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων. καί, λὶς ἠϋγένειος. ἱστορεῖται γὰρ λέοντα ὑφ᾽ Ἡρακλέους διαφθαρῆναι, τὸν Ἑλικώνιον. τὸν Λέσβιον. τὸν Νεμαῖον. Χαρίεντος Ὕλλα. τὸν Ὕλλαν Σωκράτης, υἱὸν Ἡρακλέους φησίν. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος, Φιλοδάμου, καὶ Κύικος. Εὐφορίων δέ, Εὐφήμου τοῦ Ποσειδῶνος ἐρωμένου. καὶ ἄλλοι ἄλλων. Τὸν πλοκαμῖδα φορεῦντος. τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς πεπλεγμένας. ἵν᾽ ᾖ τὸ φοροῦντος, ἀντὶ τοῦ φέροντος καὶ ἔχοντος. Ὅσα μαθών, ἀγαθός. Ἀριστοτέλης φησίν, ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων Ἀμφιτρύωνος. τινὲς δὲ ὑπὸ Χείρωνος καὶ Θεστιάδοις. Χωρὶς δ᾽ οὐδέποκ᾽ ἦς. οὐδέποτε φησὶν ὁ Ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο. οὐδὲ μεσούσης

τῆς ἡμέρας· οὐδὲ ταῖς ἑωθιναῖς ὥραις. Οὐδ᾽ ὁπότ᾽
ὀρτάλιχοι μινυροί. οὔτε τὸν καιρὸν καθ᾽ ὃν οἱ νεοσσοὶ
ἐν οἰκήματί τινι ὄντες, ἀποβλέπουσιν ἐς τὴν κοίτην.
πτερυσσομένης τῆς μητρὸς καὶ λοιπὸν ἀναχωρούσης
τὴν τελευταίαν ἐκδεχόμενοι τροφήν. ὀρτάλιχοι δὲ,
νεοσσοὶ μικροὶ, μηδέποτε πετόμενοι. μινυροὶ δὲ ἀν-
τὶ τοῦ μινυρίζοντες, καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες, μη-
τρὸς παραπτερυσσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας λάβῃ
τοῖς νεοσσοῖς. πέτευρον δὲ, σανίδιον λεπτὸν καὶ τετα-
μένον, ᾧ καὶ εἰς τοὺς ὀρόφους ἀντὶ κεραμίων πολλοὶ
χρῶνται. οἱ δὲ αἰθαλόεν πέτευρον τὴν δοκὸν λέγου-
σιν. ὡς καὶ ὅμηρος. Αὐτοὶ δ᾽ αἰθαλόεντας ἀνὰ ῥῶγας
μεγάροιο. τινὲς δέ φασιν αἰθαλόεν εἰπεῖν τὸ πέτευ-
ρον, διὰ τὸ αἴτιον εἶναι αἰθάλης. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι
λίαν, οὕτως αὐτὸ ἔφη. τὸ δὲ πᾶν ἔχει οὕτω. μέχρι τοῦ,
αὐτῷ δ᾽ εὖ ἕλκων. Πάλιν ὁ λόγος πρὸς τὸν νικίαν,
φίλον ὄντα τοῦ θεοκρίτου. φησὶ γὰρ ὁ θεόκριτος πρὸς
αὐτόν. ὅτι· ὡς ἐδοκοῦμεν ὦ νικία, οὐχ ἕνεκα ἡμῶν
μόνον ἐγέννησε τὸν ἔρωτα ὁ θεός. ᾧ τινι ἐγένετο τέκνον.
οὐχ ἡμῖν μόνοις τὸ καλὸν φαίνεται καλὸν εἶναι. οἵτι-
νες θνητοὶ ἐσμὲν, καὶ σήμερον ὁρῶμεν, αὔριον δ᾽ οὐχ
ὁρῶμεν. τουτέστι, σήμερον ζῶμεν, αὔριον δὲ τεθνηξό-
μεθα. ἀλλὰ καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ χαλκεοκάρδιος, τουτέ-
στιν ὁ στερρὸς υἱὸς τοῦ ἀμφιτρύωνος. ὅστις ὁ ἡρακλῆς
ἀπέκτεινε τὸν ἐν νεμέα λέοντα, δεδούλωτο τῷ ἔρωτι.

ἠράσθη γὰρ παιδὸς τοῦ χαρίεντος ὕλλα. τοῦ φέρον-
τος πλόκαμον. τουτέστι, τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας πε-
πλεγμένας. καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὸν ὕλλαν ὁ ἡρα-
κλῆς πάντα τὰ πρὸς ὠφέλειαν. ὡς καὶ πατὴρ δι-
δάξειεν ἂν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. ἐκεῖνα δηλονότι ἐδί-
δαξεν αὐτὸν, ὅσα αὐτὸς ὁ ἡρακλῆς μαθὼν, ἀγαθὸς
ἐγένετο. τουτέστιν, ἐπαινετός. ἐς τοσοῦτον δὲ δεδού-
λωτο ὁ ἡρακλῆς τῷ ἔρωτι τοῦ παιδὸς, ὥστε οὐδέπο-
τε ἦν χωρὶς αὐτοῦ. τουτέστι, κεχωρισμένος. ἀλλὰ δι-
απαντὸς σὺν ἦν καὶ ὡμίλει αὐτῷ. τοῦτο γὰρ δίδωσιν
ὁ λόγος, τῷ μηδέποτε ἀφίστασθαι τοῦ παιδός. μήτε
τῷ μέσῳ τοῦ ἤματος, τουτέστι τῇ μεσημβρίᾳ, μήτε
ὁπότε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. τοῦτο γὰρ σημαίνει, τὸ ἀνα-
τρέχει ἡ λευκίππος ἠὼς ἐς τὸ δῶμα τοῦ διός. τουτέ-
στιν, ἡ ἐπὶ λευκῶν ἵππων ὀχουμένη. μήτε ὁπότε ὄρνις
τις νεοσσοὺς ἔχουσα καὶ ὄντας πρὸς τὴν κοίτην τοῦ
ἡλίου δύνοντος ἐπὶ ξύλου καθημένη, καὶ τὰ πτερὰ
αὐτῆς περιβάλλουσα, σκέπει καὶ περιθάλπει. οὕ-
τω πεπαίδευτο ὁ παῖς αὐτῷ κατὰ θυμόν. τουτέστι,
κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρέσκειαν. Αὐτῷ δ᾽ εὖ ἕλκων.
ἀντὶ τοῦ αὐτόθι. ὡς παρ᾽ αὐτόθεν ἐκ νεότητος καλῶς
ἕλκων καὶ κατὰ μηδὲν ἐλαττούμενος, μὴ δὲ ἐλλεί-
πων, ἀνὴρ γένοιτο. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν
βοῶν τῶν ἐκ νέου εἰθισμένων καλῶς ἕλκειν. Μιδεάτι-
δος. μίδεα πόλις ἄργους. οἱ δὲ κώμην αὐτὴν φα-

ὧν. ἀργεῖα δὲ καὶ ἡ ἀλκμήνη. Α῎πις κυανέαι. κα-
ρύστιος ὁ περγαμηνός φησι, κυανέας μὲν ὑπὸ ἀνθρώ-
πων· ὑπὸ δὲ θεῶν, ὅρκου πύλας κεκλῆσθαι. τιμοσθέ-
νης δέ φησιν, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ στάδιον, εἶναι νησί-
διον σκοπελῶδες. καλεῖσθαι δὲ τὰς τούτου ἄκρας
κυανέας. Συνδρομάδων. διὰ τὸ συντρέχειν ἀλλή-
λαις, καὶ συνέρχεσθαι. καὶ συνθραύειν τὰς διαπε-
ρώσας ναῦς. μόνην δὲ τὴν ἀργὼ φασὶ προνοίᾳ τῆς ἀ-
θηνᾶς διαβεβηκέναι. ἦν δὲ πεπρωμένον ταῖς συμ-
πληγάσι πέτραις ὡς εἰ διαβαίη τις ἅπαξ ναῦς
αὐτὰς ἀβλαβῶς, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα μηδέν τι πάσχειν
δεινόν. ἐξ ἐκείνου οὖν τοῦ χρόνου ἀφ᾽ οὗ ἡ ἀργὼ διέβη,
ἔστησαν τῆς συνδρομῆς. Βαθὺν δ᾽ ἐσέδραμον φᾶ-
σιν. φᾶσις ποταμὸς καὶ πόλις ὁμώνυμος ἐν κόλχοις.
παρ᾽ ἣν ἕλληνες μιλησίων ἄποικοι. Ἀντέλλοντι
πελειάδες. περὶ ἀνατολὴν φησὶ τῶν πελειάδων,
ἤρξαντο στέλλεσθαι τὸν πλοῦν καὶ ἀνάγεσθαι οἱ ἥρωες
εἰς κόλχους. ἔστι δὲ ὁ καιρὸς ἀρχομένου τοῦ θέρους.
διὸ καὶ ἐπήγαγε, τετραμμένου εἴαρος. τουτέστι, λή-
ξαντος. ἄλλως. αἱ πελειάδες φησὶ καλλίμαχος τῆς
βασιλίσσης τῶν ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες. αἱ πε-
λειάδες προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ᾽ αὗται χορείαν
καὶ παννυχίδα συνεστήσαντο παρθενεύουσαι. ὁ δὲ
νοῦς. καθ᾽ ὃν φησὶ καιρὸν ἀνατέλλουσιν αἱ πλειάδες,
θάλλει τε πᾶσα γῆ ταῖς βοτάναις τοῦ ἔαρος, τηνι-

καῦτα τοῦ ἀπόπλου ἐφρόντιζον. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν
πλειάδων εἰσὶ ταῦτα. κοκκυμώ. γλαυκία. πρωτίς.
παρθενία. μαία. στονυχία. λαμπαδώ. Θεῖος ἄω-
τος. ἄωτος τὸ ἀπάνθισμα τῶν ἀνθῶν. οἷον, οἱ πρῶτοι
τῶν ἡρώων. τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. εἴρηται δὲ ἄω-
τος, ἀπὸ τοῦ ἄειν. ἤγουν, πνεῖν καὶ ὀδωδέναι. Εἴσω δ᾽
ὅρμον ἔθεντο. καθωρμίσθησαν ἐν τῇ προποντίδι. κα-
τὰ τὴν κίον τὴν νῦν καλουμένην προῦσαν. ἔνθα τὰ
κατὰ τὸν ὕλαν. ἢ ἔνθα καὶ ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων
κατελείφθη. Ἔνθα κιανῶν αὔλακας. εἰς τὸν
τόπον τῶν κιανῶν. κιανοὶ γὰρ οἱ τὴν κίον οἰκοῦντες.
ἥτις νῦν καλεῖται προῦσα ἀπὸ τοῦ τῶν ἀθηνῶν βα-
σιλέως προυσίου. κίος δὲ ἀπὸ κίου τοῦ υἱοῦ ὀλύμπου.
ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄρος ὁ ὄλυμπος. Στιβάδεσσιν ὄνειαρ. ἤγουν
ταῖς κοίταις ὠφέλεια. παρ᾽ ὅσον ἐστόρουν τὰς στιβά-
δας ἐκ τῆς ἐν τῷ λειμῶνι φυομένης ὕλης. στιβάδας
δὲ καλοῦσι, τὴν ἐξ ὕλης χορτώδη κατάστρωσιν.
ἄλλως. Αὐτῷ δ᾽ αὖ ἕλκων. τὸ πᾶν μέχρι τοῦ, Ἔν-
θα βούτομον ὀξύ. βαθὺ δὲ τάμον κύπειρον, ἔχει οὕ-
τως. ἀγόμενος δὲ ὁ παῖς αὐτῷ τῷ ἡρακλεῖ, ἵνα ἀπο-
βαίη εἰς ἀληθινὸν ἄνδρα, τουτέστιν ἀνδρεῖος ἀνα-
φανείη. μὴ ψευδόμενος τὴν ἑαυτοῦ φύσιν δηλονότι.
ἀλλ᾽ ὅτε ὁ ἰάσων ἔπλει εἰς τὸ χρύσεον δέρμα, ὁ υἱὸς
τοῦ αἴσονος, συνέπλεον δὲ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄριστοι τῶν
ἑλλήνων, ἐκλελεγμένοι ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, οἵτι-
νες ἦσαν ὠφέλιμοι. τοῦτο γάρ ἐστι τό, ὧν ὄφελός τι.

ἀφίκετο καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὁ υἱὸς τῆς Ἀλκμήνης τῆς Μιδεάτιδος τῆς ἡρωΐνης ὁ ταλαεργός· τουτέστιν ὁ καρτερικός, ἐς τὴν πόλιν τὴν ἰαολκὸν τὴν ἀφνειάν· τουτέστι τὴν πλουσίαν. σὺν αὐτῷ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ καὶ ὁ Ὕλας εἰσέβαινεν εἰς τὴν νῆα τὴν Ἀργὼ τὴν εὔεδρον, καὶ εὐκάθεδρον· ἥτις ἡ Ἀργὼ ναῦς δηλονότι, οὐχ ἥψατο τῶν πετρῶν τῶν μελαινῶν τῶν συνδρομάδων· τουτέστι, τῶν συγκρουομένων πρὸς ἀλλήλας· ἀλλὰ διέδραμεν αὐτάς, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Φᾶσιν ποταμὸν τὸν βαθύν, ὥσπερ ἀετὸς διαπερᾷ τὴν θάλασσαν· ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ καιροῦ, ἔμειναν αἱ χοιράδες πέτραι ἀκίνητοι. Ἆμος δ' ἀντέλλοντι πελειάδες. τότε δὲ ἐμνήσθησαν οἱ Ἀργοναῦται πλεύσεως, λέγω τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων, τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ θεῖος ἄωτος, ὅτε αἱ πλειάδες ἀνατέλλουσιν· ἀνατέλλουσι δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔαρος ὅτε καὶ τὰ ζῷα εἰσὶν ἀπολελυμένα πρὸς νομάς· τοῦτο γάρ ἐστι, τό, ἐσχατιαὶ ἄρνα νέον βόσκοντι. καὶ δὴ ἐπιβάντες τῆς Ἀργοῦς τοῦτο γὰρ ἦν ὡς ὠνομάζετο, νότου λαμπροῦ πνέοντος μέχρι τρίτης ἡμέρας, εἰς τὴν Ἑλλήσποντον ἵκοντο. ἐντὸς δὲ τῆς Προποντίδος ὥρμησαν ἐς τὸν τόπον τῶν Κιανῶν· ἐν ᾧ οἱ βόες ἀροτριοῦντες, εὐρεῖαν τὴν αὔλακα ποιοῦσι· καὶ κατατρίβουσι τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ. ἔστι δὲ τὸ ὅλον περίφρασις. Κίος δέ, πόλις τῆς Προποντίδος. ἢ Κίος δὲ πόλις πρὸς τὴν ἕω κειμένη. οἱ δὲ τὴν Κίον οἰ-

κοῦντες Κιανοί. ἐκβάντες δὲ τῆς νηὸς δηλονότι, σύνδυο δεῖπνον ἐποιοῦντο ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δείλης. κοίτην δὲ ἐποιήσαντο μίαν πολλοί. προέκειτο γὰρ αὐτοῖς λειμών, ὅστις ἦν ὠφέλιμα τῶν στρωμνῶν· ἐξ οὗ τινας λειμῶνος ἔκοψαν βούτομον ὀξύ, κύπειρον. Κὤχεθ' Ὕλας ὁ ξανθός. ὁ νοῦς. καὶ ὁ Ὕλας ὁ ξανθὸς ἐπορεύθη κομίσων ὕδωρ ἐπιδείπνιον, ἕνεκεν τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ στερροῦ Τελαμῶνος, καὶ ἐμβριθοῦς τὴν ψυχήν· ἢ ἀκαμάτου καὶ σκληροῦ. τοῦτο γάρ ἐστι τό, ἀστεμφεῖ. οἷον εἰ ἀστρεφεῖ. οἵτινες κοινὴν ἐποιοῦντο τράπεζαν. ᾤχετο δὲ ὁ Ὕλας, κρατῶν ξίφος σιδηροῦν. ταχέως δὲ κρήνην οἶδεν ἔν τινι χώρῳ κοίλῳ ὄντι οἱονεὶ καθημένῳ. παραπεφύκασι δὲ ταύτῃ, βάταναι πολλαί, λέγω, θρύα. χελιδόνιον μέλαν. καὶ ἀδίαντον χλωρόν, καὶ σέλινα θαλερά, καὶ ἄγρωστις, ἡ τεινομένη ἅμα καὶ ἑλισσομένη. μέσον δὲ τῆς κρήνης, αἱ νύμφαι ἐχόρευον. τοῦτο γάρ ἐστι τό, χορὸν ἀρτίζοντο. λέγω αἱ νύμφαι αἱ μηδέπω τῷ ὕπνῳ δουλεύουσαι. αἱ φοβεραὶ τοῖς ἀγροίκοις θεαί. Θρία πολλά. θρίον κυρίως, τὸ τῆς συκῆς φύλλον. παρὰ τὸ εἰς τρία διεσχισμένον εἶναι, τρίον, καὶ θρίον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ θρίαμβος ὠνόμασται. οἱ γὰρ παλαιοὶ προπομπὴν ποιοῦντες, φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ προπομπῇ καὶ ἔβαινον. Κυανέοντε χελιδόνιον. φυτάριόν ἐστι. πλατύφυλλον. μέλαν ὡσεὶ χελιδών. ὃ ἅμα τῷ φανῆναι τῇ

χελιδόνι, ἀνθεῖ. Ἀδίαντον. βοτάνη ἐστὶν ἀεὶ καὶ δι-
απαντὸς ἄβροχον· ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ α στε-
ρητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ διαίνω, τὸ βρέχω. ἤγουν, τὸ
μηδόλως βρεχόμενον, διὰ τὸ εἶναι ὀρθόν τι καὶ ὀξὺ,
καὶ λίσχρον· ἔστι δὲ ὅμοιον πηγάνῳ. τὰ φύλλα ἔχον
μικρότατα καὶ μέλανα. καυλὸν δὲ οὐκ ἔχει. οὐ δὲ
ἄνθος. οὐ δὲ καρπόν. ῥίζαν δὲ μόνην ἄχρηστον, καὶ λε-
πτήν. καλεῖται δὲ οὕτω, παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι ὕδατι.
ἐπεὶ ἐὰν ἐπιχέηται ὕδωρ ἐπὶ τῶν φύλλων, οὐ μένει,
ἀλλ᾽ ὀλισθαίνει. δεῦσαι γὰρ τὸ βρέξαι. Εἰλιτενὴς ἄγρω-
στις. ἡ συνεστραμμένη. καθὸ εἰλεῖται ἐπὶ μῆκος, καὶ
περιπλέκεται τοῖς φυτοῖς κισσοειδῶς. ἥτις παρὰ τοῖς
γεωργοῖς καλεῖται ἀγρία. ἄλλοι δὲ τὴν ἄγρωστιν φα-
σὶν εἶναι βοτάνην πρασοειδῆ. ἣν ἰδιωτικῶς φασὶ
κολλητζίδαν. Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο. ἡτοίμα-
ζον. εὐτρέπιζον. συνέβη φησὶ καθ᾽ ὃν καιρὸν ὁ ὕλλας
ἦλθεν ἀντλῆσαι, τὰς νύμφας αὐτόθι χορείαν στήσα-
σθαι. Δειναὶ θεαί. παρόσον φέβονἐσθ᾽ ὅτε τοῖς
ἐγγενέσι τε, καὶ ἐπάγουσιν. ὅθεν καὶ νυμφολήπτους τι-
νὰς φαμέν. Ἔαρ θ᾽ ὁρόωσα νύχια. ἱλαρὸν καὶ ἡδὺ
βλέπουσα. ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἔαρ τερπνότητος. Ἤτοι
ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ. ὁ μὲν δὴ νέος ὕλλας, ἐπὶ τῷ
ὕδατι τὸν κρωσσὸν, ἤγουν τὸ ὑδροφόρον ἀγγεῖον εἶχε
τὸ πολυχώρητον, ἐπειγόμενος πληρῶσαι αὐτὸ ὕδα-
τος. αἱ δὲ νύμφαι ἐνεπλάκησαν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. τὰς

γὰρ φρένας αὐτῶν τὰς ἀπαλὰς ἁπασῶν ὁ ἔρως πε-
ριέσχεν, ἕνεκεν τοῦ παιδὸς τοῦ ἀργείου. κατέπεσε
δὲ εἰς τὸ βαθὺ ὕδωρ δίκην ἀστέρος. ὅστις πυρώδης
ὢν, εἰς τὴν θάλατταν κατέπεσεν ἐξαίφνης. ὅς-
τις σύμβολον εὐπλοΐας ἐστί. συμφωνεῖ δὲ τῇ ἁρπα-
γῇ, καὶ ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος. καὶ νίκανδρος. ὁ δὲ ὄνα-
σος ἐν τοῖς ἀμαζονικοῖς, φησὶν αὐτὸν εἰς τὴν κρήνην
πεσεῖν, καὶ ἀποθανεῖν. κρωσσὸς δὲ διὰ τοῦ ω μεγά-
λου ὑδροδόχον ἀγγεῖον ἐστί. διὰ δὲ τοῦ ο μικροῦ, εἶ-
δος ἱματίου καὶ πύργου. Ναύταις δέ τις εἶπεν ἑ-
ταῖρος. ἰδὼν γάρ τις αὐτὸν καταπεσόντα λέγει πρὸς
τοὺς συμπλέοντας. ὦ παῖδες, μετεωρίσατε τὰ ἱστία.
ὁ γὰρ ἄνεμος φορός καὶ πρὸς πλοῦν ἐπιτηδειότατος.
ἄλλως. Κουφότερ᾽ ὦ παῖδες. εὔλυτα καὶ εὐπρεπῆ
ποιεῖτε τὰ ἱστία. οὔριον γὰρ ἐπιπνεύσεται τὸ πνεῦμα. ὡς
τοιούτου ὄντος σημείου, ἐπὰν πέσῃ ἀστήρ. Νύμφαι
μὲν σφετέροις. αἱ μὲν δὴ νύμφαι τὸν ὕλλαν ἐπὶ τῶν
γονάτων ἀνέχουσαι, παρεμύχοντο καὶ παρεμυθοῦν-
το ἱλαροῖς τισὶ λόγοις κλαίοντα. βουκολικῶς δὲ τὸ πα-
ρεμύχοντο. ὡς ἐπὶ τῶν παίδων. ὁ δὲ ἡρακλῆς ὁ τοῦ ἀμφιτρύ-
ωνος ἕνεκεν τοῦ παιδὸς ταρασσόμενος, ἐπορεύθη κα-
τὰ τοὺς σκύθας, λαβὼν τὰ τόξα τὰ κυκλοτερῆ.
Ὤχετο μαιωτιστί. ἤτοι σκυθιστί. μαιῶται γὰρ οἱ σκύ-
θαι, περιοικοῦντες τὴν μαιῶτιν λίμνην. ἐχρῆτο δὲ ἡρα-
κλῆς τοῖς σκυθικοῖς τόξοις, διδαχθεὶς παρά τινος σκύ-

θου πευ Ἴδρου, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος, καὶ Καλλίμαχος. Τόσσον ἐχάνδανεν· ἀντὶ τοῦ ἐχώρει. ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ, χάδω· καὶ ἀπὸ τοῦ χάδω, χανδάνω· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἡνδάνω. Τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν. ἐκ τρίτου μὲν ἐφώνησε τὸν Ὕλαν, ὅσον ἤρυγεν. ἤγουν, ἐχώρει ὁ λαιμὸς αὐτοῦ· τουτέστιν, ὅσον ἠδύνατο. ἐκ τρίτου δὲ καὶ ὁ παῖς ἤκουσεν αὐτοῦ βοῶντος. Ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά. οὐχ ὡς κατὰ φύσιν ἀσθενῆ φωνὴν τοῦ Ὕλα ἔχοντος, ἀλλ' ὡς ἐν βαθεῖ ὄντος, καὶ ὑπὸ τῶν νυμφῶν κατεχομένου. ἡ λεπτὴ δὲ καὶ ἀμυδρὰ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐγίνετο, ἅτε ἐν τῷ ὕδατι ὄντος· καὶ ἐγγὺς ὄντος αὐτοῦ, διὰ τὸ λεπτότατον τῆς φωνῆς, ἐδόκει πόρρω. ἤγουν, ἐῴκει πόρρω εἶναι. Ὡς δ' ὁπότ' ἠϋγένειος. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ἀκούων, ἐκινήθη κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καθ' ὃν αὖ καὶ λέων χαροπὸς ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ κοίτης ὤν, καὶ πεινῶν ἀκούσας νεβροῦ φθεγξαμένης, ἐπήδησεν εἰς τροφὴν ἑτοιμοτάτην. ἐκινήθη δὲ, εἰς τὰς ἀκάνθας τὰς ἀδιοδεύτους, καὶ τεταρακτο ποθῶν τὸν παῖδα. ἐπῆλθε δὲ πολλήν τινα χῶρον. Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες. ἐλεεινοὶ οἱ φιλοῦντες. καὶ γὰρ ὁ Ἡρακλῆς πολλὰ ἐκακοπάθησε πλανώμενος ἐς τὰ ὄρη καὶ εἰς τοὺς δρυμούς. τὰ δὲ τοῦ Ἰάσονος, ἐν δευτέρῳ λόγῳ ἦν αὐτῷ· τουτέστι τὸ ἀκολουθεῖν αὐτῷ οὐδὲν ἡγεῖτο. Ναῦς μὲν ἄρμενα. ἡ μὲν ναῦς τὰ

ἄρμενα εἶχε μετέωρα, διὰ τῶν παρόντων. οἱ δὲ νέοι ἐκάθηρον τὰ ἱστία κατὰ τὸ μεσονύκτιον περιμένοντες τὸν Ἡρακλῆν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς, ὡς μαινόμενος ἐχώρει, ὅπου οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον. ὁ γὰρ θεὸς, τουτέστιν ὁ ἔρως, τὸ ἧπαρ αὐτοῦ ἐκόπτε. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄμυσσεν. ἀμύσσω γὰρ, τὸ διὰ ξηροῦ τὴν σάρκα τέμνω. ὅθεν καὶ ἀμυχαὶ, αἱ τοῦ δέρματος τομαί. Οὕτω μὲν κάλλιστος. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὁ κάλλιστος Ὕλας, ἐναρίθμιος τοῖς θεοῖς ἐγεγόνει. τὸν δὲ Ἡρακλῆν, οἱ συμπλέοντες ἥρωες ἐλοιδόρουν. λέγοντες δηλονότι λιποναύταν, διότι κατέλιπε τὴν Ἀργὼ τὴν τριακοντάζυγον. τουτέστι τὴν πολυκάθεδρον. ἢ τὴν τριάκοντα ἔχουσαν καθέδρας ἐρετῶν, ὡς ἑξήκοντα εἶναι τοὺς πλέοντας. τὸ δὲ ἠρώησεν, ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν. ὑπεξέφυγεν. ἀπὸ τοῦ ἀραιῶσθαι. Πεζᾷ δ' ἐς Κόλχως. ἰδίως πεζὸν φησὶν ὁ Θεόκριτος τὸν Ἡρακλέα εἰς Κόλχους ἐλθεῖν. ἡ γὰρ πολλὴ κατέχει δόξα ὅτι βουλῇ Ἥρας ὑστέρησεν Ἡρακλῆς, ὑπὲρ τοῦ τὸν Ἰάσονα κατορθῶσθαι μόνον δοκεῖν τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν, καὶ μὴ ἐξ ἰδίου πορίσασθαι τὸν ἆθλον αὐτοῦ. ἄλλως. πεζᾷ δ' ἐς Κόλχως. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποπλευσάντων δηλονότι, πεζῇ ἀπῆλθεν εἰς τοὺς Κόλχους, καὶ εἰς τὸν Φᾶσιν τὸν ἄξενον. τουτέστι, τὸν κακόξενον. Μνασέας δὲ Κόλχους φησὶ κληθῆναι, ἀπὸ Κόλχου τοῦ Φάσιδος.

Σχόλια εἰς τὸ ιδ', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, κυνίσκας ἔρως· ἢ θυώνιχος. Προλογίζει δὲ αἰσχίνης.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον. Θ. ἄλλα τοσαῦτα αἰσχίνα. Αἰ. ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ μέλει. Προλέγει, ὁ αἰσχίνης λέγων χαίρειν πολλὰ ζμα· τὸν ἄνδρα θυώνιχον· λείπει δὲ τῷ λόγῳ, τὸ, γένοιτο· ἢ τὸ λέγω. Τί δέ τοι τὸ μέλημα. ὁ θυώνιχος· οἶδα κἀγὼ ὅτι βραδέως ἥκω. τί δέ σοι ἡ φροντίς· ὁ ἐρώμενος φησί· πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα· ἤγουν οὐ κατὰ γνώμην. Ταῦτ' ἄρα λεπτός. διὰ τοῦτο λεπτὸς ἐγένου ὦ αἰσχίνα. καὶ ὁ μύσταξ οὗτος πολὺς ὤν, ἐκ τῶν φροντίδων οὐκ ἔτυχεν ἐπιμελείας. Αὐαλέοι δὲ κίκιννοι. αἱ τοῦ κομῶντός σου τὸ γένειον, καὶ οἱ κίκιννοι κατάξηροί εἰσιν· ὡς διὰ τὴν λύπην, καὶ τὸ κείρεσθαι παραιτουμένῳ. Τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο πυθαγοριστάς. τοιοῦτός τις ἧκεν ἀθήνηθεν εἰς σικελίαν πρὸ τούτου ἐπαγγελλόμενος πυθαγορικὸν δόγμα. τινὲς δέ φασι τοῦτο λέγειν, εἰς πλάτωνα τὸν φιλόσοφον· ἀκούσαντες αὐτὸν ἐν ἰταλίᾳ διαβῆναι εἰς σικελίαν, συνταξόμενον διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. διαφέρουσι δὲ πυθαγορικοὶ τῶν πυθαγοριστῶν· ὅτι οἱ μὲν πυθαγορικοὶ, πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τοῦ σώματος· οἱ δὲ πυθαγορισταὶ, περιεσταλμένῃ καὶ αὐχμηρᾷ

διαίτῃ χρῶνται. τινὲς δὲ πυθαγοριστὰς λέγουσι, τοὺς ἀποδεχομένους τὰ πυθαγόρου, μὴ ὄντας δὲ τῆς ἐκείνου δόξης· πυθαγορικοὺς δὲ, τοὺς οὕτω φρονοῦντας ὡς ἐκεῖνος καὶ κατὰ πυθαγόραν διαιτωμένους. ἐλέγετο δὲ ὅτι πλάτων τὸν πυθαγόραν οὕτως ἀποδέχεσθαι, ὡς καί τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ. ὥστε πυθαγοριστὴν τὸν πλάτωνα εἰρῆσθαι. τῶν δὲ πυθαγόρου, οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι· οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα· οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ, οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων οὖν οἱ μὲν αὐτῷ συγγινόμενοι τῷ πυθαγόρᾳ, ἐκαλοῦντο πυθαγορικοί· οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ, πυθαγόρειοι· οἱ δὲ ἄλλως ἔξω ζηλωταὶ, πυθαγορισταί.

Ἤρατο μὰν καὶ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ. ἐμοί φησι δοκεῖ ὅτι λιμώττων, ἤρατο καὶ ἐκεῖνος ἤγουν ἐπεθύμει ὀπτοῦ ἀλεύρου. ὅθεν ὠχρός τις ἦν. Παίσδεις ὤγαθ' ἔχων. ἀττικῶς τὸ ἔχων, παρέλκει. ἤγουν, σὺ μὲν παίζεις· ἐμὲ δὲ ἡ χαρίεσσα κυνίσκα ἐκμαίνει. Λασῶ δὲ μανεὶς τοκα. λανθάνω φησὶν ἐμαυτὸν εἰς μανίαν ἐμπεσών. εἶτα διὰ μέσου, τὸ, θρίξ· ἤγουν ὀλίγου δέεται τὸ μεταξὺ, τοῦ παντί με μανῆναι. Ἄσυχος, ὀξύς. ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ τοῦ σιωπᾶν ὀξυνόμενος. ἢ ὅτι μανιώδης εἶ, ἠρέμα οἷον ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος· οὐ γὰρ πάντη σιωπηλὸς ὑπάρχεις.

Ὅμως δ' εἶπον τί τὸ καινόν· ἀλλ' ὅμως εἰπέ μοι τί τὸ νεώτερον. ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ λυποῦν σε. Ὤργειος κἠγών. διηγεῖται τὴν τῆς μανίας ὑπόθεσιν. Ἀνῷξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς. οἶνον δηλονότι θρακικόν. ἢ οὕτω καλουμένης τῆς ἀμπέλου ἀπὸ τῆς θράκης. παλαιὸν μὲν ὄντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν. ἰσχυρὸν δὲ πρὸς τὸ μὴ διοχλῆσαι τῷ πίνοντι. σχεδὸν γὰρ τότε ἐδόκει ἀντλεῖσθαι τῆς ληνοῦ. Βολβός τις κοχλίας ἐξηρέθη. βολβὸς εἶδος βοτάνης, ὁμοίας κρομμύῳ. κοχλίον. Ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθ' ἄκρατον, ᾧτινος ἤθελ' ἕκαστος. ἤγουν, ἤδη δὲ προκόπτοντος τοῦ πότου ἔδοξεν ἡμῖν ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον. ἤτοι, λαμβάνειν καὶ ἐπισπένδειν. οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς συμποσίοις. ἄκρατον λαμβάνειν καὶ ὀνομάζειν τινὰς ἐρωμένας ἢ φίλους, ἐπιχεῖν τῇ γῇ καὶ φθέγγεσθαι τὰ φίλτατα τῶν τὰ ὀνόματα. Ἔδει μόνον ᾧτινος εἰπεῖν. ἔδει δέ φησι μόνον εἰπεῖν, οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχεῖτο. Ἄμμες μὲν φωνεῦντες. ἡμεῖς μὲν ὀνομάζοντες ἕνα ἕκαστον ἐπίνομεν. Ἁ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. αὕτη δὲ ἡ Κυνίσκα δηλονότι, οὐκέτι παρόντος ἐμοῦ. οὐδὲ ἀποκρίσεώς με ἠξίωσεν ἐν τῷ ἐπιχεῖσθαι, αὐτῇ κυάθους. τίνα οἴωμε ἔχειν δοκεῖς διάθεσιν τοιαῦτα πάσχοντα. Οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες. τοῦτο ἀμφιβόλως εἴρηται. ἢ ὅτι λύκου ἐρᾷ ἡ Κυνίσκα. ἢ ὅτι καθὸ οἱ ὀφθέντες ἄφνω ὑπὸ λύκου δοκοῦσιν ἄ-

φωνοι γίνεσθαι. οὗτος δὲ ἐναντίως εἶπεν. οὐχὶ μή ποτε ὑπὸ λύκου ὤφθης, ἀλλὰ μή τι λύκον εἶδες. Ἔπαιξέ τις ὡς σοφὸς εἶπον. ἡ Κυνίσκα φησὶ πρὸς τὸν εἰς αὐτὴν παίξαντα ὡς σοφός τις. καὶ ἅμα ταῦτα εἰποῦσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ λύκου, οὕτως ἐφλέγετο ὡς ἐκ λύχνου εὐκόλως ἀπ' αὐτῆς ἅψαι. Μάταν ἐς ἄνδρα γενειῶν. τουτέστι, ματαιοπώγων ὑπάρχων. οἷον, μάτην ἀνδρὸς πώγωνα ἔχων. διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ ἀνδρὸς ῥώμῃ. Τᾶμος ἐγὼ τόν, ἴσης. τότε ἐγὼ ἰδὼν αὐτὴν κλαίουσαν οἷόν με σὺ θυώνιχε γινώσκεις ὀργίλον, πυγμῇ τὴν σιαγόνα αὐτῆς ἔπαισα. κόρρην γὰρ τὴν γνάθον καὶ σιαγόνα, οἱ ἀττικοί. Τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι. ἐκείνῳ φησὶ τῷ λύκῳ τὰ ῥέοντά σου δάκρυα μῆλα ἐπιθεῖν. τουτέστιν ἔρως, καὶ ἐπιθυμία. μήλοις γὰρ εἰκαστέον τοὺς ἔρωτας, διὰ τὸ περὶ αὐτοὺς κάλλος. Μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδών. οὐχ οὕτω τις χελιδὼν τροφὴν δοῦσα τοῖς νεοσσοῖς ταχέως πάλιν ὑπέστρεψεν ἐπὶ τῷ ἕτερα κομίσαι, ὡς ἐκείνη λιποῦσα τὸν δίφρον ἤγουν, τὴν καθέδραν ᾤχετο. μαλακᾶς δὲ, παρόσον αἱ γυναῖκες μαλακαῖς κάθηνται καθέδραις, ὡς ἐν συρακούσαις. Ἴθυ δι' ἀμφιθύρου. ἤγουν εὐθὺ. ἀντικρὺ τοῦ οἴκου τοῦ διθύρου. ἀμφίθυρον γὰρ καὶ δίπτυχον, ταυτόν ἐστι. δηλοῖ δὲ τὸ δίθυρον. Ἃ πόδες ἄγον. ὅπου οἱ πόδες ἦγον. Ἔβα κεν, ταῦ-

ρος ἂν ὕλαν. παροιμία ἐστὶν, ἐπὶ τῶν μὴ ἀναστρεφομένων. διὰ τὸ, τοὺς ταύρους ὕλης ἐπιλαμβανομένους ἀλήπτους εἶναι. Ταὶ δ' ὀκτώ. ψηφίζει τὰς ἡμέρας ἀφ' οὗ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένοι εἰσὶ, καὶ ἀφ' οὗ οὐκ ἐκάρην κατὰ κόρρας τὰς τρίχας. Α δὲ λύκῳ νῦν πάντα. αὐτὴ δὲ κατὰ τὰ πάντα τῷ λύκῳ ἐστίν. ὥστε καὶ νυκτὸς αὐτῷ τὴν θύραν ἀνέῳχθαι. Ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί. ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῇ οὐδ' ἐν ἀριθμῷ ἐσμέν. ὥσπερ οὐδὲ οἱ μεγαρεῖς ὑπὸ τῆς πυθίας ἐλέχθησαν εἶναι τινὸς ἄξιοι λόγου. Ἱστορεῖ γὰρ δεινίας, ὅτι οἱ μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτὲ ὅτι κράτιστοι τῶν ἑλλήνων εἰσὶν, ἐπύθοντο τοῦ θεοῦ τίνος κρείττονες τυγχάνοιεν. ὁ δὲ ἔφη.

» Γαίης μὲν πάσης τὸ πελασγικὸν ἄργος ἄμεινον.
» ἵπποι θρηΐκιαι, λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες.
» ἄνδρες δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ἀρεθούσης.
» ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν δ' εἰσὶν ἀμείνονες, οἵ τε μεσηγὺ
» τίρυνθος ναίουσι, καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου.
» ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πολέμοιο.
» ὑμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
» οὔτε δυωδέκατοι. οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Κεἰμὲν ἀποστέρξαιμι. καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς, δεόντως ἄν μοι τὰ πάντα προχωροίη. Νῦν δὲ ποθ' ὥς μῦς φαντὶ θυώνυχε γευόμεθα πίσσας. παροιμία ἐστὶ, τὸ μῦς γευόμενος πίσσης. λέγεται δὲ, ἐπὶ

τῶν εἰς ἀηδὲς πρᾶγμα ἐμπεσόντων, καὶ δυσεξελίκτως ἀπαλλαττομένων. ὥσπερ γὰρ φησιν ὁ πίσσης γευόμενος μῦς ἐνειληθεὶς κρατεῖται, καὶ ζῶν τιμωρεῖται, οὕτω κἀγώ. Αἶ ταχὸς εἰς αἴγυπτον. καθὰ τάχος, ἔρχεται δηλονότι εἰς αἴγυπτον. Ἀπὸ κροτάφων. ἀπὸ τῶν μυνίγγων γινόμεθα πάντες γέροντες. καὶ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν ἐς τὴν παρειὰν ἔρχοιτο λευκαίνων ὁ χρόνος. διὸ δεῖ τι ποιεῖν οἷς γόνυ χλωρόν, ἀντὶ τοῦ ἕως ἀκμάζομεν.

Σχόλια, εἰς τὸ ιε΄, τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, συρακούσιαι. ἢ ἀδωνιάζουσαι. Προλογίζει δὲ, Γοργώ.

Ἔνδοι πραξινόα. Εὐ. Γοργὼ φίλα. ὡς χρόνῳ. ἔνδοι. Ἔνδοι, ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί. τοπικὸν ἐπίρρημα ὡς τὸ μεγαροῖ. πυθοῖ. ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἴκοι. Ἡ Γοργὼ δὲ φησὶ πρὸς τὴν θεράπαιναν, ἔνδον ἐστὶν ἡ πραξινόα. πρὸς ἣν ἡ δούλη ὡς χρονίαν λέγει. γοργὼ φίλα ὡς χρόνῳ. ἀντὶ τοῦ ὡς διὰ χρόνου. εἶτα μικρὸν διαστήσασα, ἐπάγει, ἔνδοι. ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί. Μόλις ὔμμιν ἐσώθην. ἤδη ἐπιπόνως μόλις πρὸς ὑμᾶς ἐσώθην, ἀπὸ τοῦ ὄχλου καὶ τῶν ἁρμάτων. Παντᾷ κρηπῖδες. ἤγουν, πανταχοῦ κεκρηπιδωμένοι ἄνδρες. λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει στρατιώτας. Ἁ δ' ὁδὸς ἄπρυτος. ἡ δὲ ὁδὸς πολλή. σὺ δὲ ἑκαστοτέρω ἀντὶ τοῦ

πόῤῥω μοι οἰκεῖς. Ταῦθ' ὁ πάραρος. ἡ Πραξινόα ταῦτά φησι περὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς· ὅτι μακρὰν ἐμισθώσατο τὴν οἰκίαν. πάραρος δέ, ὁ παρηρτημένος τὴν γνώμην. ὁ ἀνάρμοστος. ὁ ἀχρήσιμος καὶ μάταιος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων. οἵτινες τῷ ζυγῷ οὐ χρησιμεύουσιν. ἰλεὸν δὲ λέγουσι τὸν φωλεὸν ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. φθονερὸν δὲ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. Οὐ λέγω ἀπφῦν. οὕτω τὸν πατέρα καλοῦσιν ἀφ' οὗ τις πέφυκεν. λέγεται δὲ ὑποκοριστικῶς ἤδη δὲ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸν πρεσβύτην.

Ναὶ τὰν πότνιαν καλὸς ἀπφῦς. ναὶ μὰ τὴν θεόν. ναὶ μὰ τὴν κόρην. εὖ δὲ τὸ, τὰς Συρακουσίας ταύτην ὀμνύναι. φασὶ γὰρ τὸν Δία τῇ Περσεφόνῃ τὴν Σικελίαν δωρήσασθαι. ἡ Πραξινόα δέ φησι ταῦτα τὸν ἄνδρα μεμφομένη. ὁ ἀπφῦς οὖν φησιν ἐκεῖνος ὡς λόγος εἰπεῖν τρισκαιδεκάπηχυς ὑπάρχων ἀνήρ, πρώην ἐν τῇ πανηγύρει νίτρον θέλων ἀγοράσαι, ἅλας ἡμῖν ἀντὶ νίτρου ἤνεγκεν, ὡς τοῦ πωλοῦντος ἅλας ἀντὶ νίτρου δεδωκότος. Χὠ μὸς ταῦτα ἔχει φθόρος. ἡ Γοργὼ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις μεμφομένη τὸν οἰκεῖον ἄνδρα φησί. καὶ ὁ ἐμὸς ἀνὴρ Διοκλείδας ἐπτὰ δραχμῶν ἠγόρασε κωδάρια γεγηρακότων προβάτων. Γέντε πόκως ἔλαβεν ἐχθές, ἅπαν ῥύπος. ἔργον ἐπ' ἔργῳ. οὐκ ἔρια, ἀλλ' ἔργον ἐπὶ ἔργῳ. διὰ τὸ δὶς αὐτὸ πληθύνεσθαι. κυνάδες δέ, οἷον κύνεια. τραχέα.

Ἀλλ' ἴθι τὼμπέχονον. τὸ περιβόλαιον. τὸ ἱμάτιον. Καὶ τὰν περονατρίδα. τὸ πέπλον καὶ ἔνδυμα ὃ περὶ πρῶτον ὑπεζώννυντο. εἴρηται δέ, ἀπὸ τοῦ περονᾶσθαι, καὶ τὰς ἐπωμίδας ἀντιλαμβάνεσθαι, ὡς αἱ Μακεδονίτιδες. Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ. εἰς τὰ βασίλεια πορευθῶμεν τοῦ ἀφνειοῦ καὶ πλουσίου Πτολεμαίου, θεασόμεναι τὸν Ἄδωνιν. Ὧν εἶδες χ' ὧν εἶπας. ἀντὶ τοῦ ὧν ἴδες ἂν εἴπες, καὶ ὧν ἐθεάσω, ἐκ τούτων διηγήσαιο ἂν τῷ μὴ θεασαμένῳ. Εὐνόα αἶρε τὸ νᾶμα. ἡ Πραξινόα φησὶ πρὸς τὴν δούλην ἐν ἤθει. ὦ Εὐνόα, ἄρασα τὸ νᾶμα, εἰς μέσον θὲς αὐτό. θέλει εἰπεῖν, μὴ ἀμελῶς εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θήσεις. Γαῦσαι. ὁποῖα θεοῖς. ἀντὶ τοῦ, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς. κλᾷξ δέ, ἡ κλεὶς δωρικῶς. Μάλα τοι τὸ καταπτυχές. τὸ δίπτυχον ἐμπερόνημα καὶ διπλοῦν. λέγει δὲ τὴν διπλοΐδα. ἣν Ὅμηρός φησι, δίπλακα μαρμαρέην. Πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ. ἤγουν, διὰ πόσης ἐξόδου σοι κέκοπται ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ. ἢ διὰ πόσου σοι ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ καθῃρέθη καὶ οἷον ἐξυφάνθη; Πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶς. πλέον ἢ ἀνάλωσε φησιν, ἢ δυοῖν μναῖν καθαροῦ ἀργυρίου. Ναὶ καλὸν εἶπας. τοῦτο ἀληθὲς εἶπας λέγει ἡ Πραξινόα, ὅτι κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη. εἶτα ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν θεράπαιναν καὶ φησὶ φέρε μοι τὸ ἀμπέχονον, καὶ τὴν θολίαν. ἤγουν τὸ σκιάδιον τὸ πε-

πασον εὖ κόσμως ἐπίθες. εἴρηται δέ, ἀπὸ τοῦ θόλω ἐ-
οικέναι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον, σκίῤῥον καλοῦ-
σι. Οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς
τὸ παιδίον τὸ κλαῖον. καὶ φησίν. οὐκ ἄξω σε τέκνον
μετ᾽ ἐμοῦ ὅτι ἡ μορμὼ ἵππος δάκνει. εἰς κατάπλη-
ξιν τοῦτο ἔλεγον. ὅθεν καὶ τὰ προσωπεῖα, μορμολύ-
κια ἔλεγον. Πολλά τοι ὦ πτολεμαῖε. τὸν φιλάδελ-
φον λέγει, ἐποιήθησαν καλὰ ἔργα. Ἐξ ὧ ἐν ἀθα-
νάτοις ὁ τελών. ἐξ οὗ ὁ πατήρ σου ἀπεθεώθη ὁ σωτὴρ
πτολεμαῖος, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ φιλαδέλφου. δαλεῖ-
ται δέ, ἀντὶ τοῦ βλάπτει. παρέρπων, παρασυρόμε-
νος, αἰγυπτιστί. τὸ παῖ. σὺν τοῖς ἄλλοις σου καλοῖς
ἔργοις, καὶ τοῦτο. οὐκέτι γὰρ κακοῦργος λυμαίνεται
τὸν παριόντα, ἐξαπατήσας αἰγυπτιστί. ἠπάτων γὰρ
πολυπείρως παίζοντες κακὰ παίγνια παραλο-
γισμοῖς αἰγυπτιακοῖς. ἀπατηλοὶ γὰρ καὶ αἰγύπτιοι. κε-
κρατημένοι δέ, διαῤῥαπισμένοι. ἐθάδεις πανούρ-
γων ἔργων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κεκεντρωμένων
χαλκῶν. Ἥδιστα γοργοῖ, τί γενοίμεθα. ὦ γλυκεῖα
μοι γοργοῖ, τί ἄρα ἡμῖν ἔσται. εὐλαβοῦνται γὰρ θεα-
σάμεναι τοὺς πολεμικοὺς ἵππους πομπεύοντας.
Διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα. διαφθερεῖ τὸν ἱπποκό-
μον, ἢ τὸν ἡνίοχον. Τοὶ δ᾽ ἔβαν ἐς χῶραν. οἱ δὲ ἵπποι
κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει τόπον. τὸ δὲ κατασυναγεί-
ρομαι, ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶμαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς ταρα-

χῆς. Καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν. ἤγουν τὸν ψυχροποιόν.
Ἐξαυδᾶς ὦ μᾶτερ. ἔν τισι γράφεται Ε, ἐξ αὐλᾶς
ὦ ματερ. ἡ γοργὼ φησὶ πρὸς γραῦν τινά. λέγε ἡμῖν
ὦ μῆτερ. εὐμαρὲς εἰσελθεῖν, ἡ δέ, φησί πειράθητε καὶ
εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν τῶν βασιλείων αὐλήν. Χρησ-
μὼς ἁ πρεσβῦτις. ἡ γοργὼ φησὶν ὅτι, χρησμοὺς ἀπο-
φοιβάσασα ἡ γραῦς ἀπῆλθε. Πάντα γυναῖκες ἴσαν-
τι, καὶ ὡς ζεὺς ἠγάγεθ᾽ ἥρην. φησὶν ὅτι τὰ πάντα αἱ
γυναῖκες γινώσκουσι. καὶ ὅτι ὁ ζεὺς λάθρα τῇ ἥρᾳ
• συνῆλθε. καὶ ὅμηρος. Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λα-
• θόντε τοκῆας. ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ, ἐν τῷ περὶ ἑρμι-
όνης ἱερῷ, ἰδιώτερον περὶ τοῦ διὸς καὶ τῆς ἥρας γάμου.

Ἱστορία.

Τὸν γὰρ δία μυθολογεῖ ἐπιβουλεύειν τῇ ἥρᾳ μιγῆναι,
ὅτε αὐτὴν ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βου-
λόμενος δὲ ἀφανὴς γενέσθαι καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ᾽
αὐτῆς, τὴν ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα. καὶ καθέ-
ζεται εἰς ὄρος ὃ πρῶτον μὲν, θρόναξ ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ
κόκκυξ. τὸν δὲ δία χειμῶνα ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ. τὴν δὲ ἥραν πορευομένην μόνην, ἀφικέσθαι
πρὸς τὸ ὄρος. καὶ καθέζεσθαι ἐπ᾽ αὐτὸ ὅπου νῦν ἐστιν
ἱερὸν ἥρας τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ῥιγῶντα καὶ πε-
φρικότα διὰ τὸν χειμῶνα, καταπετασθῆναι καὶ
καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς. τὴν δὲ ἥραν ἰδοῦ-
σαν αὐτόν, οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ.

τὸν δὲ διὰ εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλα
βέσθαι τῆς ἥρας. τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ
τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα ταύτην
ποιήσασθαι. καὶ παρ' ἀργείοις δὲ οἱ μέγιστοι τῶν ἑλλή
νων τιμῶσι τὴν θεόν. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς ἥρας ἐν τῷ να
ῷ καθήμενον ἐν θρόνῳ, τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον. καὶ
ἐπ' αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ, κόκκυξ. Λαβὲ καὶ τὺ τὰν
νόα Εὐτυχίδος. εἰκὸς τὴν Εὐτυχίδα τῆς γοργοῦς εἶ
ναι θεράπαιναν. Ἀπρὶξ ἔχευ εὐνόα. ἀντὶ τοῦ ἐμ
πεφυκότως. ὥστε μὴ διαπρῆσαι τὴν συμφυΐαν.
Κεἰς ὥρας κἤπειτα. ἀντὶ τοῦ καὶ εἰς ὥρας καὶ ἐσαεὶ κα
λῶς εἴης περιστέλλων καὶ τημελούμενος ἡμῶν. Ἄγ'
ὦ δειλὰ τὺ βιάζευ. ἄγε ὦ δειλαία, βιάζου καὶ σύ
ωθει, ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἔπειτα εἰσελθούσης αὐτῆς
φησὶ κάλλιστα ἔνδοι πᾶσαι. Ὅταν νυὸν εἴπῃ ἀπο
κλάξας. ὡς παροιμίας οὔσης, ἀποκλείσας τὴν
νύμφην τὶς, καλῶς τάγε ἔνδον ἡμῖν ἔχει φησὶ, διὸ
καὶ ἡ γοργὼ οὕτως ἐφρόνησεν. ἔριθοι δὲ οἱ ὑπουργοί. ἢ
γοῦν, ἱερουργοί. Ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἀλη
θῶς ἑστήκασι καὶ ὡς ζῶντα ἀληθῶς συστρέφονται καὶ
οὐκ ἐνυφαντά εἰσιν. Ὁ τριφίλατος ἄδωνις. ὁ πο
λυφίλητος, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. Ἀσπασίη τριφίλη
τος. ἢ ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη. διός. ἀφροδίτης, καὶ
περσεφόνης ἐν ᾅδῃ. Παύσασθ' ὦ δύστανοι. παύ
σασθε φησὶν ὦ ἐπίπονοι ἀνήνυτα καὶ ἀπειρακωτίλ
λουσαι, ἤγουν πολυλογοῦσαι. κωτίλλειν γὰρ λέγου

σι τὴν χελιδόνα. τοῦτο δέ φησί τις παρεπόμενος καὶ
ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ ἄγαν αὐτῶν ἀδολεσχίᾳ. διὸ καὶ
ἐπιτιμᾷ αὐταῖς, ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰκόνων ἀνε
ρευνώσαις. εἶτα πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων, Τρυγόνες
ἐκκναισεῦντι πλατυάσδοισαι ἅπαντα. ἤγουν ἐκθη
ρίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυάσδοισαι, τοιοῦτόν ἐ
στιν. οἱ γὰρ δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ α πλεονάζοντες. ἐκ
κναισεῦνται δὲ, ἀντὶ τοῦ διαλέγουσιν. Κορίνθιαι εἰ
μὲς ἄνωθεν. κορινθίων γὰρ ἄποικοι οἱ συρακούσιοι ὡς καὶ
ὁ βελλεροφῶν. κορίνθιος δὲ καὶ ὁ βελλεροφόντης. πελο
ποννησιστὶ λαλεῦμες. ἀντὶ τοῦ κατὰ τοὺς πελοποννησί
ους. τὴν γὰρ πελοπόννησον ᾤκησαν οἱ δωριεῖς οἱ σὺν ἡρα
κλείδαις. Μὴ φυὴ μελιτώδης. ἀντὶ τοῦ μηδεὶς γένοι
το ὦ περσεφόνη ἄλλος ἡμῶν κύριος. μελιτῶδες δὲ τὴν
περσεφόνην φησὶ κατ' ἀντίφρασιν ὡς καὶ κόρην. διὰ τὸ
τὰς ἑταίρας αὐτῆς καὶ τῆς δήμητρος, μελίσσας λέγε
σθαι. Μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. μή μοι κενὸν τὸ μέ
τρον ἀποψήσῃς. Ἁ τᾶς ἀργείας θυγάτηρ πολύϊδρις.
ἄδηλον τίς ἡ ποιήτρια αὕτη. ἔνιοι δὲ ἀργείας αὐτὴν
φασὶν εἶναι θυγατέρα, ὁμώνυμον τῇ μητρί. εἶναι δὲ
ἐκείνην, σικυωνίαν. Δέσποιν' ἃ γολγώς τε. γολγὸς
πόλις κύπρου. ὀνομασθεῖσα ἀπὸ γολγοῦ τινὸς ἀδώ
νιδος καὶ ἀφροδίτης. ἰδάλιον δὲ, πόλις καὶ αὐτὴ κύ
πρου. Αἰπεινάν τε ἔρυκα. ἔρυξ, πόλις σικελίας.
ἀπὸ ἔρυκος τοῦ βοιωτοῦ καὶ ἀφροδίτης.

Χρυσῷ παίζουσ' ἀφροδίτα. διὰ τούτου δηλοῖ, ὅτι οἱ ἐρῶντες, χρυσῷ πείθουσι τοὺς ἐρωμένους. Μηνὶ δυωδεκάτῳ. τινὲς δ' ἑξαμήνου φασὶν ἀνέρχεσθαι τὸν ἄδωνιν. Ἐποίησας βερονίκαν. βερονίκην δὲ λέγει, τὴν τοῦ σωτῆρος γυναῖκα. μητέρα δὲ τοῦ φιλαδέλφου καὶ ἀρσινόης. μαλακοὺς δὲ ἔχειν πόδας ἔφη τὰς ὥρας, ἐπεὶ τὸ ἔαρ μαλακόν. Τὶν δὲ χαριζομένα. ἀντὶ τοῦ σοὶ φησὶ χαριζομένη ἡ τῆς βερονίκης θυγάτηρ ἀρσινόη πᾶσι καλοῖς ἀτιτάλλει, καὶ δεξιοῦται τὸν ἄδωνιν. ἀτίλλω γὰρ ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ταλλάσω τὸ κοπιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ἀναπαύω, καὶ μὴ διὰ κόπου ταλαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄττω τὸ ὁρμῶ, καὶ τοῦ ἄλδω τὸ πιδῶ. καὶ σημαίνει τὸ αὐξάνω. Ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι. πάντα φησὶ τὰ ἀκρόδρυα, παρατίθενται τῷ ἀδώνιδι. ἀπὸ τοιαύτης ἰδέας ὀπωρῶν. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἀδωνίοις, πυροὺς καὶ κριθὰς σπείρειν ἔν τισι προαστείοις. καὶ τοὺς φυτευθέντας κήπους, ἀδωνίους προσαγορεύειν. Συρίω δὲ μύρω, χρύσει' ἀλάβαστρα. ἀλάβαστρα, σκεύη μύρων δεκτικά. πλαθάναι δὲ ἐν αἷς διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους. ἄνθεα δὲ τὰ ἐπιπάσματα τῶν ἄρτων. λέγει δὲ τὰ σήσαμα. Ὅσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος. ἀντὶ τοῦ πλακοῦντες διάφοροι. Χλωραὶ δὲ σκιάδες. ἀντὶ τοῦ χλωραὶ σκηναὶ καὶ καλύβαι, ἀνήθων σὺν αὐτῷ τῷ καρπῷ καταβριθόμεναι γεγόνασιν. Οἱ δέ τε κῶροι. τὰς καλύβας φη-

σὶν ὑπερπέτονται οἱ ἔρωτες, ὡς οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων. Ὦ ἔβενος. τὴν λοιπὴν κόσμησιν τὴν βασιλικὴν θαυμάζει. Αἰετώ. ὡς πεποικιλμένων ἀετῶν ἐλεφαντίνων, καὶ βασταζόντων τὸν γανυμήδην. Πορφύρεοι δὲ τάπητες. ὡς μαλακῶν ταπήτων ὑπεστρωμένων τῇ κλίνῃ τῆς ἀφροδίτης. οἷς φησὶν ἡ τῆς μιλήτου καὶ σάμου ἐνθήσασθαι μαλακωτέροις ὕπνου, διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς εἰς κάλλος τὰ στρώματα γίνεσθαι. Οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ' ἔτι. τὸ τοῦ ἀδώνιδος δηλαδή. οὐδέπω γὰρ κέκαρται τὰ χείλεα ὡς κεντῶσιν. ἀλλ' ἔτι χνοάζει. Ἅμα δρόσῳ. ἀντὶ τοῦ ἅμα ἡμέρα. τότε γὰρ πίπτει ἡ δρόσος ἐν τῇ γῇ. Οἰσεῦμες. ἐπὶ γὰρ τὴν θάλασσαν ἐκφέροντες τὸν ἄδωνιν, ἔρριπτον ἐπ' αὐτήν. Εἴκατι παίδων. εἴκοσι παίδων. τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται. ὡς καὶ σιμωνίδης. ὅμηρος δὲ, ἐννεακαίδεκα λέγει. Δευκαλίωνες. ἀντὶ τοῦ δευκαλίδαι. ἀπὸ δευκαλίωνος θεσσαλοῦ. τούτου γὰρ ἐβασίλευσεν ὁ δευκαλίων. ἢ οἱ λοκροί. δευκαλίων γὰρ, ἐν κύνῳ τῆς λοκρίδος ᾤκησεν. Ἵλαθι νῦν φίλ' ἄδωνι. ἀντὶ τοῦ ἱλάσθητι, κατὰ ἀποκοπὴν δωρικῶς.

※

Σχόλια εἰς τὸ ις΄. τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, χάριτες. ἢ ἱέρων.

Αἰεὶ τοῦτο διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Ἡμετέρας χάριτας. τὰ οἰκεῖα ποιήματα. Σκυζό-
μεναι γυμνοῖς ποσί. λοιδοροῦσαι. τὸ σκύζεσθαι κυρίως
ἐπὶ λέοντος, ὅταν τὸ ἐπισκήνιον χαλάσῃ ὀργιζό-
μενος. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὀφρύων κάθεσις, ἐπισκύνι-
ον. τοῦτο δὲ ποιεῖ ὁ λέων, ὅταν κυσὶ κυκλωθῇ, καὶ
μέλλει πολεμεῖν αὐτοῖς. Ὅτ' ἀλιθίην ὁδὸν ἦλ-
θον. ἤγουν, ματαίαν ὁδόν. ἀλλοτρίαν. πεπλανημένην.
ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ. Ἀπωτέρω, ἢ γόνυ κνήμα.
παροιμία ἐστὶ τὸ, πορρωτέρω ἡ κνήμη τοῦ γόνατος.
τίθεται δὲ αὕτη, ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτούς, καὶ
λεγόντων προτιμοτέρους εἶναι αὐτοῖς τῶν ξένων.
οἱ γὰρ πορρωτέρω, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστίν. ἐνήλλακται
δὲ ἡ παροιμία, εἰ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδιαστολῆς.
ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν, πορρωτέρω κνήμη γένυος. εἰ
δὲ μετὰ ὑποδιαστολῆς οὐκ ἐνήλλακται. Ἐν ἀντιόχοι-
ο δόμοις. ἀντὶ τοῦ ἄγαν πλούσιος. ὥστε πολλοῖς πα-
ρέχειν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν ὁ πλοῦτος αὐτῶν
πρὸς τὴν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ σιμωνίδου ἐμνήσθησαν.
ἀντίοχος δὲ βασιλεὺς συρίας. τὰ δὲ περὶ ἀλεύαν τὸν
σιμίου πάντα ἀνείλετο ἐφορίων. ὁ δὲ ἀντίοχος,

ἐχεκρατίδου καὶ συρίσκας υἱὸς ἦν, ὥς φησι σιμωνί-
δης. Ἐμετρήσατο πενέσται. θεόπομπός φησι τοὺς
δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων, πενέστας καλεῖσθαι
παρὰ θεσσαλοῖς, ὡς παρὰ λακεδαιμονίοις εἵλω-
τας. Πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν. ἐκ τούτου πολύ-
πλουτον δηλοῖ. οἱ δὲ σκοπάδαι, κραννώνιοι τὸ γένος.
κραννῶνα δὲ πόλις θεσσαλίας. ὅθεν σκόπας ὁ κρα-
νώνιος κρέοντος καὶ ἐχεκρατίας υἱός. καὶ σιμωνίδης
ἐν θρήνοις. σκοπάδαι οὖν οἱ θεσσαλοί. κρεοντίδαι δὲ
ὁ σκόπας. Ἀοιδὸς ὁ κήϊος αἴολα φωνέων. τὸν σι-
μωνίδην φησί. παρόσον ἐκεῖνος τοῖς προειρημένοις
ἐνδόξοις ἀνδράσι τῶν θεσσαλῶν, ἐπινίκια ἔγραψε,
καὶ θρήνους. Κύκνον ἔγνω. κύκνον λέγει τὸν ποσει-
δῶνος καὶ καλύκης, τὸν ἀναιρεθέντα ὑπὸ ἀχιλλέως.
λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιὰν ἐκ γενετῆς, ὥς φησιν ἑλλάνι-
κος. διὸ καὶ θῆλυν αὐτὸν εἶπεν ὁ θεόκριτος διὰ τὴν
χροιάν. ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν, τὴν κεφαλὴν ἔχειν
λευκὴν, διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν. Οὔ-
πω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανός. οὔπω φησὶν ὁ πᾶς
διῆλθεν αἰών. ἔτι ἔσονται πολλοὶ νικηφόροι, ποιη-
τῶν χρείαν ἔχοντες. ἐκ γὰρ τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν,
τοὺς ἱερονίκας δηλοῖ. ἢ τροχὸν ἅρμα περὶ τὸ τόδε λέ-
γει. ἀντὶ τοῦ πολλαὶ ἔσονται μεταβολαί. Ἤδη νῦν
φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύνοντι. τοὺς καρχηδονίαν οἰκοῦν-
τας φησὶ φοίνικας. οὗτοι γὰρ συνεχῶς ἐστράτευσαν

συρακουσίοις, ὡς λέγεται καὶ παρὰ πινδάρῳ. οἱ γὰρ φοίνικες, ἄποικοι τυρίων. Καὶ τὸ ἶνι ἀθανάτα κούρη θ᾽ ἅ σὺν τῇ μητρί. τὴν δήμητραν λέγει καὶ τὴν περσεφόνην εἰληφέναι τὸ τῶν συρακουσίων ἄστυ. οἷον, τὰς συρακούσας. παρόσον κορινθίων ἄποικοι οἱ συρακούσιοι. Παρ᾽ ὕδασι λυσιμελείας. ὡς θουκυδίδης φησί, λυσιμελείας λιμὴν ἐν συρακούσαις. Ἐχθροῖς ἐκ νάσοιο. τοῖς καρχηδονίοις ἐκ τῆς σικελίας. Σαρδόνιον κατὰ κῦμα. διὰ τούτου γάρ ἐστιν ὁ εἰς καρχηδόνας πλοῦς ὁ κατὰ τὴν νῆσον σαρδώ, ὃ καλεῖται σαρδῷον. Σκιπωναῖον δέ, ἑσπερινόν. ἢ παρὰ τὴν σκίπωνα, ἢ παρὰ τὸ κνέφας πεποίηται. κνὶψ γὰρ ζῶόν ἐστι βραδυκίνητον. Νειοὶ δὲ νέοιντο. τουτέστιν, αἱ κεχερσωμέναι χῶραι νεάζοιντο πρὸς τὸν σπόρον. τουτέστιν, ἀροτριοῖντο. Ἡνίκα τέττιξ ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένος. ἡνίκα ὁ τέττιξ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλάδων ἠχεῖ κατὰ τὴν μεσημβρίαν, τοὺς ποιμένας φυλασσόμενος. ἐλάσαντες γὰρ οὗτοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ, θηρῶσι τοὺς τέττιγας. τὸ δὲ διαστήσαιντο, ἀντὶ τοῦ διυφήνειαν. Καὶ πόντου σκυθικοῖο. τοῦ λεγομένου εὐξείνου. Ἀσφάλτῳ δήσασα. ἡρόδοτος ἱστορεῖ, ὅτι ἀσφάλτῳ ἔδησεν ἡ σεμίραμις τὸ τεῖχος ἀντὶ πηλοῦ. Εἷς μὲν ἐγὼ. ὁ ἐγκωμιάζων δηλονότι. Ἐτεόκλεοι θυγατέρες. ἐτεοκλέους θυγατέρας ἔφη τὰς χάριτας, διὰ τὸ ἐτεοκλέα τὸν κηφισοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι χάρισιν ἐν ὀρχομενῷ τῷ μινυείῳ.

Ἀπεχθομένους τό τε θήβαις. ἀπεχθόμενον δὲ αὐτὸν ἔφη ταῖς θήβαις, διὰ τὰ τεθρυλλημένα ἐπὶ ὀργίλῳ τῷ ὀρχομενίῳ. οὗτος γὰρ ἀναιρεθέντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κλυμένου ὑπὸ θηβαίων, εἷλε τὰς θήβας. καὶ φόρους ἔταξεν. ἕως οὗ ἡρακλῆς τοῦ δασμοῦ τοὺς θηβαίους ἀπέλυσε, μαχνικήσας τοὺς ὀρχομενίους. Ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν. οὐκ ἂν ἀπέλθοιμι. καλούμενος δέ, μεθ᾽ ὑμῶν ὦ χάριτες καὶ τῶν μουσῶν, πορεύσομαι θαρρῶν.

Σχόλια εἰς τὸ ιζʹ, τοῦ θεοκρίτου εἰδυλλίου.

Τὸ παρὸν εἰδύλλιον εἰς πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον γέγραπται. ἀρατεία δὲ κέχρηται εἰσβολῇ.

Ἐκ διὸς ἀρχώμεσθα καὶ εἰς δία λήγετε μοῖσαι.
ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς.
ἀνδρῶν δ᾽ αὖ πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
καὶ πύματος καὶ μέσσος. ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.

Ὁ νοῦς. πᾶν φησὶ ποίημα ὅταν γράφωμεν, ὑμνοῦμεν τὸν δία ἐν πρώτοις. καὶ πυμάτοις, καὶ μέσοις. καὶ πτολεμαίου οὕτω μνησθῶμεν ἐν ἀρχῇ, καὶ μέσῳ, καὶ ἐν τέλει τοῦ ποιήματος. Ἴδαν ἐς πολύδενδρον. ὡς περὶ τὴν ἴδην τὴν πολύδενδρον ὑλοτόμος ἐλθὼν, ἔργου πολλοῦ προκειμένου σκοπεῖ πόθεν ἄρξεται, οὕτω δὴ κἀγὼ ἀπορῶ, πόθεν πρὸς ὕμνον εἰσβάλω.

ἴδας δὲ φασὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη. ἀπὸ τοῦ ἀπ' αὐτῶν δύνασθαι ἰδεῖν πάντα. Λαγίδας πτολεμαῖος. τοῦ πτολεμαίου τοῦ λαγοῦ φησὶν, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ φιλαδέλφου. Ὅκα φρεσὶν. ἀντὶ τοῦ ὅταν βουλεύσηται. Τῆνον καὶ μακάρεσσι. τὸν σωτῆρα φησὶ πτολεμαῖον τοῦ λαγοῦ καθὸ ἐξεθεώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. Χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσι. χαίρων ὁ ἡρακλῆς, ἐπὶ τοῖς τῶν ἐγγόνων υἱοῖς καὶ ἀπογόνοις ἀπαθανατισθεῖσιν. ἀποτείνει δὲ τὸν λόγον, εἴς τε τὸν μέγαν ἀλέξανδρον, καὶ εἰς τὸν πτολεμαῖον. ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν ἀφ' ἡρακλέους. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀντὶ τοῦ τοῖς δυσί. τῷ πτολεμαίῳ, καὶ τῷ ἀλεξάνδρῳ. ὑπωλένιον δὲ τὴν ὑπὸ μασχάλην οὖσαν. Περικλειτὰ Βερενίκα. Βερενίκην λέγει τὴν λαγοῦ μὲν θυγατέρα, γυναῖκα δὲ πτολεμαίου τοῦ σωτῆρος. αὕτη ἐν ταῖς σώφροσι γυναιξὶν εὔδηλος ἦν. Τᾶς μὲν κύπρον ἔχοισα. ἡ ἀφροδίτη φησὶν αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας. τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν. διὸ καὶ ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Θαρσήσας, σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα. ζῶν γὰρ ἔτι ὁ σωτὴρ, ἐκοινοποίησε τῷ φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν. τρεῖς δὲ ἐγένοντο πτολεμαῖοι. ὁ λαγωός, ἐγέννησε δὲ οὗτος, τὸν πτολεμαῖον τὸν σωτῆρα, ὅστις εἶχε τὴν Βερενίκην γυναῖκα. οὗτος δὲ πάλιν ἐγέννησε, πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον, ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν ἀρσινόην.

Σοὶ τήνα μεμέλητο. ἤγουν ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι ἦν. Τεὰς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς. ἀπεμερίσω. τὰς σὰς τιμὰς ἀπένειμας αὐτῇ. Κούφας δὲ δίδοι ποθέοντι μερίμνας. τοῦτο δὲ ποιεῖ φησὶν, ἐπεὶ ἡ ἀφροδίτη ἀπαθανατίσασα αὐτὴν, τῶν δυνάμεων καὶ τιμῶν ἐκοινώνησεν. ἀργεία κυανόφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα. ἀργείαν εἶπε τὴν τοῦ διομήδους μητέρα δηϊπύλην. καθὰ ὅτι ἐξ ἄργους ἦν ἀδράστου θυγάτηρ. ἦν δὲ ὀνομαστικῶς καὶ ἀργεία καλουμένη. καλυδώνιον δέ φησι τὸν διομήδην, ὅτι ὁ τυδεὺς ἦν ἐκεῖθεν. Καὶ σε κόως ἀτίταλλε. ὅτι ὁ φιλάδελφος, ἐν κῷ τῇ νήσῳ ἐγεννήθη ὑπὸ Βερενίκης. Ἀντιγόνας θυγατέρα βεβαρημένα ὠδίνεσσιν. ἡ γὰρ βερενίκη, θυγάτηρ ἀντιγόνης τῆς κασάνδρου τοῦ ἀντιπάτρου ἀδελφοῦ ἐσπουδακότος τὴν ἐν τῷ τριοπίῳ τῶν δωριέων σύνοδον, καὶ τὴν αὐτόθι δρωμένην πανήγυριν, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον ἢ ἀγωνιζόμενον, ποσειδῶνι καὶ νύμφαις. Ἐν μιᾷ τιμῇ, τριόπου καλὰ θεῖο κολώναν. τρίοψ γὰρ βασιλεὺς τῆς κῶ. ἀφ' οὗ τὸ ἀκρωτήριον ὠνόμασται τῆς κνίδου. Ἴσον δωριέεσσι νέμων γέρας. ἡ τῶν δωριέων πεντάπολις, λίνδος. ἄλυσος. κάμηρος. κῶς. κνίδος. ἄγεται δὲ κοινὴ ὑπὸ τῶν δωριέων ἀγὼν ἐν τριόπῳ, νύμφαις ἀπόλλωνι, ποσειδῶνι. καλεῖται δὲ δώριος ὁ ἀγὼν ὡς ἀριστείδης φησί. τὸ δὲ τριόπιον, ἀκρωτήριον τῆς κνίδου, ἀπὸ τριό

πρου τῆς ἄβαντος. ὡς ἐν τοῖς περὶ κνίδου ἰάσων φησίν.
Ἴσον ἐρήναιαν. νῆσος οὕτω λεγομένη. ἣν καὶ δήλου
φασί. τὴν δὲ ῥήναιαν προσῆψε τῇ δήλῳ πολυκράτης
ὁ σαμίων βασιλεύς. Οὐδέ τις ἄστεα τόσα βροτῶν ἔχει.
ὁμοῦ γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις, τρισμύριαι. τρισχίλιαι. τρι
ακοντατρεῖς. Τὰ δὲ κτεατίζεται. καρποῦται ἀ
φόβως τὰ ἑαυτοῦ. Μυρμάκων. περὶ τῶν μυρμήκων τῶν
μεταλλευόντων χρυσὸν ἐν ἰνδοῖς, πολλοὶ ἱστορήκασι.
Μοῦνος ὅδε προτέρων. οὗτος δὲ μόνος τῶν ἐκπάλαι
θανόντων καὶ πρὸ μικροῦ, τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς ἔ
κτισε. Αὐτός τ᾽ ἰφθίμα τ᾽ ἄλοχος. πτολεμαίῳ τῷ
φιλαδέλφῳ, συνῴκει πρότερον ἀρσινόη ἡ λυσιμάχου.
ἀφ᾽ ἧς καὶ τοὺς παῖδας ἐγέννησεν. πτολεμαῖον. καὶ
λυσίμαχον, καὶ βερενίκην. ἐπιβουλεύσασαν δὲ ταύ
την εὑρών, καὶ σὺν αὐτῇ ἀμύντα καὶ χρύσιππον τὸν
ῥόδιον ἰατρόν, τούτους μὲν ἀνεῖλεν. αὐτὴν δὲ ἐξέπεμ
ψεν εἰς κοπτόν, ἢ εἰς τόπον τῆς θηβαΐδος. καὶ τὴν οἰ
κείαν ἀδελφὴν ἀρσινόην ἔγημε. καὶ εἰσεποιήσα
το αὐτῇ, τοὺς ἐκ τῆς προτέρας ἀρσινόης
γεννηθέντας παῖδας. ἡ γὰρ ἀδελ
φὴ καὶ γυνὴ αὐτοῦ,
ἄτεκνος
ἀπέθα
νεν.
※

Σχόλια εἰς τὸ ιη΄, τοῦ θεοκρίτου εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ἑλένης ἐπιθαλά
μιος. καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου στησι
χόρου ἑλένης ἐπιθαλαμίου. τῶν δὲ ἐπιθαλαμίων, τι
νὰ μὲν ᾄδεται ἑσπέρας. ἃ λέγεται κατακοιμητικά.
ἅτινα ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδουσι. τινὰ δὲ ὄρθρια. ἃ καὶ
προσαγορεύεται διεγερτικά. τὸν δὲ ἐπιθαλάμιον ᾄ
δουσιν αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθέ
νου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἡ φωνὴ μὴ ἐξακούη
ται. λανθάνῃ δὲ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν παρθένων
φωνῆς. Πρωΐζα. ἤγουν, πρωϊνός. πρὸ τοῦ δέοντος.
Νεολαία. νεολαία ἐστὶ κυρίως, ὁ ἐκ νέων λα
ός. Ἐξ ὄλπιδος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκ ληκύθου.
μενελάου δὲ καὶ ἑλένης ἀναγρά
φονται παῖδες, σωσιφά
νης καὶ ἴολμος. οἱ δὲ,
θρόνιον. θυγα
τέρες δὲ,
μελί
τη, καὶ ἑρμιόνη.

Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Βουλγαρίας, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ πεδιασίμου, ἐξήγησις εἰς τὴν τοῦ θεοκρίτου σύριγγα.

Δίκαιος ἂν εἴην, οὐχ ἁπλῶς τὰ τῇ ἀληθείᾳ δοκοῦντα, δυσάλωτον γὰρ ἡ ἀλήθεια. τὰ δὲ ἐμοὶ τυγχάνειν ἀληθείας ἐπειλημμένα διὰ τὴν ὑμετέραν λέγειν ἀξίωσιν. εἴη δὲ τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα, καὶ ἀληθείας ἐντὸς εἶναι. τὸ δὴ τῆς θεοκρίτου σύριγγος, αἰνίγματι μὲν ὅμοιον. διά τε τὴν τῶν μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροθιγῶς τῶν μνημονευθεισῶν ἱστοριῶν ἔχεσθαι, καὶ τὸ ἐλλειπὲς τῆς συντάξεως. καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἀττικὴν συνήθειαν, ἀλλά τινα ἔκφυλον πολλὴν ἐμποιοῦσαν ἀσάφειαν. ἐχέτω μέντοι τόνδε τὸν τρόπον ἡ ταύτης ἀνάπτυξις ὅσα ἐμοὶ δοκεῖ. Σύριγξ οὔνομ᾽ ἔχεις. ἅδε δέσε μέτρα σοφίης.

Ὁ πρῶτος στίχος, ἀποκεκομμένην ἰδίως ἔχει τὴν ἔννοιαν. ἔστι γὰρ ἐπιγραφὴ τῆς σύριγγος. πρὸς τὴν σύριγγα δὲ αὐτὴν ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος, ὡς ἔχεις μὲν ὄνομα αὐτὴ, τὸ, σύριγξ· τουτέστιν, σύριγξ μὲν καλῇ, κατὰ τὰς λοιπὰς σύριγγας. ἅδε δέσε αὐτὴ τοῦ ψάλλειν, οὐ τὸ ᾀδικὸν, ἤγουν ἁρμονικὸν μέρος τῆς σοφίας, ἤγουν μουσικῆς, ἀλλὰ τὸ μετρικόν. οὐ γὰρ ἐμπνευστὴ αὕτη ἡ σύριγξ ἵνα καὶ ᾠδὰς ἔχῃ, ἀλλὰ μετρουμένη τῷ καλλίστῳ τῶν μέτρων δακτυλι-

κῷ. ἢ καὶ ἄλλως. ἅδε δέσε, οὐχὶ αἰσθητὴ ἔμπνευσις στόματος, ἀλλὰ τὰ μέτρα τῆς σοφίας. ἤγουν, αὐτὴ ἡ σοφία περιφραστικῶς. εἶτα ἀποτείνει τὸν λόγον πρὸς τὴν πηνελόπην, τὴν τοῦ ὀδυσσέως ὁμόκοιτιν. ἐπεὶ γὰρ τῷ πανὶ ἀφιέρου τὴν σύριγγα, τοῦ πανὸς δὲ μήτηρ ἡ πηνελόπη κατὰ τὸν μῦθον, ἐκεῖθεν ἀξιοῖ τοῦ λόγου κατάρξασθαι. καὶ φησίν. Οὐδενὸς εὐνάτειρα. μακροπτολέμοιο δέ. ὦ εὐνάτειρα καὶ σύζυγε τοῦ οὐδενός. ἤγουν τοῦ ὀδυσσέως. οὕτω γὰρ ὀδυσσεὺς κεκλῆσθαι προσεποιήσατο, ἡνίκα μετὰ τὴν ἐκ τροίας ἐπιστροφὴν ἀλώμενος, τῷ κύκλωπι πολυφήμῳ ἐνέκυρσεν, ὃν καὶ τετύφλωκεν. ἢ, οὐδενὸς τῶν μνηστήρων εὐνάτειρα. ἵνα καὶ οἰκείως ἔχῃ ὁ λόγος. πηνελόπης γὰρ καὶ τῶν μνηστήρων ὁ πὰν, ἐξ οὐρίων εἴπω ἀνεμιαίων γάμων, κατὰ τὴν μυθώδη τερατείαν σπαρείς. ἑκάστῳ μὲν γὰρ τῶν μνηστήρων, ὑπισχνεῖτο τὸν γάμον ἡ πηνελόπη. ταῖς δὲ ἀληθείαις, οὐδενὸς γυνὴ γέγονε. μήτηρ δὲ μακροπτολέμου, ἤγουν, τοῦ τηλεμάχου. τῆλε γὰρ τὸ μακρὰν, καὶ μάχη ὁ πόλεμος. ἐκ μὲν γὰρ κίρκης, τηλέγονος. ἐκ δὲ πηνελόπης τῷ ὀδυσσεῖ γεννᾶται τηλέμαχος. Μαίης ἀντιπέτροιο θοὸν τέκες ἰθυντῆρα. τὸ ἑξῆς, ὦ πηνελόπη. σὺ τέκες καὶ ἐγέννησας τὸν θοὸν καὶ ταχὺν ἰθυντῆρα ἤτοι ποιμένα τῆς ἀμαλθείας τῆς μαίας καὶ τῆς τροφοῦ τοῦ διὸς τοῦ ἀντιπέτρου, καὶ τοῦ ἀντιτεθέντος τῷ ἰδίῳ πατρί. τῷ κρόνῳ δηλαδή. ἤγουν τὸν πᾶνα. οὕτω γάρ φησιν αἰτεῖσθαι πανὶ, τὴν τοῦ πα-

μνίων ἐφόρειαν. ἀπὸ δὲ μόνης τῆς ἀμαλθείας, σύνηθ-
εἶν δεῖ καὶ πᾶν θρέμμα. τινὲς δὲ τὸν αἰγιπάτρου,
ἐκ τοῦ αἰγὶ πέτρας γεγεννῆσθαι φασίν. ἵν᾽ ᾖ, αἰγιπέ-
τρος ὀξεῖς. ἀνθ᾽ οὗ δηλονότι πέτρα ἐδόθη τῷ κρόνῳ,
ζητοῦντι τὸν δία βρέφος ἔτι ὄντα καταπιεῖν. ὡς δὲ
παιδοφάγος ὁ κρόνος, καὶ ὡς λίθον ἀντὶ τοῦ διὸς κα-
ταπέπωκεν ὑπὸ τῆς ῥέας ἀπατηθεὶς, καὶ ὡς ἐκτε-
θείη ὀξεῖς, καὶ ὑπὸ ἀμαλθείας αἰγὸς μαλυθείη, δῆ-
λον ἐκ τῶν ἱστοριῶν, καὶ οὐδεὶ λεπτομερῶς τὰ περὶ αὐτοῦ
ἀκριβώσασθαι. Οὐχὶ κεράσταν ὅν ποτε θρέψατο
ταυροπάτωρ. ἐπεὶ δὲ οὐ κυριωνυμικῶς εἶπε τὸν
πᾶνα, ἀλλὰ ἰθυντῆρα τοῦ θρέμματος, ἦν δὲ καὶ κομά-
τας ποιμένων ἐπίσημος, ὡς φιλόθεος ἢ φιλόμουσος,
ποιεῖται διαστολὴν καί φησιν. οὐχὶ τὸν κομάταν λέ-
γω τὸν κεράσταν. τουτέστι, τὸν ποιμένα τῶν κερασφό-
ρων ζώων. οὐ γὰρ αὐτὸς ἦν κεράστης, ἤγουν κερασφόρος.
ὅν ποτ᾽ ἐθρέψατο μέλισσα, ἣν φησὶ ταυροπάτορα.
τὴν ἔχουσαν δηλαδὴ τὸν ταῦρον πατέρα. γίνεσθαι
γὰρ ταῖς μελίσσαις ἀρχή, σήψις βοείων κρεῶν.
Ἱστορία. Ἱστόρηται δὲ περὶ τοῦ κομάτα τούτου ὡς ποι-
μὴν ὢν, καθ᾽ ἑκάστην ταῖς μούσαις ἐκ τοῦ θρέμματος ἔθυ-
εν. ἐφ᾽ ᾧ δυσχεράνας ὁ δεσπότης αὐτοῦ, κατέκλεισεν
αὐτὸν ἐν ξυλίνῃ λάρνακι, μούσαις ἐπιτρέψας τὴν
αὐτοῦ σωτηρίαν, ἃς ὑπερβαλλόντως ἐσέβετο. χρόνῳ δὲ ὕ-
στερον ἀνοίξας τὴν λάρνακα ζῶν τά τε τὸν κομάταν

εὑρίσκει, καὶ κηρία μέλιτος, οἷς περιεσώσατο τὴν ζωήν.
Ἀλλὰ ἀπέλιπες. οὗ ἄνθε πάρος φρένα τέρμα σα-
κοις. οὐχὶ τὸν κομάταν ὁ πᾶν φησι λέγω, ἀλλὰ τὸν πᾶ-
να ὃν ἀπὸ σοῦ ἡμῖν ἔλιπες. ἀντὶ τοῦ, ὃν γεννηθέντα
σοι, δέδωκας ἡμῖν. τὸ δὲ λέγειν ὡς καὶ κομάτας πη-
νελόπης υἱός, μὴ καὶ ταῖς ἀληθείαις ἀνάρμοστον εἴ-
η, σκοπεῖν ἄξιον. πηνελόπη μὲν γὰρ εἰς ἰθάκην. κο-
μάτας δὲ σικελός. καὶ ἡ μὲν, ἐπὶ τῶν ἰλιακῶν. ὁ δὲ,
ἐπὶ τῶν ῥωμαϊκῶν. μεταξὺ δὲ τοῖν τόποιν καὶ χρόνοιν
τούτοιν, χάσμα μέγα ἐστήρικται. οὗ παιδὸς, ἄνθε
καὶ ἔφλεγε καὶ ἀνῆπτε τὴν φρένα καὶ τὴν ψυχὴν,
τέρμα σακοις. οὐχὶ μεταληπτικῶς γυνή τις ἴτις κα-
λουμένη ὁμωνύμως τῇ ἴτυϊ τῷ τέρματι τοῦ σάκους,
ἀλλ᾽ αὐτὴ ἡ ἴτυς τουτέστιν ἡ ἀσπὶς, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.
μᾶλλον δὲ ἀπὸ μόνης τῆς ἀσπίδος, καὶ πᾶν ὅπλον.
ἵν᾽ ᾖ ἡ ἔννοια, ὅτι ἔρωτα εἶχε τῶν ὅπλων. ἤγουν, τῶν
πολεμικῶν ἔργων. ἱστόρηται γὰρ ὁ πᾶν, συστρατεῦσαι
τῷ διονύσῳ παρ᾽ ἰνδοῖς, καὶ ἔργα ποιῆσαι πολεμικά.
τὸ δὲ πάρος ἤγουν πρότερον, οὐκ ἐναντιοῦται τῷ λό-
γῳ. οὐ γὰρ ἀεὶ ὁ πᾶν περὶ τὰ πολεμικὰ ἠσχολῆσθαι
ἱστόρηται, ἀλλ᾽ ὅτε ὁ διόνυσος κατὰ τῆς ἀσίας ἐστρά-
τευσεν. Οὗ ἔνυομ᾽ ὅλον δίζων. ἤγουν, οὗ ὄνομα ὅλον
δίζων. τουτέστιν ἐκ δύο ζώων σύνθετον. τὰ μὲν γὰρ κά-
τω ὁ πᾶν, τράγος. τὰ δ᾽ ἄνω, ἄνθρωπος. λαμβάνει δὲ
ἐνταῦθα τὸ ὄνομα, ἀντὶ εἴδους τοῦ πανός. οὐ γὰρ τὸ

ὄνομα τοῦ παιδὸς δίζων, ἀλλὰ τὸ εἶδος. Ὃς τᾶν με-
ρόπων πόθον κούρας Γηρυόνας ἄθεν. ὃς ἦθε καὶ ἀνῆ-
ψε πόθον καὶ ἔρωτα ἕνεκεν τῆς κόρης. ἤγουν τῆς σύριγ-
γος. οὐ γυναικός τινος ὥς φασι κατὰ μετάληψιν, ἀλλὰ
τοῦ ἐμπνευστοῦ ὀργάνου. κόρην δὲ φησὶ, διὰ τὸ τερπνὸν
καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς μαλθακὸν καὶ φιλοτήτων ἐπαγωγόν.
οὗ χάριν καὶ ἐπιφέρει, μερόπων γηρυόνης. τουτέστι, με-
μεσμένης κατὰ τὴν ὄπα. εἰ γὰρ μονόφθογγος, εἴτουν μο-
νόφωνος ἦν ἡ σύριγξ, ἦν ἂν ἀνάρμοστος, καὶ μηδὲ ψυ-
χὴν ἀνθρωπίνην καλεῖν οἵα τε. ἡ γὰρ ψυχή, ἐξ ἁρμο-
νιῶν συνέστηκε, καὶ ἐκ μόνων τῶν συγγενῶν ἁρμονιῶν
καλεῖσθαι πέφυκεν. ἁρμονία δέ ἐστι πολυμιγέων
καὶ δίχα φρονεόντων ἕνωσις. τὸ δὲ γηρυόνης, ἀντὶ τοῦ φω-
νητικῆς, ἀπὸ τοῦ γῆρυς ἡ φωνή. Ὑστερόφωνα δὲ ἠχοῦς
καὶ θυγατέρας φωνῆς, ὡς ἄργα μοι παρέδραμε.
Τᾶς ἀνεμώδεος. ἤγουν, τῆς ἐμπνευστῆς. ἐμπνευ-
στὸν γὰρ ἡ σύριγξ. Ὃς μοίσᾳ λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ.
ὃς ἤγουν ὁ Πὰν τῇ μούσῃ τῇ Καλλιόπῃ, μᾶλλον δὲ
τῇ Μελπομένῃ, καὶ πάσαις διὰ τοῦ ἑνικοῦ αἰνίττε-
ται ὀνόματος. πῆξε δὲ καὶ κατεσκεύασε λιγὺ καὶ ὀξύ-
φωνον ἕλκος. καὶ σύριγγα κατὰ μετάληψιν. καὶ γὰρ ἡ σύ-
ριγξ, οὐ μόνον τὸ ἐμπνευστὸν ὄργανον τὸ ποιμενικὸν
σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ διαβεβρωμένον ἕλκος τὸ μοτοῦ
δεόμενον. ἀντὶ γοῦν τοῦ ἑτέρου σημαινομένου τῆς σύ-
ριγγος ἤγουν τοῦ ὀργάνου, τὸ ἕλκος παρείληφεν. ὅπερ

μεμερισμένης

ἐστὶ μετάληψις. ἰοστεφάνῳ δὲ μούσῃ, ὡς θηλείᾳ θεᾷ.
θηλείαις γὰρ πρέπον ὁ στέφανος. τὸ δὲ λέγειν μοῦσαν
ἰοστέφανον τὸ ἔαρ, οὔ μοι δοκεῖ λόγου ἔχεσθαι. Ἕλ-
κος ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου. ἔστι δὲ ἡ σύριγξ,
ἄγαλμα. ἤγουν τέρψις καὶ παροξυσμὸς τοῦ πόθου τοῦ
ἐγκαρδίου. ὃν πυρισφάραγον λέγει, ὡς ἐν τῷ πυρὶ τῆς
καρδιακῆς θέρμης σπαραττόμενον, καὶ ἀναφλεγόμενον.
Εἰδέναι δὲ ἄξιον, ὡς ὑποδοχὴν τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυ-
χῆς, λέγω δὴ λόγου, θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας, τρεῖς σω-
ματικὰς ἀρχὰς κυριωτάτας, ἡ φύσις ἐδημιούργη-
σεν. ἐγκέφαλον μὲν, εἰς ὑποδοχὴν τοῦ λογιστικοῦ. καρ-
δίαν δὲ, τοῦ θυμοειδοῦς. ἧπαρ δὲ, τοῦ ἐπιθυμητικοῦ. ἀρ-
χὴ δὲ πάλιν αὐτῶν ἡ καρδία. διὸ καὶ ἀπαθεστάτη. τοί-
νυν εἰ καὶ ἐγκάρδιόν τις τὸν πόθον ἐρεῖ, οὐχ ἁμαρτήσεται τοῦ
δέοντος, διὰ τὸ καὶ τοῦ ἥπατος εἶναι τὴν καρδίαν ἀρ-
χήν. Ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα. ὃς ἤγουν ὁ Πάν,
ἔσβεσε τὴν περσικὴν ἀγερουχίαν, ὅτε συνεστράτευσε
τῷ Διονύσῳ. ἣν καὶ ἰσαυδέα, ἤγουν ὁμώνυμον φησὶ τοῦ
παπποφόνου. τοῦ Περσέως δηλαδή. ἀπὸ γὰρ Περσέως,
Πέρσης. ἐξ οὗ τὸ Περσῶν γένος. παπποφόνος δὲ ὁ Περ-
σεύς, καθὼς ἱστορεῖ καὶ Λυκόφρων. τὸν γὰρ πάππον Ἀ-
κρίσιον, μετὰ τὸν κατὰ Γοργόνης ἆθλον ἀπέκτεινε. καὶ
ἀφείλετο. ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἠνορέαν, καὶ τὴν περσικὴν ἀ-
λαζονείαν ὑπὸ τῆς Τυρίας. ἤγουν τῆς Εὐρώπης μετωνυ-
μικῶς. ἐν γὰρ τῇ Τύρῳ, τῇ Εὐρώπῃ ὁ Ζεὺς ἐμίγη.

ἀγερωχίαν

Ὦ, τὸ δὲ τυφλοφόρων. ὦ τινι παιδὶ τὸ πᾶμα καὶ κτῆμα τὸ δὲ τῶν τυφλοφόρων, ἤγουν, τῶν ποιμένων κατὰ μετάληψιν. τουτέστι πυροφόρων. καὶ σακοφόρων. πυροφόρος γὰρ καὶ ὁ τυφλοφόρος, τὸ ἐρατὸν καὶ ἐπιθυμητὸν κατὰ ψυχὴν ὁ πάρις ἤγουν ὁ θεόκριτος κατὰ μετάληψιν, διὰ τὸ καὶ τὸν πριαμίδην πάριν κρῖναι τὰς τρεῖς θεὰς περὶ τοῦ μήλου. καὶ τῆς ἔριδος. καὶ δύνασθαι καλεῖσθαι θεόκριτον, θέτο καὶ ἀνέθηκεν ὁ σιμιχίδης, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ σιμιχίδου. εἶτα πρὸς αὐτὸν τὸν παῖδα προσφώνημα. Ὦ βροτοβάμον στάτας. ὦ παῖ βροτοβάμον. ἤγουν πετροβάμον. ἐκ πετρῶν γὰρ οἱ βροτοὶ κατὰ τὸν παλαιὸν μῦθον. οἶστρε καὶ ἔρως τῆς νυμφαλῆς τῆς στύτης καὶ γυναικὸς, τῆς δὲ τας καὶ λυδῆς. Κλοποπάτορ τ' ἀπάτορ. ἤγουν, ἑρμοῦ τοῦ κλέπτου υἱέ. κατά τινας γὰρ πάλιν, ἑρμοῦ παῖς ὁ πάν. ἀπάτορ, ἤγουν, πολυπάτορ. ἐκ πολλῶν γὰρ τῶν μνηστήρων γεγέννηται. λαρνακόγυε. ἤγουν χηλόπου κατὰ μετάληψιν. χηλὸς γὰρ τὸ κιβώτιον, καὶ ἡ λάρναξ. καὶ χηλὴ ὁ ὄνυξ. χαίροις ἡδὺ μελίζοις ἐν τῇ σύριγγι τῇ ἐλλοπῆ καὶ τῇ ἀφώνῳ. τῇ ἐλλειπομένῃ δηλαδὴ, ὄπος καὶ φωνῆς. αὐτὴ γὰρ καθ' ἑαυτὴν ἡ σύριγξ μὴ ἐμπνεομένη πρός τινος, ἄφωνός ἐστι. τῇ κόρῃ πάλιν καθὼς εἶπον, διὰ τὸ πρηνὸν καὶ ἐπαγωγὸν, τῇ καλλιόπῃ, καὶ καλλίστην ἐχούσῃ ὄπα ἐπεὶ ἐμπνέηται. τῇ νηλεύστῳ, καὶ ἀθεάτῳ.

ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λάω, τὸ βλέπω. ἀθέατον γὰρ τὸ ἀπήχημα. ἢ νηλεύστῳ, τῇ ἀλιθοβολήτῳ. ἤγουν ἀθανάτῳ. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ τοῦ λεύω τὸ λιθοβολῶ. ὁ λόγος γὰρ οὐ λιθάζεται.

Τέλος τῶν εὑρισκομένων σχολίων, εἰς τὰ θεοκρίτου εἰδύλλια.

Λέοντος μεγίστου ἀρχιερέως δεκάτου πάπα ῥώμης ὁσίως αὐτὴν οἰκονομοῦντος, καὶ τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ταύτῃ οὐκ ἀνονομίου χωρὶς τυπωθὲν, πέρας εἴληφεν ἤδη σὺν θεῷ. ἀναλώμασι μὲν, τοῦ λογίου ἀνδρὸς Κορνηλίου βενίγνου τοῦ οὐιτερβιέως. πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι, Ζαχαρίου καλλιέργου τοῦ κρητός. Μηνὸς Ἰανουαρίου, ιε. χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ δεκάτῳ ἕκτῳ

Ἡ τῶν δυαδίων τῶν σχολίων, κατὰ τάξιν ἀκολουθία.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ξ. Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω. αα. ββ. γγ. δδ. εε.

Leonis. X. Pót. Max. litteris Cautū
est ne quis possit tam pindarum: qui nu
per cū cõmentarijs editus est: quã theocritum
hunc impressū cum additione & cõmentarijs:
per decẽniū imprimere, aut venũdare. sub pe-
na excommunicationis latae sententiae refectio
nis damnorū expensarū, & amissionis librorum.